

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ

TÒA-THÁNH TÂY-NINH

Thánh Ngôn HIỆP TUYỂN

TRỌN BỘ: I & II

ẤN BẢN NĂM NHÂM TÝ (1972)

HỘI THÁNH GIỮ BẢN QUYỀN

Ebook được làm theo tài liệu phổ biến trên Website của DAOCAODAL.INFO. Mọi góp ý, đề nghị thay đổi, sửa chữa những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *tamnguyen.351@live.com*

Thành thật tri ơn THÁNH THẮT NEW SOUTH WALES, BAN PHỤ TRÁCH KINH SÁCH WEBSITE DAOCAODAL.INFO đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngỏ hầu GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 10/01/2025

Tâm Nguyên

Website: tusachCAODAL.wordpress.com

Đã hiệu đính chiếu theo ấn bản năm Kỷ Dậu (1969) & Canh Tuất (1970). In tại Nhà in Trung Tâm Giáo Hóa Thiếu Nhi Thủ Đức.

MỤC LỤC

📖 THÁNH NGÔN HIỆP TUYỂN I..... 15

➡ LỜI TỰA 17

01. Thánh giáo của Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế đến xưng danh hiệu lần đầu và chỉ tên 12 người môn đệ trước hết..... 19

02. Thánh giáo dạy về việc thủ cơ chấp bút..... 20

03. Thánh giáo dạy phải hòa nhau để chung lo danh đạo và từ đây Thầy khởi sự dạy đạo..... 22

04. Thánh giáo của Chí Tôn dạy gắng dạy trẻ nhỏ nên hiền..... 25

05. Thánh giáo dạy cách lễ bái và thờ Thiên Nhân..... 26

06. Thánh giáo dạy rằng muôn việc cũng có thiệt mà cũng có đối. Thầy nói trước cho mà giữ lấy mình. Chung quanh Thầy thả một lú hổ lang để cắn xé các con, song trước Thầy đã cho mặc thiết giáp .v.v... . 29

07. Thánh giáo xưng danh Nhiên Đăng Cổ Phật, Thích Ca Mâu Ni, Thái Thượng Ngươn Thi thị Ngã, kim viết Cao Đài... .. 30

08. Thánh giáo của Thích Ca giảng cơ mừng mở Đạo. Thánh giáo tiếp theo giải nghĩa Tam Kỳ Phổ Độ..... 31

09. Thánh giáo dạy sắp Thiên phong và lập thế..... 33

10. Thánh giáo dạy rằng từ trước Thầy đã lập Ngũ Chi Đại Đạo và kỳ ba này Thầy không giao Chánh Giáo cho tay phàm nữa..... 36

11. Thánh giáo phong Thánh lần đầu..... 38

12. Thánh giáo dạy rằng dù cho trẻ con trong bụng cũng phải độ, sao các con lại đuổi thiện nam tín nữ? Trước Thầy giảng sanh lập Phật Giáo, nay dùng huyền diệu mà giáo đạo chớ không giảng sanh nữa. . 39

13. Thánh giáo dạy về Thánh Tâm và Phàm Tâm, khuyên độ rồi nhưn sanh..... 41

14. Thánh giáo xưng danh Thích Ca Như Lai kim viết Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát và nhắc lại rằng trong Phật Tông nguyên lý đã cho hiểu trước đến buổi hôm nay (là khai Đạo Tam Kỳ Phổ Độ) khuyên chư tăng hành đạo và không đặng nói Phật giả vô ngôn nữa..... 42

15. Thánh giáo bằng Pháp văn vì có hai người Pháp hầu đàn..... 44

16. Thánh giáo dạy Nhạc Lễ..... 47

17. Thánh giáo khuyên dạy một chúc sắc tên K..... 50

18. Thánh giáo dạy sắp đặt Ngọc Đàn..... 51

19.	Thánh giáo dạy thành lập Nữ Phái.....	52
20.	Thánh giáo dạy thọ truyền bửu pháp và luyện đạo.....	53
21.	Thánh giáo dạy về sự chết và sự hằng sống. Nếu không có Thầy thì không có chi trong Càn Khôn Thế giới này.....	55
22.	Thánh giáo dạy phải trau dồi hạnh đức.....	57
23.	Thánh giáo dạy về tà dâm giới.....	58
24.	Thánh giáo dạy rằng Thầy đến lập trường thi công quả.....	59
25.	Thánh giáo cho biết sự phạm tục là mưu kế của Tà Mị. Đạo khai Tà khởi.....	60
26.	Thánh giáo dạy các môn đệ đầu tiên phải xuống Càn Giuộc vì tà mị muốn nhiều hại môn đồ. Tái cầu nhiều lần Thầy lập Tam Trấn phong tịch Đạo và lập thế. v.v.....	62
27.	Thánh giáo dạy chư môn đồ Minh Đường về việc tu bất thành vì đạo bé.....	66
28.	Thánh giáo khuyên ông Đ... ăn năn sám hối lấy công chuộc tội.....	67
29.	Thánh giáo dạy lập họ Thánh tịch của chức sắc và buộc mỗi vị phải độ cho đặng ít nữa 12 người. v.v.....	68
30.	Thánh giáo dạy phải tập tánh khiêm nhường mà độ chúng.....	71
31.	Thánh giáo dạy sắp đặt Thánh Thất, tạo ngôi Giáo Tông, Chưởng Pháp, Đầu Sư và quả Càn Khôn.....	72
32.	Thánh giáo dạy từ đây trong nước Nam duy có một Đạo chơn thật là Đạo Thầy đã đến lập.....	74
33.	Thánh giáo dạy phải biết tranh đấu để thắng tà mị.....	75
34.	Thánh giáo dạy tập cử chỉ khác hẳn thế tình v.v.....	76
35.	Thánh giáo Pháp văn cho vị đạo hữu người Pháp.....	78
36.	Thánh giáo dạy rằng: Nay Thầy giảng thế chọn Nhưt Phật, Tam Tiên, Tam thập lục Thánh, Thất thập nhị Hiền, Tam thiên Đổ Đệ.....	80
37.	Thánh giáo dạy mặc đồ bô vải.....	82
38.	Thánh giáo dạy rằng Thầy là chư Phật, chư Phật là Thầy v.v..... và lễ cúng như Tam Bửu thì: Rượu là Khí, Bông là Tinh, Trà là Thân....	83
39.	Thánh giáo giao cho Hồ Quang Châu mở đạo Trung Kỳ. Tái cầu Thầy dạy Chánh Trị với Đạo chẳng buổi nào liên hiệp cùng nhau....	85
40.	Thánh giáo Pháp văn cho vị đạo hữu Pháp.....	87
41.	Thánh giáo Pháp văn cho vị đạo hữu Pháp.....	90
42.	Thánh giáo dạy về việc thử thất và từ đây quyền thưởng phạt giao vào tay Lý Thái Bạch. Tái cầu Đức Lý Giáo Tông giảng dạy về sự thưởng	

phật.....	92
43. Thánh giáo tại Đan Minh Tân có Thái Thượng Lão Quân, Tể Thiên Đại Thánh, Lê Sơn Thánh Mẫu giảng dạy bốn đạo Minh Tân.	95
44. Thánh giáo dạy về cơ huyền diệu của kiếp luân hồi.....	98
45. Thánh giáo phân đẳng cấp chư chức sắc và dạy việc công cử.....	99
46. Thánh giáo giải thích việc xảy ra tại Từ Lâm Tự.....	103
47. Thánh giáo dạy tiếp việc xảy ra tại Thánh Thất.....	104
48. Thánh giáo Pháp văn cho đạo hữu người Pháp.....	106
49. Thánh giáo của Lý Giáo Tông dạy phân biệt nam nữ.....	109
50. Thánh giáo dạy phải ghi đạo vào lòng chớ đem thói ám muội mờ hồ vào đường đạo đức sau ăn năn rất muộn.	110
51. Thánh giáo về việc ông Thượng Tương Thanh đăng tiên.....	111
52. Thánh giáo dạy nếu biết đạo thì phải trọng đạo.....	113
53. Thánh giáo Pháp văn cho đạo hữu người Pháp.....	114
54. Thánh giáo Pháp văn cho đạo hữu người Pháp.....	117
55. Thánh giáo dạy về sự chuyển kiếp của con người và của tà quái. Nếu không tu hành thì không khỏi luân hồi.v.v... ..	119
56. Thánh giáo Pháp văn cho chư đạo hữu biết Pháp văn nói về giá trị của sự giàu sang danh vọng.	122
57. Thánh giáo dạy về việc Tân Luật.....	125
58. Thánh giáo dạy vì sao phải lập Tân Luật.....	126
59. Thánh giáo dạy làm việc phải là theo ý Trời, phạm một nét vạy tà là cãi nơi Thiên luật, Thần Thánh chép biên.	127
60. Thánh giáo dạy khá đem hết trí lực thi thố chớ sụt sè.....	128
61. Thánh giáo dạy phận sự muốn được hoàn toàn cần phải bền chí khổ tâm.v.v... ..	129
62. Thánh giáo dạy dâng và tiếp Tân Luật.	131
63. Thánh giáo dạy rằng Thấy đến lập Đạo thì phải vì đạo đức mà đạt đến phẩm vị cao thượng.	133
64. Thánh giáo dạy giới tửu.	134
65. Thánh giáo dạy biết Đạo là kẻ hữu phần không biết Đạo là kẻ vô duyên. Và Thánh Giáo của Thần Hoàng Mỹ Lộc dạy Đạo cho dân chúng bốn thôn.....	136
66. Thánh giáo dạy toàn nam nữ cầu đạo và cho một bài thi chung.....	139
67. Thánh giáo dạy phải tu mới thoát kiếp luân hồi.....	141
68. Thánh giáo dạy rán công thêm nữa để đi cho cùng bước đường.....	143

69. Thánh giáo dạy phải lưu tâm chấn hưng nền Đạo..... 144
70. Thánh giáo của Thượng Chưởng Pháp Tương mừng vui cho Đạo. . 145
71. Thánh giáo khen nhiều Chức Sắc và phong thưởng. 146
72. Thánh giáo của Đức Lý Giáo Tông ban sắc phục cho Nữ phái..... 148
73. Thánh giáo Đức Lý về việc Ngài khẩn cầu cho các thành Sài Gòn, Chợ Lớn, Giadịnh, Huế, Hảiphòng, Hà Nội, khỏi tội nhưng không đặng..... 150
74. Thánh giáo dạy sửa mình và thương yêu nhau. 151
75. Thánh giáo Đức Quan Âm Như Lai khuyên chung hiệp nhau mà hành đạo và điu dắt đàn sau bước tới. 153
76. Thánh giáo thăng chức Văn Xương cho Thần Hoàng Long Thành. 154
77. Thánh giáo nói về sở dụng Thiêng Liêng và sở dụng phàm trần của Hiệp Thiên Đài.....155
78. Thánh giáo dạy: Thấy ước sao các con biết tự lập và cho đủ tư cách. 157
79. Thánh giáo hỏi: Vậy chớ cái trí khôn của con người mà toàn trong nhơn loại đều có, khi rớt cuộc thì trí khôn ấy đi đâu... 158
80. Thánh giáo dạy: Nếu muốn đắc quả thì chỉ có một điều phổ độ chúng sanh mà thôi..... 159
81. Thánh giáo dạy phải dụng chí Thánh, Thấy đã un đức mà điu dắt sanh linh. 161
82. Thánh giáo dạy rằng kẻ vô tâm trở lòng phá Đạo thì hành phạt sẽ chất đầy v.v..... 163
83. Thánh giáo dạy phải tự lập, đừng đợi Thấy bồng ẵm..... 165
84. Thánh giáo Đức Lý dạy sự ghét lẫn và sự vô tình nếu đem vào nền Đạo mà gieo truyền cho nhau, thì sẽ làm cho chúng sanh càng thù hiểm nhau..... 166
85. Thánh giáo dạy rằng Thấy lấy lẽ công bình thì phải chiếu Thiên Điều rồi con cái Thấy phải đọa trầm luân đời đời kiếp kiếp v.v... 168
86. Thánh giáo dạy rằng: Nền Đạo lập nên là nhờ đạo đức và tánh khiêm cung của mỗi môn đồ. Nếu vào Đạo mà còn bôn chôn tranh lướt theo thói thường thì dầu có bao nhiêu đạo hữu và bao nhiêu công quả cũng chẳng qua là một trường ngôn luận của thế gian đó thôi.. 171
87. Thánh giáo dạy mới Đạo phải trải qua lắm nỗi gay go để gieo mối chánh truyền cho đoàn hậu tấn. (có dạy đến việc ngưng cơ bút)... 173
88. Thánh giáo Đức Chí Tôn cho hay Thấy có hội chư Tiên Phật để thương nghị về sự lập Đạo tại Nam quốc và dặn đừng nghịch lẫn

nhau v.v.....	175
➔ THI VĂN DẠY ĐẠO.....	177

📖 THÁNH NGÔN HIỆP TUYỂN II..... 205

01. Thánh giáo “Đạo là gì?”	206
02. Thánh giáo của Lý Thái Bạch về việc công cử Bàn Trị Sự.....	207
03. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Nếu thế gian biết tu, thì có thể cải sửa Thiên Cơ.	209
04. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Cái gì hữu hình thì hữu diệt, chỉ có vô vi là trường cửu.....	211
05. Thánh giáo của Bát Nương dạy: Phận sự tu hành là phải biết người, quên mình.v.v.....	213
06. Thánh giáo của Chí Tôn dạy Tu là khổ hạnh đặng chớ mừng, thất chớ buồn.	216
07. Thánh giáo của Chí Tôn dạy: Phải giữ lễ đối với các Đấng Thiêng Liêng và phải giữ hạnh ngay thật.	217
08. Thánh giáo của Chí Tôn dạy: Đạo phát trể một ngày là một ngày hại nhơn sanh.....	219
09. Thánh giáo của Chí Tôn dạy: Không nên thất lễ cùng các Đấng... ..	221
10. Thánh giáo của Chí Tôn dạy: Phải khổ công thêm nữa mới đắc vị về sau.....	222
11. Thánh giáo của Chí Tôn khai Tịch Đạo Nữ Phái.	224
12. Thánh giáo của Chí Tôn dạy phải yêu thương giúp đỡ nhau.....	225
13. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên dùng Thánh đức trau lòng để thoát tục, và giữ trọn Nhơn luân.....	227
14. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Sự ăn năn tự hối là quý giá.....	229
15. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Phải vì chúng sanh, khổ tâm hành đạo mới đắc vị thiêng liêng.	231
16. Thánh giáo của Chí Tôn than rằng: Đường Thánh ít kẻ tìm, mà nẻo Tà nhiều người đến.	233
17. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Nếu Thấy không lấy đức háo sanh mở Đạo kỳ ba thì thế giới sẽ dần dần tiêu diệt.	235
18. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Đạo Trời đã mở để dẫn bước đem kẻ lỗi lầm lánh vòng phiến não, nếu chẳng sớm tu thì khó tránh khỏi A Tỳ.....	237
19. Thánh giáo của Chí Tôn dạy phải gắng làm trách nhiệm cho hoàn	

toàn để nâng mình vào địa vị cao thượng về sau.....	238
20. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Đem đạo đức soi gương thì sẽ thấy cảnh an nhàn vui vẻ.	240
21. Thánh giáo của Chí Tôn dạy phải gắng công để rồi sẽ rõ đạo đức làm thang để lên địa vị thanh cao.....	241
22. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên gắng chịu khổ giữ lòng đạo đức mà vẽ bước cho đời sau, lập công quả chờ ngày chung cuộc phục hồi cảnh cũ.	242
23. Thánh giáo của Chí Tôn dạy sớm biết phương châm dẫn đường vào nơi Cực Lạc.	244
24. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Thầy lập Đạo nơi cõi Nam này là để ban thưởng một nước từ thử chịu lăm cơn thịnh nộ của Thầy.	245
25. Thánh giáo của Quan Thánh Đế Quân, Quan Âm và Lý Thái Bạch: Thi tứ tuyệt quán thủy (khoán thủ).....	247
26. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên để lòng lo liệu chấn hưng nền Thánh Giáo và muốn chư môn đệ thương yêu giúp lẫn nhau.....	248
27. Thánh giáo của Chí Tôn tiết lộ họa Âu tai Á, sẽ vì nơi Thiên Thơ mà sát phạt gieo thảm cho những giống dân hung bạo.....	249
28. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên phải chung lo mà bước đến cảnh nhàn.....	250
29. Thánh giáo của Thái Bạch dạy vẽ bản đồ Tòa Thánh.	251
30. Thánh giáo của Thái Bạch khuyên phải bền chí tận tâm xem đạo đức là trọng mới lướt khỏi lối chông gai.....	253
31. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên lập công để vệt ngút mây tìm vào cảnh thiêng liêng.....	254
32. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên phải chịu nhọc thêm một thí thì sẽ lướt qua các việc trắc trở.....	255
33. Thánh giáo của Quan Âm Như Lai khuyên Nữ Phái chung hiệp nhau để dìu dắt đàn sau bước tới.	258
34. Thánh giáo của Chí Tôn dạy phải tương thân tương ái mà dìu dắt chúng sanh, đừng vì phạm tâm mà chia đường phân rẽ, và treo gương bắt chảnh.	259
35. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Nếu chẳng có mối Đạo Trời thì sanh linh, vì hung bạo phải trả trả, vay vay, biết chừng nào cho cảnh dinh hoàn này được trọn hưởng ân huệ.....	261
36. Thánh giáo của Chí Tôn cho biết cuối tháng sáu này. Thầy ngưng hết	

- cơ bút truyền Đạo, và dạy phải để đến chí thành mà lập cho hoàn toàn mỗi Đạo..... 264
37. Thánh giáo của Thái Bạch dạy nên giữ lời Thánh giáo của Đức Từ Bi. Hễ ai biết phục luật định của Hội Thánh Công Đồng, thì đặng phép dâng sớ cho Ngài định đoạt..... 266
38. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Thấy dụng hòa bình êm tịnh mà dẫn các con trong đường Đạo. Vậy phải lưu tâm lo cho bước đạo đức. Nếu vì áo mào hơn vì đạo thì tội chất bằng hai..... 268
39. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Thấy đã un đúc chí Thánh cho mỗi đứa là cố ý giao trọn quyền cho các con để diu dắt phổ thông mỗi Đạo. Thành bại hay đắc thất Thấy chỉ đợi hành tàng của mỗi đứa. 270
40. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Xưa sanh linh lắm lần hy sinh vì Đạo, song chẳng đặng hưởng ân tứ như các con ngày nay. Thấy mong ước các con biết thương yêu nhau trong Thánh Đức của Thầy. Thương yêu là chìa khóa mở Tam thập lục Thiên, Cực Lạc Thế Giới và Bạch Ngọc Kinh. 273
41. Thánh giáo của Chí Tôn quả rằng: Trước khi ngưng cơ, Thầy đã cho lệnh mà không ban hành nên có sự chác lỗi vào mình. 274
42. Thánh giáo của Chí Tôn quả rằng: Thấy đã lắm công trình diu dắt, mà hằng ngày còn thấy những việc bất bình, thì biết ngày nào lên đặng?..... 277
43. Thánh giáo của Nhân Âm Đạo Trưởng dạy cần trau đạo đức nơi tâm..... 279
44. Thánh giáo của Chí Tôn dạy: Sự gì mà vừa lòng trong cả Chức Sắc và chư tín đồ ấy là hiệp Thiên ý. Thấy cấm chẳng nên lấp lửng cầu cơ hay chấp bút (Cơ bút)..... 280
45. Thánh giáo của Thái Bạch cất nghĩa phẩm vị Chức Sắc, nếu có nhượng cho ai thì chỉ được ngồi nơi địa vị của mình, chớ chẳng hề có hai vị một lượt bao giờ. 282
46. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Cuộc đời khó khăn như bài thi. Mà càng khó thi đậu càng cao, mới có giá trị. 283
47. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Các con trước khi lãnh mạng xuống với chúng sanh lúc Tam Kỳ Phổ Độ nầy, đều có cam đoan nên mỗi đứa mang một phần trọng trách nơi mình. Nếu Đạo chẳng thành thì phần phạt thiêng liêng sẽ định đoạt do căn tội phúc. 285

THÁNH NGÔN HIỆP TUYỂN TRỌN BỘ

48. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên gắng công phổ độ chúng sanh cho tròn nhiệm vụ của Thầy giao phó. 287
49. Thánh giáo của Chí Tôn dạy: Đãi cả môn đệ Thầy đồng một mực, bất luận bậc phẩm. 289
50. Thánh giáo của Thanh Tâm cắt nghĩa câu: “Lộ vô nhưn hành, điểu vô nhưn canh, Đạo vô nhưn thức, ta hồ tận chúng sanh.” 290
51. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Thầy không vui trong sự phân chia. 291
52. Thánh giáo của Chí Tôn dạy làm đường cát trắng để ví với khổ hạnh. 292
53. Thánh giáo của Tiêu Sơn Đạo Sĩ khuyên răn cẩn thận và biết đi bước theo thế thời, thì công trình khởi trôi theo dòng bích. 293
54. Thánh giáo của Chơn Cực Lão Sư nói về vận mạng nên hư của nền Đạo. 295
55. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên thức tỉnh tâm hồn mà sửa cải bước đường sai trước kia. 298
56. Thánh giáo của Chí Tôn nói về bịnh đạo hiện thời. Mỗi chỗ đều mong độc lập, phần nhiều trong Đạo hiệp thể riêng mà kình chống. 300
57. Thánh giáo của Chí Tôn nói về “Bất Sát Sanh” (Giới cấm). 303
58. Thánh giáo của Chí Tôn nói về “Bất Du Đạo” (Giới cấm). 304
59. Thánh giáo của Chí Tôn nói về “Bất Tà Dâm” (Giới cấm). 306
60. Thánh giáo của Chí Tôn nói về “Bất Ấm Tửu” (Giới cấm). 307
61. Thánh giáo của Chí Tôn nói về “Bất Vọng Ngữ” (Giới cấm). 309
62. Thánh giáo của Chí Tôn quở chư môn đệ nét Đạo còn kém, đức chưa thêm, e nền Đạo phải ngã nghiêng. 310
63. Thánh giáo của Chí Tôn dạy về việc Thượng Phẩm qui vị. 312
64. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên phải thương yêu nhưn loại bằng không đủ sức thương yêu thì cấm chẳng đặng ghét. 313
65. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Tu hành phải khác thế tục mới gần ánh thiêng liêng chớ không phải vừa tu vừa theo thế tục. 314
66. Thánh giáo của Nhân Âm Đạo Trưởng giải thích hai câu: Lung kê hữu mẽ than oa cận, Dã hạc vô lương Thiên Địa khoan. 317
67. Thánh giáo của Chí Tôn dạy gắng trau giới đạo đức để thắng tà quyền. 320
68. Thánh giáo của Quan Thánh Đế Quân khuyên cải tà qui chánh. 323

69. Thánh giáo của Nhân Âm Đạo Trưởng khuyên sớm tỉnh ngộ, giữ vững tinh thần để tránh khỏi nạn diệt vong..... 325
70. Thánh giáo của Lý Bạch dạy rằng: Đạo chẳng phải món hàng để cầu nài người nầy kẻ khác. 327
71. Thánh giáo của Lý Giáo Tông dạy rằng: Chư đạo hữu vì mang nặng thi phàm nên phải chịu cường quyền đè nén, còn Ngài thì chưa ai phạm đến đặng. Vậy Ngài đem cặp nhân thiên liêng để thấy giùm mọi điều. 328
72. Thánh giáo của Chí Tôn dạy: Biết Thiên mạng, biết mình, biết chúng sanh. Ấy là biết tìm ngọn đuốc sáng sửa tôn chỉ thanh cao, mà nâng mình khỏi nơi biển khổ vậy. 330
73. Thánh giáo của Lý Giáo Tông dạy rằng: Ngài lãnh việc Giáo Tông mà lập vị cho đoàn em bước tới, v.v... 332
74. Thánh giáo của Chí Tôn dặn làm phận sự cho vẹn vẻ cùng Thái Bạch. Hễ có mạng lệnh chi có đủ Thái Bạch và Hộ Pháp hạ truyền thì phải hội đủ Nhơn Sanh, Hội Thánh và Thượng Hội mà cứu xét. 334
75. Thánh giáo của Nguyệt Tâm Chơn Nhơn dạy: Nước Thiên Đường thì ít kẻ, cửa Địa Ngục vẫn nhiều người... 336
76. Thánh giáo của Bát Nương giải thích về Âm Quang..... 337
77. Thánh giáo của Bát Nương cho hay Đại Từ Phụ trở pháp về quyền cầm mạng của nhơn sanh và Lục Nương cho biết về sự chuyển pháp làm cho các Đấng vui mừng..... 339
78. Thánh giáo của Quan Âm Như Lai dạy rằng: Đạo quý là tri hòa... 341
79. Thánh giáo của Quan Âm Như Lai dạy phải thể theo đức háo sanh của Đức Từ Bi mà mở lòng bác ái thương đến vạn vật, vì vạn vật cũng do Đức Từ Bi mà sanh hóa. 342
80. Thánh giáo của Quan Âm dạy phải lo cúng kiếng thường, để cho chơn thần sáng láng, cầu tha thứ tội tình, cảm ứng và mở rộng lòng bác ái... 343
81. Thánh giáo của Chương Đạo Nguyệt Tâm dạy rằng: Luật đã lập thành, thì phải tuân luật, Đạo mới thành, còn nghịch thì Đạo diệt. 344
82. Thánh giáo của Thất Nương giải thích thêm về Âm Quang. 346
83. Thánh giáo của Chí Tôn trả lời về việc cơ bút (đồng mê, đồng tỉnh) & Dạy về việc cứu bịnh cho nhơn sanh. 348
84. Thánh giáo của Cao Thượng Phẩm khuyên đoạn khổ cho người, chớ

THÁNH NGÔN HIỆP TUYỂN TRỌN BỘ

đừng tạo khổ.	349
85. Thánh giáo của Thái Thượng Đạo Tổ bày tỏ chút ít điều mật yếu... ..	351
86. Thánh giáo của Lý Thái Bạch chúc mừng Hộ Pháp đã lằm phen nhọc nhân khổ não làm cho Đạo ra thiết tướng.....	355
➤ THI TẬP	357
➤ THI VĂN DẠY ĐẠO	370

**THÁNH NGÔN HIỆP TUYỂN
QUYỂN NHỨT**

Lời Tựa

TUỐI HẠ NGƯỜN NẦY, NHỜN LOẠI PHÂN NHIỀU DỤNG HẾT TINH THẦN XU HƯỚNG VÀO LỐI VĂN MINH VẬT CHẤT; món ăn sẵn đủ sơn trân hải vị; chỗ ở lại nguy nga đài các; y phục tiện dùng gấm nhiễu che thân, thậm chí ra một tắc đường vẫn có ngựa xe đỡ gót. Cái lạc thú hiện thời trên cõi tạm này làm cho con người mê mẩn; rồi đua chen nhau tranh giành phúc lộc; lãng xằng xạo xự trên chốn võ đài; mạnh đặng yếu thua; khôn còn đại mất. Phần đông bực thông minh, lại đem cả trí khôn làm món binh khí hại người; kẻ tước trọng thêm dùng hết thế quyền ép dân đen ra bạc trắng. Quanh năm cứ lo cho xác thân hưởng điều khoái lạc, vợ ấm, con no, được ngày nào vui ngày nấy; cho kiếp chết là kiếp mất; gọi Thiên đường, Địa ngục là câu chuyện hoang đàng. Bậu bạn lỗi câu tín nghĩa, vợ chồng quên đạo tào khang; mảng vụ chữ kim thời mà phong dờn tục đổi. Than ôi! Lượn sóng văn minh tràn dập tới đâu thì nền luân lý ngựa nghiêng tới đó.

Nếu Đạo Trời không sớm mở lần ba, nên phong hóa, mỗi cang thường sau này phải vì đó mà hư hoại.

Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế vì đức háo sanh không nỡ ngồi xem nhưn sanh sa vào nơi tội lỗi; nên dụng huyền diệu tiên thiên giáng cơ giáo Đạo; hơn một năm trường tỏ vẻ biết bao nhiêu lời châu tiếng ngọc. E dụng văn từ cao xa người thường không rõ lý, rồi ra dạy cũng như không, nên Đấng Chí Tôn tiện dùng quốc âm cho dễ hiểu.

Chư Đạo Hữu nhập môn trong thời kỳ ngưng cơ bút này, không đặng hữu hạnh mà nghe đến lời vàng tiếng ngọc của Đức Đại Từ Bi. Nay Hội Thánh như công trích lục những THÁNH NGÔN nào giảng cơ dạy Đạo, rồi in làm hai bốn, để truyền bá ra cho mọi người thông hiểu. Thiết tưởng, trong Đạo Hữu, dầu xưa dầu mới, ai có đạo tâm mà tiếp được THÁNH NGÔN này lại không hết dạ hoan nghinh.

Vậy xin chư Đạo Hữu, chư Thiện Nam Tín Nữ, khi thỉnh được THÁNH NGÔN rồi, khá hết lòng trân trọng vì là vật vô giá bửu, lại là lời châu ngọc của Phật Trời. Con nhàn rảnh nên lưu tâm đọc đến, trước là rõ thông mối Đạo nhiệm mầu, sau để trau giồi đức hạnh cùng bổ hóa cho gia thân mình.

Nhà nào có THÁNH NGÔN tức là nhà đó treo được một ngọn đèn thiêng liêng tỏ rạng. Khá biết cho.

Tòa Thánh Tây Ninh,
Hai mươi một tháng mười năm Đinh Mão
(dl. 15-11-1927)
HỘI THÁNH CẤN TỪ

01. Thánh giáo của Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế đến xưng danh hiệu lần đầu và chỉ tên 12 người môn đệ trước hết.

► *Noël 1925*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỔ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

*Muôn kiếp có Ta nắm chủ quyền,
Vui lòng tu niệm hưởng ân Thiên.
Đạo mầu rưới khắp nơi trần thế,
Ngàn tuổi muôn tên giữ trọn biên.*

DÊM NAY, 24 DÉCEMBRE, PHẢI VUI MẮNG VÌ LÀ NGÀY CỦA TA XUỐNG TRẦN DẠY ĐẠO BÊN THÁI TÂY (*Europe*).

Ta rất vui lòng mà đặng thấy đệ tử kính mến Ta như vậy.

Nhà nầy sẽ đầy ơn Ta. (*Nhà của M. C...*)

Giờ ngày gần đến, đợi lệnh nơi Ta.

Ta sẽ làm cho thấy huyền diệu đặng kính mến Ta hơn nữa.

*CHIÊU KỲ TRUNG độ dẫn HOÀI sanh,
BẢN đạo khai SANG QUÍ GIÁNG thành.
HẬU ĐỨC TẮC CƯ Thiên Địa cảnh,
Huần Minh Mân đáo thủ đài danh.*

(*Mười hai chữ lớn trong ba câu trên là tên của mười hai người môn đệ trước hết của Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế. Còn ba chữ xiên lớn trong câu chót là tên của ba vị hầu đàn.*)

02. Thánh giáo dạy về việc thủ cơ chấp bút.

▶ 3 Janvier 1926

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

THỦ CƠ – CHẤP BÚT

Thủ cơ hay là chấp bút phải để cho thần, tâm tịnh mới xuất Chơn Thần ra khỏi phách, đặng đến hầu Thầy nghe dạy.

Khi chấp thủ thì tay tuân theo Chơn Thần nói lại mà viết ra, mừng tượng như con đặt để, con hiểu đặng vậy.

Chơn Thần là gì?

Là nhị xác thân (*périsprit*), là xác thân thiêng liêng. Khi còn ở nơi xác phàm thì rất khó xuất riêng ra đặng, bị xác phàm kéo níu.

Cái Chơn Thần ấy của các Thánh, Tiên, Phật là huyền diệu vô cùng, bất tiêu, bất diệt. Bậc chơn tu khi còn xác phàm nơi mình, như đắc đạo, có thể xuất ra trước buổi chết mà vân du Thiên ngoại. Cái Chơn Thần ấy mới đặng phép đến trước mặt Thầy.

Như chấp cơ mà mê, thì Chơn Thần ra trọn vẹn khỏi xác. Thầy mới dạy nó viết chữ chi đó, nó đồ theo, Thầy nói tên chữ, xác nó cầm cơ viết ra; người đọc trật chữ nó nghe đặng, không chịu, Thầy buộc viết lại và rầy kẻ đọc trật ấy.

Còn chấp bút, khi Thầy đến thì làm cho Thần con bất định một lát, cho Thần xuất ra nghe Thầy dạy, còn

tay con tuân theo mà viết, ấy là một phần của con, một phần của Thầy hiệp nhứt, mới thấu đáo Càn Khôn, tinh thông vạn vật đặng.

Trước khi thủ cơ hay là chấp bút, thì phải thay y phục cho sạch sẽ, trang hoàng, tắm gội cho tinh khiết, rồi mới đặng đến trước Bửu Điện mà hành sự; chớ nên thiếu sót mà thất lễ. Nếu chấp cơ thì phải để ý thanh bạch, không đặng tưởng đến việc phàm. Tay chấp cơ cũng phải xông hương khử trược, tịnh tâm một lát, rồi phải để tinh thần tinh tấn mà xuất ngoại xác đến hầu dạy việc. Phải có một Chơn Linh tinh tấn mới mầu nhiệm, huyền diệu, phải trường trai mới đặng Linh Hồn tinh tấn; phải tập tành chí Thánh, Tiên, Phật, mới phò cơ dạy đạo cả chúng sanh. Kẻ phò cơ, chấp bút cũng như tướng soái của Thầy để truyền đạo cho thiên hạ. Các con đừng tưởng việc bút cơ là việc tầm thường. Còn việc truyền thần lấy điển quang, thì ai ai cũng có điển trong mình, nó tiếp điển ngoài rồi Thần của nó viết ra, có khi trúng, có khi trật.

Vậy khi nào chấp cơ thì phải đợi lệnh Thầy rồi sẽ thi hành.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 3 Janvier 1926 nhằm ngày 03-01-1926 (âl.19-11-Ất Sửu).

03. Thánh giáo dạy phải hòa nhau để chung lo danh đạo và từ đây Thầy khởi sự dạy đạo.

► 20 *Février* 1926

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỔ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

*Bầu tòn thơ thới trở thêm hoa,
Mấy nhánh rồi sau cũng một nhà.
Chung hiệp rón vun nền đạo đức,
Bền lòng son sắt đến cùng Ta.*

*Nguồn Tiên tâm Đạo dễ gì đâu?
Quyền phép Càn Khôn một túi râu.
Thoát xác xưa tăng tu vạn kiếp,
Độ hồn nay gọi khắp năm châu.*

*Tim Hiền lắm lúc gieo nguồn Đạo,
Cải dữ đòi phen cõi mạch sâu,
Trần khổ dầu ai chơn muốn lánh,
Ngày thành chánh quả có bao lâu!*

TÁI NHÁNH CÁC CON LÀ NHÁNH CHÍNH MÌNH THẦY
LÀM CHỦ, SAU CÁC CON SẼ HIỂU.

Thầy vui muốn cho các con thuận hòa cùng nhau
hoài, ấy là lễ hiển cho Thầy rất trân trọng. Phải chung
lo cho danh Đạo Thầy.

Đạo Thầy tức là các con, các con tức là Thầy, phải
làm cho nhau đặng thế lực, đừng ganh gổ nghe! Các
con giữ phận làm tùy ý Thầy muốn, ngày kia sẽ rõ
thấu ý muốn của Thầy.

Vào vòng huynh đệ khá thương nhau,

*Một đức trời hơn một phẩm cao.
Quyết chí Thiên Đường men bước tới,
Phải nhiều máu thịt mới đồng bào.*

Các con phải hiểu rằng: Thầy là huyền diệu thế nào? Cách dạy, Thầy buộc tùy thông minh của mỗi đứa mà dạy.

Dẫu cho thầy phạm tục cũng phải vậy, nếu đứa nào dở mà dạy cao kỳ, nó biết đâu mà hiểu đặng.

Thầy cấm không cho dị nghị việc người, nhưt là đạo hữu của các con thì đừng phạm đến kẻ tội nghiệp; chi chi cũng phải nhớ quyết rằng có Thầy trong đó.

*Chẳng quản đồng tông mới một nhà,
Cùng nhau một Đạo tức cùng Cha.
Nghĩa nhân đành gửi thân trăm tuổi,
Dạy lẫn nhau cho đặng chữ hòa.*

Thầy dạy các con một điều, nhưt nhưt đều đợi lệnh Thầy chẳng nên lấy tứ riêng mà phán đoán chi hết. Phạm sự và trách nhiệm các con, Thầy đã định trước, song giờ ngày chưa đến; phải tuân theo lời Thầy nghe!

Từ đây Thầy khởi sự dạy Đạo cho.

...

Trên Bạch Ngọc Kinh có đủ Nam và Nữ, các con chớ lầm tưởng là phân biệt. Có các Đấng Nữ Tiên, Nữ Phật còn lớn quyền thế hơn Nam nhiều.

Tr... đã thọ mạng nơi Thầy, con đi đâu Thầy theo đó. Lời đạo đức trong miệng con nói ra, ấy là lời của Thầy bố hóa tập trí con đặng đi truyền Đạo; tùy cơ mà dạy kẻ, một mình con đâu đủ sức phục người. Chẳng luận là Nam hay Nữ, bất kỳ là nước nào, nó muốn biết

đạo lý, con phải độ, biểu chúng nó đến nghe Thầy dạy, mới có thể nó tu hành đặng, trước con không nên buộc chúng nó lắm.

Thầy nói một lần từ đây nhớ lấy, dầu cho đá, sắt, cây cỏ, mà nghe đến Thánh Ngôn nơi Thầy mà con nói ra, cũng hoan nghinh, hưởng lựa là người, con nhớ và an lòng.

*Đã thấy ven mây lối mặt dương,
Cùng nhau xúm xít dẫn lên đường.
Đạo cao phó có tay cao độ,
Gần gũi sau ra vạn dặm trường.*

Thầy đã hằng ngày nói với con rằng: Muôn việc chi Thầy đã bố hóa vào lòng con. Như con tính điều chi, tức Thầy đã định rồi. Con không cần nặng lòng lo lắng. **Đạo cốt để cho kẻ hữu duyên. Những kẻ nào đã làm môn đệ của “Tà Thần Tinh Quái” thì không thể gì làm môn đệ Thầy đặng.**

*Lẽ Chánh tự nhiên có lẽ Tà,
Chánh Tà hai lẽ đoán sao ra.
Sao ra Tiên Phật người trần tục,
Trần tục muốn thành phải đến Ta.*

... Những kẻ đã hưởng hết phúc hậu từ mấy đời trước, nay lại còn phạm Thiên Điều, thì tội tình ấy thế chi giải nổi. Mấy con biết luật hình thế gian còn chưa tư vị thay, hưởng là Thiên Điều thì tránh sao cho lọt? Dầu các con như vậy, thì Thầy cũng lấy oai linh ấy mà trừng trị chớ không tư vị bao giờ. Phải lo sợ tội tình cho lắm, phải có sợ mới có giữ mình, biết sợ phải biết giữ mình, phải hiểu rõ rằng: “*Thiên Địa vô tư*” đừng nghĩ là có “*Đại Từ Phụ*” mà lờn oai, nghe các con!

04. Thánh giáo của Chí Tôn dạy gắng dạy trẻ nhỏ nên hiền.

▶ 23 *Février* 1926

*Dạy trẻ con toan trước dạy mình,
Cái công giáo hóa cũng đồng sinh.
Đạo đời tua biết đời rằng trọng,
Một điểm quang minh một điểm linh.*

THI HỨA GIÁO THẬP.

Nghĩa là: Sắp nhỏ của con dạy, sau cũng nên người ở đời. Ấy là đời. Nếu biết trọng đời thì gắng dạy nó nên hiền.

Một điểm quang minh là một hồn người: Là vật tối linh của Thầy trần trọng. Nếu con muốn làm lành thì gắng dạy mấy hồn ấy đặng hiền. (*Lời giải hai câu thi sau*).

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 23 *Février* 1926 nhằm ngày 23-02-1926 (*âl. 11-01-Bính Dần*).

05. Thánh giáo dạy cách lễ bái và thờ Thiên Nhân.

► 25 *Février* 1926

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

TRUNG VÔ GIỮA BÁI LỄ CHO THẦY COI ...
Con làm lễ trúng, song mỗi gặt, con nhớ niệm
câu chú của Thầy: “**Nam Mô Cao Đài Tiên Ông Đại
Bồ Tát Ma Ha Tát**”.

Đại Lễ là làm lễ ba lần:

- Lần đầu dâng hương và hoa,
- Lần giữa dâng rượu,
- Lần chót dâng trà.

Phải chính mình con dâng các lễ ấy.

Khi bái lễ, hai tay con chấp lại, song phải để tay
trái ấn Tý, tay mặt giữa ra nằm dưới, tay trái chụp
lên trên.

Từ đây (25-2-1926) 13 tháng Giêng năm Bính Dần,
con phải may riêng bộ áo lễ, tay rộng, cổ trịch như áo
đạo, nhưng dải gài chín mối, màu xanh da trời. Con
nhớ mang giày gai đặng hầu Thầy, còn nhứt nhứt đều
để chơn không hết.

Lạy là gì?

– Là tỏ ra bề ngoài, lễ kính trong lòng.

Chấp hai tay lại là tại sao?

– Tả là Nhựt, hữu là Nguyệt, vị chi Âm Dương. Âm
Dương hiệp nhứt phát khởi Càn Khôn, sanh sanh hóa

hóa. Tức là Đạo.

Lạy kẻ sống thì hai lạy là tại sao?

– Là nguồn cội của Nhơn sanh lưỡng hiệp Âm Dương mà ra. Ấy là Đạo.

Vong phàm lạy bốn lạy là tại sao?

– Là vì hai lạy của phần người, còn một lạy Thiên, một lạy Địa.

Lạy Thần, lạy Thánh thì ba lạy là tại sao?

– Là lạy Đấng vào hàng thứ ba của Trời, và cũng chỉ rằng lạy Tinh, Khí, Thần hiệp nhứt. Ấy là Đạo.

Lạy Tiên, lạy Phật thì chín lạy là tại sao?

– Là tại chín Đấng Cửu Thiên Khai Hóa.

Còn lạy Thầy 12 lạy là tại sao?

– Các con không biết đâu?

Thập nhị Khai Thiên là Thầy, chúa cả Càn Khôn Thế Giới, nắm trọn Thập nhị Thời Thần vào tay. Số mười hai là số riêng của Thầy.

... Chưa phải hỏi các con biết đặng tại sao vẽ Thánh Tượng “*Con Mắt*” mà thờ Thầy, song Thầy nói sơ lược cho hiểu chút đỉnh.

*Nhãn thị chủ tâm,
Lưỡng quang chủ tế,
Quang thị Thân,
Thần thị Thiên,
Thiên giả, Ngã giả.*

Thần là khiếm khuyết của cơ mẫu nhiệm từ ngày Đạo bị bế: Lập Tam Kỳ Phổ Độ này, duy Thầy cho “**Thần**” hiệp “**Tinh-Khí**” đặng hiệp đủ “**Tam Bửu**” là cơ mẫu nhiệm siêu phàm nhập Thánh.

Các con nhớ nói vì cớ nào thờ Con. Mất Thầy cho chư đạo hữu nghe:

... Phẩm vị Thần, Thánh, Tiên, Phật, từ ngày bị bế Đạo, thì luật lệ hơi còn nguyên, luyện pháp chẳng đổi, song Thiên Đình mỗi phen đánh tẩn Thần không cho hiệp cùng Tinh Khí.

Thầy đến đặng hườn nguyên Chơn Thần cho các con đắc Đạo. Con hiểu “**Thần cư tại Nhãn**”. Bố trí cho chư đạo hữu con hiểu rõ. Nguồn cội Tiên Phật do yếu nhiệm là tại đó. **Thầy khuyên con mỗi phen nói Đạo, hằng nhớ đến danh Thầy.**

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 25 Février 1926 nhằm ngày 25-02-1926 (âl. 13-01-Bính Dần).

06. Thánh giáo dạy rằng muôn việc cũng có thiệt mà cũng có dối. Thấy nói trước cho mà giữ lấy mình. Chung quanh Thấy thả một lũ hổ lang để cắn xé các con, song trước Thấy đã cho mặc thiết giáp .v.v. . .

▶ 13 Mars 1926

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

THẤY CHO CÁC CON BIẾT TRƯỚC, ĐẶNG SAU ĐỪNG TRÁCH RẰNG QUYỀN HÀNH THẤY KHÔNG ĐỦ MÀ KÈM THÚC TRỌN CẢ MÔN ĐỆ...

Các con đủ hiểu rằng: Phạm muôn việc chi cũng có thiệt và cũng có dối; nếu không có thiệt thì làm sao biết đặng dối; còn không có dối, làm sao phân biệt cho có thiệt... Cười...

Thầy nói cho các con hiểu rằng: Muốn xứng đáng làm môn đệ Thầy là khổ hạnh lắm. Hễ càng thương bao nhiêu thì Thầy lại càng hành bấy nhiêu. Như đáng làm môn đệ Thầy thì là Bạch Ngọc Kinh mới chịu rước; còn ngã thì cửa Địa Ngục lại mời. Thương thương, ghét ghét, ai thấu đáo vậy ôi!

Bởi vậy cho nên Thầy chẳng vì ghét mà không lời khuyên dụ; cũng chẳng vì thương mà không sai qui dễ dành. Thấy nói trước cho các con biết mà giữ mình, chung quanh các con, dầu xa, dầu gần, Thấy đã thả một lũ hổ lang ở lộn với các con. Thầy hằng xúi chúng nó thừa dịp mà cắn xé các con, song trước Thấy đã cho các con mặc một bộ thiết giáp; chúng nó chẳng hề thấy đặng, là đạo đức của các con.

Ấy vậy rán gìn giữ bộ thiết giáp ấy hoài cho tới ngày các con hội hiệp cùng Thầy.

Nghe và rán tuân theo.

07. Thánh giáo xưng danh Nhiên Đăng Cổ Phật, Thích Ca Mâu Ni, Thái Thượng Ngươn Thi thị Ngã, kim viết Cao Đài...

► *Vinh Nguyên Tự, 7 Avril 1926*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỔ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

NHIÊN ĐĂNG CỔ PHẬT THỊ NGÃ,
*Thích Ca Mâu Ni thị Ngã,
Thái Thượng Ngươn Thi thị Ngã,
Kim viết Cao Đài.*

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1–3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995–1996: 7 Avril 1926 nhằm ngày 07-04-1926 (*âl. 25-02-Bính Dần*).

08. Thánh giáo của Thích Ca giảng cơ mừng mở Đạo. Thánh giáo tiếp theo giải nghĩa Tam Kỳ Phổ Độ...

▶ 8 Avril 1926

THÍCH CA MÂU NI PHẬT GIÁNG CƠ

*Thích Ca Mâu Ni Phật
Chuyển Phật Đạo,
Chuyển Phật Pháp,
Chuyển Phật Tăng, qui nguyên Đại Đạo,
tri hồ chư chúng sanh!*

KHÁNH HỈ! KHÁNH HỈ. – HỘI ĐẮC TAM KỲ PHỔ ĐỘ:
CHƯ THẦN, THÁNH, TIÊN, PHẬT ĐẠI HỈ, PHÁT ĐẠI
tiểu. Ngã vô lự tam đồ chi khổ. Khả tòng giáo NGỌC
ĐẾ viết CAO ĐÀI ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT.

CAO ĐÀI

Lịch: Con nghe Phật Như Lai nói chưa?

Tam Kỳ Phổ Độ là gì?

– Là Phổ Độ lần thứ ba.

Sao gọi là Phổ Độ? Phổ Độ nghĩa là gì?

– Phổ là bày ra.

Độ là gì?

– Là cứu chúng sanh.

Muốn trọn hai chữ Phổ Độ, phải làm thế nào?

Chúng sanh là gì?

– Chúng sanh là toàn cả nhưn loại, chớ không phải là lựa chọn một phần người, như ý phạm các con tính rồi.

*Muốn trọn hai chữ Phổ Độ, phải làm thế nào?
Thầy hỏi?*

– Phải bày bừa pháp chớ không đặng giấu nữa. Con phải luyện lại cho thành, nội trong tháng năm này về theo Trung đặng đi truyền Đạo.

Nghe và tuân theo.

... Phải mặc y phục như Trung, mà màu hồng.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 8 Avril 1926 nhằm ngày 08-04-1926 (âl. 26-02-Bính Dần).b

09. Thánh giáo dạy sắp Thiên phong và lập thế.

▶ 22 et 23-4-1926—11 và 12-3-Bính Dần

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

BA CON NGHE DẠY CUỘC SẮP THIÊN PHONG.
Các con vui không?

Đạo phát triển một ngày là một ngày hại hơn sanh. Thầy ôn nóng nhưng mà Thiên Cơ chẳng nghịch đặng, nên phổ thông rắc trở, vậy thì ba con (*Trung, Cự, Tắc*) cứ sắp đặt thế này:

Trung nghe: Con dời bài vị của Lý Bạch để dưới tượng Thầy, con dọn dẹp trong hết, để một cái ghế kế một bên trang thờ, rồi để lên trên một cái ghế lớn, đặng làm ngôi Giáo Tông; ba cái nữa để sắp hàng theo ở dưới đặng làm ngôi cho ba vị Đầu Sư. Con phải bao bốn cái ghế ấy cho tinh khiết. Con đem Thiên Phục Giáo Tông mà để nơi ghế ở trên. Còn bộ Thượng Thanh thì để giữa, bộ Ngọc Thanh bên hữu, còn ghế bên tả, con phải viết một miếng giấy để chữ “*THÁI*” cho lớn mà dán lên chỗ dựa.

Ngay chỗ bàn ngự của Thầy, phải để một cái ghế trước ngôi ba vị Đầu Sư, vọng một bài vị, biểu Lịch viết như vậy:

“*CỬU THIÊN CẢM ỨNG LỢI THINH PHỔ HÓA THIÊN TÔN*”, lại vẽ thêm một lá bùa “*KIM QUANG TIÊN*”, để thòng ngay giữa, ai ai ngó vào cũng đều thấy đặng.

Bàn Thầy giảng cơ thì để trước bàn vọng Ngũ Lô,

khi giáng cơ rồi, thì dời đi cho trống chỗ, đặng nhị Đầu Sư quì mà thề.

Con lại để thêm một cái bàn giữa bên cửa sổ, đặng trước ngó vô.

Cư, nghe dặn: Con biểu Tắc tắm rửa sạch sẽ (*xông hương cho nó*) biểu nó lựa một bộ quần áo tây cho sạch sẽ, ăn mặc như thường, đội nón...

Cười ...

Đáng lẽ nó phải sấm khôi, giáp như hát bội, mà mắc nó nghèo, Thầy không biểu.

Bắt nó lên đứng trên, ngó mặt ngay vô ngôi Giáo Tông, lấy chín tấc vải điều đắp mặt nó lại.

Lịch, con viết một lá phù (*Giáng Ma Xử*) đưa cho nó cầm.

Các con, phải cho thanh tịnh kể từ ngày nay, diệt tận phàm tâm chớ như một điểm, thì ngày ấy sẽ mới đặng.

Cư, khi đem ba bộ Thiên Phục đến vọng trên ba cái ngai thì con phải chấp bút bằng nhang như mọi lần, đặng Thầy trấn Thần trong ba bộ Thiên Phục, và ba ngai ấy, rồi mới kê hai vị Đầu Sư đến quì trước Bửu Ngai của nó, đặng Thầy vẽ phù vào mình. Khi hai vị Đầu Sư vái rồi, phải đến trước Bửu Điện Thầy mà làm lễ (*mười hai lạy*), và trước ngôi Giáo Tông (*chín lạy*), rồi biểu Giảng xưng lên: “*Phục vị*”, thì hai người leo lên ngôi.

Cả thầy môn đệ phân làm ba ban, đều quì xuống, biểu Tắc leo lên bàn, con chấp bút bằng nhang, đến bàn Ngũ Lôi đặng Thầy triệu nó đến, rồi mới tới trước mặt Tắc, đặng Thầy trực xuất Chơn Thần nó ra, nhớ

biểu Hậu, Đức xông hương tay của chúng nó, như em có giựt mình té thì đỡ.

Rồi biểu hai vị Đầu Sư xuống ngai, quì đến trước mặt Ngũ Lôì, hai tay chấp trên đầu, quì ngay bùa Kim Quang Tiên mà thề như vậy:

“Tôi là Lê Văn Trung tự Thiên Ân là Thượng Trung Nhứt và Lê Văn Lịch tự Thiên Ân là Ngọc Lịch Nguyệt, thề Hoàng Thiên, Hậu Thổ, trước Bửu Pháp Ngũ Lôì rằng làm trọn Thiên Đạo mà diu dặt cả mấy em chúng tôi đều là môn đệ của Cao Đài Ngọc Đế; nhứt nhứt do lệnh Thầy phân định chẳng dám chuyên quyền mà lập thành tả đạo; như ngày sau hữu tội thì thề có Ngũ Lôì tru diệt.”

Đến bàn Vi Hộ Pháp cũng quì xuống, vái y vậy, điều câu sau thì như vậy:

“Như ngày sau phạm Thiên Điều thề có Hộ Pháp đạo Tam Đồ bất năng thoát tục.”

Rồi mới biểu Giảng xuống lại nữa “Phục vị”, thì nhị Đầu Sư trở lại ngai trên. Chư môn đệ đều đến lạy mỗi người hai lạy.

Tới phiên các môn đệ, từ người đến bàn Ngũ Lôì mà thề rằng:

“Tên gì?... Họ gì?... Thề rằng: Từ đây biết một Đạo Cao Đài Ngọc Đế, chẳng đổi dạ đổi lòng, hiệp đồng chư môn đệ, gìn luật lệ Cao Đài, như sau có lòng hai thì Thiên tru Địa lục.”

Tới trước bàn Hộ Pháp cũng thề như vậy, rồi mới đến lạy nhị Đầu Sư.

10. Thánh giáo dạy rằng từ trước Thầy đã lập Ngũ Chi Đại Đạo và kỳ ba này Thầy không giao Chánh Giáo cho tay phàm nữa.

► 24 *Avril* 1926

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỔ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

HỒN TỪ TRƯỚC THẦY LẬP RA NGŨ CHI ĐẠI ĐẠO LÀ:
*Nhơn Đạo,
Thần Đạo,
Thánh Đạo,
Tiên Đạo,
Phật Đạo.*

Tùy theo phong hóa của nhân loại mà gầy Chánh Giáo, là vì khi trước Càn vô đức khán, Khôn vô đức duyệt, thì nhờn loại duy có hành đạo nội tư phương mình mà thôi.

Còn nay thì nhờn loại đã hiệp đồng, Càn Khôn dĩ tận thức, thì lại bị phần nhiều Đạo ấy mà nhờn loại nghịch lẫn nhau; nên Thầy mới nhứt định qui nguyên phục nhứt. Lại nữa, trước Thầy lại giao Chánh Giáo cho tay phàm, càng ngày lại càng xa Thánh Giáo mà làm ra Phàm Giáo. Thầy lấy làm đau đớn, hằng thấy gần trót mười ngàn năm, nhân loại phải sa vào nơi tội lỗi, mặt kiếp chốn A Tỳ.

Thầy nhứt định đến chính mình Thầy độ rỗi các con, chẳng chịu giao Chánh Giáo cho tay phàm nữa. Nhưng mà buộc phải lập Chánh Thể, có lớn nhỏ đặng dễ thế cho các con diu dắt lẫn nhau, anh trước em sau mà đến nơi Bồng Đảo.

Vì vậy Thầy mới lập ra có một phẩm Giáo Tông, nghĩa là anh cả, ba phẩm Đầu Sư, nghĩa là Giáo Hữu. Chẳng một ai dưới thế này còn dặng phép nói rằng thế quyền cho Thầy mà trị phần hồn của nhơn loại. **Ai có đức hạnh lớn thì mới ngời dặng địa vị của Thầy ban thưởng. Còn cả môn đệ, ai cũng như ai, không dặng gây phe, lập đảng; nhược kẻ nào phạm tội, thì Thầy trục xuất ra ngoài, cho khỏi điều rối loạn.**

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 24 Avril 1926 nhằm ngày 24-04-1926 (âl. 13-03-Bính Dần).

11. Thánh giáo phong Thánh lần đầu.

► *Đêm 25 rạng mặt 26 Avril 1926.—14 rạng mặt rằm tháng ba, năm Bính Dần.*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

*Kim triều dĩ đáo Thiên Trung Quang,
Am hiểu thế tình tánh đức nan.
Chỉ đãi thời lai quang minh tự,
Tả ban thiếu đức, Hữu ban mang.*

- **Đức, Hậu,** phong vi Tiên Đạo Phò Cơ Đạo Sĩ.
 - **Cử,** phong vi Tá Cơ Tiên Hạc Đạo Sĩ.
 - **Tắc,** phong vi Hộ Giá Tiên Đồng Tá Cơ Đạo Sĩ.
 - **Trung, Lịch,** đã thọ sắc, cú tước vị mà theo sắc mạng Ta.
 - **Kỳ,** phong vi Tiên Sắc Lang Quân Nhậm Thuyết Đạo Giáo Sư.
 - **Bản,** phong vi Tiên Đạo Công Thần Thuyết Đạo Sư.
- Cử, tuân theo lời Thầy truyền mà thi hành.

... ..

Phụ ghi:

Đêm 25 rạng mặt 26 Avril 1926 (14 rạng mặt rằm tháng ba, Bính Dần)

Việt ngữ: Đêm 25 rạng mặt 26-04-1926 (*ál. 14 rạng mặt rằm tháng ba, Bính Dần*)

12. Thánh giáo dạy rằng dù cho trẻ con trong bụng cũng phải độ, sao các con lại đuổi thiện nam tín nữ? Trước Thầy giảng sanh lập Phật Giáo, nay dùng huyền diệu mà giáo đạo chớ không giảng sanh nữa.

► *Trường Sanh Tự (Cần Giuộc)—Dimanche 30 Mai 1926. 19 tháng tư (Bính Dần)*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

THẦY CHẴNG HIỂU THẾ NÀO CHƯ MÔN ĐỆ ÁM MUỘI DƯỜNG ẤY?

“*Chiêu kỳ trung độ dẫn hoài sanh*” là nghĩa gì? Dầu cho trẻ con trong bụng cũng phải độ; sao các con lại đuổi thiện nam tín nữ?

Hứa nhập – Khai môn.

Chư chúng sanh nghe:

Từ trước Ta giảng sanh lập Phật Giáo gần sáu ngàn năm thì Phật Đạo chánh truyền gần thay đổi. Ta hằng nghe chúng sanh nói Phật giả vô ngôn! Nay nhứt định lấy huyền diệu mà giáo Đạo, chớ không giảng sanh nữa, đặng chuyển Phật Giáo lại cho hoàn toàn.

Dường này, từ đây chư chúng sanh chẳng tu bị đọa A Tỳ, thì hết lời nói rằng: “*Phật tông vô giáo*”, mà chối tội nữa.

Ta nói cho chúng sanh biết rằng: Gặp Tam Kỳ Phổ Độ này mà không tu, thì không còn trông mong siêu rỗi.

Tại đây là một nơi Ta khởi chế sự “*Tế lễ thờ phương*” lại.

Bổn hội nghe:

Giữa chùa gần hai trang thờ Quan Âm Bồ Tát và Quan Thánh Đế Quân, phải lập ra một điện để Thánh Tượng Ta ở giữa. Bên mặt Ta để tượng Quan Âm, bên trái thì tượng Quan Đế, còn chư Tiên, chư Thánh, chư Phật để hàng dưới. Xưng hiệu chùa là Ngọc Hoàng Tự.

Phụ ghi:

Dimanche 30 Mai 1926 (19 tháng tư Bính Dần)

Việt ngữ: Chúa nhật, 30-05-1926 (âl. 19-04-Bính Dần)

13. Thánh giáo dạy về Thánh Tâm và Phàm Tâm, khuyên độ rỗi nhưn sanh.

▶ *Lundi 31 Mai 1926.—20 tháng tư (Bính Dần)*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỔ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

TRUNG, CON PHẢI LÊN NHÀ G... BÂY GIỜ MÀ XEM SÓC, SẮP ĐẶT SỰ THỜ PHƯỢNG THEO BÂY GIỜ, CHO tới ngày tác thành Tân Luật.

G..., Thầy khen con đó.

Thánh tâm dầu phải chịu khổn trần đi nữa, thì chất nó cũng vẫn còn. Các con khác hơn kẻ phàm là duy tại bấy nhiêu đó mà thôi. Kẻ phàm dầu ly hương thuở ấu xuân đi nữa, lòng hằng hoài vọng. Chí Thánh dầu bị đọa trần, lòng hỡi còn nhớ hoài nơi Tiên Cảnh. Nếu chẳng vậy, ai còn dám ra ứng thuận hạ thế cứu đời? Con chỉ có tu mà đắc Đạo. Phải ngó đến hằng ức, thiên vạn kẻ nhưn sanh chưa đặng khỏi luân hồi, để lòng tử bi độ rỗi kéo tội nghiệp.

Phụ ghi:

Lundi 31 Mai 1926. 20 tháng tư (*Bính Dần*)

Việt ngữ: Thứ hai, 31-05-1926 (*âl. 20-04-Bính Dần*)

14. Thánh giáo xưng danh Thích Ca Như Lai kim viết Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát và nhắc lại rằng trong Phật Tông nguyên lý đã cho hiểu trước đến buổi hôm nay (là khai Đạo Tam Kỳ Phổ Độ) khuyên chư tăng hành đạo và không đặng nói Phật giả vô ngôn nữa.

► *Hội Phước Tự (Cần Giuộc).—Mùng năm, tháng tư Bính Dần.—Samedi 5 Juin 1926.*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

TƯ, ĐỌC THÁNH NGÔN,
Tắc, tụng Nhưn Quả.

Thích Ca Như Lai thị Ngã, dục cứu chúng sanh, tá danh Cao Đài Đại Bồ Tát. Nhữ tri hồ?

Hữu Ngã đồ Thái Đầu Sư tại thử; nhĩ vô thức luyện đạo; Ngã phái Ngọc Đầu Sư chỉ giáo thọ bửu pháp.

Tam thập tứ vị chúng sơn bất tri chơn lý luyện thành. Ngã vi Chủ Khảo giáo hóa. Khả tuân Ngã mạng.

Nhữ đặng tu thọ pháp, tu thọ pháp. Khâm tai.

**THÍCH CA NHƯ LAI
kim viết: CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT**

Chư sơn nghe dạy:

Vốn từ Lục Tổ thì Phật Giáo đã bị bế lại, cho nên tu hữu công mà thành thì bất thành; Chánh Pháp bị nơi Thần Tú làm cho ra mất Chánh Giáo, lập riêng pháp luật buộc mỗi Đạo Thiển.

Ta vì luật lệnh Thiên mạng đã ra cho nên cam để vậy, làm cho Phật Tông thất chánh có trên ba ngàn năm nay. Vì Tam Kỳ Phổ Độ, Thiên Địa hồng khai,

nơi “*Tây Phương Cực Lạc*” và “*Ngọc Hư Cung*” mật chiếu đã truyền, siêu rồi chúng sanh. Trong Phật Tông Nguyên Lý đã cho hiểu trước đến buổi hôm nay rồi; tại tăng đồ không kiểm chơn lý mà hiểu.

Lắm kẻ đã chịu khổ hạnh hành đạo... Ôi! Thương thay! Công có công, mà thưởng chưa hề có thưởng; vì vậy mà Ta rất đau lòng.

Ta đến chẳng phải cứu một mình chư tăng mà thôi; vì trong thế hiểm bực Thần, Thánh, Tiên, Phật phải đọa hồng trần, Ta đương lo cứu vớt.

Chư tăng, chư chúng sanh hữu căn hữu kiếp, đặng gặp kỳ Phổ Độ này là lần chót; phải rán sức tu hành, đừng mơ mộng hoài trông giả luật. Chư sơn đắc đạo cùng chẳng là do nơi mình hành đạo. Phép hành đạo Phật Giáo dường như ra sai hết, tương tự như gần biển “*Tả Đạo Bàng Môn*”. Kỳ truyền đã thất, chư sơn chưa hề biết cái sai ấy do tại nơi nào; cứ ôm theo luật Thần Tú, thì đương mong mỏi về Tây Phương mà cửa Tây Phương vẫn cứ bị đóng, thì cơ thành chánh quả do nơi nào mà biết chắc vậy. Ta đã đến với huyền diệu này, thì từ đây Ta cũng cho chư tăng dùng huyền diệu này mà học hỏi, ngày sau đừng đổ tội rằng vì thất học mà chịu thất kỳ truyền. Chư tăng từ đây chẳng đặng nói Phật giả vô ngôn nữa.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Mừng năm tháng tứ Bình Dân Samedi 5 Juin 1926 nhằm ngày Thứ bảy, 05-06-1926 (âl. 25-04-Bính Dần).

15. Thánh giáo bằng Pháp văn vì có hai người Pháp hầu đàn.

► *Mardi 8 Juin 1926.—26 tháng 4 (Bính Dần)*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

CAO ĐÀI

(Hai người Lang sa hầu đàn)

CE N'EST PAS AINSI QU'ON SE PRÉSENTE DEVANT DIEU.
THẮNG.

► Tái cầu:

Cao Đài, Le Très-Haut.

Oh! Race bénite, Je vais satisfaire ta curiosité.
Humains savez-vous d'où vous venez?

Parmi toutes les créatures existant sur ce globe terrestre, vous êtes les plus bénis; je vous élève jusqu'à Moi en esprit et en sagesse. Vous avez toutes preuves pour vous reconnaître par promotion céleste.

Le Christ est venu parmi vous. Il versait son Saint sang pour la Rédemption. Quel profit avez-vous pendant presque deux mille ans de son absence? Vous préchez son Évangile sans même le comprendre. Vous dénaturez la signification de sa sainte doctrine. L'humanité souffre des vicissitudes de tous ses apôtres. Ils n'ont pas su suivre le même chemin du calvaire de leur Maître.

Le trône le plus précieux du monde est celui du premier de ses disciples.

Cette doctrine, au lieu d'apporter à l'humanité la paix et la concorde, lui apporte la dissension et la guerre.

Voilà, pourquoi je viens vous apporter moi-même la paix tant promise.

Le Christ ne revient qu'ensuite.

Au revoir... Vous apprendriez encore beaucoup de choses auprès de mes disciples.

► **BÀI DỊCH VIỆT VĂN CỦA HỘI THÁNH:**

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

CAO ĐÀI

(Hai người Lang sa hầu đàn)

Không phải cách châu Trời như thế.

THĂNG.

► **Tái câu:**

Cao Đài, Đấng Cao Cả.

Hỡi này dân tộc có diễm phúc; Thầy sẽ làm thỏa mãn tánh hiếu kỳ của con. Là loài người, các con có biết tự đâu các con đến chăng?

Trong vạn vật hiện hữu trên quả địa cầu này, các con là kẻ được ban ân huệ nhiều hơn cả. Thầy đem các con đến tận Thầy, bằng cả tinh thần lẫn trí huệ. Các con có đủ bằng chứng để tự biết mình do sự thăng

phẩm vị thiêng liêng.

Chúa Cứu Thế đã đến với các con. Người đã phải chịu đổ máu Thánh để chuộc tội cho loài người. Trong 2000 năm vắng mặt Người, các con đã làm gì hữu ích? Các con truyền bá đạo Người, nhưng chính các con cũng không hiểu chi cả. Các con lại làm sai lạc bản chất tôn chỉ của nền Thánh giáo. Nhân loại phải chịu đau khổ vì sự biến thể của các Thánh Tông Đồ.

Chiếc ngai quý báu nhứt trên thế gian này hiện là chiếc ngai của vị đệ nhứt cao đồ của Người.

Giáo lý ấy đáng lẽ phải đem lại hòa bình và tương ái cho loài người, nhưng trái lại nó gây mầm chia rẽ và chiến tranh.

Bởi thế, nên nay chính Thầy phải đến để đem lại cho các con nền hòa bình đã từng hứa hẹn.

Rồi đây Chúa Cứu Thế sẽ trở xuống sau.

Thầy già từ các con. Các con sẽ còn học hỏi nhiều việc khác nữa với mấy vị môn đồ của Thầy.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thúc biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Mardi 8 Juin 1926. 26 tháng 4 (Bính Dần)

Việt ngữ: Thứ ba, 08-06-1926 (âl. 28-04-Bính Dần)

16. Thánh giáo dạy Nhạc Lễ.

▶ 18-5-Bính Dần.—27-6-1926

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

NHƠN, CON PHẢI KHỞI SỰ KỂ TỪ NGÀY NAY CHO TỚI BỮA NGỌC ĐÀN VĨNH NGUYÊN TỰ, TẬP NHẠC ĐỦ lại hết. Như nhập lễ thì đừng đánh trống Bát Nhã, mà đánh Ngọc Hoàng Sấm, nghĩa là mỗi hồi 12 tiếng, đổ xuống đủ 12 hồi, 3 lần như vậy.

Bạch Ngọc Chung cũng động ấy.

Khi nhập lễ xướng “*Khởi Nhạc*”, thì phải đánh trống và đờn bảy bài cho đủ.

Chùng hiến lễ, phải đờn Nam Xuân ba bài, vì Lễ Sanh phải hiến lễ bảy lá, đi chữ Tâm. Tới khi thài, thì đờn “*Đảo Ngũ Cung*”, rồi con lại bắt đầu đờn lại, cho chư môn đệ tụng kinh.

Lịch, Tân Luật con lập có Thầy giảng đủ lễ hết. Vậy con truyền cho chư môn đệ, đặng chúng nó y theo mà hành lễ:

Nghĩa, con phải học xướng cho thuộc lòng.

Biểu, Đức cũng vậy. Ba con phải nhớ lời Thầy dạy cho kỹ nghe:

Mấy đứa con là: Nghĩa, Hậu, Đức, Tràng, Cự, Tắc, Sang, đều mặc đồ trắng, hầu theo thứ lớp như vậy:

Nghĩa, Đức đứng xướng ngoài, là tại bàn thờ Hộ Pháp; rồi Hậu, Tràng đứng cặp kế đó; kế ba con sau rốt hết: Tắc giữa, Cự mặt, Sang trái.

Còn ba bàn thờ trong thì biểu Lịch lập như vậy:

Giữa Thượng Đàn,

*Hữu Ngọc Đàn,
Tả Thái Đàn.*

Còn Thánh vị của chư môn đệ đã dĩ vãng thì tùy theo phái nó mà sắp xếp theo bàn thờ Thầy.

Kỳ, Kim hầu xướng nội, là bàn thờ trong, biểu chúng nó đứng như vậy:

Kỳ bên mặt, Kim bên trái.

Còn Bản, Giới, một cặp Lễ Sanh đầu, đi giữa với một cặp nữa là Tỷ với Tiếp.

Tả thì Nhơn với Tương, hữu thì Giảng với Kinh.

Lập ngoài cho đủ ba bàn vọng, đều để chư Lễ Sanh hầu.

Chùng nào nội xướng, thì để cho Lễ Sanh điện lễ, cúng vật thì để sẵn ngoài ba bàn; chùng Lễ Sanh xướng, thì đem vô cho mấy vị chức sắc hiến lễ.

Trung, con phải cặp hai vị Lão thành Minh Đường hầu trong đặng tiếp lễ Thượng Đàn, Ngọc Đàn thì Kinh và Chương, còn Thái Đàn ngày ấy Thầy lựa.

Cười...

Minh, Thầy sẽ dạy nó đến.

Cười...

Ba bàn ngoài, thì mỗi bàn phải có hai viên chức sắc hiến lễ:

Tương và Tươi tại giữa Thượng Đàn.

Muối và Vân bên Ngọc Đàn, còn Thái Đàn ngày ấy Thầy định.

Cười...

Bản, đứng dậy. Thầy vẽ đi chữ Tâm là sao, rồi Thầy mới dạy tiếp đặng.

(Phết trước mấy dấu ngón chơn mặt, giơ lên, phết qua một cái đặng làm cái chấm... Đứng hai chơn cho ngang nhau... Con phết đi, đứng thụt lại.)

Cư, con đi cho nó coi con.

Các con coi Thầy đi đây nè.

Hiểu lấy nước, con.

Con đi thế nào thành hai chữ Tâm lộn ngược như vậy.

Cư đi trúng, đi lại nữa con.

Cư, giỏi con, phải vậy, như con muốn cho ra bộ lịch sự, thì khi chấm gót, con nhún bộ xuống một chút.

Cười...

Giỏi, Bản ... Thầy tiếp.

Đọc lại Nghĩa.

Như ngoại xướng điện “Trà”, “Qui”, chúc sắc đồng qui đứng Trà lên khỏi đầu.

Một cặp Lễ Sanh đầu ở giữa hầu đặng cầm song đặng bước lên. Khi xướng “Qui”, thì cũng phết chơn trái đá chơn mặt, qui xuống cho đều với ba cặp Lễ Sanh kia; chừng trống nhạc đổ, thì lần lần đứng dậy cho đều, day mặt vào Bửu Điện.

... Phải vậy con... Hễ đứng dậy rồi, xây mặt vào Chánh Điện, để song đặng và cúng vật xuống ngay ngực; chừng trống đổ lần thứ nhì, cung lên; nhạc lại khởi, thì xem nhịp mà đi bảy lải; chừng ấy Thầy dặn Nhơn nó nhịp lại cho các con đi.

Cười...

Con Trung, con phải giữ y như Tân Luật mà hành lễ.

17. Thánh giáo khuyên dạy một chức sắc tên K.

► 5 *Juillet* 1926

CAO ĐÀI

K..., NGHE THẦY DẠY CON.

Người dưới thế này, muốn giàu có phải kiếm phương thế mà làm ra của. Ấy là về phần xác thịt. Còn Thần, Thánh, Tiên, Phật muốn cho đắc đạo, phải có công quả.

Thầy đến độ rồi các con là thành lập một trường công đức cho các con nên đạo. Vậy đắc đạo cùng chẳng, tại nơi các con muốn cùng chẳng muốn. Thầy nói cho con nghe. K... ôi! Nếu chẳng đi đến trường Thầy lập mà đoạt thủ địa vị mình, thì chẳng đi nơi nào khác mà đắc đạo bao giờ.

K... con ôi! Cửa Bạch Ngọc Kinh ít kẻ, chớ chốn A Tỳ vốn nhiều người. Con liệu mà hành đạo, Thầy thương con chừng nào, ngày sau con càng ăn năn tiếc chừng này.

Thầy đã hiểu lòng con ăn năn sám hối, nên Thầy đã tha tội trước cho con rồi.

Phận sự con rất lớn, tại Ngọc Đàn con sẽ thọ lệnh.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 5 *Juillet* 1926 nhằm ngày 05-07-1926 (*âl.* 26-05-*Bính Dần*).

18. Thánh giáo dạy sắp đặt Ngọc Đàn.

▶ 15-7-1926

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

CƯ, TẮC, CON PHẢI ĐEM BỐN ĐỨA NHỎ THEO, RỒI KIỂM THÊM TÁM ĐỨA NỮA, CHIA RA MỖI HƯỚNG là ba đũa, con để:

*An . . . Đông,
Bích . . . Tây,
Tri . . . Nam,
Hoàng Bắc.*

Biểu chúng nó cầm mỗi đũa một cây cờ nhỏ, phải làm cờ thế này: Xanh, đỏ, trắng, vàng, đen, mỗi hướng ba cây. Trung ương ba đũa bày cầm. Như làm cờ vải chẳng kịp, thì mua giấy màu, bề dài cờ chín tấc tây, bề ngang ba tấc tây, cắt xéo xuống... Nghe và tuân theo.

Khi sắp đặt rồi, Cư, con chấp bút bằng nhang cho Thầy trấn. Con biểu Vân, khi trấn rồi, nó ở trong cho tới mãn lễ; nếu bước ra ngoài, về đền đi mà chớ.

Biểu sắp nhỏ đại tịnh; Tắc nghe, con phải ngó chừng chúng nó luôn luôn.

Biểu Lịch phát cờ cho sắp nhỏ, vì nó phải đọc câu chú.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 15-07-1926 nhằm ngày 15-07-1926 (âl. 06-06-Bính Dần).

19. Thánh giáo dạy thành lập Nữ Phái.

► *Samedi 17 Juillet 1926.—8 tháng sáu Bính Dần*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

DƯỜNG THỊ! THẦY GIAO PHE NỮ CHO CON LẬP THÀNH.
CHẲNG PHẢI VÌ ĐỒN BÀ MÀ SỚM NỔI CƠM, CHIỀU
trả cháo hoài.

Phần các con truyền đạo kỳ Phổ Độ này cũng lắm
nặng nề; bao nhiêu Nam tức bao nhiêu Nữ; Nam biết
thành Tiên Phật chớ Nữ lại không sao? Thầy đã nói Bạch
Ngọc Kinh có cả Nam và Nữ, mà phần nhiều Nữ, lấn
quyền thế hơn Nam nhiều.

Vậy con phải tuân lệnh Thầy mà lập thành Nữ Phái.
Nghe và tuân, Thầy hằng ở với con, lo chung cùng con;
con chớ ngại.

H... Thầy giao Nữ Phái cho con rộng quyền dạy
dỗ, làm chủ, chớ Thầy thân đến mà giao cho con, trách
nhậm con. Thầy sẽ chia bớt với.

Phụ ghi:

Samedi 17 Juillet 1926. 08 tháng sáu Bính Dần

Việt ngữ: Thứ bảy, 17-07-1926 (*âl. 08-06-Bính Dần*)

20. Thánh giáo dạy thọ truyền bửu pháp và luyện đạo.

▶ *Ngọc Đản (Cần Giuộc).—Samedi, 17 Juillet 1926.—8 tháng sáu Bính Dần.*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

HỈ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ.
Đại hỉ! Đại hỉ!

Ngọc Đẩu Sư khả tu truyền Pháp, thuyết Đạo.

Kẻ nào trai giới đặng mười ngày đổ lên, thọ bửu pháp đặng.

Chư môn đệ phải trai giới.

Vì tại sao?

Chẳng phải Thầy còn buộc theo Cựu Luật, song luật ấy rất nên quý báu, không giữ chẳng hề thành Tiên Phật đặng.

Thầy cắt nghĩa:

Mỗi kẻ phàm dưới thế này đều có hai xác thân. Một phàm gọi là corporel. Còn một thiêng liêng gọi là spirituel. Mà cái thiêng liêng do nơi cái phàm mà ra nên gọi nó là bán hữu hình, vì có thể thấy đặng mà cũng có thể không thấy đặng.

Cái xác vô hình huyền diệu thiêng liêng ấy do nơi Tinh, Khí, Thần mà luyện thành.

Nó nhẹ nhàng hơn không khí.

Khi nơi xác phàm xuất ra, thì lấy hình ảnh của xác phàm như khuôn in rập. Còn khi đắc đạo mà có

Tinh-Khí, không có Thần thì không thể nhập mà hằng sống đặng.

Còn có Thần không có Tinh-Khí thì khó huần đặng Nhị xác thân.

Vậy ba món báu ấy phải hiệp mới đặng.

Nó vẫn là chất tức hiệp với không khí Tiên Thiên, mà trong Khí Tiên Thiên thì hằng có điện quang. Cái Chơn Thần buộc phải tinh tấn trong sạch mới nhẹ hơn không khí ra khỏi ngoài Càn Khôn đặng.

Nó phải có bốn nguyên chí Thánh, chí Tiên, chí Phật, mới xuất Thánh, Tiên, Phật đặng.

Phải có một thân phàm tinh khiết mới xuất Chơn Thần tinh khiết.

Nếu như các con còn ăn mặn luyện đạo rui có ấn chứng thì làm sao mà giải tán cho đặng?

Như rui bị huần, thì đến khi đắc đạo, cái trọc khí ấy vẫn còn, mà trọc khí thì lại là vật chất tiếp điện (*bon conducteur d'électricité*) thì chưa ra khỏi lần không khí đã bị sét đánh tiêu diệt. Còn như biết khôn thì ẩn núp tại thế mà làm một bậc Nhân Tiên thì kiếp đọa trần cũng còn chưa mãn.

Vì vậy Thầy buộc các con phải trường trai mới đặng luyện đạo.

Phụ ghi:

Samedi, 17 Juillet 1926. 08 tháng sáu Bính Dần.

Việt ngữ: Thứ bảy, 17-07-1926 (âl. 08-06-Bính Dần)

21. Thánh giáo dạy về sự chết và sự hằng sống. Nếu không có Thầy thì không có chi trong Càn Khôn Thế giới này.

► *Jeudi 22 Juillet 1926 (13-6-Bính Dần)*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỔ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

SỰ CHẾT, THƯỜNG THẾ GIAN GỌI CHẾT LÀ HẾT, LÀ VÌ ĐỐT KHÔNG BIẾT ĐẠO NÊN TƯỞNG LẦM.

Khấp trong nhân loại trên mặt địa cầu này phân đông vì kính thờ Tà quái, mà Tà quái vốn chứa sự chết thì tức nhiên chúng nó ở trong vòng sự chết là phải tiêu diệt, thì bao giờ biết đặng sự hằng sống là gì... Cười... Nếu Thầy không đến kịp, thì các con cũng vẫn bị trong vòng sự chết.

Tà mị cũng như một hạt lúa bị hãm mà thúi, thì thế nào mọc đặng mà sanh bông trái?

Còn bậc chơn tu tử như một hạt giống tốt, hễ gieo xuống thì cây lên, cây lên thì trở bông, trở bông rồi sanh trái mà biến biến sanh sanh càng tăng số. Vì vậy mà các con phải bỏ xác trần, mà bông trái thiêng liêng các con sanh hóa chơn thần, chơn thần lại biến hằng muôn thêm số tăng lên hoài. Ấy là Đạo. Bởi vậy một chơn thần Thầy mà sanh hóa thêm chư Phật, chư Tiên, chư Thánh, chư Thần và toàn cả hơn loại trong Càn Khôn Thế Giới, nên chi các con là Thầy, Thầy là các con.

Như kẻ bên Phật Giáo hay tặng Nhiên Đăng là Chưởng Giáo, Nhiên Đăng vốn sanh ra đời Hiên Viên Huỳnh Đế.

Người gọi Quan Âm là Nữ Phật Tông, mà Quan

Âm vốn là Từ Hàng Đạo Nhân biến thân. Từ Hàng lại sanh ra lúc Phong Thần đời nhà Thương.

Người gọi Thích Ca Mâu Ni là Phật Tổ, Thích Ca vốn sanh ra đời nhà Châu.

Người gọi Lão Tử là Tiên Tổ Giáo, thì Lão Tử cũng sanh ra đời nhà Châu.

Người gọi Jé-sus là Thánh Đạo Chưởng Giáo, thì Jé-sus lại sanh nhằm đời nhà Hôn.

Thầy hỏi vậy chớ ai sanh ra các Đấng ấy?

Khí Hư Vô sanh có một Thầy. Còn mấy Đấng Thầy kể đó ai sanh? Ấy là Đạo. Các con nên biết.

Nếu không Thầy, thì không có chi trong Càn Khôn Thế Giới này, mà nếu không có Hư Vô Chi Khí thì không có Thầy.

Phụ ghi:

Jeudi 22 Juillet 1926 (13-06-Bính Dần)

Việt ngữ: Thứ năm, 22-07-1926 (âl. 13-06-Bính Dần)

22. Thánh giáo dạy phải trau giồi hạnh đức.

► *Dimanche 25 Juillet 1926 (16-6-Bính Dần)*

CAO ĐÀI

CƯỜI...

T... con coi mặc Thiên phục có xấu gì đâu con?

Một ngày kia sắc phục ấy đời sẽ coi quý trọng lắm. Con ôi! Con có biết những điều ấy bao giờ!

Cười...

Mấy đứa Lễ Sanh cốt để sắp đặt sự nghiêm trang trong đàn cầu Thầy, chớ chẳng phải duy để đi lễ mà thôi, mỗi đại đàn phải đủ mặt; chúng nó phải ăn mặc trang hoàng hai đứa trước, hai đứa sau xem sắp đặt sự thanh tịnh. Thầy dặn các con như đàn nội chẳng nghiêm Thầy không giáng, ba con nhớ nghe!

Tr..., L..., K..., T... nghe:

Bốn con đã mang nơi mình mỗi đứa một trách nhiệm chẳng phải nhỏ. Thủ nghĩ lập một nước còn dễ hơn dạy một người dữ đặng hiền, huống chi trong Tam Kỳ Phổ Độ nầy các con phải độ rỗi cả nhơn loại khắp cả Năm Châu, thì trách nhiệm ấy lớn lao là bậc nào? Cái hạnh và cái đức của các con nó phải phù hợp với cái trách nhiệm mới đặng. Các con là đèn và gương soi của nhơn loại; phải tập mình cho xứng đáng.

Các con có đặng hạnh phúc ấy là do học đặng mấy mún nơi Thầy, mà Thầy dạy các con chẳng nghe, Thầy sai các con chẳng tuân.

Tu thân còn chưa xong, thì thế nào mong mỗi thành Tiên Phật đặng?...

23. Thánh giáo dạy về tà dâm giới.

▶ Ngọc Đàn (Giồng Ông Tố).—Vendredi, 30 Juillet 1926
(21-6-Bính Dần)

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỔ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

▶ *TÀ DÂM GIỚI*

HÌ SAO TỘI TÀ DÂM LÀ TRỌNG TỘI?

Phàm xác thân con người, tuy mắt phàm coi thân hình như một, chớ kỳ trung nơi bốn thân vốn một khối chất chứa vàn vàn, muôn muôn sanh vật. Những sanh vật ấy cấu kết nhau mà thành khối (*la formation des cellulés*). Vật ấy có tánh linh. Vì vật chất nuôi nấng nó cũng đều là sanh vật; tỷ như rau, cỏ, cây, trái, lúa, gạo, mọi lương vật đều cũng có chất sanh.

Nếu nó không có chất sanh thì thế nào tươi tắn và chứa sự sống, như nó khô rũ thì là nó chết. Mà các con nào ăn vật khô héo bao giờ. Còn như nhờ lửa mà nấu, thì là phương pháp tẩy trừc đó mà thôi, chớ sanh vật bị nấu chưa hề phải chết.

Các vật thực vào tỳ vị, lại biến ra khí; khí mới biến ra huyết. Nó có thể hườn ra như hình, mới có sanh sanh tử tử của kiếp nhưn loại. Vì vậy một giọt máu là một khối chơn linh.

Như các con dâm quá độ thì là sát mạng chơn linh ấy. Khi các con thoát xác thì nó đến tại Nghiệt Đài mà kiện các con. Các con chẳng hề chối tội đặng.

Vậy phải giữ gìn giới cấm ấy cho lắm.

24. Thánh giáo dạy rằng Thầy đến lập trường thi công quả.

► *Mercredi 4 Aôút 1926.—5 tháng 6 Bính Dần*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

HỈ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ NHU.
Nghe dạy:

Sự chơn thật và sự giả dối, mắt phàm các con đâu có thể phân biệt đặng; một trường thử Thánh, Tiên, Phật vì vậy mà phải lập nơi thế gian này; nếu buổi sanh tiền dẫu cho một kẻ phàm tục tội lỗi biết đặng cơ quan mầu nhiệm của Đấng Chí Tôn là Trời đã sắp đặt, thì cũng chẳng dám gây ra tội lỗi mà thôi, lại có thể đắc đạo mà gấm ghé phẩm vị Thần, Thánh, Tiên, Phật đặng nữa, huống lựa là các đấng ấy phải bị đọa trần mà biết mình hằng giữ, thì mầu nhiệm thử Thần, Thánh, Tiên, Phật chẳng có nghĩa lý gì hết. Vì vậy mà Thầy hằng nói cùng các con rằng: Một trường thi công quả, các con muốn đến đặng nơi Cực Lạc thì phải đi tại cửa này mà thôi. Thầy lại khuyên nhủ các con rằng: Thầy đã đến chung cùng với các con; các con duy có tu mà đắc đạo; phải đoái lại bá thiên vạn ức nhưn sanh còn phải trầm luân nơi khổ hải, chưa thoát khỏi luân hồi, để lòng từ bi mà độ rỗi.

Nay tuy các con chẳng thấy đặng hành vi mầu nhiệm, mà chính mình Thầy đã đến nói, các con cũng nên tin nơi Thầy mà cho rằng lời Thầy dạy là chơn thật. Nếu các con đợi đến buổi chung quy, hồn ra khỏi xác mới thấy cơ mầu nhiệm đặng, thì chừng ấy đã muộn rồi.

Vậy các con khá tuân lệnh dạy.

25. Thánh giáo cho biết sự phạm tục là mưu kế của Tà Mị. Đạo khai Tà khởi.

► *Samedi 7 Août 1926—29-6-Bính Dần*

CAO ĐÀI

MẮNG MẤY CON.
Mấy con nghe:

Những sự phạm tục đều là mưu kế của Tà Mị Yêu Quái cốt để ngăn trở bước đường Thánh Đạo của các con. Những mưu quỷ quyết ấy do lệnh Thầy dùng để thử các con. Thầy đã nói: Thầy đã thả một lũ hổ lang ở lộn cùng các con; nó hằng thừa dịp mà cắn xé các con, song trước Thầy đã cho các con mặc một bộ thiết giáp, chúng nó chẳng hề thấy dạng là đạo đức của các con. Thầy lại khuyên các con gìn giữ bộ thiết giáp cho đến ngày hội hiệp cùng Thầy.

Ấy vậy Đạo là vật rất hữu ích như giáp hữu ích cho thân các con, nếu các con bỏ giáp thì thân các con ra trần lổ; còn bỏ Đạo thì các con ở dưới phép Tà Thần.

... Các con chớ ngại. Ngày nay Đạo đã khai tức là Tà khởi. Vậy thì các con phải hết lòng, hết sức mà gìn giữ lấy mình; đã chẳng phải giữ mình các con mà thôi, lại còn gìn giữ cả môn đệ Thầy nữa.

Thầy nói cho các con hiểu trước rằng: Cả môn đệ Thầy đã lựa chọn lọc lựa, còn lỗi nửa phần, vì Thầy cho yêu quái lấy danh Thầy mà cám dỗ... Cười... Đi bao nhiêu đều mất bấy nhiêu. Các con chớ buồn vì Thiên Cơ phải vậy. Thi nhiều đậu ít là lẽ hằng. Các con liệu phương thế mà nâng đỡ đức tin của môn đệ cao lên hằng ngày; ấy là công quả đầu hết.

Phụ ghi:

Samedi 7 Auot 1926 (29-6-Bính Dần)

Việt ngữ: Thứ bảy, 07-08-1926 (*âl. 29-06-Bính Dần*)

Nơi đoạn 3:

Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): Những sự phạm tục đều là mưu kế của Tà Mị Yêu Quái... .. Thấy lại khuyên các con gìn giữ bộ thiết giáp cho đến ngày hội hiệp cùng Thầy.

Ấn bản năm Kỷ Dậu (1969): Những sự phạm tục đều là mưu kế của Tà Mị Yêu Quái Thấy lại khuyên các con gìn giữ bộ thiết giáp ấy cho đến ngày hội hiệp cùng Thầy.

26. Thánh giáo dạy các môn đệ đầu tiên phải xuống Cần Giuộc vì tà mị muốn nhiều hại môn đồ. Tái cầu nhiều lần Thầy lập Tam Trấn phong tịch Đạo và lập thế. v.v. . .

► 9 Août 1926. 01-07-Bính Dần—(Giờ Ngọ).

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

THẦY MĂNG CÁC CON.

Thơ, con dắt mấy em con đi Cần Giuộc, vì tà mị muốn nhiều hại môn đệ Thầy ở dưới.

Quan Thánh và Quan Âm đợi các con xuống...
Đi lập tức. Còn Trung chẳng hề gì, để nó lo việc rất
gấp của gia đình nó.

*(Thơ, Hậu, Nghĩa, Tràng, Cư, Tắc, Sang xuống tới
Cần Giuộc hồi 1 giờ rưỡi, vì không thấy sự chi động tịnh
cần kíp nên trì hoãn cho tới 3 giờ chiều mới cầu Thầy
mà nghe dạy).*

► **Tái Cầu:**

Mấy đứa nhỏ chơi hoài há?

Thầy biểu xuống đây đặng có việc cần, mà các con
trì hoãn, thì không biết có phải nghịch với Thánh ý
Thầy không há?

(Thơ, lay Thầy từ bi thứ tội...)

Thơ, không phải lỗi nơi con đâu.

Tương, con tức cấp cho đòi cả mấy em con là môn
đệ Thầy hội cho đủ mặt.

Thơ, con ngồi đại tịnh, đặng tối nay nghe Thầy dạy
việc.

► **Tái Cầu:**

Hì chư môn đệ... Các con nghe dạy:

Tương, con không hiểu ngày nay là thế nào?

Chư Thần, Thánh, Tiên, Phật cả thầy đều náo động cũng vì các con.

Quí Vương đến trước Bạch Ngọc Kinh xin hành xác và thử thách các con. Thầy chẳng chịu cho hành xác; chúng nó hiệp Tam Thập Lục Động toan hại các con; nên Thầy sai Quan Thánh và Quan Âm đến giữ gìn các con, nhưng phần đông chưa lập Minh thế; nên chư Thần, Thánh, Tiên, Phật không muốn nhìn nhận.

Vì vậy, Thầy sai mấy đứa nhỏ xuống đặng chung hiệp cùng con, mà tức cấp lập thành, và luôn dịp phong Thiên Ân cho Tương, Kim, và Thơ... Vậy con phải kêu chúng nó hội cho đủ mặt nội đêm nay.

► **Tái Cầu: Lần thứ tư (12 giờ khuya)**

Trong Tam Kỳ Phổ Độ và qui Tam giáo này:

Phật thì có Quan Âm,

Tiên thì có Lý Thái Bạch,

Thánh thì có Quan Thánh Đế Quân khai đạo.

Vậy con lập cho đủ Ba Trấn chúng đàn; con phải lập bàn Ngũ Lô, như Thầy dạy lúc trước; phải có bùa Kim Quang Tiên, còn con viết bùa Giáng Ma Xử để bàn vọng Hộ Pháp; rồi Cờ chấp bút nhang cho Thầy triệu Ngũ Lô đến; rồi nó xuống đứng gần bàn Hộ Pháp với Tắc và Sang; còn mấy đứa phò loan đứng vòng theo đó.

Con biểu Tương, Kim, Thơ thể y như buổi trước; chư môn đệ thể như buổi Thiên phong. Con phải nhớ dặn chúng nó tịnh tâm mới đặng, vì có cả chư Thần,

Thánh, Tiên, Phật chứng đàn.

Các con nghe Tịch Đạo, Thi:

*THANH Đạo tam khai thất úc niên,
Thọ như địa huyển thanh hòa Thiên.
Vô hư qui phục nhưn sanh khí,
Tạo vạn cổ đàn chiếu Phật duyên.*

THANH là Tịch các con.

Vậy thì, Tương là Thượng Tương Thanh,

Kim là Thượng Kim Thanh,

Thơ là Thái Thơ Thanh.

Phải dùng tên ấy mà thể.

▶ **Tái Cầu: Lần thứ năm (1 giờ rưỡi sáng)**

Tương, bốn đứa Lễ Sanh đâu con?

Lập nghi, Thầy cho chư Thần, Thánh, Tiên, Phật đến chứng đàn.

▶ **Tái Cầu: Lần thứ sáu (3 giờ sáng)**

Lịch, chư môn đệ thiếu mặt nhiều lắm con há?

Vậy nội ngày mai, con phải lên thiết đàn tại Chợ Lớn, nhà Trung cho cả môn đệ Thầy lập Minh Thệ đủ mặt hết nghe!

Lý Thái Bạch giảng cơ:

*Thái thượng vô ngôn hữu đạo thành,
Bạch vân hữu nhân kiến nhưn sanh.
Kim quang đắc kiếp tu tâm thiện,
Tinh đầu nan tri ngã độ thành.*

Quan Âm giảng cơ:

*Quang minh Nam Hải trấn thiên môn,
Âm cảnh năng tri độ dẫn hôn.*

*Bồ đoàn mạc hám liên huê thất,
Tác thể tâm ưu khởi đạo tông.*

Quan Thánh giáng cơ:

*Quan thành tái hiệp Hồn triều phong,
Thánh đức mạc vong hám thể trần.
Đế thất nhứt tâm trung khí đồng,
Thanh y xích diện hảo vinh phong.*

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 9 Aout 1926. 01-07-Bính Dẫn nhằm ngày 08-08-1926 (âl. 01-07-Bính Dẫn).

27. Thánh giáo dạy chư môn đồ Minh Đường về việc tu bất thành vì đạo bề.

► *Vinh Nguyên Tự (Cần Giuộc).—Samedi 21 Août 1926—(14 tháng 7 Bính Dần)*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

LỊCH! MỜI CẢ CHƯ MÔN ĐỆ MINH ĐƯỜNG CỦA THẦY RA NGHE DẠY... CƯỜI...

Các con, đừng tưởng quấy rằng: Vì chia phái mà riêng đạo. Thầy răn, cắt nghĩa cho các con nghe.

Nguyên, từ buổi bề đạo, tuy Chánh Pháp ra, cũ mặc dầu, chớ kỳ trung thọ đắc kỳ truyền. Luật lệ, tuy cũ chớ đạo vẫn như nhiên. Do công đức mà đắc đạo cùng chẳng. Nhưng mà có một điều là Ngọc Hư Cung bác luật, Lôi Âm Tự phá cổ, nên tu nhiều mà thành ít.

Vì vậy cho nên các con coi thử lại, từ hai ngàn năm nay, bên Á Đông nầy đã đặng bao nhiêu Tiên, Phật. Các con duy biết có một mình Huệ Mạng Kim Tiên mà thôi.

Phụ ghi:

Samedi 21 Août 1926 (14 tháng 7 Bính Dần)

Việt ngữ: Thứ bảy, 21-08-1926 (âl. 14-07-Bính Dần)

28. Thánh giáo khuyên ông Đ... ăn năn sám hối lấy công chuộc tội.

► *Dimanche 22 Août 1926 (15-7-Bính Dần)*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

Đ..., NGHE DẠY:

Buổi Bạch Ngọc Kinh và Lô Âm Tự lập pháp “*Tam Kỳ Phổ Độ*”, Quý Vương đã khởi phá khuấy chơn Đạo. Đến danh Ta nó còn mượn, duy ngai Ta nó chẳng dám ngồi mà thôi.

Lại còn hiểu rõ rằng Ta đến với huyền diệu này, mượn cơ mầu nhiệm, hiệp Tam thập lục Động đổi gọi Tam thập lục Thiên. Các tên chư Thần, Thánh, Tiên, Phật bị mạo nhận mà lập nên Tả Đạo.

Người đâu hiểu rõ làm ra lẽ Trời Phật vốn con buôn. Tội tình ấy lớn là thế nào?...

Người hiểu chẳng?...

Tam đồ tội khổ, bất năng thoát tục là tội người. Phải ăn năn sám hối, sau Ta sẽ trọng dụng, độ rỗi nhưn sanh, lấy công chuộc tội.

Nghe à!

Phụ ghi:

Dimanche 22 Août 1926 (15-07-Bính Dần)

Việt ngữ: Chúa nhật, 22-08-1926 (âl. 15-07-Bính Dần)

29. Thánh giáo dạy lập họ Thánh tịch của chức sắc và buộc mỗi vị phải độ cho đặng ít nữa 12 người. v.v. . .

► *Vendredi, 27 Aout 1926—20 tháng 7 năm Bính Dần*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỔ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

CHƯ MÔN ĐỆ NGHE DẠY:

Trong ba Phái có Tam thập lục Thánh; tuy nay chưa đủ số ấy, nhưng đã đặng tám chín người rồi. Vậy phải chiếu y Bạch Ngọc Kinh, chư Thánh lập họ mình; tỹ như Lịch, Trung, Minh là chủ trưởng, chưởng quản đầu hết các phái thì là quyền hành thay mặt Thấy dạy dỗ các con, thì chẳng nói chi. Còn Trang, Kinh, Kỳ ba đứa phải lập họ là:

*Trang Thanh,
Kỳ Thanh,
Kinh Thanh.*

Hễ bao nhiêu môn đệ độ rồi của mỗi đứa thì là họ hàng của mỗi đứa – hiểu à.

Chùng ấy về đến Bạch Ngọc Kinh thì gia tộc mỗi đứa đều phân biệt; nếu chẳng độ rồi thì về với hai tay không.

Còn chư môn đệ đã lập Minh Thệ rồi, ngày sau tùy âm chất mỗi đứa mà thăng hay là tội lỗi mà giáng; song buộc mỗi đứa phải độ cho đặng ít nữa là mười hai người.

Hàng phẩm Nhơn tước đạo đức các con nó trùng với hàng phẩm Thiên tước của các con.

Ngôi thứ Thầy đã sắp sẵn, các con rán đoạt thủ địa vị mình. Trước qua sau tới, liệu mà tu hành.

Thầy khuyên các con một điều là: Đừng tưởng làm tước phẩm Thiên đạo Thầy đem cho ai cũngặng. Cửa Bạch Ngọc Kinh chẳng phải ai vô cũngặng. Mỗi đứa con đều có tên trong Thiên thư cả, chức phận cũng đã tiền định, chớ chẳng phải tước hàm trần thế dâng cho kẻ lẽ nhiều.

Nếu Thầy làm đặng vậy, Đạo phổ thông rất lạ; ngặt gia tài mỗi đứa đều có phần, Thầy không phép lấy cho kẻ khác; trừ ra đứa nào chê bỏ thì mới đặng tùy ý Thầy định đoạt mà thôi.

Trang – Thầy khen con.

Kinh – Thầy khen con.

Bản – Thầy thương yêu con.

Giỏi – Thầy sắp đặt ngôi thứ cho con.

Tương – Thầy trông cậy nơi con.

Tạ – Thầy giao khổ bịnh như sanh cho con; Thầy lấy nhà con làm Thánh Thất của Thầy.

Học – con khá nghe lời dạy dỗ của mấy anh con mà hành bốn phận.

Hương – con phải rán hết sức con. Thầy vừa giúp con.

Trước – con đừng mờ hồ hoài vậy nghe!

Nghĩa – Thầy sẽ trọng dụng con.

Đức – Thầy sẽ giao Trung Kỳ cho con mở Đạo.

Tràng – từ đây con phải nhớ hoài hình phạt con đã chịu rồi đó nghe!

Các con phải giữ hạnh mà truyền Đạo ra cho

chóng, con thế nào Thầy cũng thế ấy. Khi thị các con tức là khi thị Thầy, mà khi Thầy thì chưa phải dễ. Các con nói đạo cho mỗi kẻ.

Nghe không tùy ý.

Thầy nói cho các con nghe:

Nếu kẻ nào biết hiểu Thánh ngôn của Thầy nơi miệng các con mà tỉnh ngộ, thì số hàng sống nó vốn còn, còn chẳng thì thôi, để cho chúng nó theo Tà Quái.

Đạo là quý, của quý chẳng bán nài; các con đừng thối chí. Thầy ban ơn cho phái phụ nữ.

Các con cũng vậy, rán lo phận sự.

Thầy ban ơn cho mỗi đứa.

Phụ ghi:

Vendredi, 27 Août 1926. 20 tháng 7 năm Bính Dần

Việt ngữ: Thứ sáu, 27-08-1926 (âl. 20-07-Bính Dần)

30. Thánh giáo dạy phải tập tánh khiêm nhường mà độ chúng.
 ▶ *Samedi 11 Septembre 1926—5-8-Bính Dần*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
 TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT
 GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

HỈ CHƯ MÔN ĐỆ, HỈ CHƯ NHU.
 Các con nghe:

Các con coi bậc Chí Tôn như Thầy mà hạ mình đặng độ rồi như sanh là thế nào, phải xưng là một vị Tiên Ông và Bồ Tát, hai phẩm chót của Tiên, Phật. Đáng lẽ thế thường phải để mình vào phẩm tối cao tối trọng; còn Thầy thì khiêm nhường là thế nào? Vì vậy mà nhiều kẻ môn đệ cho Thầy là nhỏ... Cười...

Hạnh khiêm nhường là hạnh của mỗi đứa con, phải noi theo gương Thầy mới độ rồi thiên hạ đặng. Các con phải khiêm nhường sao cho bằng Thầy. Thầy lại nói, buổi lập Thánh Đạo, Thầy đến độ rồi kẻ có tội lỗi. Nếu đời không tội lỗi, đâu đến nhọc công Thầy.

Ấy vậy các con rán độ kẻ tội lỗi, là công lớn làm cho Thầy vui lòng hơn hết.

Lựu và Hiếu tập một lũ “*Nữ Đồng Nhi*” chừng ba mươi sáu đứa đặng mỗi khi đại lễ nó tụng kinh cho Thầy, bên Nam cũng vậy, Cừ, Tắc, Sang, Phú, mấy con cũng phải dạy ba mươi sáu đứa “*Nam Đồng Nhi*” nữa. Cừ, Thầy đã nói với con phải tập nhạc lại, nhớ không con?

Rán lo nghe!... Phú cũng vậy nữa.

Phụ ghi:

Samedi 11 Septembre 1926. 05-08-Bính Dần

Việt ngữ: Thứ bảy, 11-09-1926 (âl. 05-08-Bính Dần)

31. Thánh giáo dạy sắp đặt Thánh Thất, tạo ngôi Giáo Tông, Chưởng Pháp, Đầu Sư và quả Càn Khôn.

► *Vendredi, 17 Septembre 1926—(12-8-Bính Dần)*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

KIỆT – CON PHẢI GIÚP THỜ TRONG VIỆC LẬP THÁNH THẤT. THẦY GIAO CHO CON PHẢI SẴN SÓC MƯƠN thợ làm bảy cái ngai; một cái trọng hơn cho Giáo Tông, ba cái cho ba vị Chưởng Pháp, ba cái cho ba vị Đầu Sư; nhứt là cái ngai của Giáo Tông phải làm cho kỹ lưỡng, chạm trổ Tứ Linh, nhưng chỗ hai tay dựa phải chạm hai con Rồng; còn của Chưởng Pháp chạm hai con Phụng; của Đầu Sư chạm hai con Lân... Nghe à!...

Bính – Thầy giao cho con lo một trái Càn Khôn; con hiểu nghĩa gì không?... Cười... Một trái như trái đất tròn quay, hiểu không? Bề kính tâm ba thước ba tấc, nghe con, lớn quá, mà phải vậy mới đặng, vì là cơ mầu nhiệm Tạo Hóa trong ấy, mà sơn màu xanh da trời, cung Bắc Đẩu và Tinh Tú vẽ lên Càn Khôn ấy. Thầy kể Tam thập lục Thiên, Tứ Đại Bộ Châu ở không không trên không khí; tức là không phải Tinh Tú còn lại Thất thập nhị Địa và Tam thiên Thế giới thì đều là Tinh Tú. Tính lại ba ngàn bảy mươi hai ngôi sao. Con phải biểu vẽ lên đó cho đủ. Con giở sách thiên văn tây ra coi mà bắt chước. Tại ngôi Bắc Đẩu con phải vẽ hai cái bánh lái cho đủ và sao Bắc Đẩu cho rõ ràng. Trên vì sao Bắc Đẩu vẽ Con Mắt Thầy; hiểu chăng? Đáng lẽ trái ấy phải bằng chai đúc trong một ngọn đèn cho nó thường sáng; ấy là lời cầu nguyện rất quý báu cho

cả hơn loại Càn Khôn Thế Giới đó; nhưng mà làm chẳng kịp, thì con tùy tiện làm thế nào cho kịp Đại Hội – Nghe à!

Còn chư Phật, chư Tiên, Thánh, Thần đã lên cốt, thì để dài theo dưới, hiểu không con?

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thúc biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Vendredi, 17 Septembre 1926 (âl. 12-08-Bính Dần) nhằm ngày Thứ sáu, 17-09-1926 (âl. 11-08-Bính Dần).

Nơi đoạn 2: Bính – Thầy giao cho con lo một trái Càn Khôn; Đáng lẽ Trái ấy phải bằng chai đút trong một ngọn đèn cho nó thường sáng ...

Theo Việt Nam Tự Điển (Lê Văn Đức & Lê Ngọc Trụ): ĐÚC: Đổ vào khuôn những kim loại nấu chảy cho thành món đồ dùng. ĐÚT: đưa vào, để vào.

Để cho rõ nghĩa xin được đề nghị: Đáng lẽ Trái ấy phải bằng chai, đút trong một ngọn đèn cho nó thường sáng ...

32. Thánh giáo dạy từ đây trong nước Nam duy có một Đạo chơn thật là Đạo Thầy đã đến lập.

► *Samedi 18 Septembre 1926 — 13 tháng 8 năm Bính Dần*

**NGỌC-HOÀNG THƯỢNG-ĐẾ VIẾT CAO-ĐÀI
TIÊN-ÔNG ĐẠI BỒ-TÁT MA-HA-TÁT
GIÁO ĐẠO NAM-PHƯƠNG**

THẦY CÓ VIỆC NÓI CÙNG CHƯ MÔN-ĐỆ. THẦY MỜI CHƯ NHU XUẤT NGOẠI, MỘT GIÂY PHÚT THẦY SẼ kêu vào.

Các con, Thầy đã lập thành Thánh-Thất; nơi ấy là nhà chung của các con; biết à.

Thầy lại quy Tam-Giáo lập thành Tân-Luật, trong rằm tháng mười có đại-hội cả Tam-Giáo nơi Thánh-Thất. Các con hay à!

Sự tế tự sửa theo “**Tam-Kỳ Phổ-Độ**” cũng nơi ấy mà xuất hiện ra; rõ à!

Thầy nhập ba chi lại làm một là chủ ý quy tụ các con trong Đạo Thầy lại một nhà, Thầy làm Cha Chưởng-quản, hiểu à!

Từ đây trong nước Nam duy có một Đạo chơn-thật là Đạo Thầy đã đến lập cho các con, gọi là “**QUỐC-ĐẠO**”, hiểu à!

Thầy phải buộc các con hiệp chúng trí mà lo vào đó, nghe à!

Từ đây các con sẽ cực nhọc hơn, vì Thầy phân phát phận sự cho mỗi đứa, vì chẳng vậy các con sanh nạnh nhau, tựa hồ chia phe, phân phái là điều đại tội trước mắt Thầy vậy, nghe à!

Các con phải ngưng mọi việc mà chung lo trong đại-hội.

33. Thánh giáo dạy phải biết tranh đấu để thắng tà mị.

► *Mercredi 22 Septembre 1926—(15-8-Bính Dần)*

THẦY

TÁC CON,
 Trung – Con, biết rằng Thầy thương yêu nhân loại là dường nào chưa? Những điều ngăn trở đều do nơi tiền khiên của cả chúng sanh. Đã vào trọn một thân mình nơi ô trược thì Thầy đây cũng khó mà rửa với một gáo nước mà đặt trong sạch. Như loại đã thâm nhiễm vào tình luyến ái tà mị trên mười ngàn năm, thì thế nào cõi Thánh đức trong một lúc chẳng tới một năm cho trọn lành đặng.

Rất đổi Thầy là bực Chí Tôn đây mà còn bị chúng nó mưu lén cho qua. Thánh ý Thầy thay, một đảng trì, một đảng kéo; thậm thay các con chịu ở giữa.

Thầy dạy các con một điều là biết tranh đấu cùng Thầy; hễ nó tấn thì mình chống, cân sức cho bằng hay là trở hơn mới đắc thắng. Các con chịu nổi thì Đạo thành, còn các con ngã thì Đạo suy. Liệu lấy!

Cầm cả quyền hành vô lượng nơi tay. Thầy ngó một cái cũng đủ tiêu diệt nó đặng, nhưng mà phép công bình thiên liêng chẳng phải nên vậy; ấy cũng là cơ mầu nhiệm cho các con có thể lập công quả.

Trung, Lịch, hai con phải hội chư Thánh mà xin khai Đạo. Phải làm đơn mà dâng cho Thầy xem xét sửa trước nghe!

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: *Mercredi 22 Septembre 1926 (15-08-Bính Dần)* nhằm ngày Thứ tư, 22-09-1926 (*ál. 16-08-Bính Dần*).

34. Thánh giáo dạy tập cử chỉ khác hẳn thế tình .v.v. . .

► *Mercredi 29 Septembre 1926—(23-8-Bính Dần)*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

THẦY DẠY CHƯ MÔN ĐỆ MỘT LẦN CHO MÀ HIỂU VÀ NHỚ HẰNG NGÀY.

Nhiều đứa đi truyền đạo mà trong lòng kính sợ kẻ thọ giáo. Thấy hỏi: Phải nghịch chơn lý chẳng?

Phải các con há!

Kẻ dốt mà dạy người dốt thì cả hai dẫu nói tới tận thế cũng còn dốt.

Lại thấy kẻ dốt ấy kích bác, trở lại chịu thiệt rằng: “*Đạo mình là lầm lạc*”. Người truyền đạo dường ấy có sai chánh lý chẳng?

Phải – Các con há!

Chẳng khác nào người ngồi nhà thấy kẻ mắc mưa ướt mình, nhảy ra che cho ướt, lại khen rằng mát thì muội lắm đó.

Vậy Thầy lại thấy một bọn môn đồ, khi đến nói đạo với kẻ nào, thì thẹn thuồng, ái ngại; phải nghịch chánh lý chẳng?

Phải, thiếu tư cách đã đành. Mình vì chữ thiện mà dạy người thì giá trị mình đã cao thượng rồi, mà còn thẹn nỗi gì?

Chẳng khác nào một đứa bé bị chửi, sợ nhục lại rán chửi lại cho bằng, té ra bị nhục hơn nínặng nghe luôn nữa.

Thầy lại thấy nhiều đứa chưa hiểu thấu huyền diệu là gì, bị người chê rồi về còn biếm nhẽ nữa. Phải nghịch chánh lý chăng?

Trong phần đông các con, nhiều kẻ ấy.

Thầy khuyên các con nhớ hoài rằng: Thầy của các con là ông Thầy Trời; nên biết một ông mà thôi, thì đủ, nghe à!

Ngôi vị Bạch Ngọc Kinh chẳng ưa chứa kẻ hung hăng mà lạ một điều là kẻ hung hăng đạo đức thường phá cửa lún đặng vào, địa vị phần nhiều đoạt bởi kẻ ấy.

Các con hiền mà dữ, các con yếu mà mạnh, các con nhỏ nhoi mà là quyền thế, các con nhịn nhục mà các con hành phạt; cử chỉ các con khá tập sao cho nghịch với cử chỉ thế tình, thì là gần ngôi Tiên Phật đó.

Phụ ghi:

Mercredi 29 Septembre 1926 (23-08-Bính Dần)

Việt ngữ: Thứ tư, 29-09-1926 (âl. 23-08-Bính Dần)

35. Thánh giáo Pháp văn cho vị đạo hữu người Pháp.

► *Vendredi, 1er Octobre 1926*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỔ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

Dieu Tout-Puissant

G... Vos deux époux trouvent bizarre que je vienne en cette façon. Savez-vous que le monde est à ce jour tellement méchant que l'ère de destruction approche. L'humanité s'entretue. Bien mal service par la science, elle provoque la dissension et la guerre. La sainte doctrine du Christianisme ne sert qu'à envenimer l'ambition des forts contre les faibles, et arme les premiers contre les derniers.

Il faut une nouvelle doctrine capable de maintenir l'humanité dans l'amour des créatures.

Seule la nation annamite conserve religieusement le culte millénaire des morts, quoique cette nation ne connaisse depuis sa création que la servitude, elle reste telle que je le désire...

► *BÀI DỊCH VIỆT VĂN CỦA HỘI THÁNH:*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

Đấng Thượng Đế Toàn Năng

G...

Có lẽ vợ chồng con lấy làm kỳ lạ mà thấy Thầy đến như thế này. Các con có biết chăng hiện nay vì thế gian rất hung bạo nên thời kỳ tận diệt đã hầu kề. Nhân loại tàn sát lẫn nhau, bởi không biết dùng khoa học vào việc phải, nên nó mới biến thành chia rẽ và chiến tranh.

Thánh Đạo của Chúa Cứu Thế (vì sự hiểu lầm) làm tăng gia đục vọng của kẻ mạnh đối người yếu và giúp giáo cho bọn trên hiệp dưới.

Phải có một giáo lý mới mẻ đủ khả năng kèm chế nhân loại trong sự thương xót chúng sanh.

Chỉ có xứ Việt Nam còn duy trì được sự tôn sùng tổ phụ theo tục lệ cổ truyền, mặc dầu xứ ấy chỉ biết chịu ở dưới quyền lệ thuộc từ ngày được tạo lập đến giờ. Ý Thầy muốn nó được giữ nguyên thể như vậy mãi...

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Vendredi, 1er Octobre 1926 nhằm ngày Thứ sáu, 01-10-1926 (âl. 25-08-Bính Dần).

36. Thánh giáo dạy rằng: Nay Thầy giảng thế chọn Nhứt Phật, Tam Tiên, Tam thập lục Thánh, Thất thập nhị Hiền, Tam thiên Đồ Đệ.

► *Lundi 4 Octobre 1926—(27-8-Bính Dần)*

THẦY

THỨNG NAM NGHE:
Thầy Khổng Tử trước có tam thiên đồ đệ truyền lại còn thất thập nhị Hiền.

Thầy Lão Tử trước dựng một trò là Nguơn Thi.

Thầy Giê-Giu trước dựng mười hai người, chùng bị bắt còn lại là Pierre mà thôi.

Thầy Thích Già dựng bốn người; ba người bỏ Thầy còn lại một.

Còn nay, Thầy giảng thế chọn đến:

*Nhứt Phật,
Tam Tiên,
Tam thập lục Thánh,
Thất thập nhị Hiền,
Tam thiên Đồ Đệ.*

Các con coi đó mà hiểu rằng: Các con có sự mà thiên hạ từ tạo thế đến chừ, chưa hề có chẳng?

Nơi Bạch Ngọc Kinh hơn sáu chục năm trước, chư Thần, Thánh, Tiên, Phật thấy đại nạn Thầy, nên ra tình nguyện hạ thế cứu đời.

Thầy coi bọn ấy lại còn làm tội lỗi hơn kẻ phạm xa lắm. Vậy vì có chi các con biết chẳng? Các con có cả ba chánh đạo là Tam Giáo, các con biết tôn trọng; ngày nay lại thêm chánh đạo nữa, các con biết ít nước nào dựng vậy?

Bị hàng phẩm nhờn tước phải phù hợp với hàng phẩm Thiên tước; đáng lẽ Thầy cũng nên cho các con chịu số phận bản hàn, mà không nở, nên ngày nay mới có kẻ như vậy.

Thầy nói cho các con biết:

Dầu một vị Đại La Thiên Đế xuống phạm mà không tu, cũng khó trở lại địa vị đặng.

Các con nghe à!

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Lundi 4 Octobre 1926 (27-08-Bính Dần) nhằm ngày Thứ hai, 04-10-1926 (*âl. 28-08-Bính Dần*).

37. Thánh giáo dạy mặc đồ bò vải.

► 12 Octobre 1926

THẦY

TÁC CON,
Vì tại sao Thầy muốn cho các con mặc đồ bò vải
chẳng?

Vì bò vải là tấm gương đạo đức; các con đã rõ đạo
thì biết đức cần kiệm là đức hạnh đầu trong lúc các con
còn ở thế gian này. Như sự lãng phí se sua ở đời này,
Thầy cũng cho là một việc tổn đức vậy.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 12 Octobre 1926 nhằm ngày 12-10-1926 (âl. 06-09-Bính Dần).

38. Thánh giáo dạy rằng Thấy là chư Phật, chư Phật là Thấy .v.v... và lễ cúng như Tam Bửu thì: Rượu là Khí, Bông là Tinh, Trà là Thần.

► *Phước Linh Tự, 15-09-Bính Dần—Dimanche 24
Octobre 1926*

**THÍCH CA MÂU NI PHẬT TÁ DANH
CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỔ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

TÌ TÂN LUẬT CHƯA RA NÊN THẤY PHẢI GIẢI:
Đã có Thánh Tượng Thấy, thì là cốt Ngọc Hoàng con. để lại chẳng nghĩa chi hết. Thấy nói cho các con rõ: Vì có nào trước từ Nhứt Tổ chí Lục Tổ thì thờ Thấy ngồi trước, vì trước là lớn phải vậy.

Khai Thiên Địa vốn Thấy, sanh Tiên, Phật cũng Thấy; Thấy đã nói một Chơn Thần mà biến Càn Khôn Thế Giới và cả nhơn loại. Thấy là chư Phật, chư Phật là Thấy.

Các con là chư Phật, chư Phật là các con.

Có Thấy mới có các con, có các con rồi mới có chư Thần, Thánh, Tiên, Phật.

Thấy khai Bát Quái mà tác thành Càn Khôn Thế Giới, nên mới gọi là Pháp; Pháp có mới sanh ra Càn Khôn Vạn Vật rồi mới có người, nên gọi là Tăng.

Thấy là Phật chủ cả Pháp và Tăng, lập thành các đạo mà phục hồi các con hiệp một cùng Thấy.

Thấy lập Phật giáo vừa khi khai Thiên, lập Địa, nên Phật giáo là trước, kế Tiên giáo, rồi mới tới Nho giáo. Nay là hạ nguơn hầu mãn, phải phục lại như buổi đầu, nên phải phản tiền vi hậu.

Tỉ như Tam Giáo qui nhứt thì:

*Nho là trước,
Lão là giữa,
Thích là chót.*

Nên Thầy phải ngồi sau chư Phật, Tiên, Thánh, Thần, mà đưa chúng nó lại vô vi chi khí, chính là Niết Bàn đó vậy.

Còn cổ lễ cúng thì:

*Rượu là Khí,
Bông là Tinh,
Trà là Thần.*

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 15-09-Bính Dần Dimanche 24 Octobre 1926 nhằm ngày Chúa nhật, 24-10-1926 (*âl. 18-09-Bính Dần*).

39. Thánh giáo giao cho Hồ Quang Châu mở đạo Trung Kỳ. Tái cầu Thầy dạy Chánh Trị với Đạo chẳng buổi nào liên hiệp cùng nhau.

▶ 15-9-Bính Dần—(Khai đàn tại nhà Mr Hồ Quang Châu, Phan Thị Lân)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

HỈ CHƯ MÔN ĐỆ, HỈ CHƯ NHU.
Châu, nghe dạy:

*Từ đây nòi giống chẳng chia ba,
Thầy hiệp các con lại một nhà.
Nam, Bắc cùng rời ra ngoại quốc,
Chủ quyền chơn đạo một mình Ta.*

Thầy sẽ giao trách nhiệm trọng hệ cho con truyền đạo Trung Kỳ, rán tập tành đạo hạnh.

Thờ, con phải khai rộng Thánh Thất cho chúng sanh cầu đạo đùng phân sang hèn, ai ai đều cũng con Thầy. Con khá khuyên chư nhu đến Thánh Thất cầu đạo nghe!

▶ **Tái Cầu:**

Thầy, các con.

Đạo Quang, con cứ khai đàn cho chúng nó, và chỉ cách thờ Thầy theo Tân Luật, cần chi chúng nó phải cầu đạo, vốn là môn đệ Thầy rồi.

Cười...

Chẳng hiểu đến chừng nào các con mới biết rõ Thầy là ai? Thảm thay!... Thương thay?

Trung, mặc kệ nó, chúng nghi cho các con lo Quốc

sự. Thầy vì các con xin lắm mới ép lòng chịu vậy, chớ chánh trị với Đạo chẳng buổi nào liên hiệp cùng nhau. Thầy nói ít các con hiểu nhiều.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 15-09-Bính Dần nhằm ngày 21-10-1926 (*đl. 15-09-Bính Dần*).

40. Thánh giáo Pháp văn cho vị đạo hữu Pháp.

► *Mercredi 27 Octobre 1926 (17-9-Bính Dần)*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỔ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

L'HUMANITÉ SOUFFRE DE TOUTES SORTES DE VICISSITUDES. J'AI ENVOYÉ ALLAN KARDEC, J'AI envoyé Flammarion comme j'ai envoyé Elie et Saint Jean Baptiste, précurseurs de l'avènement de Jésus Christ; l'un est persécuté, et l'autre tué. Et par qui? Par l'humanité. Mon fils est aussi tué par vous; vous ne le vénerez qu'en Esprit et non en Sainteté.

Je voulais causer avec vous en une seule fois au temps de Moïse sur le Mont-Sinaï, vous ne pouviez me comprendre. La promesse que j'ai faite à vos ancêtres pour votre rédemption, la venue du Christ est prédite; vous ne voulez pas en tenir compte. Il faut que je me serve moi-même maintenant d'un moyen plus spirituel pour vous convaincre. Vous ne pourrez pas nier devant le Grand Jugement Général que je ne sauve pas l'humanité par tous moyens plausibles. Quelque indulgent que je sois, je ne pourrai effacer tous vos péchés depuis votre création. Le monde est dès maintenant dans les ténèbres. La vertu de Dieu est détruite; la haine universelle s'envenime; la guerre mondiale est inévitable.

La race française et la race annamite sont mes deux bénites.

Je voudrais que vous soyez unis pour toujours. La

nouvelle doctrine que j'enseigne a pour but de vous mettre une dans communauté d'intérêt et de vie. Soyez donc unis par ma volonté et prêchez au monde la paix et la concorde:

En voilà assez pour vous ce soir.

► **BÀI DỊCH VIỆT VĂN CỦA HỘI THÁNH:**

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI
TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

Nhơn loại hiện chịu đau khổ bởi nhiều cuộc tai biến.

Thầy đã sai Allan Kardec, Flammarion, cũng như Elie và Thánh Jean Baptiste, là những bực tiền Thánh báo tin ngày giáng sinh chấn động của Chúa Cứu Thế Jésus, nhưng chúng nó đưa thì bị hành hạ, đưa khác bị giết chết. Bởi ai? Cũng bởi loài người. Chính con của Thầy cũng bị các con giết mất. Các con chỉ biết tôn sùng Người bằng Tinh thần chớ không bằng Thánh chất. Thầy đã muốn nói với các con chỉ một lần mà thôi, hồi thời kỳ Thánh Moïse trên ngọn núi Sinai, nhưng các con không hiểu được ý Thầy. Lời hứa của Thầy với Tổ tiên các con về việc xin chuộc tội cho các con và ngày Giáng sinh của Chúa Cứu Thế là việc đã có lời sấm tiên tri rồi mà các con không chịu quan tâm đến. Nay Thầy phải tự tìm lấy một phương pháp huyền diệu hơn để thấu phục các con. Các con sẽ không còn chối cãi nữa được trước tòa phán xét chung rằng Thầy không cứu vớt Nhơn loại bằng những phương pháp công hiệu. Dầu Thầy có khoan dung cách mấy đi nữa, Thầy cũng không thể bời

xóa được những tội lỗi của các con đã làm từ lúc tạo thành nhưn loại. Từ nay thế giới phải chịu trong vòng hắc ám, tinh thần đạo đức đã tiêu mất, sự thù hận tràn ngập khắp hoàn cầu.

Dân tộc Pháp-Việt là hai giống dân được nhiều huệ phúc nhất. Thầy muốn sao cả hai được hòa hiệp nhau mãi mãi. Giáo lý của Thầy có mục đích dạy dỗ các con hòa hợp nhau trong sự sống chung cộng đồng quyền lợi và sinh hoạt.

Vậy các con hãy chung hiệp nhau mãi mãi theo ý muốn của Thầy và hãy truyền bá khắp hoàn cầu thuyết hòa bình tương thân, tương ái.

Thôi có bao nhiêu đó cho các con đêm nay.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Mercredi 27 Octobre 1926 (17-09-Bính Dần) nhằm ngày Thứ tư, 27-10-1926 (âl. 21-9-Bính Dần).

41. Thánh giáo Pháp văn cho vị đạo hữu Pháp.

► 28 Octobre 1926

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

**DIEU TOUT PUISSANT qui vient sous le nom de
CAO ĐÀI pour dire la vérité en Annam.**

M... et V...

Venez près d'ici.

Croyez-vous qu'il est impossible à Dieu de faire ce qu'il veut faire?

M... – Tu es désigné par Moi pour accomplir une tâche ingrate mais humanitaire. Tu relèves par tes nobles sentiments la décadence d'une race millénaire qui a sa civilisation.

Tu te sacrifies pour lui donner une vraie morale. Voilà une toute faite pour ton œuvre. Lis toutes mes saintes paroles; cette doctrine sera universelle. Si l'humanité la pratique, ce sera la paix promise pour toutes les races. Tu feras connaître à la France que l'Annam est digne d'elle.

Tu as assez pour ce soir.

► **BÀI DỊCH VIỆT VĂN CỦA HỘI THÁNH:**

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

M... và V...

Các con hãy lại gần đây.

Các con tưởng rằng ông Trời không thể làm cái gì mà ông muốn sao?

M... Thầy chỉ định con lãnh một vai trò bạc bẽo mà nhân đạo. Con vì tâm tình cao thượng mà cứu vãn sự sụp đổ của một dân tộc đã hấp thụ một nền văn minh tối cổ.

Con tự hy sinh để đem lại cho dân tộc ấy một nền đạo lý chơn chánh; đó là công nghiệp dành sẵn cho con. Hãy đọc các Thánh Ngôn của Thầy, giáo lý của Thầy sẽ là đại đồng. Nếu nhân loại biết tu hành thì đó sẽ là nền hòa bình hứa hẹn chung cho tất cả các dân tộc. Con sẽ tỏ cho nước Pháp biết: Nước Việt Nam là nước xứng đáng đối với Pháp.

Thôi có bấy nhiêu cho con hôm nay.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 28 Octobre 1926 nhằm ngày 28-10-1926 (âl. 22-09-Bính Dần).

42. Thánh giáo dạy về việc tử thất và từ đây quyền thưởng phạt giao vào tay Lý Thái Bạch. Tái cầu Đức Lý Giáo Tông giảng dạy về sự thưởng phạt.

► Đại Đàn. (Chợ Lớn) 29 Octobre 1926

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

TỬ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ NHU, CHƯ ÁI NỮ.
Các con nghe: Thầy buộc phải nói rõ cho các con đừng lầm mà trách Thầy. Cha hiền chả biết hành hạ con cái bao giờ. Thầy đã đến mà diu dặt từ đứa, thì lẽ nào lại đành lòng xô đuổi. Thầy thấy các con bị phép tử thất ba trấn lập thành, thì đã hiểu nhiều đứa bị hành. Thầy ngậm đau, nuốt thắm ngời nhìn. Thầy chẳng để tử thất ba trấn trách Thầy vì yêu mến quá lẽ mà làm mất hết công bình, nhứt là Lý Thái Bạch kêu nài hơn hết.

Dầu Quan Âm và Quan Thánh xin cũng chẳng đặng. Nhứt là buổi tử thất ấy, lại nhằm ngày khai Thánh Thất, thì các con đủ hiểu là hại dường nào, song phải dần lòng chịu vậy. Các con ngã thì tại nơi Thầy. Nếu Thầy biết các con nhẹ tính, thì thế nào cũng chẳng chịu. Lại để lời tiên tri mà dặn trước, nào dè Thánh Ngôn các con không đọc, lời Thầy nói cũng như không, mới ra tội lỗi các con phạm thượng thế ấy.

Vậy từ đây, quyền thưởng phạt đã giao vào tay Lý Thái Bạch. Các con liệu mình mà cầu rỗi nơi Người.

Thầy dạy dỗ các con không nghe, đợi có hình phạt thì các con chịu lấy.

(Đ... Q... thượng số). Cười...

Đ... Q..., cả môn đệ Thầy duy có biết một chớ

không biết hai; kẻ nào cứu tâm chia phe; phân phái là đũa thù nghịch của Thầy. Con hiểu à!

Con biết rằng: Thầy hằng dạy cả môn đệ, nhưt nhưt sự chi cũng phải đợi lệnh Thầy. Thầy có cho phép con cầu đạo và mọi phép bí tích chi chi cho mẹ T... chẳng? Vì xảo trá ấy mà làm cho T... phải mất đức tin nhiều lắm, con hiểu à!

Cái kho bạc ấy nó giục lòng con lắm há?

T...! Con phải định tánh mà xét nét lấy. Thầy chẳng cần nói.

Trung, Trang, Tương. Ba con phải nhớ những điều Thầy phú thác... Thầy đã dạy, hiểu à!

► Tái Cầu:

LÝ THÁI BẠCH

TỬ CHƯ ĐẠO HỮU. THIÊN PHONG BÌNH THÂN.

Từ đây Thầy đã giao quyền thưởng phạt về nơi tay Bản Đạo, vậy các đạo hữu khá hết lòng lo lắng, vun đắp nền đạo cho vững vàng, hiệp ý với Thiên cơ mà bước lên địa vị cao thượng; chớ sứt sè ôm thói mờ hồ, thì đã uổng công trình cực nhọc từ bấy lâu nay, lại thêm chẳng đặng theo Thánh ý của Thầy là bậc Chí Tôn đã hết sức nhọc nhằn cùng sanh chúng.

Mở một mối đạo chẳng phải là sự thường tình, mà sanh nhằm đời đặng gặp một mối đạo cũng chẳng phải dễ. Muốn lập thành tất phải có điều nghiêm chánh thưởng phạt. Có thưởng mới giục lòng kẻ có công, có phạt mới răn đặng lòng tà vạy.

Thưởng phạt tuy chẳng phải hữu hình, nhưng là một

sự mừng vui, chưa có bậc cao thượng ở thế nào bằng và một sự buồn bã nào sánh đặng. Dầu có ăn năn hối hận mấy kiếp, ngày giờ cũng đã qua rồi. Ngôi cực lạc vẫn có người choán hết.

Phần nhiều các đạo hữu dày công mà xây đắp nền đạo, nhưng sự ham muốn còn bôn chôn theo tình thế:

Công đã nhiều mà bước tới nữa, dường như ngán bước, gặp sự gay go đã mủn lòng. Than thay! Tiếc thay!

Đặng bậc Chí Tôn cầm quyền thế giải, diu dắt, rửa lỗi mà chẳng bươn chải cho kịp thì, để đua nhau nghĩ tính về miếng đỉnh chung; nếu Thầy chẳng Đại Từ Đại Bi thì công quả đã chảy theo dòng nước.

Từ đây Bản Đạo, phải để ý diu dắt bước đường cho các đạo hữu, phải gắng công thêm nữa cho hiệp với cơ Trời.

Ai hữu phước thì địa vị đặng cao thêm, ai vô phần thì bị đọa Tam Pháp. Phước phần cũng khó lựa người, rủi rủi may may đừng trách nơi Bản Đạo.

Bản Đạo xin chào các đạo hữu. Bản Đạo kiếu.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 29 Octobre 1926 nhằm ngày 29-10-1926 (đl. 23-09-Bính Dần).

43. Thánh giáo tại Đền Minh Tân có Thái Thượng Lão Quân, Tế Thiên Đại Thánh, Lê Sơn Thánh Mẫu giảng dạy bốn đạo Minh Tân.

▶ 1-11-1926 (26-9-Bính Dần)—Minh Tân Đền

NGÃ THÁI THƯỢNG LÃO QUÂN GIẢNG ĐÀN

THƯ NHU CÓ BIẾT THỜI KỲ NÀY LÀ THỜI KỲ NÀO CHĂNG?

Biết há!

Vậy có ăn năn sửa tánh chăng?

Còn chẳng bao lâu nữa, thì Tam Giáo Đạo đã ngưng lại hết, hễ ai có duyên phần, thì có Thầy độ lúc nầy, nếu qua khỏi thời kỳ nầy thì không ai độ. Vậy chư nhu phải truyền bá ra, như người nào mộ đạo, thì phải cầu đạo sớm đi, nếu muộn thì đừng trách. V... M... Đ... có nghe chưa?

Lúc nầy không độ người, còn đợi lúc nào? Thôi để Thầy cắt người dạy việc.

NGÃ TẾ THIÊN ĐẠI THÁNH GIẢNG ĐÀN

THƯ MÔN ĐỆ NAM PHÁI PHẢI ĐỨNG SỤT LẠI SAU, ĐỂ NỮ PHÁI HẦU ĐÀN QUÌ BÊN HỮU.

Khá, nay vì có lòng thành kính, nên Thầy mới giảng xuống đây, song phe Nữ cũng có lòng thành vậy. Thầy dạy phụ nữ trước cho chúng nó đi nghĩ.

Ngọc Tâm và Ngọc Ý phải tuân lệnh.

Phàm người ở đời phải tùy thời, hễ chống đầu thì vợ đó; nay Thầy đã thấu chống con là Khá vào Minh Tân, thì con cũng cứ theo Minh Tân mà thôi. Còn Ngọc Ý cha mẹ chống con đều nhập Minh Tân, thì con cũng

phải theo một bề.

Thầy có cậy Lê Sơn. Thánh Mẫu độ rồi các con, rồi đây Minh Tân. phải lập Nữ phái, rồi nhập qua Tam Kỳ Phổ Độ, phải lập cho gấp, kéo trễ kỳ Phổ Độ này, thì sau khó mà cầu đặng.

Còn Nữ phái, ai có thọ mạng riêng rồi thì tự xử, muốn ở theo chỗ mình nhập đạo bấy lâu cũng đặng, hay là muốn theo Lê Sơn. Thánh Mẫu giáo đạo thì tự ý. Thôi, phụ nữ thối để Ta dạy phe Nam. Còn các người thì chờ Thánh Mẫu giáo đạo.

Khá, mấy lời Thầy dạy con, con có nhớ chẳng? Con tuy bệnh; mà bệnh ấy ở nơi con mà ra, vì lúc con chưa tỉnh giấc mộng, thì con có tánh nóng. Mỗi khi nóng giận, thì hay lớn tiếng rầy la; mỗi lần như vậy, thì thường thần và hỏa vọng, nên mới sanh bệnh tại đó, nếu nay con hồi đầu tỉnh ngộ, chừa bớt tánh nóng, thì bệnh con lần lần thuyên giảm.

Vì, từ đây con phải thay thế các điều cực nhọc cho cha người. Phải học hỏi các việc trong gia đình và bề sanh nhai trong ngoài rồi con ra công khó, mà thay việc cực nhọc cho cha con, đặng cha con có ngày giờ mà hành đạo, vì một người giữ tròn đạo hạnh, thì cứu đặng Thất Tổ Cửu Huyền, vậy có đáng quý báu chẳng? Còn hai cha con phải lập Minh Thệ cho kịp, chớ để trì hoãn không đặng.

Vân, người có định ngày nào chưa?

Ngày 12 cũng tốt, song gần ngày Đại Hội quá; vậy Thầy định ngày Mồng 6 tháng Mười phải kêu hầu cả các người có Minh Thệ cho đủ mặt.

Việc nơn đạo Thầy chỉ sơ như vậy, cha con Khá,

Vị khá tuân mạng, còn Đạo giáo lần lần. Thầy sẽ dạy.

Thôi để Nữ phái cầu Lê Sơn Thánh Mẫu dạy chúng nó.

LÊ SƠN THÁNH MẪU

TRƯỚC KHI THẦY DẠY ĐẠO PHỤ NỮ, THẦY PHẢI CHO CHÚNG ĐẠO VIỆT NAM RÕ TRƯỚC, VÌ ĐẠI ĐẠO HOÀNG khai, song khai cũng có thời kỳ, chớ chẳng phải khai hoài. Nay Đại Đạo gần mãn, nên Sư Phụ các con cậy Thầy độ phái Nữ Minh Tân, vì bấy lâu Nữ phái chưa hề chường mặt. Có kẻ tụng kinh cầu Đạo mà không giao thiệp với người đồng đạo cùng nhau. Nay Thầy vẫn theo ý Sư Phụ các con mà lập riêng theo Minh Tân Nữ Phái, vậy các con có bằng lòng chăng? Mỗi người một ý, hãy nói lớn ra, cho chúng đạo hữu nghe chung. Khi lập xong rồi, thì thượng số qua Tam Kỳ Phổ Độ, phái Nam cũng vậy. Như người nào chưa nhập Tam Kỳ Phổ Độ, thì phải cầu xin. Lời Thầy nói đây, là lấy chánh lý mà nói, chớ chẳng phải ép uống ai đâu.

Muôi bạch...

Cầu Đạo rồi thì lãnh kinh về nhà mà đọc, chớ đàn bà và con gái mà chường mặt ra thập mục sở thị thì có tốt gì? Tuy ai muốn thì Thầy cũng không cấm, nhưng mà nơi Minh Tân Nữ Phái, thì Thầy nói ngay rằng: Các con cứ ở nhà mà tụng kinh hoài, thì cũng xong vậy; còn khi đi chùa cũng lạy rồi thì về, khi nào có Đàn thì sẽ đến mà nghe dạy. Ai muốn vào Minh Tân Nữ Phái thì thượng số.

Được y lời ấy... Mừng sáu lập Minh Thệ Nam phái; hãy lập tại đây, phải tỏ cho Nữ Phái đều rõ, ai không khứng thì thôi.

44. Thánh giáo dạy về cơ huyền diệu của kiếp luân hồi.

► *Vendredi 12 Novembre 1926—Ô Môn, (8-10-Bính Dần)*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

K...

Nếu các con hiểu rõ cơ huyền diệu của kiếp luân hồi con người, chẳng phải như thói thường tình định liệu, thì con không buồn và cũng không oán trách Thầy. Nơi Bạch Ngọc Kinh cả thầy đều là con cái của Thầy, tức là anh em với nhau.

Cái phẩm vị của các con phải buộc tái sinh nhiều kiếp mới đến địa vị tối thượng mình là nơi Niết Bàn. Một lời nói với nhau, cũng đủ cả hai xuống thế mà khuyên giúp lẫn nhau. Con chẳng nên gọi oan nghiệt. Còn đạo mới khai lập, tuy xuất hiện chưa đầy một năm, chớ chư Tiên, chư Phật đã lập cùng cả Năm Châu.

Chẳng khác nào khi trước Nhơn đạo chưa mở, thì đã có Châu Công truyền trước.

Thánh đạo Jésus chưa ra đời, thì đã có Moïse, Élie, Gèrimie, Saint Jean Baptiste.

Đạo Tiên Ngươn Thi chưa ra đời, thì có Hồng Quân Lão Tổ, Lão Tử, Thông Thiên Giáo chủ truyền đạo.

Phật Thích Ca chưa ra đời, thì đã có Nhiên Đăng Cổ Phật và Brahma truyền đạo.

Thầy chưa giáng cơ lập đạo tại nước Nam, chớ chư Thần, Thánh, Tiên, Phật dùng huyền diệu này mà truyền đạo cùng Vạn Quốc.

45. Thánh giáo phân đẳng cấp chư chức sắc và dạy việc công cử.

► *Samedi 20 Novembre 1926—(16-10-Bính Dần) Từ Lâm Tự*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

GIAO TÔNG NGHĨA LÀ ANH CẢ CÁC CON, CÓ QUYỀN THAY MẶT THẦY MÀ DÌU DẮT CÁC CON TRONG ĐƯỜNG ĐẠO VÀ ĐƯỜNG ĐỜI. NÓ CÓ QUYỀN VỀ PHẦN XÁC CHỚ KHÔNG CÓ QUYỀN VỀ PHẦN HỒN. NÓ ĐẶNG PHÉP THÔNG CÔNG CÙNG TAM THẬP LỤC THIÊN VÀ THẤT THẬP NHỊ ĐỊA GIẢI ĐẶNG CẦU RỠI CHO CÁC CON, NGHE Ờ! CHƯ MÔN ĐỆ TUÂN MẠNG!

CHUỖNG PHÁP của ba phái là Đạo, Nho, Thích. Pháp luật Tam giáo tuy phân biệt nhau, song trước mặt Thầy vốn coi như một. Chúng nó có quyền xem xét luật lệ trước buổi thi hành, hoặc là nơi Giáo Tông truyền xuống, hay là nơi Đầu Sư dâng lên. Như hai đảng chẳng thuận thì chúng nó phải dâng lên cho Hộ Pháp đến Hiệp Thiên Đài cầu Thầy giảng xuống mà sửa lại, hay là tùy ý mà lập luật lại. Vậy chúng nó có quyền xem xét kinh điển trước khi phổ thông. Như thảng có “*kinh luật*” chi làm hại phong hóa thì chúng nó phải trừ bỏ, chẳng cho xuất bản. Buộc cả tín đồ phải vừa sức mà hành sự trước mặt luật đời. Thầy khuyên các con rón xúm nhau vừa giúp chúng nó. Mỗi ChuỖng Pháp có ấn riêng. Ba ấn phải có đủ trên mỗi luật, mới đặng thi hành. Chư môn đệ tuân mạng!

ĐẦU SU có quyền cai trị phần Đạo và phần Đời của chư môn đệ. Nó đặng quyền lập luật, song phải dâng lên cho Giáo Tông phê chuẩn. Luật lệ ấy phải xem xét

một cách nghiêm ngặt, coi phải có ích cho nhơn sanh chẳng. Giáo Tông buộc phải giao cho Chưởng Pháp xét nét trước khi phê chuẩn.

Chúng nó phải tuân mạng lệnh Giáo Tông, làm y như luật lệ Giáo Tông truyền dạy. Như thảng luật lệ nào nghịch với sự sanh hoạt của nhơn sanh, thì chúng nó đặng phép nài xin hủy bỏ.

Thầy khuyên các con phải thương yêu và giúp đỡ lấy nó. Thầy lại dặn các con, như có điều chi cần yếu thì khá nài xin nơi nó.

Ba Chi tuy khác, chớ quyền luật như nhau. Như luật lệ nào Giáo Tông đã truyền dạy mà cả ba đều ký tên không tuân mạng, thì luật lệ ấy phải trả lại cho Giáo Tông, Giáo Tông truyền lệnh cho Chưởng Pháp xét nét lại. Chúng nó có ba cái ấn riêng nhau. Mỗi tờ giấy chi chi phải có ấn mới thi hành, nghe à! Chư môn đệ tuân mạng!

PHỐI SƯ mỗi phái là 12 người, cộng là 36 người; trong 36 vị ấy có 3 vị Chánh Phối Sư. Ba vị ấy đặng thế quyền cho Đầu Sư mà hành sự, song chẳng quyền cầu phá luật lệ, nghe à!... Chư môn đệ tuân mạng!

GIÁO SƯ có 72 người, trong mỗi phái là 24 người. Giáo Sư là người để dạy dỗ chư môn đệ trong đường Đạo với đường Đời. Buộc chúng nó lo lắng cho các con như anh ruột lo cho em. Chúng nó cầm sổ bộ của cả tín đồ. Chúng nó phải chăm nom về sự tang, hôn của mỗi đứa.

Như tại Châu Thành lớn, thì mỗi đứa đặng quyền cai quản cúng tế Thầy như thế Đầu Sư và Phối Sư. Chúng nó đặng quyền dâng sớ cầu nài về luật lệ làm hại

nhơn sanh, hay là cầu xin chế giảm luật lệ ấy. Chúng nó phải thân cận với mỗi môn đệ như anh em một nhà cần lo giúp đỡ, nghe à!... Chư môn đệ tuân mạng!

GIÁO HỮU là người để phổ thông Chơn Đạo của Thầy. Chúng nó đặng quyền xin chế giảm luật lệ Đạo. Ba ngàn Giáo Hữu chia ra đều, mỗi phái là 1000; chẳng nên tăng thêm hay là giảm bớt. Chúng nó đặng phép hành lễ khi làm chủ các chùa trong mấy tỉnh nhỏ.

LỄ SANH là người có hạnh, lựa chọn trong chư môn đệ mà hành lễ. Chúng nó đặng quyền đi khai đàn cho mỗi tín đồ. Thầy dạy các con hiểu rõ rằng Lễ Sanh là người Thầy yêu mến, chẳng nên hiếp đáp chúng nó. Như vào đặng hàng Lễ Sanh mới mong bước qua hàng chức sắc. Kỳ dư Thầy phong thưởng riêng mới đi khỏi ngã ấy mà thôi... nghe à! Chư môn đệ tuân mạng!

Đầu Sư muốn lên Chương Pháp thì nhờ 3 vị công cử nhau.

Phối Sư muốn lên Đầu Sư thì nhờ 36 vị kia công cử.

Giáo Sư muốn lên Phối Sư thì nhờ 72 vị kia xúm nhau công cử.

Giáo Hữu muốn lên Giáo Sư thì nhờ 3000 vị kia xúm nhau công cử.

Lễ Sanh muốn lên Giáo Hữu thì nhờ cả Lễ Sanh xúm nhau công cử.

Môn đệ muốn lên Lễ Sanh thì nhờ cả môn đệ xúm nhau công cử.

Kỳ dư Thầy giảng cơ phong cho người nào thì mới ra khỏi luật lệ ấy mà thôi.

Còn Giáo Tông thì hai phẩm Chương Pháp và Đầu

Sư tranh đặng, song phải chịu cho toàn môn đệ công cử mới đặng, kỳ dư Thầy giảng cơ ban thưởng mới ra khỏi luật lệ ấy mà thôi.

Chư môn đệ tuân mạng!
Thầy ban ơn cho các con.

Phụ ghi:

Samedi 20 Novembre 1926 (16-10-Bính Dần)

Việt ngữ: Thứ bảy, 20-11-1926 (âl. 16-10-Bính Dần)

Nơi đoạn 6:

Ấn bản năm Kỷ Dậu (1969) và năm Nhâm Tý (1972): Ba Chi tuy khác, chữ quyền luật như nhau...

Pháp Chánh Truyền Chú Giải. Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): Ba Chi tuy khác, chữ quyền lực như nhau...

46. Thánh giáo giải thích việc xảy ra tại Từ Lâm Tự.

► *Từ Lâm Tự (18-10-Bính Dần)—Mardi 23 Novembre 1926*

THẦY, CÁC CON

TÁC CON CHỚ NÊN PHIÊN HÀ; CHUYỆN THÁNH THẮT XẢY RA, ẤY CŨNG MỘT BƯỚC TRẮC TRỞ TRONG đường Đạo của Thầy. Thầy còn phải đau lòng thay, nhưng cũng là nơi Thiên Cơ vậy; Thầy hằng biết công của các con, nhưng Thầy phải cực lòng chịu ý của mỗi đứa mà xây đắp nền Đạo, vì vậy mà nhiều sự xảy ra đều do nơi tâm chí của nhiều đứa. Thầy hằng dùng tâm chí của các con mà bố mọi điều thiết yếu trong việc đạo đức. Sự xảy ra nơi Thánh Thất, tuy là nơi mối Đạo chậm trễ, nhưng cũng do nơi lòng tà vạy của nhiều đứa mà ra, vì tâm trung chánh đáng thì là làm cốt cho Tiên Thánh; còn tâm chí vạy tà là chỗ của tà quái xung nhập. Chi chi cứ tưởng có Thầy giúp mà lập xong nền Đạo cho các con là đủ. Thầy cũng có phép răn trị kẻ vạy tà; các con duy có trông cậy nơi Thầy, bước đường cứ thẳng thẳng đi lần tới; dùng gấp quá, mà cũng chớ thối lui, thì một ngày kia sẽ đăng toại kỳ sở nguyện.

Thầy ban ơn cho các con, Thầy thẳng.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Mardi 23 Novembre 1926 (18-10-Bính Dần) nhằm ngày Thứ ba, 23-11-1926 (*đl. 19-10-Bính Dần*).

47. Thánh giáo dạy tiếp việc xảy ra tại Thánh Thất.

► *Mercredi 24 Novembre 1926—(19-10-Bính Dần)*

THẦY, CÁC CON

TÁC CON, THẦY NGHĨ LẠI VIỆC HÔM NỌ TẠI THÁNH THẤT BIẾN RA MỘT TRƯỜNG TÀ QUÁI MÀ THẦY BẮT đầu lòng đó các con.

Các con, thiết nghĩ ra lẽ nào?

Đó là bước Đạo, đó là Thiên cơ, các con hiểu sao được, nhưng Thầy buồn vì nổi có nhiều đứa sàm biện về việc ấy. Thầy cũng muốn phạt chúng nó một cách nặng nề, nhưng Thầy nghĩ lại mà thương đó chút. Môn đệ của Thầy nhiều đứa muốn bỏ đạo y, ném dép cỏ, lột khăn tu mà mong hồi tục thế. Bởi bước Đạo gặp ghình khó tới nên mới ra có đổi. Bởi còn vướng bụi trần, ham mỗi phú quý, mê chữ vinh sang mà ngán đạo. Các con hiểu: Thầy buồn, nhưng ấy là máy Trời đã định chạy sao cho khỏi? Thầy biết bao lần vì các con mà chịu nhọc nhằn.

Từ khai Thiên lập Địa, Thầy cũng vì yêu mến các con mà trải bao nhiêu điều khổ hạnh, mấy lần lao lý, mấy lúc vang mào, nuôi nấng các con, hầu lập nền Đạo; cũng tưởng cho các con lấy đó làm đuốc soi mình đặng cái tà qui chánh.

Mấy lần vun đắp nền Đạo, Thầy cũng đều bị các con mà hư giềng đạo cả,

Thầy buồn đó các con.

Thầy ban ơn cho các con, Thầy thẳng.

► **Tái Cầu:**

Các con nghe Thầy: Sự biến xảy ra đến nay đã thành một trường ngôn luận, có khi cũng náo nhiệt đến nền Đạo; kẻ gọi tà, người nói chánh, nơi Thiên Thơ đã có dấu ràng ràng, các con có đi tranh luận cũng nhọc công vô ích, kẻ hữu phần người vô phước, tin tin, không không, cũng chẳng sửa cơ Trời đặng. Đường càng dài, bước càng nhọc, thì nền Đạo càng cao, công trình càng rõ.

Ôi! Thầy đã lắm nhọc nhằn vì bầy con dại, muốn ra tay tế độ, vớt trọn cả chúng sanh thoát vòng khổ hải; nhưng chúng nó nhiễm luyện đã đầy mùi trần thế, tâm chí chẳng vững bền, thấy khó đã ngã lòng; mới đạp chông, toan trở bước. Thầy cũng phải đau lòng, mà nắm máy huyền vi, để cơ Trời xây đổi; các con liệu lấy.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Mercredi 24 Novembre 1926 (19-10-Bính Dần) nhằm ngày Thứ tư, 24-11-1926 (*âl. 20-10-Bính Dần*).

48. Thánh giáo Pháp văn cho đạo hữu người Pháp.

► *Dimanche 28 Novembre 1926—(26-10-Bính Dần)*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

**DIEU TOUT-UISSANT qui vient sous le nom de
CAO ĐÀI pour dire la vérité en Annam.**

L... Une séance spéciale n'est donnée que rarement aux gens pour un vœu de quelque importance que ce soit; mais à toi dont je connais les sentiments d'humanité et l'esprit charitable; à toi je donne entière satisfaction.

En dehors de tes volontés religieuses, tu as l'intention de t'informer de cette nouvelle doctrine qui t'a été travestie par quelques-uns de tes compatriotes sous une forme quelque peu malicieuse. Sur cette terre dont le peuple est si doux et paisible; je viens comme le Christ était venu parmi vous pour combattre l'hérésie et évangéliser le monde. Quelque soit la race dont vous faites partie, enfants de la Terre, vous avez tous un même père; c'est Dieu qui préside à vos destinées. Pourquoi vous séparez-vous à cause de divergences d'opinions religieuses, alors que tous, vous êtes appelés à souffrir et faire votre Purgatoire en ce monde?

Tu as déjà mis pied dans ce chemin qui conduit tout humain vers l'heureux séjour qu'est le Nirvana.

Tâche de continuer cette voie pour arriver à ton but.

De Bons Esprits guideront tes pas. Tous tes vœux

seront exaucés. C'est assez pour toi.

Au revoir.

► **BÀI DỊCH VIỆT VĂN CỦA HỘI THÁNH:**

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
GIÁO ĐẠO NẠM PHƯƠNG**

**ĐĂNG CHỦ TỂ TOÀN NĂNG giảng thế tá danh
CAO ĐÀI truyền chơn lý tại Việt Nam.**

L ...

Một đàn cơ riêng biệt ít khi được thiết lập cho ai, mặc dầu lời thỉnh nguyện có quan hệ cách mấy đi nữa cũng không đặng. Nhưng đối với con, Thầy được hiểu lòng nhân đức, tánh từ thiện của con, nên Thầy cho con được thỏa nguyện.

Ngoài ý chí đạo đức của con, con còn có ý tìm hiểu giáo lý mới mẻ này, giáo lý mà một vài đồng bào của con đã giải thích xuyên tạc dưới một hình thức tinh ranh.

Nơi xứ này dân tình rất thuần hậu và ôn hòa nên Thầy đến cũng như Chúa Cứu Thế đã đến với chúng con để bài trừ tà thuyết và truyền bá Chơn Đạo trên toàn cầu.

Người sống trên thế gian này, dầu thuộc giống dân nào, cũng chỉ có một Cha chung mà thôi, ấy là Trời đang chế ngự số mạng của các con. Tại sao các con lại chia rẽ nhau vì sự bất đồng đạo lý, mà chính tất cả các con đều phải chung chịu đau khổ để rửa tội của các con ở cõi thế gian này.

Con để chơn vào con đường đưa đến cảnh an nhàn,

hưởng những chuỗi ngày hạnh phúc nơi cõi Niết Bàn. Con rán tiếp tục đi trên con đường vạch sẵn ấy để theo đuổi đến mức cuối cùng.

Nhiều Đấng Anh Linh sẽ dìu bước cho con. Các lời cầu nguyện của con sẽ được chuẩn nhận.

Bấy nhiêu đây đủ rồi. Từ giờ con.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1–3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995–1996: Dimanche 28 Novembre 1926 (26–10–Bính Dần) nhằm ngày Chúa nhật, 28–11–1926 (âl. 24–10–Bính Dần).

49. Thánh giáo của Lý Giáo Tông dạy phân biệt nam nữ.

► *Jeudi 2 Décembre 1926—(28-10-Bính Dần)—Thánh Thất Tây Ninh.*

THÁI BẠCH

THẦY SAI BẦN ĐẠO ĐẾN SẮP ĐẶT TRANG NGHIÊM TRONG THÁNH THẤT.

Bần Đạo phân phép từ ngày nay hể nhập Thánh Thất thì phải giữ phép:

Nam Nữ bất thân.

Nam ở Đông hiên. Nữ ở Tây hiên.

Hai bên không lân cận nhau, Nam theo Nam, Nữ theo Nữ.

Cấm cười cợt trững giỡn với nhau.

Trừ ra vợ chồng hay là chị em ruột, anh em ruột đặng chuyện vãn nhau nơi tịnh đàn. Còn kỳ dư như hai đảng muốn chuyện vãn nhau, phải có hai người chứng, một bên Nam, một bên Nữ.

Phòng trừ dầu phải chung lộn với nhau buổi nấu nướng, khi dọn ăn chẳng đặng lộn xộn cùng nhau... nghe à!...

Thơ Thanh, hiền hữu phải viết luật cấm nầy dán nơi Thánh Thất... nghe à!...

Phụ ghi:

Jeudi 2 Décembre 1926 (28-10-Bính Dần)

Việt ngữ: Thứ năm, 02-12-1926 (âl. 28-10-Bính Dần)

50. Thánh giáo dạy phải ghi đạo vào lòng chớ đem thói ám muội mờ hồ vào đường đạo đức sau ăn năn rất muộn.

► *Lundi 6 Décembre 1926—(2-11-Bính Dần)*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

ĐĨ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ, CHƯ NHU, CHƯ TÍN NỮ.
Chư nhu nghe:

Ta vì lòng đại từ đại bi, vẫn lấy đức háo sanh mà dựng nên mỗi Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ; tôn chỉ vớt những kẻ hữu phần vào nơi địa vị cao thượng, để tránh khỏi số mạng luân hồi và nâng những kẻ tánh đức bước vào cõi nhân, cao hơn phẩm hèn khó ở nơi trần thế này.

Than ôi! Điều vui sướng lao trần chẳng ai buộc mà nhiều kẻ tìm tới, mỗi đạo đức trau thân là phương châm thoát tục, mà lắm kẻ trốn lánh, bài bác mỗi Đạo Trời, khua môi, uốn lưỡi, mà tưởng cho mình hơn đặng các phẩm nhưn sanh, chớ chẳng dè là một hình phạt rất nặng nề đã chực chúng nó nơi chốn A Tỳ. Ai đặng phước thêm cao trọng, ai vô phần thì trí não vẫn mờ hồ, nét hạnh đời càng mê muội; biết biết không không, luật Trời đã định, phần công quả trả cho rồi thì cảnh u nhân là nơi rước khách tục trong lúc chung qui đó.

Sanh nhằm đời có một Đạo chánh chẳng phải dễ, mà bước lên con đường chông gai; lần vào non thẳm kiếm ngọc lại càng khó; khó dễ nơi lòng, chớ đem thói ám muội mờ hồ vào đường đạo đức sau ăn năn rất muộn.

Phụ ghi:

Lundi 6 Décembre 1926 (02-11-Bính Dần)

Việt ngữ: Thứ hai, 06-12-1926 (âl. 02-11-Bính Dần)

51. Thánh giáo về việc ông Thượng Tương Thanh đăng tiên.

▶ 9-12-1926

THẦY CÁC CON

TÁC CON NGHE:

Ngày nay đã mất hết một người môn đệ của Thầy, lại là một đạo hữu của các con đã cùng các con nghiêng vai gánh vác một trách nhiệm trong Đại Đạo Tam Kỳ.

Tương mãn phần cũng nơi số mạng tiên định, nó có phước là vì đặng về Thầy trong mấy ngày tốt của kiếp trần ai của nó. Sự thác cũng có khi vui mà cũng có lúc buồn. Người thế nếu biết sống nghĩa là biết dụng mình cho có ích vào xã hội, biết dưỡng tánh tu thân, thì sự thác chẳng qua là sự mong mỏi của kẻ hành trình đã xong trách nhiệm trở về phục sự đặng lãnh phần thưởng xứng đáng mà thôi.

Tương tuy chưa đặng như mấy kẻ ấy, song lòng đạo đức đã ra vun đắp mỗi Đạo Trời, thì địa vị cũng khi khác thế thường đặng. Điểm chơn thần của nó còn phải đến hầu trước Tòa Tam Giáo mà đợi lệnh phát lạc tùy theo công quả tội tình của nó bấy nay; ấy là Thánh ý của Thầy đã lập luật riêng cho mỗi đứa trong các con đó. Chư môn đệ cũng nên hiểu biết.

Còn việc an táng nó, các con cũng nên lưu ý chung với nhau mà lo bề như đạo của các con cho toàn.

Trang, con nói với Trung, Thơ, Tương, Hóa và các Thiên phong đều có mặt mà đưa nó lên đường, là chỗ nó an giấc ngàn năm, cũng để tiếng đặng một người đạo hạnh vậy. Trừ ra đứa nào phải vắng mặt bận việc

thì chế độ. Còn về sự làm cho rõ ràng trong đạo hữu, các con nên liệu tính cho kịp. Sự cầu kinh thì do nơi đám táng mẹ Hậu, đều khác hơn một thí.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 09-12-1926 nhằm ngày 09-12-1926 (*ál. 05-11-Bính Dần*).

52. Thánh giáo dạy nếu biết đạo thì phải trọng đạo...

► *Đàn tại Chợ Lớn ngày 13-12-1926*

THẤY CÁC CON

TỚN THẤY TẠO LẬP NỀN CHÁNH GIÁO CHO DÂN NAM VIỆT CHẮNG PHẢI LÀ VIỆC NHỎ ĐÁU. CÁC CON VÍ BIẾT Đạo là quý thì phải ân cần thận trọng; đợi đến ngày thành tựu các con mới thấy rõ Thiên cơ, thì chừng ấy các con muốn lập công bằng buổi này sao đặng, vì mỗi việc khó khăn trắc trở là lúc sơ khai. Vậy Thầy khuyên các con rán thành tâm hành đạo, mà đạo không phải giữ bằng lỗ miệng không đâu.

Thầy thấy nhiều đứa trong các con có ý theo Đạo đặng toan kế làm nhiều việc chẳng lành. Thầy vì thương nhưn loại, muốn cứu hết nên thường thân nhập nhiều đứa vô tâm, cũng muốn cho chúng nó ăn năn chữa lỗi, ngộ hầu hưởng phước, mà chúng nó không biết tự hối thì làm sao mong rồi đặng. Đến buổi chung qui mới thấy Thiên Đàng, Địa Ngục thì đã muộn rồi. Các con phải xét mình cho lắm nghe!

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 13-12-1926 nhằm ngày 13-12-1926 (*âl. 09-11-Bính Dần*).

53. Thánh giáo Pháp văn cho đạo hữu người Pháp.

► *Mercredi 15 Décembre 1926—11-11-Bính Dần*

THÁI BẠCH

TỬ CHƯ ĐẠO HỮU, CHƯ NHU, CHƯ TÍN NỮ.
Chỉnh đàn cho nghiêm, đặng Thầy ngự.

Qu'on dise à ces Français qu'ici est une maison de prières, qu'il ne faut pas qu'ils la considèrent comme une curiosité.

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

M... DEBOUT ET LIS.
Toute chose vient à son heure.

Tu as vu et su ce que la plupart de tes compatriotes cherchent à voir et à savoir. Ce n'est qu'à la suite de la conclusion des recherches spirites que j'enseigne cette nouvelle doctrine.

N'ai-je pas prédit que le spiritisme est une religion d'avenir? Tu as naturellement l'intention de créer en ce pays une relation morale des deux races Français et Annamite appelées à vivre ensemble par ma volonté dans une communauté de vie et d'intérêts. Tu seras satisfait par une vie d'un homme de bien. Tes vœux seront exaucés. Tu seras plus tard un de mes fervents disciples pour prêcher au monde la paix et la concorde.

L'équipe Français sera bientôt créée.

Tu seras forcé de revenir en France en 1928, pour

soutenir cette doctrine au Congrès Universel. Tu seras grand et puissant par ma volonté.

Au revoir. C'est assez pour toi.

► **BÀI DỊCH VIỆT VĂN CỦA HỘI THÁNH:**

THÁI BẠCH

Hỉ chư đạo hữu, chư nhu, chư tín nữ.

Chỉnh đàn cho nghiêm đặng Thầy ngự.

Nói với mấy người Lang-sa rằng, đây là Thánh Thất (Nhà nguyện), không nên xem đây như là một sự hiếu kỳ.

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

M ... , hãy đứng dậy và đọc.

Mọi việc đều đúng giờ đã định.

Con đã thấy và hiểu những điều mà phần đông đồng bào của con đang tìm hiểu.

Chỉ sau nhiều cuộc khảo cứu và sưu tầm về Thần Linh Học mà Thầy đem truyền nền đạo lý mới mẻ này.

Thầy há chẳng có lời tiên tri rằng Thần Linh Học là một nền Đạo tương lai sao?

Hẳn nhiên con đã thành tâm thật ý muốn gây tại xứ này tình liên lạc tinh thần giữa hai dân tộc Pháp-Việt mà Thầy chí quyết cho họ được chung sống trong cộng đồng quyền lợi và sinh hoạt.

Con sẽ đắc kỳ sở nguyện của một người làm phải. Lời khẩn nguyện của con sẽ được chấp thuận. Sau này con sẽ là một trong các môn đồ trung thành của Thầy

để đi truyền bá hòa bình và tương ái trên khắp hoàn cầu.

Ban Truyền giáo Pháp sẽ được thành lập gần đây.

Con cần phải về Pháp trong năm 1928 để bình vực giáo lý của Thầy tại Hội Nghị Đại Đồng Tôn Giáo.

Con sẽ trọng đại và đủ quyền năng do Thiên ý.

Bấy nhiêu cho con rõ. Thầy từ giã.

Phụ ghi:

Mercredi 15 Décembre 1926 11-11-Bính Dần

Việt ngữ: Thứ tư, 15-12-1926 (âl. 11-11-Bính Dần)

54. Thánh giáo Pháp văn cho đạo hữu người Pháp.

► *Vendredi 17 Décembre 1926—13-11-Bính Dần*

THÁI BẠCH

DH... D... EST PRIÉ D'ATTENDRE LA VENUE DU DIVIN
MAÎTRE.

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

DIEU TOUT PUISSANT qui vient sous le nom de
CAO ĐÀI pour dire la vérité en Annam.

D... DEBOUT ET LIS.

Je tiens à te dire que rien ne se crée et n'existe sur ce globe sans ma volonté. De pauvres esprits prétendent qu'ils sont dans le secret de Dieu. Or, je ne donne à nul humain ici-bas d'en faire la révélation. Pour venir à moi, il faut des prières. Je ne néglige pas à me manifester quand ces prières sont sincères. Il suffit, pour vous convaincre que je suis bien. Jéhovah des Hébreux, le Dieu des Armées des Israélites, le Dieu inconnu des Juifs et le vrai Père de Jésus Christ, de me prier ce prêtre-nom CAO ĐÀI pour que vos vœux soient exaucés. Tu viens à moi avec un sentiment sincère pour bien faire aux peuples soumis qui te sont confiés. Je te prie alors de propager cette doctrine à tous les protégés. C'est la seule qui maintient l'humanité dans l'amour des créatures et vous apporte une paix durable.

► **BÀI DỊCH VIỆT VĂN CỦA HỘI THÁNH:**

THÁI BẠCH

M ... D ... , hãy chờ Đức Chí Tôn đến.

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

ĐẮNG CHỦ TẾ TOÀN NĂNG *giáng thế tá danh
CAO ĐÀI truyền chơn lý tại Việt Nam.*

D... hãy đứng dậy và đọc.

Thầy cho con hiểu rằng nếu không có ý muốn của Thầy, thì trên quả địa cầu này chẳng có vật chi sanh tồn tất cả.

Lại có lắm kẻ đáng thương hại tự phụ rằng họ hiểu thấu cả lẽ mầu nhiệm của Đấng Tạo Hóa. Nhưng Thầy không bao giờ cho một kẻ nào dưới cỏi trần này tiết lộ Thiên cơ cả. Muốn đến Thầy thì phải cầu nguyện. Thầy không bao giờ không cảm ứng với những lời cầu nguyện chơn thành. Như thế đủ chứng tỏ cho con tin rằng Thầy là Đức Jéhovah của dân Hébreux, vị chủ tể của quân lực dân Israël, vị Thánh vô danh của dân Do Thái, Đức Đại Từ Phụ của Chúa Jésus Cứu Thế. Con chỉ cần cầu nguyện Thầy với danh hiệu CAO ĐÀI thì sẽ có sự cảm ứng chấp thuận.

Con đến đây với tấm lòng thành thật để làm việc phải cho giống dân biết phục thiện hiện đang giao phó cho con. Vậy Thầy nhờ con truyền bá giáo lý này cho dân tộc đặt dưới quyền bảo hộ của con.

Chỉ có cách đó mới có thể kềm giữ nhưn loại trong tình yêu sanh chúng và đem lại cho con một cuộc đời hòa bình bền bỉ.

55. Thánh giáo dạy về sự chuyển kiếp của con người và của tà quái. Nếu không tu hành thì không khỏi luân hồi.v.v. . .

► *Dimanche 19 Décembre 1926—15-11-Bính Dần*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

CÁC CON NGHE:

Một sự các con chưa hề biết đến, đặng hiểu đạo quý trọng là đường nào, lo tu tâm dưỡng tánh.

Các con đã sanh ra tại thế này, ở tại thế này chịu khổ não tại thế này, rồi chết cũng tại thế này, Thầy hỏi: Các con chết rồi các con ra thế nào? Các con đi đâu?

Chẳng một đứa nào hiểu đặng cơ mầu nhiệm ấy. Thầy dạy: Cả kiếp luân hồi thay đổi từ trong nơi vật chất mà ra thảo mộc, từ thảo mộc đến thú cầm; loài người phải chịu chuyển kiếp ngàn năm, muôn muôn lần, mới đến địa vị nhưn phẩm. Nhưn phẩm nơi thế này lại còn chia ra phẩm giá mỗi hạng. Đứng bực Đế Vương nơi trái địa cầu này, chưa đặng vào bực chót của địa cầu 67. Trong địa cầu 67, nhưn loại cũng phân ra đẳng cấp đường ấy. Cái quý trọng của mỗi địa cầu càng tăng thêm hoài, cho tới Đệ nhứt Cầu, Tam Thiên Thế Giới; qua khỏi Tam Thiên Thế Giới thì mới đến Tứ Đại Bộ Châu; qua Tứ Đại Bộ Châu mới vào đặng Tam Thập Lục Thiên; vào Tam Thập Lục Thiên rồi phải chuyển kiếp tu hành nữa, mới đặng lên đến Bạch Ngọc Kinh, là nơi Đạo Phật gọi là Niết Bàn đó vậy.

Các con coi đó thì đủ hiểu, các phẩm trật của các con nó nhiều là đường nào; song ấy là phẩm trật Thiên vị.

Còn phẩm trật Quý vị cũng như thế ấy; nó cũng noi chước Thiên Cung mà lập thành Quý vị, cũng đủ các ngôi, các phẩm, đặng đầy đọa các con, hành hài các con, xử trị các con. Cái quyền hành lớn lao ấy, do Thầy ban cho nó nên đặng quyền cảm dỗ các con, xúi biếu các con, giành giựt các con, mà làm tay chơn bộ hạ trong vòng tôi tớ nó.

Thầy đã thường nói: Hai đầu cân không song bằng, thì tiếng cân chưa đúng lý. Luật công bình thiêng liêng buộc phải vậy. Thầy làm phen phải bị mất, bị giựt con cái của Thầy vì chúng nó.

Thầy đã chỉ rõ hai nẻo tà chánh, sang hèn rồi, vậy Thầy cũng chỉ phương hướng cho các con đi cho khỏi lầm lạc. Các con hiểu rằng: Trong Tam Thiên Thế Giới còn có Quý mị chuyển kiếp ở lộn cùng các con thay, hưởng lựa là Thất Thập Nhị Địa nầy, sao không có cho đặng?

Hại thay! Lũ quỉ lại là phần nhiều; nó bày bố ra mỗi nơi một giả cuộc, mà dỗ dành các con.

Vì vậy Thầy đã nói tiên tri rằng:

Thầy thả một lũ hổ lang ở lộn cùng các con, lại hằng ngày xúi biếu nó cắn xé các con; song Thầy cho các con mặc một bộ thiết giáp, chúng nó chẳng hề thấy đặng, là đạo đức các con.

Ấy vậy đạo đức các con là phương pháp khử trừ quỉ mị lại cũng là phương diu dắt các con trở lại cùng Thầy. Các con không đạo, thì là tôi tớ quỉ mị. Thầy đã nói đạo đức cũng như một cái thang vô ngần, bắc cho các con leo đến phẩm vị tối cao, tối trọng là ngang bực cùng Thầy hay là Thầy còn hạ mình cho các con cao hơn nữa.

Vậy Thầy lại dặn các con: Nếu kẻ không tu, làm đủ phận người, công bình chánh trực, khi hồn xuất ra khỏi xác thì cứ theo đẳng cấp gần trên mà luân hồi lại nữa, thì biết chừng nào đặng hội hiệp cùng Thầy; nên Thầy cho một quyền rộng rãi, cho cả nhóm loại Càn Khôn Thế Giới, nếu biết ngộ kiếp một đời tu, đủ trở về cùng Thầy đặng; mà... hại thay!... mắt Thầy chưa đặng hữu hạnh hoan lạc, thấy đặng kẻ ấy.

Vậy Thầy dặn: Đạo là nơi các con nên quý trọng đó vậy.

Phụ ghi:

Dimanche 19 Décembre 1926 15-11-Bính Dần

Việt ngữ: Chúa nhật, 19-12-1926 (âl. 15-11-Bính Dần)

56. Thánh giáo Pháp văn cho chư đạo hữu biết Pháp văn nói về giá trị của sự giàu sang danh vọng.

► *Dimanche 19 Décembre 1926—15-11-Bính Dần (*)*

THẤY các con

TÁC CON PHẦN NHIỀU BIẾT TIẾNG LANG SA, THẤY DỪNG NÓI CHO CÁC CON ĐỂ HIỂU ĐẠO LÝ.

Qu'est-ce que la noblesse, la richesse, la gloire?

La noblesse est l'ensemble de titres plus ou moins éniivrants décernés aux hommes par les hommes.

Quelle est la valeur de ces titres?

N'est-ce pas suivant la valeur de ceux qui donnent?

Donnés par un humain, ils ne sont que trop humains.

Ce qui vient d'un homme n'a rien de résistant.

C'est sujet à détérioration. Ils sont détruits dès qu'on enlève la vie de celui qui les détient. Cherchez la noblesse céleste, c'est la seule éternelle:

La richesse est l'ensemble de toute préciosité qu'on amasse en ce monde:

Que comprend-elle?

L'or, l'argent, la pourpre, la soierie, etc ...

L'or, l'argent ne sont que simples métaux.

La pourpre n'est que couleur.

La soierie n'est que matière animale:

Prenez-vous toutes ces choses en vraies richesses?

Elle ne sont qu'insignifiantes d'après leur provenance:

Cherchez, vous autres, la Richesse en la Vertu de

Dieu, c'est la seule que vous aurez éternellement ; nul ne pourra vous la dérober.

La gloire est souvent contre la vertu. Elle est éphémère. Elle provient souvent de la fourberie. La gloire de Dieu est la seule qui résiste à toutes épreuves.

(Trung bịch: *Mấy con phải làm sao mà tìm đặng la Noblesse, la Richesse et la Gloire de Dieu?*)

Thầy trả lời: “TU”.

► **BÀI DỊCH VIỆT VĂN CỦA HỘI THÁNH:**

THẦY, CÁC CON

Các con phần nhiều biết tiếng Lang sa, Thầy dùng nói cho các con dễ hiểu đạo lý.

Phẩm tước là gì? Của cải, danh vọng là gì?

Phẩm tước là sự tổng hợp các chức tước đã bày ra để quyền rủ người hoặc ít hoặc nhiều. Những chức tước ấy do người đời tạo ra phong thường kẻ khác.

Giá trị của các chức tước ấy ra sao?

Giá trị những chức tước ấy tùy theo mà tạo nó ra.

Việc chi do người đều phạm cả nó không bền, thường thường bị hư hỏng và tiêu tan ngay sau khi người đã được nó tặng bị cướp mất sự sống. Các con hãy tìm tước phẩm nơi cõi thiên liêng, tước phẩm ấy mới là vĩnh viễn. Còn tài sản là tổng quát các vật quý giá của con người đã thu nhặt trên thế gian này.

Của cải ấy gồm những gì?

Vàng bạc chỉ là loại kim khí tầm thường.

Hồng là một chất màu.

Còn lục là chất do loài vật cấu thành ra. Các con xem của ấy là quý giá thật sự sao?

Xét từ nơi sản xuất các vật ấy, đều không đáng kể. Các con nên tìm sự giàu đức tính của Trời. Chỉ có cách đó, mới gọi là vĩnh cửu. Của quý ấy không ai ăn cướp được cả.

Danh vọng thường hay chống lại với đức hạnh. Nó rất ngăn ngại và thường thành tựu nhờ nơi sự gian trá.

Danh quyền nơi Trời là bền chắc nhất. Và danh quyền ấy mới chịu đựng nổi bao sự thử thách.

(Trung bạch: Mấy con phải làm sao mà tìm được phẩm tước, của cải và danh vọng của Trời?)

Thầy trả lời: “TU”.

Phụ ghi:

(*) Nơi bài này không ghi ngày tháng, nên chúng tôi xin tạm ghi ngày tháng của bài Thánh ngôn trước đó:

Dimanche 19 Décembre 1926 15-11-Bính Dần

Việt ngữ: Chúa nhật, 19-12-1926 (âl. 15-11-Bính Dần)

57. Thánh giáo dạy về việc Tân Luật.

► Đại Đoàn Chợ Lớn ngày 20-12-1926

THẦY các con

THƯ MÔN ĐỆ NGHE!

Thầy đã muốn cho hoàn toàn phải cần có luật mà hễ có luật thì cần phải do theo đó mà hành đạo, mới khỏi điều sơ thất đặng. Nhiều đứa nhờ công quả chút ít mà đặng Thầy trọng dụng, là có ý để cho chúng nó đặng vui lòng mà bước tới, dè đâu đã chẳng trông sợ nơi lệnh Thầy, lại lấy ý riêng mà làm cho có lời kích bác trong đạo. Thầy hỏi có đáng tội chẳng? Nếu Thầy chẳng lấy đức từ bi mà dìu dắt các con thì chư Thần, Thánh đã phạt mấy đứa ấy cách nặng nề hơn nữa! Các con khá liệu mà hành đạo!

Chư như nghe! Đạo Trời dìu bước như sanh, đường Thánh dẫn người phạm tục; sanh nhằm lối may mắn, đặng gặp một đạo chánh, nếu chẳng lo dưỡng tánh trau mình, để bước vào con đường cực lạc, thoát đạo Tam đồ, một mai cảnh ử bông tàn, rồi cuộc lại ăn năn vô ích.

Ta vì thương xót sanh linh, mở Đạo Tam Kỳ để độ người hữu phước; nếu chẳng mau chân, ngày giờ hầu cận, chư Tiên Phật hội Tam Giáo xin bề lại, thì dầu Ta muốn cứu vớt thêm cũng chẳng qua số Thiên cơ đặng.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 20-12-1926 nhằm ngày 20-12-1926 (âl. 16-11-Bính Dần).

58. Thánh giáo dạy vì sao phải lập Tân Luật.

▶ 24-12-1926

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

THẦY MỪNG CÁC CON.

Các con. ôi! Nếu nói rằng Thầy đã nhiều cực nhọc từ ngày khai đạo đến chừ, Đạo đặng phổ thông mau chóng dường nầy, thì đáng lẽ Thầy mừng cho các con lắm mới phải... Sao Thầy lại buồn? Các con. ôi! Các con. đã chịu lắm khổ não nơi biển trần nầy... Từ mười ngàn năm rồi, đã ở dưới quyền tà quái áp chế. Vì vậy mà Thầy phải phế hết Bạch Ngọc Kinh, Huỳnh Kim Khuyết, giáng trần độ rỗi các con, chớ chi Thầy đến mà làm cho giảm sự khổ não các con chẳng đặng nữa thì thôi, lẽ nào còn lập *TÂN LUẬT* ràng buộc các con thêm nữa... Vì cố mà Thầy buồn... Thầy tỏ thật, cái luật lệ; Thầy khiến các con hiệp chung trí mà lập thành đây, nó có ảnh hưởng về đạo đức Tiên phong Phật sắc của các con, nên Thầy buộc mình cam chịu vậy; chẳng luật lệ thì trái phép, mà trái phép thì thế nào vào Bạch Ngọc Kinh cho đặng...

Vậy các con rán làm phận sự cho hoàn toàn, rồi có Thái Bạch giáng cơ sửa luật.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 24-12-1926 nhằm ngày 24-12-1926 (*âl. 20-11-Bính Dần*).

59. Thánh giáo dạy làm việc phải là theo ý Trời, phạm một nét vạy tà là cãi nơi Thiên luật, Thần Thánh chép biên.

► Đại Đoàn Chợ Lớn ngày 27-12-1926

THẦY, các con

THỬ MÔN ĐỆ NGHE!

Phần nhiều trong các con, chẳng để lòng thờ kính Thầy, tưởng cho đem thờ Thầy vào nhà là chủ ý cầu một việc lợi riêng chi cho gia quyến vạy thôi, chớ chẳng hiểu là một nguồn trong sạch để rửa các lỗi phạm tục của các con. Nhiều đứa lại còn mờ hồ, đã thờ Thầy mà còn chưa chắc ý rằng thờ đặng chi, và mở Đạo có ích gì?

Than ôi! Đã bước chân vào đường đạo hạnh mà chẳng để công tìm kiếm, học hỏi cho rõ ngọn nguồn, thì làm phận sự môn đệ như thế có ích chi cho nên Thánh giáo đâu? Đạo Trời khai ba lượt, người tục lỗi muôn phần, sanh đứng vào vòng thế cuộc, chưa biết mình đã lãnh một vai tuồng, đặng chờ lúc kết quả hồn qui Thiên ngoại, lánh khỏi xác phạm trở về nơi khởi hành mà phục các điều đã thi hành giữa sân khấu là chốn trần ai khốn đốn này; phận chưa xong phận, thân chẳng nên thân, thân phận lo tính chưa rồi, còn mong mỗi chi dụng mình vào đường đạo đức để cho có ích chung nữa đặng! Lương tâm của các con là một khiếu thiêng liêng của Thầy ban để sửa trị riêng các con trong đường tội lỗi và ban thưởng trong việc nhơn đức; làm một việc phải tức là do nơi ý Trời; phạm một nét vạy tà là cãi nơi Thiên luật; phải quấy Thần Thánh chỉnh chép biên, thưởng phạt duy đợi ngày chung cuộc! Khá biết lấy!

60. Thánh giáo dạy khá đem hết trí lực thi thố chớ sụt sè.

► *Cầu Kho, le 8 Janvier 1927*

THẦY, các con

THẦY VUI THẤY NHƠN SANH BIẾT HỐI NGỘ, CHẲNG QUẢN DẶM DÀI, ĐẾN HỘI HIỆP NHAU MÀ ĐỂ BƯỚC vào đường đạo đức.

Các con phải biết hễ là người thì phải biết Đạo; không biết Đạo không phải là người. Cái chánh cái tà rồi đây sẽ phân biệt nhau. Nếu các con còn để một vài điểm mờ hồ trong dạ thì làm sao chóng đến nơi, đến chốn đặng?

Các con phải đồng tâm hiệp lực nhau, bỏ hết các điều tệ theo thường tình, thì mới dễ thành Đạo. Vậy Thầy khuyên các con đứa nào có trí lực bao nhiêu khá đem ra mà thi thố, chớ đừng sụt sè theo thói nữ nhi, vậy cũng ủng cái điểm linh quang của Thầy ban cho các con lắm.

Các con hiểu à!

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 8 Janvier 1927 nhằm ngày 08-01-1927 (*âl. 05-12-Bính Dần*).

61. Thánh giáo dạy phạm sự muốn được hoàn toàn cần phải bền chí khổ tâm.v.v...

▶ *Chợ Lớn, le 10-1-1927*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

THƯ MÔN ĐỆ VÀ CHƯ NHU NGHE:
 Chim về cội nước tách nguồn, từ xưa kiếp con người giữa thế, chẳng qua là khách đi đường; phạm sự muốn cho hoàn toàn, cần phải có bền chí và khổ tâm; có bền chí mới đạt đặng phẩm vị thanh cao; có khổ tâm mới rõ tuồng đời ấm lạnh; lẳng xằng xạ xự mùi chung đỉnh, về căn đai, rớt cuộc cũng chẳng khác chi một giấc huỳnh lương mộng; mỗi bậc phẩm đều đặng một vai tuồng của Đấng cầm quyền thế giải ban cho; dầu thanh cao dầu hèn hạ cũng phải gắng làm cho rồi trách nhiệm, hầu buổi chung cuộc, hồn lìa cõi trần, đặng đến nơi khởi hành mà phục hồi công cán; ai giữ trọn bực phẩm, thì đặng Tòa Nghiệt Cảnh tương công chiết tội, để vào địa vị cao hơn chốn địa cầu 68 này; ai chẳng vẹn trách nhiệm nhưn sanh, phải bị đọa vào nơi u minh địa; để trả cho xong tội tình căn quả cho đến lúc trở về nẻo chánh đường ngay mà phục hồi ngôi cũ; bằng chẳng biết sửa mình thì luật Thiên điều công phạt, khổ A Tỳ phải vương muôn muôn đời đời mà đến tội ác. Bậc nhưn sanh vì đó mà phải chịu thiên niên chìm đắm vào số luân hồi; vay trả, trả vay, căn quả chẳng bao giờ tiêu đặng. Các bậc Thần, Thánh, nếu chẳng biết mỗi đạo là phương châm tìm nguồn trong rửa bợn tục, thì biển trần khổ này cũng khó mong thoát đặng.

Trời Nam may đặng một yếng sáng của Đấng Đại Từ Đại Bi dẫn khách trần bước lần ra con đường hắc ám, để tránh khỏi bến mê; dụng nâu sông thế cân đai, mượn khổ tâm thay chung đỉnh, lấy hạnh đức làm nấc thang bước lên tột lừng trời, vệt ngút mây xanh, trông vào cảnh thiên nhiên, biết rõ cơ mầu nhiệm mà làm khách u nhàn thanh nhã, núi thẳm rừng xanh. Phải hết muôn sự ở cõi trần vô vị này, ấy là một sự khó thi hành của khách phàm tục, mấy ai nong nả tìm đến cảnh thiêng liêng, mà nhiều kẻ lại tìm vào vực thẳm.

Đạo Trời qua bến tục, đường Thánh dẫn khách trần; nếu chẳng biết thế thời, giọt nước lành dương hết chờ khi rưới khổ đặng.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 10-01-1927 nhằm ngày 10-01-1927 (*âl. 07-12-Bính Dần*).

62. Thánh giáo dạy dâng và tiếp Tân Luật.

► *Tây Ninh, 16-01-1927 (13-12-Bính Dần)*

THÁI BẠCH

LÃO KHEN CHƯ ĐẠO HỮU... ĐẠI HỈ... ĐẠI HỈ...
Thượng Tương Thanh, coi Lão hành sự mà bắt chước.

Mời Chưởng Pháp phái Nho.

Thơ, chư hiền hữu bình thân.

Đứng dậy phân hai hàng.

Chưởng Pháp, Đầu Sư tọa vị. Phối Sư tam phái tới trước. Thái Thơ Thanh phải ôm bộ chú giải các luật, Tân Luật của các hiền hữu đến đứng cho ba vị Đầu Sư, ba vị Đầu Sư đồng đứng dậy bái và tiếp Luật một lượt, thế nào sáu bàn tay đều có trong sáu Bộ Luật, ngay giữa, dạy cả ba tiếp đứng lên; Chưởng Pháp cũng phải bái mà tiếp một lượt, đội đứng lên Đại Điện, dạy vô đưa lên chí trán. Nghe dạy: Lão giao Luật này cho nhị vị Chưởng Pháp xem xét lại nữa, trong một tháng phải rồi mà giao lại cho Hộ Pháp cầu Lão sửa Luật. Phải làm một phòng thanh tịnh mà giả làm Hiệp Thiên Đài. Thập Nhị Thời Quân phải có mặt, Thượng Sanh, Thượng Phẩm phải có mặt.

Phải tái cầu nghe dạy:

Nhị vị Chưởng Pháp đem Luật để ngay tượng Lão một đêm nay.

Dương phải đội Hiệp Chưởng như Luật, đắp khấu như Luật.

Nương phải sắm Thiên phục như Thơ vậy nghe.

Dem Luật để lên rồi xuống tọa vị, lên điện để xuống.

Chư Thiên phong đồng lạy Thầy.

► **Tái Cầu:**

THÁI BẠCH

Thiên điều mầu nhiệm của Đạo còn thiếu sót lắm.
Cười...

Nhưng điều ấy chư hiền hữu biết đâu mà lập cho đăng.

Hại thay! Nếu chẳng có cơ mầu nhiệm bí mật ấy thì chẳng thành Luật, nếu chẳng thành Luật, thế nào thành Đạo?

Cười...

Lão tâu cùng Đại Từ, Đại Bi, xin thêm vào Luật những điều bí mật yếu trọng ấy; vậy chư hiền hữu cũng phải cầu khẩn với Lão, nội hạ tuần tháng này thì khởi nguyện; dặn các Thánh Thất, các đạo hữu phải để lòng thành khẩn; hiệp sức làm một với Lão mà nài xin Thánh Luật, nghe à.

Hễ Đạo trọng thì tức nhiên chư hiền hữu trọng; vậy thì chư hiền hữu biết mình trọng mà lo sửa vẹn người đời. Từ đây Lão hằng gìn giữ cho chư hiền hữu hơn nữa; nếu Lão ép lòng cầm quyền thưởng phạt phân minh, là có ý muốn giá trị của chư hiền hữu thêm cao trọng nữa; vậy Lão xin đừng để dạ phiến hà nghe.

63. Thánh giáo dạy rằng Thầy đến lập Đạo thì phải vì đạo đức mà đạt đến phẩm vị cao thượng.

▶ 17-1-1927—14-12—*Bính Dần*

THẦY, các con

THƯỢNG TRUNG NHỰT, CON LÀ ANH PHẢI DẠY LẠI CÁC EM MỘT LẦN NÀY LÀ CHÓT, THẦY VẪN ĐÃ thường nói rằng: Thầy đến lập cho các con một nền Chơn đạo, tức là mỗi sự chi đối trá là chẳng phải của Thầy, Thầy đến là chủ ý để dạy cả nhơn sanh đặng hòa bình, chớ chẳng phải đến đặng giục thêm nghịch lẫn nhau. Thầy lại thường nói rằng sự sang trọng vinh hiển của các con chẳng phải nơi thế giới này. Thầy lại đến lập trong nước các con một nền Chánh đạo đủ tư cách độ rỗi chúng sanh. Các con và cả dân tộc các con, vì nơi Đạo mà đặng đoạt đến phẩm vị cao thượng; cái phẩm vị ấy do nơi đâu mà có? Là bởi đạo đức của các con, đạo đức thẳng hung bạo là thường tình; các con hằng thấy sự đời thường vậy. Thầy là Đấng Chí Tôn cầm quyền thưởng phạt, há lại không quyền hành mà làm mọi việc một mình Thầy đặng sao, lại phải sờ cậy tay phàm, chẳng qua là đạo đức thiếu kém các con đó, nó làm cho các con bị phạt. Từ đây phải tin tưởng một Thầy và nghe lời Thầy dạy; giữ đạo đức cho bền, còn ngoại trừ sự chi nghịch với Chơn đạo thì là mưu chước tà quái.

Thầy ban ơn cho các con.

64. Thánh giáo dạy giới tử.

► *Tây Ninh, 18-1-1927—15-12-Bính Dần*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

CÁC CON, CHÚ CHỨNG SANH; BÌNH THÂN CHÚ THIÊN PHONG, CÒN CÁC CHÚNG SANH NGÔI... CÁC CON nghe:

Vì sao mà phải giới tử?

Thầy đã dạy rằng: Thân thể con người là một khối chơn linh cấu kết lại; những chơn linh ấy đều là hằng sống; phải hiểu rằng ngũ tạng lục phủ cũng là khối sanh vật mà thành ra, nhưng mà phận sự chúng nó làm, hiểu biết hay là không hiểu biết, đều do nơi lệnh Thầy đã phán dạy.

Trước Thầy nói vì cơ nào rượu làm hại cho thân thể con người về phần xác.

Hình chất con người vẫn là thú, phải ăn uống mới nuôi sự sống, như rượu uống vào tỳ vị nó chạy vào ngũ tạng lục phủ đủ hết, thì trái tim con người chẳng khác nào như cái máy chánh để trữ sự sống, cũng phải bị nó xâm nhập vào làm cho sự lao động quá chừng đổi thiên nhiên đã định, thôi thúc huyết mạch phải vận động một cách vô chừng mà làm cho sanh khí nơi phổi chẳng đủ ngày giờ nhuận huyết tinh sạch cho được. Trước huyết ấy thối lại cùng trong thân thể, để vật chất ô trược vào trong sanh vật. Mỗi khối ấy ăn nhằm phải bịnh, một ngày thêm một chút, hết cường tráng, cốt chỉ lẫn lẫn phải chết thì thân thể các con phải chết theo. Nhiều kẻ bị chết nửa thân, vì rượu nên ra đến đời?

Thầy dạy về hại phần hồn các con, là khí chất (*le sperme évaporé*) nó bao bọc thân thể các con như khuôn bọc vậy, nơi trung tim của nó là óc, nơi cửa xuất nhập của nó là mỏ ác, gọi tiếng chữ là Vi Hộ; nơi ấy Hộ Pháp hằng đứng mà gìn giữ chơn linh các con khi luyện thành đạo, đặng hiệp một với Khí, rồi Khí mới thấu đến Chơn Thần hiệp một mà siêu phàm nhập Thánh; thì óc là nguồn cội của Khí mà óc cũng bị huyết mạch vận động vô chừng làm cho đến đổi tán loạn đi thì chơn thần thể nào đặng an tịnh mà điều khiển; thân thể phải ra ngây dại, trở lại chất thú hình; mất phẩm nhưn loại rồi còn mong chi đặng phẩm Thần, Thánh, Tiên, Phật. Lại nữa, buổi loạn thần ấy để cửa trống cho tà mị xung đột vào, giục các con làm việc tội tình mà phải phạm luân hồi muôn kiếp.

Vậy Thầy cấm các con uống rượu nghe à!

Thầy ban ơn cho các con. Thầy thăng.

65. Thánh giáo dạy biết Đạo là kẻ hữu phần không biết Đạo là kẻ vô duyên. Và Thánh Giáo của Thần Hoàng Mỹ Lộc dạy Đạo cho dân chúng bốn thôn.

► 18-1-1927 (15-11- Bính Dần)—Đàn tại Đình Mỹ Lộc.

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

TỈ CHƯ MÔN ĐỆ, HỈ CÁC ĐẰNG CHÚNG SANH NAM NỮ.
Tịnh, tịnh.

Chúng sanh chưa rõ nền Đạo quý trọng là dường nào. Đạo cũng do nơi phạm mà phát ra, và tiếp lấy cái thiêng liêng của Thầy mà hiệp đồng, mới sanh sanh, hóa hóa, thấu đáo Càn Khôn. Người mà biết Đạo, ấy kẻ hữu phần, còn người chưa thấu đáo nền Đạo, ấy là kẻ vô duyên.

Hiểu há! Thầy cho phép cầu đạo, góp sớ.

Thầy từ bi toàn thân chư chúng sanh đặng Thầy cho phép Thần Hoàng Bốn Cảnh giáng cơ mà dạy dân trong phần trách nhiệm của nó.

THĂNG.

THẦN HOÀNG BỐN CẢNH

Chào chư Thiên phong,

Chào cả thầy các đạo hữu và các đấng chúng nam nữ trong thôn lân.

*Thần ân tứ hải thủ châu danh,
Hoàng hữu ấn phong tải độ thành.
Mỹ thời dân khương bình thái trị,
Lộc cao hà nễ thọ thời sanh.
Mỹ có công thành khẩn vái,*

*Lộc lừa tại thế phước từng lai.
 Nhơn dân lê thứ đồng bình trị,
 An nhủ an cư thấu Đạo tài.*

Từ thuở Ta vưng chiếu chỉ đến trấn nhậm nơi đây, Ta một tấm lòng lo cho lê thứ đặng an cư lạc nghiệp, thanh vượng mùa màng; mỗi mỗi đều hằng lo lắng cho chúng sanh nơi phần trách nhiệm. Nay có lệnh Ngọc Hoàng chiếu chỉ cho phép Ta giáng cơ mầu nhiệm mà tỏ nền Đạo là quý trọng cho lê thứ hiểu. Lê thứ đâu rõ thấu việc Trời đã định hơn mấy chục ngàn năm nay. Lê thứ nghe: Kỳ Hạ Nguơn hầu mẫn nhơn vật vì tai nạn mà phải tiêu tan, mười phần còn lại có một mà thôi. Than ôi! Buồn thôi! Nghĩ vì Thiên cơ đã định vậy, thế nào mà cải cho đặng, duy có mở tấm lòng từ thiện ăn năn sám hối, lo việc tu hành; đồng với nhau cả quốc dân mà qui lụy khẩn cầu coi Trời đoái tưởng đến chẳng? Bởi thế nên Ngọc Đế và chư Phật, chư Tiên, chư Thánh mới lập hội Tam Kỳ Phổ Độ đặng có cứu vớt chúng sanh, đương linh đình nơi biển khổ. Nếu gặp thuyền Bát Nhã mà không xuống, không theo thì chắc thế nào cũng chơi vơi mé biển.

Còn phần viên chức sắc cúng tế, bảo lên qui trước đại điện cho Ta tỏ lòng thi ân cho chúng nó.

Vui thay! Mừng thay! Cả nhơn dân đều biết Đạo, duy còn một chút ít mà thôi. Từ đây ta hết dạ hết lòng mà lo lắng, săn sóc chăm nom hơn khi trước nữa, Ta tỏ cho chức sắc hiểu, tại sao mà Ta lo hết bổn phận. Ấy là từ đây Ngọc Đế truyền lệnh cho Ta phải theo phò chư Cao đạo hữu, nên Ta lo lắng bội phần, hơn khi trước; mỗi khi có việc chi tai biến hay là có những bịnh truyền nhiễm, thì đến đây Ta sẽ dạy cho mà lánh những điều

tai hại. Còn việc tế lễ cúng, Ta muốn dùng đồ chay hay là cây trái, chớ sát sanh. Ta cũng tỏ cho chư chức sắc hiểu rằng: Tế tự là tại sao? Phàm có lòng tin mới cúng chớ, cúng là lấy có lễ đó, gọi là kính trọng. Chớ Thần, Thánh nào ăn của ai. Bởi thế nên ai dùng vật thực mà cúng, tốt hơn nên dùng trái cây. Ai có lòng thì tế lễ chi chi Ta cũng chẳng trách đặng, vì cựu lệ bày đến ngày nay. Nay ta muốn theo Thánh ý của Ngọc Đế. Vậy chức sắc liệu làm sao?... Trả lời thử? Cười.

Thôi ta chào chư Thiên, phong và các đạo hữu, các đấng chúng sanh nơi bốn thôn. Ta lui.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 18-01-1927 (15-11- Bính Dần) nhằm ngày 18-01-1927 (âl. 15-12-Bính Dần).

66. Thánh giáo dạy toàn nam nữ cầu đạo và cho một bài thi chung.

▶ *Đàn tại An Hóa 22-1-1927 (19-12-Bính Dần)*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

HỈ CHƯ MÔN ĐỆ, HỈ CÁC ĐẰNG NHƠN SANH.
Xứ này mới tiếp Thầy lần đầu, nên có nhiều đứa
còn để lòng nghi hoặc.

Các con cùng Thầy vì lòng bác ái, chẳng nài khó
nhọc đến truyền Chánh đạo; mặc tình những đứa vô
lương, các con cứ một đường đi tới; sự phải quấy sau
này chúng nó sẽ rõ. Vậy Thầy sẽ vui lòng cùng các con
mà toàn thân Nam, Nữ.

Tương, con phải nói những điều cần yếu cho chúng
nó nghe: Thầy cho một bài thi chung.

*Thế đại Càn Khôn cộng nhứt Thiên,
Nhơn như sa mạc tại thâm uyên.
Hạnh phùng bình thủy thân an tại,
Nhuộc ngộ phong ba phận đảo huyền.
Kỷ tải phàm trần cam nghiệt chướng,
Nhứt thời đạo hạnh thoát oan khiên.
Thùy tri Nam địa sanh phong nhứt,
Đại Đạo hoằng khai thế cuộc tuyên.*

Cho Nữ phái vô Thầy dạy. Chư ái nữ, Thầy vì Tam
Kỳ Phổ Độ chẳng phân cao thấp, sang hèn. Thầy chỉ
khuyên một điều là đạo hạnh các con phải giữ hằng
ngày cho nhằm phương pháp Nhơn Đạo, tức là Tứ Đức
đó vậy. Các con hiểu à.

Nền nhơn luân của con nhà Nam Việt chẳng

lầm, mà tại các con hay nhiễm thường tình mà hư hoại, nên chi Thầy phải nhắc lại cho các con đừng lầm nữa, nghe các con!

Nam phái vào. Các con nghe cho rõ, thường ngày các con trông thấy những điều trái tai gai mắt, các con có biết vì tại sao chẳng?

Như kẻ làm quan ý quyền hiếp bức dân lành, đưa ngu nghịch cha phản bạn, làm rối luân thường, các con có biết vì tại sao chẳng?... Tại vô đạo...

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

67. Thánh giáo dạy phải tu mới thoát kiếp luân hồi.

▶ 26-1-1927 (23-12-Bính Dần)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

HỈ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ CHÚNG SANH; CHƯ CHÚNG
SANH NGHE:

*Thuyền khơi đợi gió lướt dòng ngân,
Dẫn khách Nam qua khỏi bến trần.
Nhuộm áo nâu sông về Cực Lạc,
Trau gươm trí tuệ phủ đai cân.
Cờ Trời đến buổi đời thay đổi,
Đạo Thánh nhằm khi khách gọi nhuần.
Khổ hạnh dầu ai thìn một kiếp,
Rừng tòng thoát tục sớm đưa chân.*

Đạo Trời khai ba lượt, khách tục lỗi muôn phần, khách trần ai vẫn lấy sự vui về vô vị chốn sông mê này mà quên trọn các điều đạo đức của các Đấng Thánh trước Hiền xưa. Chung đỉnh mắng tranh giành, lợi danh thường chác buộc kiếp phù sanh không mấy lát, đời giả dối chẳng là bao. Sanh đứng làm người, trót đã mang vào mình một vai tuồng đặc biệt, đã chẳng lo bước hành trình cho xong mà đắp bồi nợ mảnh hình hài, ngọn rau tấc đất, lại chác lắm điều phiền não ưu sầu, lấy Thánh đức gọi là chơi, mượn hành tàng vô nghĩa mà làm cho vừa lòng ái mộ bất lương. Cái xuân kia chẳng đợi người mà bước đời càng gay trở; lần qua thỏ lặn ác tà, bóng thiếu quang nhật thúc, con đường hy vọng chẳng biết đâu là tốt cùng mà bước đời xem đà mòn mỏi, sự thác vô tình sẽ đến mà vẽ cuộc sanh ly, pha màu tử biệt,

làm cho sự vui vẻ giàu sang danh vọng, đều thành ra một giấc huỳnh lương, rồi đây vĩnh biệt ngàn năm, tội tình muôn kiếp. Đài Nghiệt Cảnh là nơi rọi sáng các việc lỗi lầm, bước luân hồi sẽ dẫn vào nơi u khổ cùng sâu mà đọa đày đời đời kiếp kiếp. Ấy là buổi chung qui của khách trần đó. Nguồn Tiên, Đạo Thánh dìu bước như sanh, tránh tội lỗi, lìa nẻo vạy, bước đường ngay, mà lẫn vào nơi Cực Lạc an nhàn, rừng tòng suối lặng, động thắm non xanh, để mình vào bực thanh cao, thoát khỏi chốn luân hồi ràng buộc; ai mau bước đặng nhờ thân, ai luyện trần cam chịu khổ. Đạo Trời mẫu nhiệm, khá biết xét mình sau khỏi điều tự hối.

Chúng sanh khá biết cho!

68. Thánh giáo dạy rón công thêm nữa để đi cho cùng bước đường.

▶ *Chợ Lớn 31-1-1927*

THẤY các con

N GÀY QUA THẮM THOÁT, NHẬT THỨC BÓNG QUANG
 ÂM, XUÂN MÃN KẾ XUÂN VỂ, NƯỚC NON MÀU CŨNG
 VẪN như xưa, mà tâm hạnh như tình biết bao thay
 đổi. Một xuân qua tức là Đạo một lần bước chóng;
 ngày nầy năm ngoái vẫn ra sao, mà đến ngày nay màn
 Chánh giáo đã diêm dà xủ khuất bóng trần, gương trí
 huệ rạng ngấn soi khách tục. Thấy mắng cho các con
 đã chịu lao tâm, tiêu tứ mà vun đắp nền Đạo làm cho
 mỗi tương thân, tương ái càng khẩn khít vững bền,
 rón công thêm nữa mà đi cho cùng bước đường của
 các con đã chịu lắm nhọc nhằn, vạch lối chông gai, dìu
 chơn hậu tấn. Môn đệ nơi đây mắng buộc ràng như
 sự mà hiệp chẳng đủ nghe Thánh ý. Vì vậy mà Lý Thái
 Bạch định cho làm Đại Lễ nơi Thánh Thất Cầu Kho,
 cho các môn đệ đó có thế hầu Đản đủ mặt.

T... Con cũng nên tới chứng đản và chung cùng
 mấy em; chư môn đệ cũng vậy.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 31-01-1927 nhằm ngày 31-01-1927 (*âl. 28-12-Bính Dần*).

69. Thánh giáo dạy phải lưu tâm chấn hưng nền Đạo.

▶ *Thánh Thất Cầu Kho (1 Février 1927)*

THẦY LẤY LÀM KHÔNG BẰNG LÒNG CHO MẤY ĐỨA VẮNG MẶT HÔM NAY. NGÀY GIỜ THÔI THỨC MÀ CÁC CON CÒN DỰ DỰ GIỮA CHỪNG. NỀN ĐẠO CAO THÂM LÀ MẤY, CHỈ PHẠM KHÔNG THẤU LÝ SÂU, NẾU CÁC CON CHẴNG RA KHỎI VÒNG TRẦN TỤC, THÌ CÁC CON CHẴNG LÀ LUỐNG CÔNG THEO THẦY KỂ ĐÃ ĐẦY NĂM. KIẾP TRẦN AI LẮM NỖI VÀY VÒ, CÁC CON Ở NHẦM THỜI ĐẠI NẦY ĐẶNG LẮM CUỘC TÂN TOAN, NÊN MỚI ĐỂ Ý VÀO ĐƯỜNG ĐẠO ĐỨC. NẾU CHẴNG VẬY THÌ CÁC CON CŨNG ĐÃ NHƯ AI, ĐEM THÂN VUI ĐẬP TRONG CHỖN LỢI QUYỀN, TRANH TRANH CẠNH CẠNH BIẾT NGÀY NÀO RỒI?

Ấy vậy các con phải lưu tâm mà chấn hưng mỗi Đạo ấy là kế bảo tồn quốc tụy, lại là phương thoát tục. Cơ Trời Thầy không lẽ tỏ ra đây, song các con nên biết xét mình là đứng vào địa vị tối cao hơn muôn loại, nên các con phải có trí độ phi phạm thì mới có đủ tư cách làm người. Các con nên biết Thầy sanh ra mỗi chủng tộc đều có đặc biệt một phần linh diệu riêng, mà cũng vì nhưn loại không chịu khó tìm tòi cho ra lẽ thiên nhiên, cứ thấy những điều cận lợi mà quên hẳn lương tâm; chẳng hay thương mà hay chém giết lẫn nhau sanh phương tiện thông đồng không muốn lại tìm kế sát hại lẫn nhau.

Nếu các con vì đạo Thầy là đạo gìn công lý mà biết mấy sự đó tránh đi, và rủ nhau hiệp làm mỗi Đại Đồng, thì chẳng những thuận lòng Trời, mà nhân loại đặng gọi nhuần ân huệ. Các con hiểu à!

70. Thánh giáo của Thượng Chương Pháp Tương mừng vui cho Đạo.

► *Tây Ninh, 1 Février 1927 (01-01-Đinh Mão)*

THƯỢNG CHƯƠNG PHÁP TƯƠNG

ĐẪI CHƯ ĐẠO HỮU, CHƯ ĐẠO MUỘI.
Mừng... Mừng... Mừng... Vui... Vui... Vui...

Đại phước cho cả nhơn sanh, đại hạnh cho địa cầu số 68 này; em còn phải công quả phổ độ mới vào đặng Tam Thập Lục Thiên, nhờ Đại Từ Phụ cứu độ em; khuyên nhũ cùng chư huynh, khá coi Thiên vị mình là trọng, vì là của quý báu vô giá; còn sứt sè đường đạo, xin nhớ lấy danh em, cự chống cùng tà ma quỷ mị cám dỗ.

Tương đây, công cán chẳng chi mà còn đặng địa vị này, hưởng lựa là mấy anh độ rồi toàn cả Cửu Nhị Nguyên Nhơn, thì phẩm cữu sẽ đặng trở thêm thế nào. Xét lấy đủ vui lòng mà hành đạo.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 1 Février 1927 nhằm ngày 01-02-1927 (*âl. 29-12-Bính Dần*).

71. Thánh giáo khen nhiều Chúc Sắc và phong thưởng.

► *Tây Ninh, 1 Février 1927 (01-01-Đinh Mão)*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

TÁC CON... MỪNG CÁC CON.

Trung, Cư, Tắc, mấy con nhớ đêm nay năm rồi thế nào, còn nay ra thế nào chẳng?

Trịnh thị Ái Nữ, Hiếu, hai con đã thấy Thầy giữ lời hứa thế nào chẳng?

Thầy lập Đạo năm rồi ngày nầy, thì môn đệ của Thầy chỉ có 12 đứa, mà 4 đứa đã vào nơi tay Chúa Quí, chỉ còn lại tám. Trong tám đứa thì lại còn một đôi đứa biếng nhác mà không hành đạo. Thầy hỏi nếu chẳng phải quyền hành Thầy, dầu cho một vị Phật thiết lớn giáng thế đi nữa cũng chưa có phương chi mà độ hơn bốn muôn sanh linh, nhờ tay có 6 đứa môn đệ trong một năm cho đặng bao giờ.

Thầy vui mừng, Thầy khen tặng hết cả bốn muôn môn đệ của Thầy. Thơ, con đã ngoan đạo, mà sự ngoan đạo của con đó còn độ lắm kẻ; Thầy khen con.

Bính, Thầy thưởng công con, cho lên chức Phối Sư, Thầy cảm cảnh lòng yêu mến con, Thầy cảm ơn lòng đạo đức con.

Sanh linh còn nhờ công con mà thoát qua khổ hải.

Bản, Thầy thăng chức Giáo Sư. Trò, Thầy cho lên chức Giáo Hữu, nhiều đứa khác nữa, ngày mùng 9 Thầy biểu đòi về cho Thái Bạch phong thưởng.

Thầy ban ơn trọn cả các con, dầu không có mặt

tại đây cũng vậy. Thầy giở cơ lên, các con đều chun ngang qua cho Thầy ban phép lành; Thầy cầu cho các con đặng ngoan đạo như Thờ vậy, sửa mình cho nên chí Thánh, vì Đạo năm nay sẽ rõ thấu hoàn cầu, môn đệ tăng thêm hằng hà sa số, phận sự các con lại càng nặng nề hơn nữa, nhưng các con nhớ biết thương Thầy, mà hãy thương Thầy thì ắt thương Đạo, mà hãy biết thương Đạo thì thương hết chúng sanh. Các con biết Thầy là trọng thì biết trọng Đạo, mà hãy trọng Đạo thì cũng phải trọng cả chúng sanh.

Trong tháng Giêng này, Thái Bạch sẽ hội Nữ phái đặng lập cho hoàn toàn, Thầy trông công các con lắm đó.

Thầy ban ơn cho các con một lần nữa.

Thầy thăng.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 1 Février 1927 nhằm ngày 01-02-1927 (*âl. 29-12-Bính Dần*).

72. Thánh giáo của Đức Lý Giáo Tông ban sắc phục cho Nữ phái.

► *Tây Ninh, 1 Février 1927 (01-01-Đinh Mão)*

THÁI BẠCH

HỘI THÁNH NGHE LÃO BAN SẮC PHỤC CHO NỮ PHÁI; NGHE VÀ TỪ ĐÂY XEM SẮC TỐT ẤY MÀ HÀNH LỄ theo đẳng cấp.

Nữ phái phải tòng Đầu Sư Nữ phái, song tòng quyền của Giáo Tông và Chương Pháp. Đầu Sư Nữ phái cũng phải chịu công cử theo luật Hội Thánh ban hành, theo luật lệ Hội Thánh ban xử đường Đời và đường Đạo. Đầu Sư Nữ phái mặc một Đạo phục y như Đạo phục Đầu Sư Nam phái, phải đội một Ni Kim. Cô như các Vãi chùa, toàn hàng trắng chín dải, áo có thêu bông sen. Cái Kim. Cô có choàng từ đầu tới gót, đội mào Phương Thiên, trên chót Phương Thiên ngang đầu tóc, có Thiên Nhãn. Thấy bao quanh một vòng Minh Khí, đi giày vô ưu màu trắng, trên chót để chữ Hương, nghe à!

Phối Sư cũng mặc in như vậy, song không có mào Phương Thiên, áo ba dải, nhưng trước ngực có Thiên Nhãn. Thấy, bao quanh một vòng Minh Khí, nghe à!

Giáo Sư mặc áo ba dải, đội Kim. Cô bằng hàng trắng không đi giày.

Giáo Hữu mặc Đạo phục như Giáo Sư, đầu không đội mào, mà giắt một bông sen, trên bông sen có Thiên Nhãn. Thấy.

Lễ Sanh Nữ phái mặc như Giáo Hữu, nhưng choàng ngang trên đầu một đoạn vải mỏng, cột ra sau ót, thả một mí dài một mí vắn; ngay đầu tóc có giắt một bông

sen.

Thầy vì thấy nhiều người vắng mặt nên phải đợi đủ mới phong chúc. Lâm Hương Thanh, hiền muội phải viết thư mời đủ mặt ngày rằm này. Thầy đến phong chúc, lập thành Nữ phái, nghe à!

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thúc biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 1 Février 1927 nhằm ngày 01-02-1927 (*âl. 29-12-Bính Dần*).

73. Thánh giáo Đức Lý về việc Ngài khẩn cầu cho các thành Sài Gòn, Chợ Lớn, Gia Định, Huế, Hải Phòng, Hà Nội, khỏi tội nhưng không đặng.

► *Tây Ninh, 5 Février 1927 (4-1-Đinh Mão)*

THÁI BẠCH

TỈ CHƯ ĐẠO HỮU, CHƯ ĐẠO MUỘI, CHƯ CHÚNG SANH, HẢO HỘI HIỆP.

Thảm cho nhờn loại, khổ cho nhờn loại!

Đời quá dữ, tội tình ấy, hình phạt kia, cũng đáng đó chút. Lão đã vì thương yêu nhờn sanh, hội mười ngày nơi Bạch Ngọc Kinh cãi cho qua nạn nhờn loại, nhưng luật Thiên điều chẳng dễ chi sửa đặng. Nạn tiêu diệt hầu gần, hết chém giết lẫn nhau, tới buổi bịnh chướng sát hại. Lão thấy hình phạt phải châu mày, nhưng ôm lòng rán chịu, lạy lục khẩn cầu; chư đạo hữu đâu rõ thấu, ngơ ngơ ngáo ngáo như kẻ không hồn, thấy càng thảm thiết. Lão tưởng chẳng cần phải nói chi một nước nhỏ nhoi, đã đặng danh Thánh Địa là nước Nam này, mà Lão xin không đặng tội cho thành Sài Gòn, Chợ Lớn, Gia Định, Huế, Hải Phòng, Hà Nội thay, thảm! Thảm! Thảm!...

Phụ ghi:

05 Février 1927 (04-01-Đinh Mão)

Việt ngữ: 05-02-1927 (04-01-Đinh Mão)

74. Thánh giáo dạy sửa mình và thương yêu nhau.

▶ 24-12-1926

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

THẦY LẤY LÀM VUI MÀ TRÔNG THẤY CÁC CON HỘI HIỆP NHAU ĐÊM NAY MÀ TỔ LÒNG THÀNH KÍNH. Thấy để lời ban khen hạnh đức của phần nhiều trong chư môn đệ và chư ái nữ. Sự hội hiệp của các con chẳng phải vì nơi đạo đức mà thôi, lại cũng vì mối tương thân, tương ái nữa. Ngày nầy năm trước các con vẫn còn mơ màng trong giấc mộng trần, đường co duỗi vẫn đã lấp kín chút bợn trần, mà màn thế tục cũng chưa trông khỏa vén, lẫn lựa cục xử sương tan, mai gầy sen nở, ngày tháng qua chẳng là bao, mà thế thái như tình biết bao thay đổi; kia đai cân nhuộm nước màu thiên, nợ danh lợi xử lẫn trí huệ; Thấy cũng hoan tâm nắm máy huyền vi, mong rằng các con sẽ tận lực tận tâm đáp vãng nền Đạo đặng hoàn toàn mà diu sanh chúng thoát khỏi tội tình; cùng nhau đỡ nâng đem lên con đường cực lạc, vệt ngút mây xanh, trông vào lối thanh bạch thiêng liêng là chỗ từ xưa các chí thánh đã tốn lắm công phu mà chưa mong để mình đến được.

Thầy cũng để lời rằng: Phần nhiều trong các con chưa để hết tâm tánh giúp ích vào đường Chánh giáo, Thấy vì thương căn quả của các con mà lấy đức từ bi đặng Thiên phong cho các con là cố ý để cho các con hành đạo cho hoàn toàn, để bề tương công chiết tội tiền khiên hầu nâng mình vào nơi cựu vị; song nhiều đứa vẫn còn thế tục đeo đai, bước trần chưa trở nẻo,

còn chất chứa gánh trần ai, ngổn ngang lẫn gió bụi, chẳng hiểu rằng sự khổ hạnh trau mình là nấc thang để bước khỏi chốn luân hồi ràng buộc. Nếu Thầy chẳng vì thương tâm, thì các Tiên Phật đã ghi lỗi rất trọng hệ của các con mà chẳng khứng cho lập công chiết tội.

Phải thường hỏi lấy mình khi đem mình vào lạy Thầy buổi tối, coi phận sự ngày ấy đã xong chưa mà lương tâm có điều chi cần rút chằng? Nếu phận còn nét chưa rồi, lương tâm chưa đặng yên tịnh, thì phải biết cải quá, rán sức chuộc lấy lỗi đã làm, thì các con có lo chi chẳng bì bực Chí Thánh. Thầy mong rằng mỗi đứa đều lưu ý đến sự sửa mình ấy, thì lấy làm may mắn cho nền Đạo; rồi các con sẽ đặng thông dong mà treo gương cho kẻ khác. Các con thương mến nhau, dìu dắt nhau, chia vui sốt nhục nhau, ấy là các con hiến cho Thầy một sự vui vẻ đó.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 24-12-1926 nhằm ngày 24-12-1926 (âl. 20-11-Bính Dần).

75. Thánh giáo Đức Quan Âm Như Lai khuyên chung hiệp nhau mà hành đạo và đi đầu đàn sau bước tới.

► *Février 1927*

THƯỜNG CƯ NAM HẢI QUAN ÂM NHƯ LAI

TỬ CHƯ ĐẠO HỮU, CHƯ ĐẠO MUỘI, CHƯ CHÚNG SANH. Thiên phong bình thân... Chư đạo muội nghe:

Thiếp lấy làm hân hạnh được trông thấy sự hành đạo của chư đạo muội từ đây khá chung hiệp nhau mà lo đi đầu đàn sau bước tới; nhiều đạo muội chẳng để trọn lòng về nền Đạo, phải rán công thêm nữa đặng làm cho đáng nét yêu dấu của Đấng Chí Tôn cho nở mày khách quần thoa. Ngày giờ nhật thức, nếu diên trì thì bước đường sau khó theo dấu. Thiếp để lời mừng chư đạo muội, khá chịu nhọc mà làm cho trách nhiệm hoàn toàn; ấy là điều Thiếp trông mong nơi các đạo muội vậy.

Phụ ghi:

Février 1927

Việt ngữ: Tháng 02-1927 (*đl. tháng 1-Đinh Mão*)

76. Thánh giáo thăng chức Văn Xương cho Thần Hoàng Long Thành.

► (*)

THÁI BẠCH

Chư hiền hữu chính tề đọi kiến giá Chí Tôn.

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

TON NGHE:

Nơi nào Thầy ngự, thì nơi ấy là Thánh Địa, Thầy đã ban sắc cho Thần Hoàng Long Thành, thăng lên chức Văn Xương, vào trấn nhậm làng Hiệp Ninh, dạy dỗ dân về Đạo, Thầy ban trọn quyền thưởng phạt đặng răn làng ấy cho đến ngày biết ăn năn cải quá... Vậy thì làng Long Thành, các con khá an lòng.

Còn Tòa Thánh thì Thầy muốn cho có nhưn lực hiệp cùng Thiên ý, ấy là hạnh của Thầy, các con nên xem gương mà bắt chước.

Từ Thầy đến lập Đạo cho các con đến giờ, Thầy chưa hề một mình chuyên quyền bao giờ; các con lựa chọn nơi nào mà Hội Thánh vừa lòng thì đẹp lòng Thầy. Các con phải chung hiệp nhau mà lo cho hoàn toàn Tòa Thánh, chi chi cũng tại Tây Ninh đây mà thôi; các con đã hiểu Thánh ý Thầy phải cần kiệm, mỗi sự chi vì phương tiện mà thôi.

Phụ ghi:

(*) Nơi bài này không có ghi ngày tháng. Căn cứ vào Đạo Sử Q.2 Từ năm Ất Sửu (1925) đến năm Kỷ Tỵ (1929) do Nữ Đầu Sư Hương Hiếu biên soạn, ngày tháng dương lịch in là: 20-02-1927 (âl. 20-01-Đinh Mão).

Đối chiếu với lịch Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 20-02-1927 nhằm ngày (âl. 19-01-Đinh Mão).

77. Thánh giáo nói về sử dụng Thiêng Liêng và sử dụng phạm trần của Hiệp Thiên Đài.

► 13 Février 1927 (12-1-Đinh Mão)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

TÁC CON. CẢ CHƯ MÔN ĐỆ KHÁ TUÂN MẠNG!
Hiệp Thiên Đài là nơi Thầy ngự cầm quyền thiêng liêng mỗi Đạo. Hễ Đạo còn thì Hiệp Thiên Đài vẫn còn.

Thầy đã nói Ngũ Chi Đại Đạo bị qui phạm là vì khi trước Thầy giao chánh giáo cho tay phạm, càng ngày càng xa Thánh giáo mà lập ra phạm giáo, nên Thầy nhứt định đến chính mình Thầy đặng dạy dỗ các con mà thôi, chớ không chịu giao chánh giáo cho tay phạm nữa.

Lại nữa Hiệp Thiên Đài là nơi của Giáo Tông đến thông công cùng Tam thập lục Thiên, Tam thiên Thế Giới, Lục thập bát Địa Cầu, Thập điện Diêm Cung mà cầu siêu cho cả nhân loại. Thầy đã nói sử dụng thiêng liêng; Thầy cũng nên nói sử dụng phạm trần của nó nữa.

Hiệp Thiên Đài dưới quyền Hộ Pháp chương quản, tả có Thượng Sanh, hữu có Thượng Phẩm. Thầy lại chọn Thập nhị Thời Quân chia làm ba:

1. Phần của Hộ Pháp, chương quyền về Pháp thì:

*Hậu là Bảo Pháp,⁽¹⁾
Đức là Hiến Pháp,
Nghĩa là Khai Pháp,
Tràng là Tiếp Pháp,*

Lo bảo hộ Luật Đời và Luật Đạo; chẳng ai qua luật mà Hiệp Thiên Đài chẳng biết.

2. Thượng Phẩm thì quyền về phần Đạo, dưới quyền:

*Chương là Bảo Đạo,
Tươi là Hiến Đạo,
Đãi là Khai Đạo,
Trọng là Tiếp Đạo,⁽²⁾*

Lo về phần Đạo nơi Tịnh Thất, mấy Thánh Thất, đều xem sóc chư môn đệ Thầy, binh vực chẳng cho ai phạm Luật đến khổ khắc cho đặng.

3. Thượng Sanh thì lo về phần Đời:

*Bảo Thế thì Phước,
Hiến Thế: Mạnh,
Khai Thế: Thâu,
Tiếp Thế: Vĩnh.*

Thầy khuyên các con lấy tánh vô tư mà hành đạo.

Thầy cho các con biết trước rằng: Hễ trọng quyền thì ắt có trọng phạt.

Thầy ban ơn cho các con.

(1) **Bảo** là giữ gìn; **Hiến** là dâng; **Khai** là mở (*bày ra*); **Tiếp** là rước.

(2) Ông Cao Đức Trọng đặc phong Tiếp Đạo sau hết.

Phụ ghi:

13 Février 1927 (12-01-Đinh Mão)

Việt ngữ: 13-02-1927 (âl. 12-01-Đinh Mão)

78. Thánh giáo dạy: Thấy ước sao các con biết tự lập và cho đủ tư cách.

▶ *Câu Kho 19 Février 1927*

THẤY, các con

THẤY VÌ LỄ CÔNG MÀ PHONG CHÚC SẮC CHO MỖI ĐỨA LÀ CŨNG DO TÒA TAM GIÁO XIN, CHỚ XEM LẠI trong hàng môn đệ đã thọ tước cũng chưa đặng thấy mấy đũa cho xứng đáng. Vậy các con đũa nào đã được thưởng phong cũng chẳng nên vội mừng mà quên phận sự; còn mấy đũa chưa đặng phong thưởng cũng không nên vội buồn mà thất đạo tâm. Các con hiểu à?

Thấy ước sao các con biết tự lập thì Thấy mới vui lòng; chớ các con nhập môn cho đông, lãnh Thiên phong cho nhiều mà không đủ tư cách, thì các con phải tự hỏi mình coi có bổ ích vào đâu chẳng – Hiểu à!

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1–3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995–1996: 19 Février 1927 nhằm ngày 19–02–1927 (*âl. 18–01–Đinh Mão*).

79. Thánh giáo hỏi: Vậy chớ cái trí khôn của con người mà toàn trong nhưn loại đều có, khi rớt cuộc thì trí khôn ấy đi đâu...

► Khai đàn tại Phước Long Tự,—Chợ Đệm..1 Mars 1927

THẤY các con

TÁI TÌNH CẢM HÓA CỦA CON NGƯỜI LÀ TÌNH THƯỜNG
ỨNG HIỆP TRỜI ĐẤT, CHO NÊN KHI TÂM TỊNH
thường cảm hoài, hằng tìm nơi u huyền mà nghĩ nghị
trong trí khôn ấy là kẻ có sẵn tình ý thiên nhiên Tạo
Hóa; còn có một hạng người cũng có tánh thiêng liêng
ấy, nhưng lại không để trí khôn vào lối cao thượng, mà
cứ quen thói hung hăng, nghĩ những việc bạo tàn làm
những điều tội lỗi; ấy là những kẻ nghịch Thiên, không
biết luân hồi là chi cả. Chúng nó lại tưởng rằng kiếp
người là kiếp sống chỉ có giây giờ rồi tiêu mất, nên tìm
những chước sâu, kế độc cho đặng của nhiều, no lòng
sướng dạ, trối kệ luân hồi.

Thầy hỏi: Vậy chớ cái trí khôn của con người biết
thương ghét, vui, buồn mà toàn trong nhưn loại đều
có; khi rớt cuộc thì trí khôn ấy đi đâu? Không lẽ cái
trí khôn ngoan dường ấy mà cũng mất đi đặng sao các
con? Thầy hỏi như vậy đặng cho các con mỗi đứa về
suy nghĩ mà trả lời cho mình.

Hễ trả lời phù hợp thì dễ biết Đạo, còn ngu xuẩn
cũng hườn ngu xuẩn...

Thầy dạy Nữ phái biết trọng Tam Tùng Tứ Đức;
Nam phái Tam Cang Ngũ Thường. Hễ nhưn đạo thành
thì là phù hợp Thiên đạo, nghe à!

80. Thánh giáo dạy: Nếu muốn đắc quả thì chỉ có một điều phổ độ chúng sanh mà thôi.

► Đại Đàn Cầu Kho 5 Mars 1927

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

TRONG CÁC CON CÓ NHIỀU ĐÚA LÂM TƯỞNG HẸ VÀO ĐẠO THÌ PHẢI PHỂ HẾT NHƠN SỰ, NÊN CHÚNG NÓ ngày đêm mơ tưởng có một điều rất thấp thỏi là vào một chỗ u nhàn mà ẩn thân luyện đạo. Thầy nói cho các con biết nếu công quả chưa đủ, nhân sự chưa xong, thì không thể nào các con luyện thành đặng đầu mà mong. Vậy muốn đắc quả thì chỉ có một điều phổ độ chúng sanh mà thôi. Như không làm đặng thế nầy, thì tìm cách khác mà làm âm chắt, thì cái công tu luyện chẳng bao nhiêu cũng có thể đạt địa vị tối cao. Các con phải hiểu Thánh ý Thầy mà trau dồi chí lớn. Dầu đi lối nào cũng phải cần cái đèn thiêng liêng chiếu rõ mới đặng vững bước. Làm vua, làm thầy, làm công nghệ, làm đạo sĩ cũng cần phải có cái chí lớn mới mong thành tựu đặng. Các nghề dưới thế không có nghề nào là vô dụng mà vô dụng là tại người không chuyên vậy.

Chư ái nữ ôi! Các con thường để mắt dòm lên thấy kẻ cao sang thì các con cho rằng các con vô phước; còn nhìn xuống thấy đồng chủng thấp hèn thì các con lại đem lòng khi bạc. Ấy là một điều vô đạo. Thầy khuyên các con phải mở rộng trí ra mà thương nhơn loại thì mới hạp ý Thầy. Các con phải giữ gìn đức hạnh, đối với kẻ trên bằng chữ khiêm hòa, đối với kẻ dưới bằng chữ khoan dung. Nghe các con!

Nam phái... Chư môn đệ mới! Các con nghe:

Bấy lâu vì lẽ công bình Thiên Đạo nên các con chịu lắm điều đau đớn mà cũng vì không biết tu luyện cái chí cao thượng của Thầy ban cho, cứ một lối thấp hèn quanh quẩn chẳng cho trí não ra khỏi vòng mờ tối, cho nên bước đường hóa nên trở ngại mà lâu tấn bộ. Vậy từ đây các con đã nhập môn thì phải để ý vào đường chánh giáo mà cùng nhau bước tới cho khỏi lối chông gai. Các con đừng vì tư lợi mà làm mất nhơn cách thì rất uổng cái điểm linh quang của Thầy để vào xác thân của các con lắm. Các con nghe à!

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 05 Mars 1927 nhằm ngày 05-03-1927 (âl. 02-02-Đinh Mão).

81. Thánh giáo dạy phải dụng chí Thánh, Thầy đã un đúc mà diu dặt sanh linh.

► 5 Avril 1927

THẦY, các con

TRUNG, CON VÌ CÓ NHIỀU TRÁCH NHẬM CẦN YẾU NÊN THẦY ĐÃ CÓ SAI T... THẾ MẶT ĐẶNG PHỔ ĐỘ và tự dạy các môn đệ nơi mấy tỉnh trên. Con đã tới một lối đàng trở gay, vì nổi ấy mà công quả về sau này mới vẹn toàn đặng. Thầy đã cho phép con và các môn đệ có trách nhiệm xứng đáng đặng tự liệu chung lo mà làm cho hoàn toàn nền Đạo của Thầy đã vun đắp từ bấy nay. Có phần lo lắng của các con mới có thể lập nền công quả xứng đáng. Vậy dầu việc chi cũng khá bền lòng đĩnh sắt, thì con đường trở gay cách mấy cũng tới chốn được. Thầy đã lấy từ bi mà diu dặt từ bước đường, hôm nay các con đặng lấy chí thánh của Thầy đã un đúc mà diu dặt lại sanh linh; lớn nhỏ phải cần tương thân tương ái nhau, kính yêu chỉ dẫn nhau, đem tấc lòng thanh bạch để làm mảnh gương soi sáng bước đường hậu tấn. Đường đi cũng còn dài, bước Đạo còn nhiều nổi trắc trở; nếu chẳng để dạ nương nhờ lấy nhau, một mai các con phải xa vắng lời Thầy truyền nhủ, thì các con phải trở ra thế nào nữa?

Mấy chuyện con tính đều được. Tâm chí các con lay động ưu tư tất là Thần Thánh dẫn đường để chỉ cho con ra khỏi lối mịt mờ; nhưng đặng cùng không, nên hay hư, đều tại nơi tắc thành của mỗi đứa nữa, cứ đường ngay để bước thì thế nào các con cũng diu nhau mà xong bốn phận đặng. Nếu cứ than khó dừng bước, thì dầu sự dễ cũng không trông thành tựu. Mạng

Trời đã định, nhưng có sức của các con mới đặng kết quả hoàn toàn.

Thầy để lời cho các con biết rằng: Phần nhiều các Giáo Hữu không xét biết trách nhiệm của mình, con phải nhắc cho chúng nó hiểu. Mỗi Giáo Hữu ít nữa phải thông cội rễ nền Đạo; chúng nó năng tìm biết Thánh ngôn của Thầy đã dạy và thay phiên nhau mà nói đạo cho chư thiện nam tín nữ hiểu. Nhiều Giáo Hữu không biết một nét chi về việc đạo, chư tín đồ không trông học hỏi đến đặng, thì Chúc Sắc còn có bổ ích chi. Con phải nhắc cho chúng nó và Hội Thánh phải hội một tháng một kỳ mà chỉ dẫn cho nhau về việc thuyết đạo trong mỗi đàn, nghe!

Thầy ban ơn cho các con.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 05 Avril 1927 nhằm ngày 05-04-1927 (âl. 04-03-Đinh Mão).

82. Thánh giáo dạy rằng kẻ vô tâm trở lòng phá Đạo thì hành phạt sẽ chất đầy v.v...

► 12 Avril 1927

THẦY, các con

TÁC CON, THẦY CŨNG ĐÃ THẤY RÕ LÒNG CỦA CÁC CON KHẮN KHÍT VỀ NỀN ĐẠO LÀ ĐƯỜNG NÀO. TRONG các con, nhiều đứa muốn chư Thần Thánh hành phạt những tánh bất lương của bọn vô đạo kia. đặng làm cho đường đạo vững bền, nền đạo mau thành tựu. Nhưng Thiên cơ há vị phạm phu tục tánh mà để cho các con toại kỳ sở nguyện sao. Các con khá thương hại cho lũ vô tâm ấy mà chẳng nên cứu hờn. Thầy vì lấy từ bi mà dìu dắt các con, nên tạm sửa chút máy huyền vi, là để cho các con lấy chí thánh của Thầy un đúc bấy lâu, mà đối đãi với kẻ nghịch cho đến ngày mãn công quả.

Đường đạo vững bền, chớ nên bạo tánh mà cũng chẳng nên giải đãi bản dùn, gắng công trì chí, liệu chừng với nhau mà vệt cho sạch mấy lối chông gai, để cho dễ bước đường sau tấn bộ. Thiên Thơ đã có đủ các máy hành tàng, nhưng Thầy vì thương các con mà phải sửa nét tân khổ ra đường lo liệu. Các con đặng tự do mà hành biến cho xong việc; kẻ lo lắng bao nhiêu, thì đường về chung hiệp cùng Thầy bước đặng bấy nhiêu, kẻ vô tâm trở lòng phá nền Đạo bao nhiêu, thì hành phạt sẽ chất đầy bấy nhiêu.

Tòa Tam Giáo đã xin ngưng phổ độ nơi đây nhiều lần, song vì Thầy thấy lòng chí đức của các con mà chẳng nỡ. Lý Bạch và Quan Thánh cũng xin hành phạt lũ vô đạo, Thầy chẳng khứng là vì muốn để các con

chịu dày thêm, chút ít hạnh khổ đó.

... Trong các con, mỗi đứa đều lưu tâm, tưởng cho nên Đạo sẽ đặng vững bền, đồ sộ, là biết vì Thầy đó. Xưa các Thánh làm cho nên, mới Đạo biết bao là công trình ngày tháng!

Đạo của Thầy gieo có mấy lâu, mà tình hình thế sự thế nào? Bao nhiêu cũng đủ cho các con vui lòng mà bước tới.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 12 Avril 1927 nhằm ngày 12-04-1927 (*âl. 11-03-Đinh Mão*).

83. Thánh giáo dạy phải tự lập, đừng đợi Thầy bồng ẵm.

▶ 15 Avril 1927 (Phú Nhuận)

THẦY, các con

THẦY THIÊN CƠ CÁC CON CHƯA RÕ, CÁC CON CỨ TƯỞNG LẦM RẰNG THẦY KHÔNG KÈM CHẾ KẼ VÔ lương đặng. Các con hằng muốn thấy kẻ ấy bị hành phạt nhân tiên, thì mới vừa lòng các con. Nhưng Thánh ý Thầy không phải vậy đâu, Thầy đã nói cho các con hay trước rằng: Nếu các con không tự lập ở cõi thế này, là cái đời tạm của các con, thì Thầy cũng không bồng ẵm các con mà đỡ lên cho đặng. Ấy vậy cái vấn đề tự lập là vấn đề các con phải lo đó. Thầy vì công lý mà khai đạo cho các con, cũng là một phúc hạnh lớn cho các con. Nếu Thầy còn đưa tay bồng ẵm thì các con chẳng còn để ý chịu nhọc vì Đạo. Thầy lại có nói rằng: Ngày nào các con, còn trông thấy một điều bất bình ở đời này, thì Đạo chưa thành vậy.

Mỗi Đạo Thầy đưa cho các con phăng đầu hết, thì các con phải biết trách nhiệm các con lớn lao cao thượng là chừng nào – Nếu các con không biết nghĩa vụ của Đạo, thì sao cho xứng đáng? Vậy Thầy khuyên các con cứ thìn lòng thìn nết, cho có trật tự trong Đạo, thì tức nhiên muôn điều khó nhọc cũng tan như giá.

Các con vì Đạo là việc công lý mà công lý đánh đổ cường quyền, thì Đạo mới phải Đạo. Các con hiểu à!

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 15 Avril 1927 nhằm ngày 15-04-1927 (âl. 14-03-Đinh Mão).

84. Thánh giáo Đức Lý dạy sự ghét lẫn và sự vô tình nếu đem vào nền Đạo mà gieo truyền cho nhau, thì sẽ làm cho chúng sanh càng thù hiểm nhau.

► 20 *Avril* 1927

LÝ BẠCH

TRUNG HIỀN HỮU, LÃO ĐỂ LỜI CHO HIỀN HỮU BIẾT RẰNG, TRONG MÔN ĐỆ CỦA ĐỨC TỪ BI PHẦN NHIỀU đã chẳng giữ lời Thầy mà xử cho tròn phần như đạo, giao tiếp cùng nhau cho có nét yêu dấu, tạc thù trong niềm đạo hữu, lại có dạ ghét lẫn tương phân, Lão hằng để ý về việc ấy, ước sao cho hiền hữu chăm nom phân rành cho các đạo hữu đồng biết về việc sẽ xảy ra nơi đó trong lúc sau này. Đức Từ Bi hằng dạy chư đạo hữu biết tương thân, tương ái, chia vui sót nhọc cho nhau, mà hành sự cho rạng vẻ mỗi Đạo quý trọng. Chưa đặng bao lâu mà lời dạy bảo chẳng còn chút nét kính tuân; thế thì sau này có ngày phải khuất hết dấu Thánh truyền, thì cách giao tiếp của chư đạo hữu phải ra sao nữa? Lão muốn cho hiền hữu phải chịu nhọc mà phân rành về việc ấy cho chư đạo hữu. Lão để ý nghe:

Sự ghét lẫn và sự vô tình nếu đem vào nền Đạo mà gieo truyền cho nhau, thay vì làm cho sanh linh thương mến dịu dặt nhau, lại làm cho chúng sanh càng hiểm thù nhau, rồi rốt cuộc lại thì một trường não nhiệt phải làm cho tánh mạng của chúng nó vì đó mà phải bỏ liễu; đem giọt máu vô tâm nhuộm cả tinh thần bị đày vào biển khổ đời đời kiếp kiếp đó. Đức Từ Bi hằng nói, Đạo lập thành là do nơi tâm chí của các đạo hữu, như là các Chức Sắc Thiên Phong. Phạm một việc chi muốn thuận lòng trong Đạo, cần phải hiệp các Thánh

luận bàn, đoạn sẽ thi hành thì bước Đạo tự nhiên vững vàng. Nếu có điều trắc trở, đó là phần trách nhiệm của chư hiền hữu đã chịu lời cùng Đức Từ Bi mà dẫn bước cho cả môn đệ Thầy. Chư hiền hữu đã đặng phép tự biến tự liệu mà hành đạo, thế thì hiệp vậy chung lo, thảo thuận cùng nhau còn chi hơn nữa đặng?

Chư hiền hữu khá để lòng về việc hơn đạo, chớ bỏ qua mà phụ Thánh ý của Đức Từ Bi nghe!

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 20 Avril 1927 nhằm ngày 20-04-1927 (*âl. 19-03-Dinh Mão*).

85. Thánh giáo dạy rằng Thầy lấy lẽ công bình thì phải chiếu Thiên Điều rồi con cái Thầy phải đọa trầm luân đời đời kiếp kiếp v.v. . .

▶ 27-4-Đinh Mão (27-5-1927)

THẦY, các con

TỘI THÁNH LÀ VẬY CÁC CON HÁ? ÁO NÃO! THẨM THAY! THẦY TƯỜNG KHI CHẲNG LẼ PHẢI CẦN NÓI ra; đợi cho Thánh chất các con tăng thêm đặng chút nào, lại càng thấy đặng khổ não của Thầy vì các con mà đeo đuổi từ ngày khởi lập nhưn loại đến chừ, chẳng dè phạm chất các con nó mạnh mẽ thế nào dè khuất trọn vẹn chút mảy mún Thánh chất Thầy để vào lòng các con, nên nay Thầy buộc mình phải nói rõ.

Các con ôi! Thầy hỏi vậy chớ mỗi phen độ rồi cho đặng các con, các con có biết Thầy chịu khổ não dường nào chẳng?

Quyển hành Chí Tôn của Thầy, các con nếu hiểu thấu thì các con sẽ thấy nó là một hình phạt rất nặng nề, chẳng khác nào như gông với tróng.

Thầy lập nhưn loại là dòng giống các con, chỉ tưởng rằng ban đặng phẩm Thần, Thánh, Tiên, Phật nơi cõi thế giới càn khôn, đặng làm cho rõ Thánh chất mạnh mẽ hơn phạm chất; nào dè còn lại đặng chẳng đủ một phần triệu đặng, thì thế nào Thầy không đau lòng cho đặng? Thầy chưa hề biết hành phạt các con bao giờ. Từ khai Thiên Thầy đã sanh ra các con, sự yêu mến của một ông cha nhân từ thế quá lẽ làm cho đến đổi con cái khinh khi, phản nghịch lại cũng như Kim Quan Sú là A-Tu-La, Thánh giáo gọi là Lucifer phản nghịch, náo động Thiên Cung. Chư Thần, Thánh, Tiên, Phật

còn phàn nàn trách cứ Thầy thay! Các con ôi! Đã gọi là Đấng cầm cân, lẽ công bình thiêng liêng đâu mà Thầy đặng phép tư vị. Thầy lấy lẽ công bình thì tức nhiên phải chiếu theo Thiên điều, mà chiếu theo Thiên điều thì là con cái Thầy tức là các con, phải đọa trầm luân đời đời kiếp kiếp. Các con phải ngồi nơi địa vị Thầy, thì các con thế nào?

Mỗi phen Thầy đau thảm khóc lóc các con, phải lên hạ trần, quyết bỏ ngôi Chí Tôn xuống lập Đạo, lại bị các con bực đãi, biếm nhẽ, xua đuổi bắt buộc đến nỗi phải chịu cho các con giết chết? Ôi! Thảm thay! Thảm thay! Các mối Đạo Thầy đã liễu thân lập thành đều vào tay Chúa. Quý hết, nó mê hoặc các con. Nhiều bậc Thiên Tiên còn đọa; huống lựa là các chơn thân khác của Thầy đương nắn đúc thế nào thoát khỏi. Thầy đã chẳng trách phạt Kim Quan Sứ lẽ nào lại trách phạt các con. Song hình phạt của Thiên Điều, dầu chính mình Thầy cũng khó tránh. Các con tự lập hình phạt cho các con, cũng như Thiên Điều mà Thần, Thánh, Tiên, Phật lập thành đó vậy. Thầy đã cho kẻ thù Thầy đặng hưởng ân điển của Thầy lẽ nào truất bỏ phần của các con, song tại các con từ chối, đáng thương mà cũng đáng ghét.

Mỗi phen Thầy đến lập Đạo thì là phải cam đoan và lãnh các con, chẳng khác nào kẻ nghèo lãnh nợ. Các con làm tội lỗi bao nhiêu, oan nghiệt bấy nhiêu, Thầy đều lãnh hết. Các con đặng thông dong rồi rảnh chẳng lo tu đức mà sửa mình, lại còn cả gan trước mặt Thần, Thánh, Tiên, Phật, gây thêm tội lỗi nữa, thiệt là đáng giận.

Thầy chẳng biết bây giờ đây Thầy phải bỏ Đạo, liễu đọa với các con, hay là đợi cho Đạo bỏ Thầy đó các con?

Cắt ruột ai lại không đau; nếu Thầy không cầu khẩn Thái Bạch đình hình phạt lại cho tới ngày lập thành Tòa Thánh, các con lấy công mà chuộc tội, thì trong các con chẳng đặng còn lại một phần mười, các con nên lấy lời răn Thầy đây làm vị thuốc khử tội của các con, phải sợ mạng linh Thái Bạch.

Thầy nhắc các con lại một phen nữa.

Thầy ban ơn cho các con. Thầy thăng.

86. Thánh giáo dạy rằng: Nền Đạo lập nên là nhờ đạo đức và tánh khiêm cung của mỗi môn đồ. Nếu vào Đạo mà còn bôn chôn tranh lướt theo thói thường thì dầu có bao nhiêu đạo hữu và bao nhiêu công quả cũng chẳng qua là một trường ngôn luận của thế gian đó thôi.

► Séance du 29 Mai 1927.

LÝ BẠCH

LỖ CHỮ ĐẠO HỮU, CHỮ ĐẠO MUỘI.
Bình thân.

Nền Đạo lập nên là nhờ có lòng đạo đức và tánh khiêm cung của mỗi môn đệ của Đức Từ Bi. Nếu đạp vào nẻo Đạo mà còn bôn chôn tranh lướt theo thói thường tình thì dầu có bao nhiêu đạo hữu, bao nhiêu công quả đi nữa, mỗi Đạo chẳng qua là một trường ngôn luận của thế gian đó thôi, chớ công quả đạo đức mong chi thấy sự kết quả xứng đáng đáng? Phần nhiều đạo hữu vì tánh tình phàm tục mà làm cho gay trở bước Đạo, lại càng chẳng khỏi sanh ra một trường náo nhiệt trong Đạo về buổi sau này. Đức Từ Bi đã lấy lòng quảng đại mà gieo giọt lành dương để rửa lối phàm gian, hầu đem mình giá trắng gương trong vào nơi Cực Lạc; đã chẳng biết tự cải lại bợn thêm tánh tục mà để cho cả muôn người phải chịu khổ tâm; hành đạo như vậy có giúp đáng ai chẳng? Chữ đạo hữu mưa chớ luận bàn để phải quấy Lão cũng ra tay sửa trị được vậy; miễn làm xong phận sự là đủ, còn nét vạ tà của ai, để mặc ai. Lão cũng hết lòng chiêu theo tánh từ bi của Đức Thượng Đế, bằng chẳng, thì Lão xuống tay bôi xóa hết trường công quả Đại Đạo, thì chúng sanh hết trông mong, mà kẻ chác tội lỗi cũng khó bề lấy sức phàm phu để gây nên rối rắm nữa. Đen trắng hai màu, chánh tà

đôi nẻo, mạnh sức trì chí thì nhờ, yếu tâm, lợi bước thì
chịu; Ma Ma Phật Phật hai chốn, riêng phần, thường
phạt rồi đây cũng tới.

Phụ ghi:

Séance du 29 Mai 1927.

Việt ngữ: Đàn cơ ngày 29-05-1927 (*đl. 29-04-Đinh Mão*)

87. Thánh giáo dạy mỗi Đạo phải trải qua lắm nỗi gay go để gieo mỗi chánh truyền cho đoàn hậu tấn. (có dạy đến việc ngưng cơ bút).

► 1 Juin. 1927

THẦY, các con

T...! TỪ NỀN ĐẠO KHAI SÁNG, ĐẶNG GIEO TRUYỀN MỖI CHÁNH GIÁO ĐẾN NAY, THÌ PHẦN NHIỀU MÔN ĐỆ ĐÃ CÓ TRỌN TẮC THÀNH MÀ DÙ DẮT SANH LINH VÀ ĐẤP VUN MỖI ĐẠO TRỜI; ẤY LÀ NHỮNG ĐỨA THẦY ĐÃ TIN CẬY ĐẶNG GIA CÔNG DỌN LỐI CHÔNG GAI ĐỂ MỞ TRỐNG NỎ THIÊNG LIÊNG, DẪN LẦN DÂN SANH KHỎI SÔNG MÊ BẾN KHỔ, TẮT LÀ CÔI TRẦN VÔ VỊ NÀY.

Đạo đã lập thành, gót trần của phần nhiều môn đệ hầu rửa sạch bợn, nhưng các con phải chịu lắm nỗi gay go mà gieo mỗi chánh truyền cho đoàn hậu tấn. Gương sáng đã giới nên, mà con thuyền Bát Nhã phải tùy máy Thiên cơ, lắm phen lắc lở, đắm chìm biết bao khách. Ấy là những môn đệ vô phần, đã chẳng giữ nét thanh cao lại mượn thói vạy tà để làm cho bợn như mỗi Đạo quý báu của Thầy đã lấy đức háo sanh mà khai hóa. Con đã để dạ ưu tư về mỗi Đạo, đã lắm lần trêu cay ngậm đắng mà nhuộm nét nâu sồng; mong trau rạng mảnh gương để soi chung bước đàng sau mà lần đến cảnh tự tại thung dung, tránh bớt muôn điều phiền não. Ấy là môn đệ yêu dấu, khá gìn mực ấy mà đi cho cùng nẻo quanh co. Cân công quả sẽ vì phần phước mà định buổi chung qui cho mỗi đấng. Còn cuối kỳ tháng sáu đây thì Thầy phải ngưng hết cơ bút truyền Đạo. Các con sẽ lấy hết chí thành đã un đúc bấy lâu mà lần hồi lập cho hoàn toàn mỗi Đạo. Đây là mấy lời đình ninh

sau rất khá lưu tâm. Ai vậy tà nấy có phần riêng, cứ giữ nẻo thẳng đường ngay bước đến thang thiêng liêng, chờ ngày hội hiệp cùng Thầy. Ấy là điều quý báu đó.

Thầy ban ơn cho các con.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 1 Juin 1927 (*năm Đinh Mão*) nhằm ngày 01-06-1927 (*âl. 02-05-Dinh Mão*).

88. Thánh giáo Đức Chí Tôn cho hay Thầy có hội chư Tiên Phật để thương nghị về sự lập Đạo tại Nam quốc và dặn đừng nghịch lẫn nhau v.v. . .

► *Juillet 1927, Minh Lý Đàn.*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

TA CHÀO CÁC CON. TA CHO PHÉP LÊN HẾT. TA CHÀO CHUNG CÁC CON. CƯỜI... TA MỪNG CHO CON ĐÓ, Trung. Thầy có hội chư Tiên Phật lại mà thương nghị về sự lập Đạo tại Đại Nam Việt Quốc. Các con khá nghe lời Thầy dặn, chớ khá nghịch lẫn nhau; phải đồng một lòng một dạ mà lo chấn hưng đạo đức. Tuy bây giờ phân chia nhiều nhánh, nhiều chi, chớ ngày sau cũng có một mà thôi. Các con dầu bên nào cũng thương nhau như con một nhà, chớ khá ganh gổ chê bai nhau. Thầy xin lập Tiểu Đàn này là Thầy biết con đến đó Trung, con khá nhớ những lời Thầy đã dạy: Con phải nên trợ giúp Minh Lý cho nên việc, nghe há! Có nhiều đạo cũng như cái nhà, phải có nhờ nào là cột cái, nào là cột con, đòn tay, kèo, rui. Rui là nhỏ, mỏng mảnh hơn hết, mà cũng phải nhờ nó, tuy là kể cho nhiều tên, chớ cất rồi thì có một chủ ở mà thôi. Con Trung, nên về rón tập các đạo hữu của con cho có lễ phép. Đạo thành là nhờ lễ. Bên Minh Lý đây là Séminaire, là chỗ các thầy tu, ngày sau độ về phần linh hồn đó con. Thôi Thầy về, chút nữa có Thái Ất giảng.

THĂNG.

Phụ ghi:

Juillet 1927

Việt ngữ: Tháng 07-1927 (âl. tháng 6-Đinh Mão)

Thị Hân Dạy Đạo

1

Tròi trọi mình không mới thiệt bản,
 Một nhành sen trắng nấu nường chân.
 Ở nhà mượn đám mây xanh kịt,
 Đỡ gót nhờ con hạc trắng ngần.
 Bố hóa người đời gậy mối Đạo,
 Gia ân đồ đệ dựng nền nhân.
 Chừng nào đất dậy Trời thay xác,
 Chư Phật, Thánh, Tiên xuống ở trần.

2

Tân tả BẠCH NGỌC KINH
 Một Tòa Thiên các ngọc lâu lâu,
 Liền bắc cầu qua nhấp nhóa sao.
 Vạn trượng then gài ngăn Bắc Đẩu,
 Muôn trùng nhịp khảm hiệp Nam Tào.
 Chư Thần chóa mắt màu thương đối,
 Liệt Thánh kinh tâm phép vẫn cao.
 Dời đổi chớp giăng doanh đở nổi,
 Vững bền vạn kiếp chẳng hề xao.

3

Huỳnh lương một giấc cuộc đời in,
 Có trí có mưu phải xét mình.
 Phú quý lớn là giành với giết,
 Lợi danh cao bởi mượn và xin.
 Trăm năm lẫn quẩn đường nhưn nghĩa,
 Một kiếp đeo đai mỗi nợ tình.
 Biết số biết căn tua biết phận,
 Đường xưa để bước lại Thiên đình.

4

Đời hiệp lẫn nhau nỡ chẳng thương,
Thương đời nên mới đến đem đường.
Đường dài vó ngựa tua bên sức,
Sức yếu lòng người khéo để gương.
Gương đạo noi theo đời Thuấn Đế,
Đế dân vẹn giữ lối Văn Vương.
Vương hầu lê thứ, ai là chí,
Chí quyết làm cho thế khác thường.

5

Thanh thanh nhật nguyệt Cửu Trùng Thiên,
Hiện xuất cao hơn tại nhân tiên.
Bất quản hổ tranh trâu Bắc Cực,
Chỉ nguy long đấu đoạt Nam Uyên.
Sanh tồn cụ pháp vô công trác,
Tử hậu cùng đồ uống lộ diên.
Hữu đạo, hữu công du tự khả,
Vô công, vô đạo tổng đồ nhiên.

6

Hảo Nam Bang! Hảo Nam Bang!
Tiểu quốc tảo khai hội Niết Bàn.
Hạnh ngộ Cao Đài truyền Đại Đạo,
Hảo phùng Ngọc Đế ngự trần gian.
Thi ân, tế chúng thiên tai tận,
Nhuộc thiệt, nhuộc hư vạn đại an.
Chí bửu nhưn sanh vô giá định,
Năng tri giác thế sắc cao ban.

7

Hữu văn, hữu võ, hữu phong ba,

Nhật Nguyệt Âm Dương tứ quý hòa.
 Thiên Địa Càn Khôn kiêm vạn loại,
 Nhơn quần thảo mộc cập chư hoa.
 Ly kỳ cảnh vật cao nhơn thưởng,
 Đáo để san hà thượng khách ca.
 Ngã vấn chư nhu hà thủ tạo?
 Kính Ngô vi chủ, Đạo như hà?

8

Ngọc ẩn thạch kỳ ngọc tự cao,
 Hoàng thiên bất phụ chí anh hào.
 Giáng ban phúc hạnh nhơn đồng lạc,
 Thế tạo lương phương thế cộng giao.
 Giáo hóa nhơn sanh cầu triết lý,
 Đạo truyền thiên hạ ái đồng bào.
 Nam nhơn tỉnh cảm sanh cao khí,
 Phương tiện tu tâm kế diệt lao.

9

Tường quang nhứt khí chiếu minh đông,
 Tam giáo qui nguyên giữ cộng đồng.
 Phật pháp khuyến nhơn qui mỹ tục,
 Nho Tông phục thế hưởng thuần phong.
 Diệu huyền chơn đạo tu tông hướng,
 Mê hoặc tà mưu khả tự phòng.
 Thế thượng dục tri Thiên sứ đáo,
 Tam Kỳ Phổ Độ lập kỳ công.

1

Đã từng muôn kiếp có tên Ta,
 Ta bởi Đạo Trời mở cửa ra.
 Ra để rước người lành đến ở,

Ở chung một cõi lại chung nhà.

2

Cương tỏa đương thời đã giải vây,
Đừng mơ căn, nghiệt một đời này.
Hữu duyên độ thấu nguồn Chơn Đạo,
Tu niệm khuyển bền chí chớ lay.

3

Một ngày thôn môn một ngày qua,
Tiên Phật nơi mình phải ở xa?
Luyện đặng tinh thông muôn tuổi thọ,
Cửa Tiên xuất nhập cũng như nhà.

4

Một Trời, một Đất, một nhà riêng,
Dạy dỗ như sanh đặng dạ hiền.
Cầm mỗi Thiên cơ lo cứu chúng,
Đạo người vẹn vẻ mới thành Tiên.

5

Mơ màng chưa khỏi lụy phồn hoa,
Chưa biết nên thân tính sấm nhà.
Cải hạnh đổ người về tập thử,
Tháng sau sẽ đến trước trình Ta.

6

Trình Ta, Ta phải đỡ nâng chơn,
Khuyên một điều con khá giảm hờn.
Hễ ghét người thì Trời ghét lại,
Ghét người Trời ghét lẽ nào hơn.

7

Nào hơn vui thú đức tài lo,
Sẵn gối sẵn chăn cứ xuống đò.
Ngoài nữa còn Cha, còn chú bác,
Làm gương cho đáng mới nên trò.

8

Nên trò đạo đức dễ gì đâu,
Vui chẳng vui sâu chẳng dám sâu.
Cái khổ của đời mình ước vọng,
Cái chê của chúng lại nài cầu.

9

Ký thành một cuốn gọi Thiên thơ,
Khai Đạo muôn năm trước định giờ.
May bước phải gìn cho mạnh trí,
Năm đuôi phước phụng đến dương bờ.

10

Thơ tho chi cũng vốn mùi đời,
Chưa kẻ dùng nên của để chơi.
Mua bán chọn lựa như buổi chợ,
Về nhà chưa tối đã qua đời.

11

Đình ninh Thầy dạy trẻ đôi lời,
Mình biết đạo mình giữ đó thôi.
Mặc kẻ thường tình ngu biếm nhẽ,
Phải coi nên chỗ để nên lời.

12

Ngừa thuyên Thầy đợi kẻ sang chơn,

*Khổ hạnh khuyên con chớ dạ hờn.
Sấm nghiệp trần gian còn phải khó,
Lựa là nghi trưởng tại Bồng Sơn.*

13

*Hãy cho kẻ sĩ biết tu hành,
Hành ấy thì thân chẳng mền danh.
Danh vốn là bùa mê muội thế,
Thế không đạo đức thế không thành.*

14

*Mưa nắng thương thân chịu lắm lần,
Đàn đem đức gởi tại Chiêu Tân.
Thanh cao là biết ngon dưa muối,
Hơn ngự lâu Yên ngô đánh Tân.*

15

*Bát Nhã xin con trở mái chèo,
Thìn lòng thương lấy chúng sanh eo.
Trăm năm chưa hẳn nên hiền đức,
Tấn nẻo chông gai khá lựa dèo.*

16

*Lựa dèo, lựa thế độ nhưn sanh,
Khó dễ Thấy cho hiểu ngọn ngành.
Ấm muội thì nhiều mưu trí ít,
Đường Tiên chẳng bước, đạo thì đành.*

17

*Vong xu trọn cả một Càn Khôn,
Hết kiếp thịt xương, tới kiếp hồn.
Ngánh lại hỏi người là chắc đó,
Trăm năm là tuổi chết rồi chôn.*

18

*Ra vòng thế tục ít người toan,
 Vì chẳng ưa mua một chữ nhân.
 Rõng rảnh cùng đời rỗng hóa rảnh,
 Vinh huê ngó lại giấc mơ màng.*

19

*Sánh vai Sào Phủ ẩn danh xưa,
 Vì nẻo lợi danh cũng đã thừa.
 Mau bước lui lần qua cõi tục,
 Cười, than, vui, khóc, thấy hay chưa?*

20

*Nghe nghe thì lắng tiếng hiền lương,
 Đạo đức con tu giữ một đường.
 Biến đổi, non đời đời phải tuyệt,
 Đức cao bền vững khó cân lường.*

21

*Bày đòn ai khéo sắm đòn đây,
 Để quỷ để ma ở cả bày.
 Lấn bản cứ theo toan cám dỗ,
 Làm cho nên nỗi Đạo xa Thầy.*

22

*Sắc Trời đã đến tận nơi tay,
 Cục nhọc khuyên con chớ dạ nài.
 Lập Đạo dầu nên ngàn thuở để,
 Nêu danh hậu thế tiếng bền dai.*

23

Từng lo tu luyện bấy lâu nay,

*Chuộng đạo từ đây đã gặp Thấy,
Một chức giáo dân tua lãnh lĩnh,
Làm cho đời tộ hóa ra hay.*

24

*Đức cao thì mới đáng nên người,
Đức thắng tài kia đã mấy mươi.
Có đức có tài giếng đạo trọng,
Không tài không đức hóa không thời.*

25

*Nhơn là đầu hết các hành tàng,
Cũng bởi vì nhơn, dân hóa quan.
Dân trí có nhơn nhà nước trị,
Nước nhà nhơn thiết một cơ quan.*

26

*Trời hằng thương mến lũ nhơn sanh,
Giận nổi cứu cứu ở bạc tình.
Ếp trí sợ trôi, trôi khó níu,
Thương thì để dạ, dụng oai linh.*

27

*Bay đến Hồ Dương phụng gáy chiều,
Thần Tiên giáng thế biết bao nhiêu.
Trở chơn ít kẻ lo đi ngược,
Bước đọa xem qua dấu dập diu.*

28

*Dập diu lắm kẻ ngó Thiên đường,
Buổi thế không lo níu nhánh dương.
Dương thanh thì hay đời mạt kiếp,
Nêu thân ở giữa cuộc tang thương.*

29

Tang thương đã biến cuộc hầu gần,
Bắc Hải rồi sau lại hóa sân.
Thanh thế con người toan cải ác,
Tùng theo nhưn cách đặng phong thân.

30

Phong thân đừng tưởng chuyện mờ hồ,
Giữa biển ai từng gặp Lão Tô?
Mượn thế đặng toan phương giác thế,
Cũng như nương viết của chàng Hồ.

31

Chia đôi lỗ ở, lỗ khi về,
Cách trở một mình biết mấy quê!
Thạnh bỏ, suy đường lao khổ phận,
Cũng như Bạch Khỉ đến hôn mê.

32

Hôn mê chẳng quản một thân hiền,
Tâm niệm tự nhiên đặng thấy Tiên.
Thử để hỏi tâm, tâm sẽ dạy,
Rằng trong thế giới Lão cao quyền.

33

Cao quyền khó kiếm đặng cao ngôi,
Đạo đức gây nên đã phải hồi.
Mượn của trần gian lưu chất lại,
Thiên niên còn mặc đứng gây Trời.

34

Ngu vì đạo đức ấy ngu hiền,

*Thành dạ thì toan đến cảnh Tiên.
Nước mắt chưa lau cơn kiếp trái,
Có công phổ độ giải tiền khiên.*

35

*Tiền khiên đã mãn nghiệp căn xưa,
Phải biết ăn năn chiếm thượng thừa.
Một kiếp muối dưa xong kiếp nợ,
Cuộc đời oan nghiệt thấy rồi chưa?*

36

*Chưa rồi nửa kiếp lảm lo lường,
Thấy kẻ lòng thành Lão cũng thương.
Nếu muốn an vui theo lẽ đạo,
Từ từ đừng vọng vị cao lương.*

37

*Cao lương mỹ vị hại thân phàm,
Hỏi thử thế đời mấy món tham?
Cao chúc vợ nhiều ăn lớn đũa,
Thậm lo lự tứ với ưu tâm.*

38

*Tâm ưu Bàng Cử trắng đầu non,
Mua lấy chúc quan đức phải mòn.
Chi bằng một bầu đầy nhứt nguyệt,
Thông minh miệng thế mặc dò đon.*

39

*Dò đon cho rõ nẻo Thiên thai,
Cái tiếng tài khen chẳng phải tài.
Mình Thánh, mình Hiền, mình biết lấy,
Tặng phong quá tiếng chớ nhờ ai.*

40

Người đâu biết đặng tác lòng mình,
 Họa hỏi đến Trời mới biết linh.
 Thiệt thiệt hư hư vì mắt thịt,
 Thôi thì đợi chết biết tiền trình.

41

Tiền trình Thầy dạy trước con tường,
 Đợi hạ sang năm mới tuyển lương.
 Năm bảy năm sau nên nghiệp lớn,
 Đến chừng ấy khá Đạo lo lường.

42

Lo lường cho rõ thấu Thiên cơ,
 Biết đặng thì tua tính kịp giờ.
 Khuyến thiện đã nhiều công cực nhọc,
 Toan lo cho vẹn đạo đồ thơ.

43

Đồ thơ oằn oại gánh nghiêng vai,
 Mặc khách làng vắng nhọc chớ nài.
 Nghiệp nước nổi nhà còn bận bịu,
 Thanh nhàn chưa phải buổi xem mai.

44

Xem mai trông gặp trở hai lần,
 Như Đức Khổng xưa muốn thấy Lân.
 Hồn gió, giận mưa hoài trí tính,
 Thâu niên chẳng đoái chút tinh thần.

45

Tinh thần đầy xác mới tinh anh,

Đừng vương nẻo công với mối danh.
Thường hứng gió đông tua biết gió,
Đừng trương cánh nhọn bị tan tàn.

46

Tan tàn khó nổi kết làm nguyên,
Như chỗ non cao muốn quá thuyên.
Mình biết phận mình an thú vị,
Chẳng phen bằng Phật cũng là Tiên.

47

Nho nhã con tua tập tánh tình,
Dưới đời đừng tưởng một mình lành.
Một câu thất đức thiên niên họa,
Nhiều nỗi trăm luân bởi ngọn ngành.

48

Chi Lan mọc lẫn cỏ hoa thường,
Chẳng để mũi gần chẳng biết hương.
Hiền ngõ rủ sanh đời bạo ngược,
Dầu trong Thánh đức cũng ra thường.

49

Cao Đài tá thế đến phạm gian,
Bạch Ngọc Huỳnh Kim cũng chẳng màng.
Chiều lụy đời phen xem quá tục,
Nghĩ không đỡ lụy phải cười khan.

50

Cười khan mà khóc bởi thương bây,
Chẳng mất một con, nghiệt cả bấy.
Biết phận già không chờ chống gậy,
Nương theo con dại mới ra vầy.

51

Lòng lành là vốn có căn xưa,
Bao quản lợi danh chẳng dám chừa.
Nỗi phận, nỗi nhà còn biến đổi,
Thương mình khá nghĩ phận mình xưa.

52

Mình xưa chưa kẻ độ nên phàm,
Phải ngộ tâm mình đạo mới ham.
Phải phải cùng đời đừng sửa quấy,
Quấy nhiều tức quỷ giục mình tham.

53

Yến Tử thời xưa lúc vận cùng,
Còn mang dép rách đến Quang Trung.
Nay con chưa đủ thông đường đạo,
Cứ ngóng theo chơn Lão tháp tùng.

54

Trữ đức còn hơn muốn trữ vàng,
Giàu sang chẳng chuộc gánh giang san.
Thế đời càng dữ càng kiên đức,
Võ lực hùng oai cũng chẳng màng.

55

Trước lâm chúa đặng bầy ông Hiền,
Vì bỏ tục trần mến cảnh Tiên.
Hồng cầu đã chui thân phải vấy,
Hơn thua cười kẻ biết nơi tiền.

56

Cao ngời chững đạo chẳng cao quyền,

Mở lối dắt người đến cảnh duyên.
Ham hết công danh mòn mỏi đức,
Cũng như ham chở khảm khuôn thuyền.

57

Khuôn thuyền Bát Nhã chẳng hề chìm,
Nổi quá như bông, nặng quá kim.
Có đạo trong muôn ngòi cũng đủ,
Không duyên một đũa cũng là chìm.

58

Thiên cơ đã lộ lúc khai Trời,
Kêu khách phàm trần đã huyệt hơi.
Cứ mển vinh huê cùng lợi lộc,
Chẳng lo kiếp thác đến gần nơi.

59

Gần nơi Tiên cảnh phải xa phàm,
Cái kiếp trần này trẻ chớ ham.
Một miếng đỉnh chung trăm giọt thắm,
Phải toan lui gót tránh vòng tham.

60

Nơi lòng Thầy ngự động Thầy hay,
Ngặt nổi là xưa chẳng thế bày.
Đạo hạnh khuyên con gìn tánh đức,
Cửa Cung Bạch Ngọc đã gần khai.

61

Mày râu đã đủ phận cùng người,
Biết đạo thì con chớ dễ người.
Ăn mượn ở thừa đời gặt gổ,
Thì toan lo tránh chớ đua bơi.

62

Suy thời dầu quý cũng ra hèn,
 Nghiệp cả khuyên con lửa nhúm nhen.
 Đòi lúc phân vân đời vẫn thế,
 Màng chi miệng độc để chê khen.

63

Nên hư cuộc thế gẫm thường tình,
 Đừng mỗi muôn điều đổ chí linh.
 Lành dữ nơi mình chiêu phúc họa,
 Thành tâm ắt thấy hết thần minh.

64

Bê trong ngay thẳng tỏ bề ngoài,
 Miệng chánh thì đời vốn trái tai.
 Lừa lọc cho cùng rồi nhứt định,
 Đừng quen tính một chẳng dè hai.

65

Phòng cơn biển nọ hóa cồn dâu,
 Chưa hết quan viên há hết châu.
 Cái bể vinh huê đời rồi rãm,
 Nguồn đào thông thả đã là dâu?

66

Tham chi sự thế lắm đua tranh,
 Cái miếng đỉnh chung xúm giựt giành.
 Bỏ hết trong cơn mê một giấc,
 Trăm năm ngắn ngủi nhớ làm lành.

67

Làm lành cho trọn Phật Trời thương,

Hai chữ hơn thua chớ liệu lường,
Mừng thiệt là khi nường cảnh tịnh,
Khen chê giận ghét lẽ đời thường.

68

Lời vàng nhắn hỏi khách trần gian,
Một nẻo đường Tiên đáng mấy ngàn?
Bụi đất của trần là của tục,
Chưa ai đem đổi cảnh an nhàn.

69

Tâm thành có thuở nghiệp nhà nên,
Đạo đức khuyên con cứ giữ bền.
Hễ đặng bữa cà, buồng bữa giỗ,
Phân thân đâu đặng hưởng hai bên.

70

Đài vân Quan Võ để phong Thần,
Còn của Thầy đây để nhắc cân.
Muôn đức ngàn lành không sót một,
Bao nhiêu công quả bấy nhiêu phần.

71

Thiên thai nào phải tại trần này,
Chẳng phải giữa trời, chẳng phải mây.
Đưa phép sanh tôn khuyên trẻ nhỏ,
Theo chơn giới bước níu sau Thầy.

72

Khờ ngây đã quá hội xuân rồi,
Rồi mới biết đời có bấy thôi.
Thôi chẳng tranh chi mỗi phú quý,
Quý là đạo đức đó ai ôi!

73

*Ai ôi! Tự nghĩ biết lo xa,
Xa bốn phương trời cũng kiếm ra.
Ra mỗi manh thì tua liệu lấy,
Lấy nên Đạo chánh dẫn truyền ra.*

74

*Sanh đời nắng lửa với mưa dâu,
Tội là đâu, phúc lại là đâu.
Chiu chít như chim cơn khuấy bóng,
Mới vui rồi tới chịu đeo sâu.*

75

*Cung trưởng chim đỡ thế nào đang,
Mất phúc ôn nhu ấy mất nhân.
Quyền biến dầu dùng khi buổi ngặt,
Dần lòng nhớ tránh kế mưu gian.*

76

*Sum vậy các sắc, các con nhà,
Dầu phải sang hèn cũng một Cha.
Nương dựa con tua vậy hiệp bạn,
Đường đời cũng thế chẳng bao xa.*

77

*Khánh chuông tiếng khởi giục nhưn sanh,
Bỏ ác mà đi đến nẻo lành.
Kiếp trước phải ngựa là kiếp phạt,
Hễ là có thưởng phạt theo mình.*

78

Xanh xanh nào có phụ người hiền,

Đã thấy trọn quyền đấng Chí Thiên.
Lo lập nghĩa nhân đồng loại giúp,
Đừng ham quyền thế một mình riêng.

79

Chim khôn biết kiếm đậu cây lành,
Người thiện phải ngừa đức háo sanh.
Tôn trọng người như Trời với Phật,
Thương yêu cả hết chúng sanh thành.

80

Lợi danh đã đọa biết bao người,
Nhiều kẻ nay còn ý dễ người.
Hễ muốn lợi danh mang thất đức,
Thờ chung danh lợi hết gần Trời.

81

Sách truyện xưa ghi đã lắm điều.
Như chuông tỉnh thế gõ nên kêu.
Đường tu ví bằng không lo trước,
Đền điện Lương Vương phải cháy tiêu.

82

Cho hay Trời Phật chí công bình,
Trước mắt ngờ ngờ thấy phép linh.
Huyền diệu mũi kim qua chẳng lọt,
Đừng đừng xảo mị gọi tài tình.

83

Ngọc lành đáng giá biết bao lắm,
Để mê thì ai chẳng tiếc thâm.
Đạo đức mãi đời đừng trở dữ,
Làm cho mất nghiệp mấy muôn năm.

84

*Khanh tế chưa hay bằng hiếu thân,
Nhơn luân trọn đạo đáng nên Thần.
Vị xưa biết chút đường tu niệm,
Thì chắc nay đà ngự các lân.*

85

*Khuya sớm tương đưa hết dục lòng,
Lòng dầu toan kế, kế sao xong.
Xong bề nhơn đạo tua gìn trước,
Trước cửa không rồi mỗi đạo thông.*

86

*Mão đội không bằng lọng mát đầu,
Làm sao choặng lọng cao cao?
Che năm họ mát lòng thêm mát,
Muốnặng mát thì học sách nào?*

87

*Thiệt vàng gặp lửa tuổi càng cao,
Dầu gọi mình khờ cũng chẳng nao.
Theo Đạo Cao Đài ơn cứu độ,
Muôn năm hưởng phúc trở về sau.*

88

*Nhiều điều víặng phủ gương trong,
Thì mới làm cho cái nghĩa đồng.
Dồn dập mỗi sâu, thâm thâm thiết,
Thấy khuyên hành đạo sẽ vui lòng.*

89

Đắc thất đều do tại máy Trời,

*Làm sao qua đặng chốn non khơi,
Tuy không cao mấy mà khôn với,
Biết rõ cơ quan ắt biết đời.*

90

*Thiện ác đáo đầu đã biết chưa?
Hiếu rồi cái ác cũng nên chừa.
Theo làm âm chất may bồi đắp,
Thì sẽ trở về chỗ vị xưa.*

91

*Sách đầu muôn cuốn dạy câu lành,
Nào kẻ học cao thế gọi lành.
Đổi thủ máy trời coi có được,
Thì Ta đổi tội dữ ra lành.*

92

*Sai lầm một thuở biết ăn năn,
Năn nỉ lòng kia tự xét rằng.
Rằng ở đời thì nhưn đạo trọn,
Trọn rồi Thiên đạo mới hoàn toàn.*

93

*Gồng gánh hai vai nặng nợ trần,
Có thân âu hẩn khổ cho thân.
Chưa no buổi sớm, lo nỗi tối,
Cái kiếp oan kia khá dứt lần.*

94

*Lánh đường trần tục đến non Tiên,
Lấy nước nhành dương tưới lửa phiền.
Đã chẳng phải duyên không phải nợ,
Can chi con buộc tấm tình riêng.*

95

Bên mình sâu vướng khá âu lo,
 Bước nhọc đường gay gắng chí dò.
 Biển khổ chơi vơi lẫn sóng dập,
 Mau chơn kéo trễ bước con đò.

96

Lòng Trời đâu có phụ riêng ai?
 Ai đạo đức hơn trời một vài.
 Vài quả thì công trình phải nặng,
 Nặng mà sau đặng đứng trên vai.

97

Trên vai gánh nặng cả Càn khôn,
 Khôn khéo rủ nhau xuống cả phồn.
 Phồn tục theo hoài quên trở gót,
 Gót son biết đặng mất hay còn.

98

Phụng gáy non Nam, Đạo trở mòi,
 Trở mòi nhân vật bốn phương Trời.
 Trời Âu, biển Á chờ thay sắc,
 Sắc trắng mây lành phủ khắp nơi.

99

Tính chi những việc tới đâu đâu,
 Đâu cũng Trời cao ở khỏi đâu.
 Đâu nhà xem rõ cơ Trời Đất,
 Trời Đất không sai một mảy hào.

100

Từ thủ nước Nam chẳng Đạo nhà,

Nay Ta gây dựng lập nên ra.
Ví bằng ai hỏi sao bao nả,
Rằng trẻ noi sau biến hóa già.

101

Tích phúc cho con, Tích hời con,
Con còn lẩn lúu lẩn nghe con!
Con thương con cháu là thương Đạo,
Đạo chẳng ở xa, ở tại con.

102

Tánh tự thông minh hỏi của ai?
Ban cho nên mới rạn cân đai.
Đường tu ví biết hồi lui bước,
Kẻo để ngày qua hết một ngày.

103

Triều thiên nứt lộ định phong quang,
Bất nhá trần ai khả quý nhàn.
Thiện tánh tu tâm căn hữu thiện,
Thiên niên gia sự đắc bình an!

104

Đạo cao thâm, Đạo cao thâm,
Cao bất cao, thâm bất thâm.
Cao khả xạ, hể thâm khả điếu,
Cao thâm vạn sự tại nhưn tâm.

105

Tĩnh ngộ xá thân tại Phạm môn,
Khuyến tu hậu nhứt độ sinh hồn.
Vô lao bất phục hồi chơn mạng,
Tĩnh thế kỳ thân đắc chánh tôn.

106

*Thiện tâm minh đạo đắc chơn truyền,
Bảo mạng trì thiên tất đắc viên.
Hậu nhứt khả tri danh lợi chí,
Tâm lưu nhứt thứ thị đương nhiên.*

LỜI THANH MINH

20 bài thi Tứ tuyệt sau quyển Thánh Ngôn (*bổn thứ nhứt*) bằng Nho Văn không được rõ ràng và khó hiểu, nếu tái bản thêm tốn giấy mà không bổ ích cho độc giả nên miễn đăng. Trái lại có mấy bài Thánh Giáo bằng Pháp văn dịch ra Việt Ngữ nên in vô quyển này để giúp độc giả rộng hiểu thêm.

Trưởng Ban Kiểm Duyệt
Hiến Pháp TRƯỞNG HỮU ĐỨC

BÀI 107—126

20 bài thi Tứ tuyệt Hán văn từ số 107 đến 126, Ngài Hiến Pháp Trương Hữu Đức, Trưởng Ban Kiểm Duyệt Kinh Sách Đạo, bỏ ra từ bản in năm 1964, nay xin chép bổ sung:

107

*Bình sanh tâm địa não trung can,
Nhược thể nan tri thế đạo tàn.
Thích hạt công danh tâm mộ hám,
Hữu nhơn hữu đức đắc giang san.*

108

*Tứ quân bạch trực nhứt tâm ưu,
Mãn hạn tu hành Đạo thị mưu.
Cư thế đắc thành nan vị thế,
Thánh tâm vô đức nạn năng cừu.*

109

*Đạo căn nhứt lượng tâm sài hồ,
Chuyên trị nhứt thời hạnh khả đồ.
Khánh nhứt đắc kỳ y hữu lộ,
Bắc phương đắc ngộ tấn sinh đồ.*

110

*Tiên đàng nhứt thế biến Lôi Âm,
Tận độ nhưn sanh thoát tục phàm.
Thánh giáo phát khai thiên thế mỹ,
Thâu hồi nhập nhứt Đạo Kỳ Tam.*

111

*Tường quang nhứt khí chiếu minh Thiên,
Đạo thử khả tri ý diệu huyền.
Nhơn phẩm bất phân Tiên Phật vị,
Đào trang thỉnh nhập cứu quyền nhiên.*

112

*Bửu kinh đệ chiếu triệu qui hồi,
Khả tác từ viên bất cử bôi.
Thiên Địa vô công nan nhập hội,
Thành công tùy lực khích nhưn hồi.*

113

Chí cao tự hữu chí cao sanh,

*Sanh lạc cảnh thiên khí tự sanh.
Sanh trị nhơn bàng tâm tức lự,
Lự thanh lự trước tất hương sanh.*

114

*Lưu danh tự thế, thế năng tôn,
Tồn tính tồn tâm vật tự tôn.
Tôn bái bốn thân thành quái sự,
Sự đương nhiên hại bốn kiến khôn.*

115

*Thành tâm tu niệm đăc Thiên ân,
Ân tứ hiển nhơn dữ thiện nhơn.
Phân thị phân phi, phi thị thị,
Thị phi hậu thức giả phân phân.*

116

*Thánh vô trí giả tự nhiên nghinh,
Thế bất Đạo tưng, thế tất khuynh.
Mạc hám hồng trần khiêm tạo mộng,
Thức tâm dị chưởng đăc hồ đình.*

117

*Hán chất vô tri thử dục cầu,
Đình tiền tu tỉnh mộng huyền cầu.
Thành tâm háo Đạo thiên tai tán,
Chánh thị kỳ khoa đăc sở cầu.*

118

*Chí Đồng đăc kiến diện Thân Nông,
Bác ái tương tâm khẩn bạch hồng.
Đăc dục khả đình tiền khẩu phục,
Thiên trung hữu Ngã giáng tinh thông.*

119

*Huyền vi nhứt trí thức Càn khôn,
Tặng nữ diệc tri độ thủ hồn.
Nghịet trái khuyến quân tu tuyết tận,
Thiên đình hữu lộ dĩ khai môn.*

120

*Bá lạc hữu duyên hưởng Thánh tình,
Khoan hồng thức tỉnh mộng oai linh.
Thử nhân đắc vấn quân tu thuyết,
Bán thế vô công hữu đắc sinh.*

121

*Hy sanh hà xứ đảo Chơn thân,
Tại thế hữu nhưn tất hữu quân.
Độc chiếm nhứt quyền sanh thế giới,
Thiên căn vạn kiếp vĩnh tri toàn.*

122

*Thiên thơ dĩ định nhứt danh qui,
Tam Giáo qui nguyên chỉ thị kỳ.
Đạo thị tối cao vô thế đoán,
Hà nhưn đạm tánh đảo khinh khi.*

123

*Quảng trí minh tâm đắc thức thì,
Hành tàng huyền diệu thế nan tri.
Kỳ t âm sở hướng tà hồi chánh,
Đắc cảnh Thiên ban quá dạ tri.*

124

Niên ngoạt nhứt thời hữu định phân,

*Bất tri thế sự thủy phong vân.
Thương tâm hoài cổ Lưu Linh chí,
Thiện ác tùy công diệt đọa trần.*

125

*Diệu đạo tùy đường chí hữu linh,
Thanh trung liên cộng tác liên bình.
Thùy tri thế sự tâm thêm quý,
Đắc nhữ trung toàn vạn lý minh.*

126

*Nhật tại thiên đầu, nguyệt tại song,
Hà thời liễu đạo đắc Tiên phong.
Thùy tri công đức Thiên tâm khiến,
Đắc địa nhưn do tánh tự phòng.*

THÁNH NGÔN HIỆP TUYỂN QUYỂN NHÌ

01. Thánh giáo “Đạo là gì?”

► *Tây Ninh (Chùa Gò Kén), năm Bính Dần 1926*

THẦY CÁC CON

*Cõi trần là chi?
Khách trần là sao?
Sao gọi khách?*

TRẦN LÀ CÔI KHỔ, ĐỂ ĐẠO BẠC THÁNH, TIÊN CÓ LÂM LỖI. ẤY LÀ CẢNH SẦU ĐỂ TRẢ XONG QUẢ, HOẶC VỀ ngòi cũ, hoặc trả không xong quả, phải mất cả chơn linh là luân hồi, nên kẻ bị đọa trần gọi là khách trần.

*Đạo là gì?
Sao gọi Đạo?*

Đạo, tức là con đường để cho Thánh, Tiên, Phật đọa trần do theo mà hồi cựu vị. Đạo là đường của các nhơn phẩm, do theo mà lánh khỏi luân hồi. Nếu chẳng phải do theo Đạo, thì các bậc ấy đều lạc bước mà mất hết ngòi phẩm. Đạo, nghĩa lý rất sâu xa, nhưng phải hiểu trước bao nhiêu đó, rồi mới học các nghĩa huyền bí khác cho đích xác đặng. Đời cũng thế, Đạo cũng thế, chẳng Đạo chẳng nên. Đời, Đời Đạo chẳng trọn, lấy Đạo trau Đời, mượn Đời giới Đạo, Đạo nên Đời rạng, giữ áo phồn hoa, nương bóng khổ trăm năm mãn cuộc, tự thanh cao, nếm mùi tự toại, dưỡng chí thanh nhàn thì có chi hơn.

Vậy là mầu, vậy là trí.

THĂNG.

02. Thánh giáo của Lý Thái Bạch về việc công cử Bàn Trị Sự.

► *Tây Ninh (Chùa Gò Kén), năm Bính Dần 1926*

LÝ THÁI BẠCH

HIỆC CÔNG CỬ BÀN TRỊ SỰ, CHƯ HIÊN HỮU LÀM KHÔNG HIỆP THIÊN Ý, VÌ MỘT NGƯỜI MÀ LÃNH nhiều trách nhiệm thì sao cho tiện. Thượng Trung Nhựt, hiên hữu rõ việc lắm chớ.

(Thượng Trung Nhựt bạch: ...)

Lão y lời hiên hữu mà xin sửa lại, vì không phải thiếu người mà làm như thế. Việc đó là việc của chư hiên hữu, Lão đâu dám tiến cử ai. Nhưng có một điều là một người không nên lãnh hai phần việc.

Thái Thơ Thanh Thủ Bồn và Phó Hội Trưởng không đặng *(hai người trong Hội ký tên mới được xuất phát)*; lấy theo việc hành chánh thì không phải tính như vậy được. Đạo cả, chẳng nên tư vị, nghe à!

Lão còn ít lời khuyên chư hiên hữu rằng: Công quả cho kịp kỳ kéo để nhiều người còn chìm đắm trong khổ hải mà không đặng sớm gặp Tam Kỳ Phổ Độ, nên Lão cũng lấy làm thương xót. Có người thì rủi đường ấy, còn nhiều kẻ may gặp chánh Đạo, lại có ý cáo thối, lui bước lại đường đời, ấy là điều đáng lo cho chúng sanh, vì cái gương Đạo mà đem chiếu giữa công chúng, nếu gương trong thì tỏ rạng, còn gương lờ thì mới sao?

Phần nhiều để dạ lo thế sự, không hay lẽ chánh, lẽ tà. Trong Đạo, kẻ ấy, khi nghe lời nghị phản đối thì ngã theo liền, vì quanh năm cứ mang lấy thói mờ hồ nên phải thua kẻ ngoại Đạo. Vậy cái tiếng mình là

người Đạo chẳng là tiếng hổ thẹn lắm sao?

Chư hiền hữu, nếu lấy lời của Lão làm phải, thì nên lưu ý mà lo Đạo, và cũng đem truyền ra cho hết thầy đệng nghe.

Còn có nhiều đạo hữu cũng cố công nữa, Lão sẽ nài xin phong thưởng.

Lão xin chào chư đạo hữu.

THĂNG.

03. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Nếu thế gian biết tu, thì có thể cải sửa Thiên Cơ.

► Sài gòn (tại nhà Cao Thượng Phẩm).—Ngày 12 tháng 6
Bính Dần. 21-7-1926

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

THƯ NHƯ, CHƯ TÍN NỮ KHÁ NGHE,
Nếu cả thế gian này biết tu, thì thế gian có lẽ cải lý Thiên đình mà làm cho tiêu tai, tiêu nạn, đặng hưởng lộc mỗi cá nhân biết tu, thì là Thiên đình cảm bộ Nam tào cũng chẳng ích chi. Tu là chi? Tu là trau giồi đức tính cho nên hiền, thuận theo ý Trời đã định trước. Nếu thế gian dữ thì thế nào đặng bảo toàn, còn mong mỗi gì đặng bền vững. Cá nhân dữ, thì thế nào bảo toàn tánh mạng. Đã bị tội cùng Thiên đình thì bị hành phạt. Nơi kiếp sống này, nếu không biết tu, buổi chung qui sẽ mắc tội nơi Thiên đình. Phẩm vị Tiên Phật để thưởng cho kẻ lành mới đáng phẩm vị, chớ chẳng phải của để treo tham cho thế gian phòng toan đạt đặng. Tuy luật lệ siêu phàm nhập Thánh thì vậy mặc dầu, chớ cũng do cơ thưởng phạt của Thiên đình mới đạt phẩm vị ấy đặng, của vô vi chưa chắc ai muốn lấy thì lấy tùy ý. Nếu làm Tiên Phật đặng dễ dàng thì cả thế gian, miễn có học chút ít thì đã đặng làm Tiên Phật rồi, vì luân hồi đâu có phòng sanh sanh tử tử.

Kinh điển giúp đời siêu phàm nhập Thánh chẳng khác chi đũa ăn cơm, chẳng có đũa, kẻ có cơm bốc tay ăn cũng đặng. Các con coi kinh điển lại, rồi thử nghĩ lại sự công bình thiêng liêng mà suy gẫm cho hay

lẽ phải. Thầy khuyên các con theo sau Thầy mà đến phẩm vị mình thì hay hơn, tuông bờ lướt bụi, đi quanh kiếm quất nghe à.

THĂNG.

Phụ ghi:

Nơi đoạn 2:

Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): Nếu làm Tiên Phật đặng dễ dàng thì cả thế gian,, vì luân hồi đâu có phòng sanh sanh tử tử.

Ấn bản năm Canh Tuất (1970): Nếu làm Tiên Phật đặng dễ dàng thì cả thế gian,, vì luân hồi đã có phòng sanh sanh tử tử.

Nơi Đạo Sử Quyển 2, ngày 21-07-1926 của Bà Nữ Đầu Sư Hương Hiếu biên soạn ghi: Nếu làm Tiên Phật đặng dễ dàng dường ấy thì cả thế gian vì luân hồi đâu có phòng sanh sanh tử tử.

04. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Cái gì hữu hình thì hữu diệt, chỉ có vô vi là trường cửu.

► Ngày 27 tháng 6 năm Bính Dần (4-8-1926)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ

TÔI CHƯ MÔN ĐỆ,
Thầy muốn các con hội hiệp đặng nghe dạy.

Th... nghe dạy:

Thời kỳ mạt pháp này, khiến mới có Tam Kỳ Phổ Độ các sự hữu hình phải hủy phá tiêu diệt.

Thầy đến chuyển Đạo, lập lại vô vi, các con coi thử bên nào chánh lý: Hữu hình thì bị diệt đặng, chớ vô vi, chẳng thế nào diệt đặng.

Th..., Thầy đã khiến con đi Đế Thiên Đế Thích đặng xem cho tạng mặt hữu hình, nội thế gian này, ngày nay ai cũng nhìn nhận cho là tối đại, mà con đã thấy nó còn bền vững đặng chẳng? Lòng đạo đức con Thầy thấy rõ, nhưng thời giả dối đã qua, thời kỳ chân thật đã đến. Thầy không muốn cho con hao tài, tổn của, mà gìn giữ sự giả dối.

Chẳng cần chi con lo lập Thánh Thất của Thầy và sùng tu Phật tượng chi hết. Con hiểu bốn nguyên “*Bảo Sanh*” là bốn nguyên “*Thánh chất Thầy*”.

Thầy khuyên con để dạ lo cho nhưn sanh mà thôi; phần hồn về Thầy.

Con có biết sự chơn thật nơi nào mà phải khổ thân lo lắng. Con có phận sự rất lớn, Thánh danh con cũng lớn. Thầy dặn con nhứt nhứt phải do mạng lệnh Thầy mà thôi. Con phải lập cho thành một nền tư bản,

chung lo cùng môn đệ Thầy, ngày ngày hằng góp nhóp, tùy sức mỗi đứa lo lập:

- *Một sở trường học,*
- *Một sở dưỡng lão, ấu,*
- *Và một nơi Tịnh Thất.*

Còn chùa chiền thì ngày sau e cho con không đủ sức cai quản cho hết, ấy vậy đừng lo lắng đến nữa. Nghe và tuân theo, con phải đi công quả với Tr... mà độ rỗi nhưn sanh.

Con có thể giúp phương tiện cho mấy đứa nhỏ đi truyền Đạo, thì chung lo với nhau mà định liệu.

Con khá nghe theo lời Thầy.

THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 27 tháng 6 năm Bính Dần (4-8-1926) nhằm ngày 27-06-Bính Dần (dl. 05-08-1926).

05. Thánh giáo của Bát Nương dạy: Phận sự tu hành là phải biết người, quên mình.v.v...

BÁT NƯƠNG

THÀO QUÍ ANH, QUÍ CHỊ. MỜI BÌNH THÂN.
 Năm mới, chùa mới, vạn sự đều mới, vậy em đến cầu chúc cho quý anh, quý chị đừng những điều mới mẻ may mắn. Tân Xuân đây, quý anh, quý chị, coi bộ rần nông trang hành đạo. Em cho biết, phạm mỗi năm, những vị nào trong lúc ngày xuân biết lo phụng sự Thần, Thánh, Tiên, Phật, thì công đức đặng xấp bằng hai lần ngày thường. Còn việc các Đấng phú thác cho mình, hoặc yêu cầu mình thi hành một vấn đề nào, nếu mình trọn tin mạng pháp thì các Đấng cũng ghi công cho. Nhược bằng mình không tuân hoặc lười biếng, trẽn nải, thì các Đấng lại ghi tội cho. Vậy xin các anh, các chị rần hiểu giùm: Muôn việc chi khởi đầu đều khó. Nhưng cái khó mình lướt qua, đặng mới có công, mới anh hùng, mới chí sĩ, mới đáng đạo sĩ.

Quý anh, quý chị đều ăn sung mặc sướng, ngày nay đổi lại chịu phận nâu sồng, cũng khá thương đó. Nhưng chưa nghèo phải học nghèo, chưa khổ phải học khổ, kẻ chí quân tử: “*Cư bất cầu an, thực bất cầu bảo*”, chỉ cặm cụi quanh năm lo cho xã hội được no ấm thôi; biết người quên mình, đó là phận sự kẻ tu hành, đến bực tối thượng thừa cũng phải như thế, mới tròn nghĩa vụ.

Luôn dịp, em sắp chương trình hành lễ Đức Chí Tôn. Đến ngày mùng 8, các anh, các chị cũng rần công quả hai ngày, nhang đèn hành đại lễ. Quý anh tâm một phương pháp, dùng tạm thời một ngọn đèn có đủ yếng

sáng, vì chúng ta không có những đèn có đủ yếng sáng, nên cùg chẳng đã phải tạm đó thôi. Đèn bảy ngọn cũng có lẽ đặt tên là thất tinh. Quý anh, quý chị luận coi. Em xin tạm năm phút đồng hồ cho quý anh, quý chị suy nghĩ rồi trả lời từ anh, từ chị (*ngừng cơ một lúc*).

– Xong chưa?

(Bạch rằng: *Có cái đèn của anh Phối Sư, tuy cũ nhưng chùi lau có lẽ cũng tốt.*)

– Em gọi rằng tạm, thì vật chi có đủ bảy ngọn đèn thì có thể dùng được.

(Bạch: *Đèn thất tinh Bà định treo ở đâu?*)

– Để tại đây, thế cho ngọn đèn trước hết, để khi nào có cầu đàn mới dùng. Còn thường ngày, khỏi phải đốt lên, vì một là cho đủ yếng sáng, hai là rọi chơn thần của quý anh quý chị cho xán lạn minh mẫn. Đúng giờ Tý nầy khởi lễ. Khi cầu các Đấng, phải rán thủ lễ. Mãn lễ cũng để nhang đèn như kỳ nầy vậy.

(Bạch: *Xin Bà cho biết, có tụng sám hối hay kinh chi thêm?*)

– Đức Đại Tiên Trưởng cho hay rằng: Ngài đã yêu cầu Đức Chí Tôn bừa Đại Lễ giáng đàn. Vậy ngày kế, quý anh, quý chị sẽ đọc kinh cũng như ngày xuân. Song khoản cầu trong Kinh Cứu Khổ, chỗ xưng hô đệ tử, xin quý anh, quý chị đổi lại “*cầu chung cả cho chúng sanh*”.

Khi Đức Chí Tôn giáng, chẳng nên mặt niệm điều chi và chẳng nên chạy qua chạy lại. Đánh chuông phải sắp đặt cho có một vị đứng hầu chung cho sẵn. Đến khi xưng tên thì mới hầu chung.

(Bạch: *Xin Bà cho biết, lạy rồi mới hầu chung, phải chăng?*)

– Xưng tên rồi, cơ ngừng sẽ hầu chung. Khi Chí Tôn thăng, quý anh, quý chị, cả thầy phải lạy đưa, rồi tái cầu có Đức Mẹ giáng đàn.

Chư Tiên, chư Phật hầu lễ tại Điện tiền, cậy em thay mặt trao lời cầu chúc ngày Xuân cho quý anh, quý chị. Xin quý anh, quý chị rón năm gốc cây cho chắc, kéo gió lớn thổi bay đa! Ví dầu có thời thế nào thì em xin quý anh, quý chị rón bịn gốc lại nghe.

Em xin dâng cho quý anh cùng quý chị thêm một tuổi nữa.

Em xin kiếu.

THĂNG.

06. Thánh giáo của Chí Tôn dạy Tu là khổ hạnh đặng chớ mừng, thất chớ buồn.

► Sài Gòn, ngày 12 September 1926—(mồng 6 tháng 8 Bính Dần)

THẦY

MỪNG MẤY CON,
Đặng một việc chi chớ vội mừng, thất một việc
chi chớ vội buồn; vì sự mừng vui và buồn tủi thường
pha lẫn kể cận nhau; còn sự gì phải đến cho con, ấy là
tại nó phải vậy; chớ cưỡng cầu mà nghịch Thánh ý Thầy.
Hãy xem dò theo đây mà dạy trở trong bước đường Đạo.

*Mối Đạo từ đây rón vẹn gìn,
Tu là khổ hạnh khá đĩnh ninh.
Lòng thành một tấm Trời soi xét,
Gương rạng nghìn thu nguyệt chiếu minh.
Gai gốc lẫn đường công trước gắng,
Thảnh thơi có lúc buổi sau dành.
Vòng trần chìm nổi từ đây dứt,
Công quả tua bền độ chúng sinh.*

Phụ ghi:

Ngày 12 September 1926 (mồng 6 tháng 8 Bính Dần)

Việt ngữ: Ngày 12-09-1926 (mồng 6 tháng 8 Bính Dần)

07. Thánh giáo của Chí Tôn dạy: Phải giữ lễ đối với các Đấng Thiêng Liêng và phải giữ hạnh ngay thật.

▶ Ngày 30-9-1926

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

TỬ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ NHU,
M... N... Không chuyện chi cần, Thầy không muốn làm nhọc chư Tiên và chư Thần, mỗi vị đều có trách nhiệm riêng, con hiểu à! Xem đó thì các con khá dè dặt kính Thần, Thánh cho lắm, vì Thầy là bậc Chí Tôn, lòng hay quảng đại mà tha thứ, chớ Thần-Thánh, hễ các con có lỗi thì cứ Thiên điều mà quở phạt các con nghe à!

Con hiểu ý bài thi này chẳng?

*Ấm mã đầu tiên Hạng Trọng Sơn,
Chung qui hữu phúc hạnh tao phùng.
Hậu lai mạc tín đa phi thị,
Hữu ngoại thành tâm tái vận cung.*

Sao? Nói cho Thầy nghe:

Chư nhu đặng tọa vị hầu Thầy.

(M... N... cắt nghĩa sái Thánh ý).

Không đâu con! Con có hiểu hai câu này chẳng?

*Hồn Lưu Khoan trách dân Bồ Tiên thị
nhục,*

Hạng Trọng Sơn khiết kỷ ấm mã đầu tiên.

Nghĩa là đời Hồn, người Lưu Khoan làm quan,

hễ dân có tội thì đánh bằng roi lát, cho biết nhục vậy thôi; còn nước Hạng, người Trọng Sơn, sạch mình cho đến đỗi, cho ngựa uống nước rồi vãi tiền xuống sông mà trả; trong sạch đến đỗi của Trời Đất cũng không nhớ bợn, con hiểu à!

Thầy muốn dạy con, phải ở, và dạy nội gia quyến con cho chánh đáng, phải lấy lòng trong sạch đối đãi với người dẫu việc nhỏ mọn cũng vậy. Con khá đọc Thánh Ngôn và cắt nghĩa Thánh ý Thầy cho mọi người biết.

Hạnh ngay thật là nét yêu dấu của Thầy, con nghe.
THẦY.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 30-09-1926 nhằm ngày 30-09-1926 (âl. 24-08-Bính Dần).

08. Thánh giáo của Chí Tôn dạy: Đạo phát triển một ngày là một ngày hại hơn sanh.

► *Chùa Giác Hải Sài Gòn, ngày 15 tháng 8 năm Bính Dần—
(21 Septembre 1926)*

THÍCH CA MÂU NI PHẬT VIẾT CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT, CHUYỂN PHẬT GIÁO NAM PHƯƠNG

NHƯ NHÃN, CON NGHE THẦY:

Khi giảng trên “*Chí Tôn Phật Tổ*”, Thầy dạy rằng: Đạo phát triển một ngày là một ngày hại hơn sanh, nên Thầy nôn nóng, nhưng thiên cơ chẳng nghịch dạng, ma quỷ hằng phá chánh mà giữ tà, chư Tiên Phật trước chưa hề tránh khỏi. Còn cái địa vị cao trọng nó làm cho hơn tâm ganh gổ, con phải lấy Phật Tâm con mà dòm ngó đám sanh linh bị phạt, luân hồi chưa dứt thì tưởng đến Thầy mà cam chịu nhục nhã, lòng từ bi có vậy mới xứng đáng là tôi con Thầy.

Khi giảng lập Đạo Tiên, Thầy có một trò là Ngươn Thi.

Khi lập Đạo Thánh, thì dạy 12 môn đệ, song đến khi bị bắt và hành hình, thì chúng nó đều trốn hết, lại còn bán xác Thầy nữa.

Còn nay, Thầy đã sẵn môn đệ cho con cũng đã nhiều, con đừng thối chí. Thầy thường than rằng: Đạo phát triển một ngày là một ngày hại hơn sanh, nên Thầy nôn nóng, nhưng thiên cơ chẳng nghịch dạng, ma quỷ hằng phá chánh mà giữ tà, chư Tiên Phật trước chưa hề tránh khỏi. Còn cái địa vị cao trọng nó làm cho hơn tâm ganh gổ, con phải lấy Phật Tâm con mà dòm ngó đám sanh linh bị phạt, luân hồi chưa dứt thì tưởng đến Thầy mà cam chịu nhục nhã, lòng từ bi có vậy mới xứng đáng là tôi con Thầy.

Nếu Thầy dùng quyền pháp Chí Tôn thì mất lẽ công bình thiêng liêng tạo hóa. Con cứ lo lập luật, để công phổ độ cho chư đạo hữu con hưởng chút ít.

Lâm thị ái nữ, nếu Thầy phải đổ tội cho ai thì Thầy

phải nói vì con, phổ độ trẻ, con nêu ra sự ngăn cản ấy, con hiểu tại sao chẳng?

Tại lời dèm pha của phái phụ nữ mà ra nổi ấy!

Các con phải gắng sức, Thầy hằng ở bên các con, chẳng hề bỏ các con buổi nào, thì tưởng chưa ai phá Đạo đặng.

Như Nhãn, con nhớ lời tiên tri của Thầy, đọc Thánh Ngôn lại.

THĂNG.

Phụ ghi:

Ngày 15 tháng 8 năm Bính Dần (21 Septembre 1926)

Việt ngữ: Ngày 21-09-1926 (*âl. 15-08-Bính Dần*)

Nơi đoạn 6:

Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): Nếu Thầy dùng quyền pháp Chí Tôn thì mất lễ công bình thiêng liêng tạo hóa. Con cứ lo lập luật, để công phổ độ cho chư đạo hữu con hưởng chút ít.

Ấn bản năm Canh Tuất (1970): Nếu Thầy dùng quyền pháp Chí Tôn thì mất lễ công bình thiêng liêng tạo hóa. Con cứ lo lập công phổ độ cho chư đạo hữu con hưởng chút ít.

09. Thánh giáo của Chí Tôn dạy: Không nên thất lễ cùng các Đấng.

▶ *Mồng 9 tháng 9, Bình Dân (15 Octobre 1926)*

THẦY

TÁC CON NGHE.

Thầy hằng nói với các con rằng: “Thà là các con lỗi với Thầy, thì Thầy vì lòng từ bi mà tha thứ, chớ chẳng nên động đến oai linh chư Thần, Thánh, Tiên, Phật, vì họ chẳng tha thứ bao giờ”.

Thầy lại cũng đã nói: “Mỗi khi Chơn linh Thầy giáng đàn thì cả vòn vòn muôn muôn Thần, Thánh, Tiên, Phật theo hầu hạ”. Các con nếu mắt phàm thấy đặng phải khùng khiếp kinh sợ vô cùng; nhưng thấy chẳng đặng nên tội cũng giảm nhẹ đó chút.

Thất lễ là đại tội trước mắt các Đấng Chơn linh ấy, Thầy phải “thăng” cho các con khỏi hành phạt. Thầy chẳng buổi nào chấp trách các con, bởi lòng thương yêu hơn chấp trách rất nhiều; sợ là sợ cho các con mất đức với chư Thần, Thánh, Tiên, Phật.

THĂNG.

Phụ ghi:

Mồng 9 tháng 9, Bình Dân (15 Octobre 1926)

Việt ngữ: Ngày 15-10-1926 (âl. 09-09-Bình Dân)

10. Thánh giáo của Chí Tôn dạy: Phải khổ công thêm nữa mới đắc vị về sau.

► Ngày 7-10 *Bính Dần* (11 Novembre 1926)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

HÍ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ, CHƯ NHU.
Ng... nghe Thầy:

*Nghiep thành trước đã có Ôn Trên,
Công quả độ sanh khá vẹn đền.
Đạo đức thin soi gương trí huệ,
Nguồn đào đoạt vị mới hầu nên.*

Hai con đã có lòng vun nền đạo đức; phải khổ tâm thêm nữa mà giữ cho tròn phận sự. Mùi chung đỉnh bả vinh hoa có khác chi ngọn cỏ phơi sương, vùng mây giữa gió, nét hạnh đức là phương hay để dìu dắt các con bước lên con đường cực lạc, tránh khỏi đọa tam đồ. Thấy vì đức háo sanh nên chẳng kể bực Chí Tôn cầm quyền thế giải, đến lập Đại Đạo Tam Kỳ trong lúc Hạ nguơn nầy mà vớt sanh linh khỏi vòng khổ hải. Ai biết Đạo tức là có duyên phần, ai vô Đạo tức là số chịu hình khổ luân hồi; phải mau chơn, bằng luyện ái sự thế, thì sau ăn năn rất muộn. Than ôi! Thầy đã là Đấng lập khổ hình, chiếu theo phép công bình của tạo hóa, nhưng thấy nhưn sanh càng ngày càng bước vào con đường hắc ám, để đem số phận buộc vào đó thì Thầy cũng bắt đau lòng, nhưng chẳng lẽ bỏ phép công vì sanh chúng. Ấy vậy Đại Đạo Tam Kỳ chẳng khác chi một trường thi công quả; nếu biết ăn năn trở bước lại nơi đường sáng sửa, giới tâm, trau đức, đặng đến hội diện cùng Thầy, thì mới đạt đặng địa vị thanh cao

trong buổi chung qui cho. Chúng sanh khá nghe và xét mình cho lắm.

Phụ ghi:

Ngày 7-10 Bính Dần (11 Novembre 1926)

Việt ngữ: Ngày 11-11-1926 (*đl. 07-10-Bính Dần*)

11. Thánh giáo của Chí Tôn khai Tịch Đạo Nữ Phái.

► **THÁNH GIÁO NGÀY KHAI ĐẠO**—Ngày 18 Novembre 1926 (14-10 Bính Dần)—*Khai Đạo tại chùa Gò Kén Tây Ninh (Từ Lâm Tự).*

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

HỈ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ.

Nữ phái nghe Thầy khai Tịch Đạo:

*Hương tâm nhứt phẫn cận Càn Khôn,
Huệ đức tu chơn độ dẫn hồn.
Nhứt niệm Quan Âm thùi bảo mạng,
Thiên niên đẳng phái thủ sanh tồn.*

Lâm thị: Phong vi Giáo Sư, lấy Thiên ân Hương Thanh.

Ca thị: Phong vi Phó Giáo Sư, lấy Thiên ân Hương Ca.

Đường thị: Đã thọ mạng Thiên sai, cứ giữ địa vị mình.

Còn cả chư ái nữ, Thầy sẽ lập đại hội cho đủ mấy vị rồi sẽ phong sắc một lần.

Thầy ban ơn cho các con, cứ hành lễ theo lời dạy.
THẮNG.

Phụ ghi:

Ngày 18 Novembre 1926 (14-10 Bính Dần)

Việt ngữ: Ngày 18-11-1926 (âl. 14-10-Bính Dần)

12. Thánh giáo của Chí Tôn dạy phải yêu thương giúp đỡ nhau.

▶ Ngày 4-11-Bính Dần (8-12-1926)

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ
VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

HỈ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ, CHƯ NHU.
Nghe Thầy:

*Dặm dài bước lạ nẻo chưa quen,
Tánh chất dầu trau gấm chẳng hèn.
Bóng trái diêm đà xuân đợi chúa,
Tiết nông thơ thới hạ khoe sen.
Nhành dương nước rưới tan lòng tục,
Nguồn Thánh đạo diu lại cõi Tiên.
Phước gặp kỳ ba Trời dẫn độ,
Mau chơn rón lướt tới rừng thiên.*

Từ đây Thầy là đứng chủ trung, dìu dắt các con trong đường đạo hạnh; nhứt nhứt đều tưởng có Thầy bên các con và đợi nơi Thầy mà thôi. Đường tuy xa, bước đường tuy gay trở, nhưng các con lướt nổi sự hiểm nguy, đặng đến cùng Thầy trong buổi chung cuộc. Môn đệ nhiều đứa lòng vẫn nhẹ tợ lông, thấy sự chi khó thì đã muốn bần dùn thối bước. Đại Đạo Tam Kỳ hồng khai tại cõi Nam, đã chiếu theo Thiên Thơ hội Tam Giáo mà vớt chúng sanh thoát vòng ly khổ, thiệt thiệt hư hư, một mảy chi cũng chẳng qua là máy Thiên Cơ mà thôi.

Đạo Trời mở ra cho một nước, tất là ách nạn của nước ấy hầu mãn, phải giồi lòng trong sạch, lấy sự nhẫn nhịn làm gương, soi mình hằng bữa. Phải thương yêu nhau giúp đỡ nhau dường như con một nhà, rồi cái thương yêu, sự giúp lẫn ấy sẽ diu chung các con vào

tận chốn. Cực Lạc thiên liêng, để tránh khỏi nơi khổ
cùng tiêu tụy, khá biết lấy.

THĂNG.

13. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên dùng Thánh đức trau lòng để thoát tục, và giữ trọn Nhơn luân.

► Ngày 7–11 Bính Dần (11–12–1926)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

HÍ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ, CHƯ NHU.
T... Hiền đồ nghe Thầy:

*Đức tánh tàng thơ vô vị bản,
Lộ hành an bộ Đạo tùy thân.
Tâm trung cảm đắc phù vô giá,
Khải chiết mai chi hữu diệt trần.*

Con lấy làm hữu hạnh gặp đặng Thầy dìu bước trong nẻo Đạo nhiệm mầu lúc non chiều bóng xế. Thầy đã có sai chư Thần mách bảo với con đã lâu, trí thiêng liêng đem đàng dắt bước con, đặng độ dẫn sanh linh cho kịp thì giờ trong buổi chung cuộc của con. Vậy khá bền lòng son sắt đặng ngày về Thầy, một địa vị xứng đáng sẵn chờ con, khá lưu tâm nghe:

Ngày vui vẻ của sanh linh đã mòn, họa Thiên điều đã cận, càn khôn thế giới còn đeo đuổi, dụng thất đức vô nhân mà gieo thảm chất sầu trong nhân loại. Họa Âu tai Á sẽ lần lần thay phiên nhau, dụng luật Thiên đình mà diệt phạt người vô đạo, càn khôn cũng vì đó mà phải điên đảo. Thấy lấy đức háo sanh mở Đạo lần ba mà vớt kẻ hữu phần, tránh khỏi nơi buộc ràng khổ phạt. Ai hữu phước đặng để chân vào, kẻ vô phần phải bị tà yêu cảm dỗ.

Than ôi! Chơi với cả muôn triệu giữa dòng, mà thuyền Bát Nhã độ người không mấy kẻ, đức thừa ít có

mà tài vô dụng chẳng thiếu chi, phong hóa khiến suy tối, cang thường càng loạn phép. Tài mọn, đức hèn, mượn chức khoe mình, việc kính thành Thánh Giáo, hư thiệt, thiệt hư, đâu qua máy hành tàng của tạo hóa, như luân giữ trọn, ấy là mối đạo nhân, lo Thánh đức trau lòng là phương thoát tục. Mấy ai xét nét thế tình, lắm kẻ khinh khi nguồn Thánh, chớ chúng sanh khá liệu mình.

Tr... Con nên đọc sơ lược Thánh Ngôn mấy lần, chớ cho chúng sanh và phải biểu ăn năn, hỏi mình trước khi cầu Thầy.

THĂNG.

14. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Sự ăn năn tự hối là quý giá.

▶ Ngày 8-12 *Bính Dần* (12-12-1926)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

HỈ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ.

T... Hai vợ chồng con có dạ kính thành vì Thầy đến ngày chung cuộc chẳng?

Nơi trần khổ nầy, dầu cho bậc Chí Thánh cũng khó tránh sự lỗi lầm đặng, nhưng sự ăn năn tự hối là quý báu vô giá. Các Tiên Phật xưa cũng nhiều bậc đứng đặng địa vị cao thượng thiêng liêng là nhờ có sự cải quá mà nên chánh quả. Có nhiễm trần, có lẫn lóc mới sương chiều gió, có kim mã ngọc đàn, có đai cân rục rở, có lẫn lướt tranh đua, có ích kỷ hại nhân, có vui vẻ với mùi đình chung lao碌, mới thấy đặng tỏ rõ bước đời gai chông khốn đốn, mới thấy cuộc nhục vinh, buồn vui không mấy chốc, chẳng qua là trả vay, vay trả đặng đồng cân, chung cuộc lại thì mỗi trái oan còn nắm; mà cũng vì đó mới thấy đặng đường hạnh đức trau mình, trò đời chẳng qua một giấc huỳnh lương. Thầy có thể dùng hai con đặng đắp vun nền Đạo, cứu vớt sanh linh, nhưng đức tín ngưỡng biết có đặng tròn, sự dày công chịu khó vì nhưn sanh biết có đặng bền bỉ chẳng?

T... con, Đạo mở tức để cứu vớt sanh linh thoát vòng khổ hải, ấy là cho kẻ hữu phần mà thôi.

Nếu nơi Thiên cơ chẳng xảy ra điều trắc trở Đạo Thầy chừng một năm đã khắp toàn trong thế giới, nhưng thiệt hư, hư thiệt chỉ có đức hạnh của các con lướt qua khỏi mà thôi. Thầy đã lắm lúc nhọc nhằn chịu theo thế

mà dẫn bước đường, nhưng nhiều đứa dụng thời thế ở trần này mà phạm thượng đến Thầy, và dẫn thúc chư môn đệ và chư chúng sanh. Nếu Thầy chẳng lấy đại từ đại bi mà lập nền Đạo, thì số của kẻ đặng vớt khỏi trầm luân và kẻ chí Thánh đã bị Thầy bôi xóa hết.

Con có ngày giờ suy nghĩ đã lâu, Thầy cho con xét thêm nữa đặng có đức tánh hoàn toàn, chừng ấy con là ái nữ của Thầy sẽ dụng làm tay chơn đem rưới giọt nhân dương để cứu thoát nhưn sanh nơi vòng ly khổ từ đây. Thầy có mấy lời cùng hai con sau đây:

*Đi nhau đưa bước lại rừng thung,
Đặng cát may đưa dựa bóng tùng.
Tác hiệp sẵn nhờ xây bĩ thời,
Thành song trước định gặp thư hùng.
Ngày thâu bóng xế oanh thừa nhật,
Mắt nhắm đường xa khách thẳng đùn.
Lộc Hồn từ vinh Trường học chức,
Cầm đường tiếng hạc phủi muôn chung.*

Khá nghe và suy xét.

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

15. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Phải vì chúng sanh, khổ tâm hành đạo mới đắc vị thiêng liêng.

▶ 14-12-1926

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

HỈ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ, CHƯ NHU.
Th... nghe Thầy con:

*Thanh nhàn muốn vẹn buổi chung qui,
Giáo hóa nhân sanh đức phải vì.
Bước thế chịu đày khơi bạch phát,
Nguồn Tiên gặng lướt rạng thanh mi.
Nâu sông tánh gọi dành trăm tuổi,
Chung đỉnh đường qua trót một thì.
Gương sáng phước Trời soi hậu tấn,
Chờ xuân khai chiết đắc mai chi.*

Từ đây, Thầy là đứng cầm quyền thế giới, đã vì con mà độ dẫn con lại cảnh thanh nhàn cực lạc, vậy rần giới Thánh đức, lấy đạo hạnh mà giáo hóa đám dân sanh, phần nhiều đã còn mơ màng trong giấc mộng. Thầy trông mong nơi con, khá cải sửa chút ít phàm tâm, thì đức tánh mới đặng trọn vẹn. Công quả tuy nhọc nhằn, nhưng địa vị cao thượng cũng chẳng phải dễ đoạt được. Có vì chúng sanh mà khổ tâm hành đạo, có khó nhọc, có dãi dầu sương mơi nắng xế, mà quên bậc phẩm vô vị ở cõi trần này, có vầy vĩa nẻo gai chông lẩn theo bước đường hạnh đức, mới có ngày vui vẻ bất tận, mới có buổi an hưởng địa vị thiêng liêng tránh điều phiền não, thoát đọa luân hồi, mới có lúc rảnh nợ phong trần, nhàn xem sự thế, non cao suối lặng, động

mát rừng thanh, là chỗ con lấy đạo đức làm thang, để bước lên cho cùng tội; khá gắng nghe và hành trình liệu bước.

Chư nhu cũng tùy đó mà sửa bước, như sanh phải thiện tâm và hết lòng vì đạo đức mới đặng Thần Thánh chứng minh, mới có thấy ngày kết quả đặng. Thấy vì đức háo sanh nên thâm nhập nhiều đũa lương tâm chưa chánh đáng, là Thánh ý để cho chúng nó qui chánh cải tà, nhưng thói phạm tục lung lảng chẳng dứt, nếu Thầy chẳng lấy đại từ đại bi mà lập Đạo, thì đã để cho chư Thần Thánh hành hình nặng nề chẳng xiết kể. Biển khổ đã lắm nổi chìm mà hành dương liễu chẳng mau với nú, đọa trầm luân chưa chịu thoát, mà điều tình tội lại chác thêm, buộc thắm đeo phiến, cũng tự mình tác tệ, chờ ăn năn rất muộn về sau, khá hiểu lấy.

THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 14-12-1926 nhằm ngày 14-12-1926 (âl. 10-11-Bính Dần).

16. Thánh giáo của Chí Tôn than rằng: Đường Thánh ít kẻ tìm, mà nẻo Tà nhiều người đến.

► Ngày 3 Janvier 1927

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

HÍ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ, CHƯ CHÚNG SANH.
Chư chúng sanh nghe:

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ chiếu theo luật Thiên Đình Hội Tam Giáo, mở rộng mối Đạo Trời, ấy cốt để dìu dắt nhơn sanh bước lên con đường Cực Lạc, tránh khỏi đọa luân hồi và dụng Thánh tâm mà dẫn dân sanh, làm cho hoàn toàn trách nhiệm nặng nề của đứng làm người, về bực nhơn phẩm ở cõi trần ai khốn đốn này.

Than ôi! Đường Thánh ít kẻ tìm, mà nẻo Tà nhiều người đến. Trò đời lằng xằng, cõi thế biết bao người chìm đắm vào biển khổ, mang nặng xác phàm, miếng đỉnh chung, mỗi danh lợi, giành giựt phân chia mà chẳng kể đạo lý, luân thường, khiến cho mối Đạo quý báu ngàn năm đã thành nấc thang để dắt người xuống hang sâu vực thẳm. Như loại dùng thế lực mà cắn xé nhau, giành giựt nhau, quên lửng cõi trần này như sanh lãnh mỗi đứa một vai tuồng đặc biệt mà trả cho xong căn xưa, quả cũ.

Cần khôn càng náo nhiệt, ngày tận diệt đã hầu kề. Kẻ hữu phần đặng nắm mối Đạo Trời, dựa chiếc thuyền sen, lặn vào non cao suối lạnh, để rửa bớt chút bợn trần, dưỡng tánh tu thân, để nâng lên địa vị thanh cao, lánh xa đọa luân hồi trong lúc hỗn lìa khỏi xác.

Kẻ vô phúc dụng tà tâm làm một món lợi riêng,

quên cả điều hành phạt đã kể bên mình, chơi với cả muôn triệu giữa dòng mà chẳng chịu sớm tự hối đặng gỡ lần mỗi họa sau. Hành trình dài dằng dẳng, mà bước tục hãy còn chờ, chẳng sớm biết mình họa Trời đâu tránh khỏi. Khá biết cho.

THĂNG.

17. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Nếu Thầy không lấy đức háo sanh mở Đạo kỳ ba thì thế giới sẽ dần dần tiêu diệt.

► Ngày 8 Janvier 1927

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

HÍ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ, CHƯ NHU.
C... nghe Thầy:

*Màu thu cảnh ướm trở về đông,
Đạo đức soi gương đã vẹn lòng.
Non xế nhành thung oanh nhật thức,
Rừng tà đảnh hạc khách trông mong.
Đường trần dù muốn dừng chơn tục,
Nguồn suối tìm nơi rửa bụi hồng.
Thìn dạ bước dìu sanh chúng độ,
Nường thuyền mới trọn thoát qua sông.*

Lòng đạo đức của con, Thầy đã thấu rõ, nhưng gương khổ hạnh rần giới thêm, hầu dìu dắt sanh linh vào nẻo chánh giáo, mà lánh khỏi đọa luân hồi, sanh nhằm thời buổi như sanh dụng gương bắt đức mà gieo họa cho bước trần; khiến cho sai sót nẻo luân thường; bến khổ đường mê vẫn cứ tìm vào mà làm cho biển trần chẳng biết bao nhiêu chìm đắm, đạo đức chẳng rền lòng mà tội tình càng chác lầy; nếu chẳng có một Đấng Từ Bi lấy đức háo sanh mở Đạo Tam Kỳ đặng vớt những kẻ hữu căn, thì toàn thế giới sẽ bị dần dần tiêu diệt, ngôi cựu vị ở chốn non thẳm rừng xưa, cũng chẳng có một bực Tiên Thánh đọa trần nào đoạt lại được. Họa Âu tai Á sẽ vì Thiên Điều mà phạt kẻ bạo tàn tội lỗi; Càn Khôn tiêu tụy, mà bước tục hồi chân.

chờ, nếu chẳng sớm xét mình để buổi ác xế trắng tà, nước đời cạn bực, thuyền Bát Nhã đã lướt qua, hành dương liễu hết rơi giọt từ bi, thì ăn năn rất muộn. Khá biết lấy, chừ chúng sanh hãy nghe:

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 8 Janvier 1927 nhằm ngày 08-01-1927 (âl. 05-12-Bính Dần).

18. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Đạo Trời đã mở để dẫn bước đem kẻ lỗi lầm lánh vòng phiền não, nếu chẳng sớm tu thì khó tránh khỏi A Tỳ.

▶ 21-1-1927

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

ĐĨ CHƯ MÔN ĐỆ, HỈ CHƯ ÁI NỮ, CHƯ NHU.
Chư nhu nghe:

Nguồn Tiên, nẻo Phật, từ trước đến giờ vẫn chờ kẻ hữu phần, hữu đức, hữu công, tu thân, dưỡng tánh, mà lánh khỏi thói đời mê muội nầy. Biển khổ lắm chơi vơi, mà khách phàm hằng đeo đuổi; Đài Nghiệt Cảnh rọi chẳng biết bao nhiêu tội tình, mà chốn tội tình lắm người đưa chơn tìm đến. Kiếp phù sanh không mấy chốc, đời mộng ảo chẳng là bao, sanh đứng nên người chen vai vào vòng thế cuộc, có khác chi kẻ bị đày vào biển khổ để làm xong nhân sự đặng chuộc thừa tội tiền khiên; bao nhiêu tiếng khóc cười, thế lộ bước đã mòn mà giấc mộng trần chưa thức tỉnh. Càng thường điên đảo, phong hóa suy vi, những mảng ghét lẫn nhau, giành xé nhau; mỗi Tôn Giáo phân chia, Đạo nước nhà chẳng đoái, chánh tà, tà chánh nan phân, còn chút hơi thở ở cõi trần, mà tính tình dọc ngang chưa chịu dứt, một mai hôn xuống Diêm Đài, khổ A Tỳ bảo sao không buộc trói.

Đạo Trời khai dẫn bước lỗi lầm, đem kẻ hữu căn lánh vòng phiền não, nếu chẳng bả bươn nhứt thúc bóng thiếu, kiếp phù sinh qua dường nháy mắt. Hãy biết lấy!

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyền Gia Việt Nam 1995-1996: 21-01-1927 nhằm ngày 21-01-1927 (âl. 18-12-Bính Dần).

19. Thánh giáo của Chí Tôn dạy phải gắng làm trách nhiệm cho hoàn toàn để nâng mình vào địa vị cao thượng về sau.

▶ 22-1-1927

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

TR... HIỀN ĐỒ. TRƯỞNG THIÊN PHỤC THẦY TRẦN THẦN, CON ĐẶNG PHÉP MẶC HẦU THẦY; CÒN N... đợi y phục rồi, sẽ trấn Thần luôn.

Th... nghe Thầy:

*Gội nhuần đức trước rạng thôn lân,
Đạo Thánh dìu chơn bước khởi lân.
Cội bá chờ khi về Cực Lạc,
Màu thiên ấy buổi nhuốm đai cân.
Tranh khoe nguyệt rọi làn sông Vị,
Mây tỏa sương phơi bạc đánh Tần.
Thành dạ trau gương sanh chúng độ,
Thuyền kẻ gió lướt, thoát mê tân.*

Tr..., Thầy rất đẹp lòng đặng môn đệ ái kính như các con yêu dấu nơi Thánh Địa này; đường tâm khổ lắm vậy vò buổi an nhàn đâu kẻ hưởng, tuồng thế cũng gay go, mà bước trần càng khốn đốn.

Sanh ra phận làm người, đã mang vào mình một trách nhiệm đặc biệt, phải gắng sức làm cho hoàn toàn, hầu chờ buổi chung qui, tương công chiết tội, tiêu quả tiền khiên mà nâng mình vào địa vị cao thượng hơn phẩm vô vị chốn sông mê này.

Thắm thoát ngày tháng thoi đưa, bóng thiếu quang nhật thúc, sen tàn cúc rũ, đông mãn xuân về, bước sanh ly đã lắm nhuốm màu sầu, mà con đường dục

vọng chẳng còn biết đâu là nơi cùng tận. Lợi danh xạo xự, chung đỉnh mơ màng, cuộc vui vẻ chẳng là bao, mà chốn đọa đầy chen chẳng mãi. Nỗi đau thương bề ấm lạnh, nào tiếng khóc đến câu cười, co duỗi, duỗi co, dở bước đến cảnh sầu, thì thấy chẳng lạ chi hơn là mồ hoang cỏ loạn, đồng trống sương gieo, thỏ lặn ác tà, khách trần nào ai lánh khỏi! Đạo mầu tìm đến, lấy hạnh đức giới tâm, mượn nâu sông lánh thế, càng dừi sanh chúng, càng bước, bước càng cao, lên tột mây xanh vệt ngút trông vào cảnh cực lạc an nhàn, non chiều hạc gáy, động tối qui châu, ấy là khách Tiên gia, lánh khỏi đọa luân hồi nơi cõi thế vậy. Mau bước gắng tìm đường, kéo rừng chiều bóng xế, chúng sanh khá biết cho.

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 22-01-1927 nhằm ngày 22-01-1927 (âl. 19-12-Bính Dần).

20. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Đem đạo đức soi gương thì sẽ thấy cảnh an nhàn vui vẻ.

► Ngày 20 tháng 12 Bính Dần (23-1-1927)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

HÍ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ.
Ch... nghe Thầy:

*Hương bay rừng trước nức mùi thung,
Đạo đức đem về một nẻo chung.
Cõi thế chờ qua đường mấy dặm,
Non Thần đợi lóng nhạc năm cung.
Ngày về thức tỉnh trời trưa sớm,
Non rạng an vui cảnh bá từng.
Chước lánh tìm Tiên đời để dấu,
Gương soi hậu thế rạng nam trung.*

Thầy để lời cho con rõ, cảnh vui vẻ về sau của gia quyến con, đạo đức soi gương đem về chung một nẻo; dấu cho sang vinh trăm mối, tiền của muôn chung, mấy kẻ đặng tìm đến địa vị an nhàn xử áo phồn hoa, để gương soi hậu thế. Một nhà sau gặp gỡ, ngàn trước vẫn an vui. Ấy là nhứt môn hạnh phúc vậy.

Thầy ban ơn các con.

THĂNG.

21. Thánh giáo của Chí Tôn dạy phải gắng công để rồi sẽ rõ đạo đức làm thang để lên địa vị thanh cao.

► Ngày 20-12-Bính Dần (23-1-1927)

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI
GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG**

H

Ỉ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ.

*Rừng thiên ác xế khuất non Tần,
Vây vĩa từ đây khởi nhọc thân.
Bền dạ tua thìn trau Đạo Thánh,
Ra công khá gắng đắp nền nhân.
Gặp chiều nhận trở về rừng trước,
Đợi lúc thuyền nương lánh bến trần.
Mái tóc sương pha thiêu nhật thúc,
Sanh linh độ dẫn hưởng Thiên ân.*

Chiều thu nguyệt xế, non nhận ngày thâu; lẫn thẩn ngày tháng qua mau, buổi xuân ngoảnh lại đà xa lắc. Nếu chẳng bền lòng theo nẻo chánh mà thoát lối sông mê thì căn quả trả vay chẳng biết ngày nào tiêu tận đặng.

Non cao, suối lặng, tìm đến rửa bụi hồng. Đạo đức làm thang, để lên địa vị thanh cao, lánh khỏi đường tội lỗi; thưởng phạt hai đường, gắng công trình sẽ rõ.

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

22. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên gắng chịu khổ giữ lòng đạo đức mà vẽ bước cho đời sau, lập công quả chờ ngày chung cuộc phục hồi cảnh cũ.

► Ngày 20-12-Bính Dần (23-1-1927)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

HỈ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ.
N... nghe Thầy:

*Động đình trở gót lại ngôi xưa,
Tuổi ấy qui y nhắm đã vừa.
Sân hoạn cùng đường gương ngọc rạng,
Nguồn đào để bước mảnh xuân thua.
Nhàn chiều nhật thúc đời vay trả,
Non xế quanh co nẻo lọc lừa.
Khổ hạnh để lòng công quả gắng,
Lánh trần chi nệ nổi cay chua.*

Thầy trước đã có sai chư Tiên Phật dùng huyền diệu mà cho con lòng tin ngưỡng. Ấy là muốn dìu bước đường đạo đức bắc thang mây để độ dẫn con trở hồi ngôi cũ. Thiên cơ Thầy đã thổ lộ nơi Th... rần xem lấy đó mà liệu trong lúc sau này.

Hiếm chi bậc Thánh bị đày vào chốn trần ai khổ nhọc chìm đắm nơi bến khổ sông mê, dan díu lấy sự say vui mùi thế tục bước đến cảnh kim mã ngọc đàn mà phải hết lòng đạo đức, khiến cho ngôi cựu vị phải chịu trôi phũ dòng sông mà vì đó thuyền Bát Nhã khó nương cứu vớt đặng.

Vậy gắng khổ tâm, giữ lòng đạo đức, mà vẽ bước cho đời sau, lập công quả đặng chờ ngày chung cuộc, phũ nợ trần ai đem tẩm lòng thiện niệm đến Tam

Giáo Đài mà phục hồi cảnh cũ; rừng vắng non, nhàn
suối chảy tòng đưa, lánh chốn đọa đày đã bấy lâu ràng
buộc. Cảnh gia đình phải tiên liệu, Thầy để lời con tua
gắng chí, chùng sửa luật phải có mặt nơi Thánh Thất.
Sau này con đặt cầm quyền trong bước Đạo, mà dẫn
độ sanh chúng nơi đây, là nơi Thầy đã đặt nhiều môn
đệ yêu dấu.

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

23. Thánh giáo của Chí Tôn dạy sớm biết phương châm dẫn đàng vào nơi Cực Lạc.

► Ngày 20-12-Bính Dần (23-1-1927)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

HÍ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ.
H... nghe Thầy:

*Thuyền khơi gặp gió cánh buồm trương,
Điêu dặt Đạo mâu nẻo chánh nương.
Mùi thế xưa còn lẫn bụi trước,
Mạch sâu nay rửa bến sông Hương.
Chiều xuân sương tỏa lông sân hoạn,
Đậm liễu trắng soi rạng bước đường.
Trăm hạnh để lẫn sanh chúng dẫn,
Non Thân vệt ngút tới tìm phương.*

Đời thắm thoát, thế gay go trăm năm thoát qua
điều dâu bể, khách trần hỏi có bao nhiêu kẻ lấy danh
phận đem vào cảnh tuyến đài, để nâng mình lên địa
vị cao thượng đặng chằng?

Ngày xuân gần mòn mỗi khá sớm biết trau xuân,
ấy là phương châm dẫn đàng khách phồn hoa vào nơi
Cực Lạc.

Thầy khen lòng thành kính của con, rón độ dẫn
sanh linh, ngời cựu vị ngày sau chẳng mất. Thầy ban
ơn cho gia tộc con.

Thầy ban ơn cả các con.

THĂNG.

24. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Thầy lập Đạo nơi cõi Nam này là để ban thưởng một nước từ thử chịu lảm cơn thịnh nộ của Thầy.

► (Chùa Gò Kén), 12 tháng Giêng, Đinh Mão (13 Fevrier 1927)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

THẦY ĐÃ LẬP ĐẠO NƠI CỎI NAM NÀY, LÀ CỐT ĐỂ BAN THƯỞNG MỘT NƯỚC TỪ THỬ ĐẾN GIỜ HẰNG BỊ LẢM CƠN thịnh nộ của Thầy. Thầy lại tha thứ, lại còn đến ban thưởng một cách vinh diệu. Từ tạo Thiên lập Địa, chưa nước nào dưới quả địa cầu 68 này đặng vậy. Cốt để ban thưởng các con thì các con hưởng phần hơn đã đáng, lẽ nào Thầy đã để phần nhiều cho các nước khác sao!

Ôi! Mà hại thay! Thảm thay! Đau đớn thay! “*Hòn ngọc*” đẹp đẽ quý báu dường này Thầy đến cho các con, các con lại học kiêu căng, trề nhún. Thầy đã chán mắt thấy phái nữ hành đạo thế nào, biết bao phen Thầy buồn, mà buồn rồi lại giận, muốn chẳng lập nữ phái mà làm gì. Nhưng trai gái cũng đồng con, Thầy không nỡ đành lòng từ bỏ, Thầy lại thương con⁽¹⁾ nên đã lảm phen lấy khảo trừ công cho con trở lại phẩm cũ, bởi một lời đã hứa với Quan Âm, Thầy mới nhứt định dành phần công quả ấy cho con. Con ôi! Thầy thấy con đau thảm bấy nhiêu, một phen lảm lỗi lẽ nào bỏ nghiệp muôn năm.

Con coi đó mà coi, Thầy thương con là bao nhiêu? Thầy giữ nữ phái lại cũng vì con. Thầy kêu nó không đến, Thầy dạy nó không nghe, muốn phạt cho đáng

kiếp mà bụng cũng chẳng đành. Con là chị, Thầy đến
lập Tam Kỳ Phổ Độ, chỉ vụ một chữ “HÒA”, con liệu
đưa nên dùng đẹp lòng con kêu tên cho Thầy phán
đoán. Tr...! Con giúp em nghe!

THĂNG.

(1) Con., là Bà Nữ Đầu Sư Lâm Hương Thanh.

Phụ ghi:

12 tháng Giêng Đinh Mão (13 Fevrier 1927)

Việt ngữ: 13-02-1927 (âl. 12-01-Đinh Mão)

25. Thánh giáo của Quan Thánh Đế Quân, Quan Âm và Lý Thái Bạch: Thi tứ tuyệt quán thủy (khoán thủ).

► Ngày 18 tháng Giêng Đinh Mão (19-2-1927)

QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN

HỈ CHỮ ĐẠO HỮU, CHỮ ĐẠO MUỘI, CHỮ CHÚNG SANH.
*Quang minh huệ nhãn chiếu kiến khôn,
Thánh đức lưu tâm quốc bảo tồn.
Đế Việt san hà chung hạnh đạt,
Quân tranh thế giới Đạo khai môn.*

QUAN ÂM GIÁNG CƠ

THƯỜNG CƯ NAM HẢI QUAN ÂM NHƯ LAI.
Hỉ chữ đạo hữu, chữ đạo muội, chữ chúng sanh.
*Nam thành Chánh giáo cứu sanh linh,
Hải đức dương chi cải thế tình.
Quan niệm Thiên ân tai ách giải,
Âm phong nhựt tân chiếu đôn đình.*

LÝ THÁI BẠCH GIÁNG CƠ

LÝ BẠCH.
Hỉ chữ đạo hữu, chữ đạo muội, chữ chúng sanh.
*Thái hòa dương thịnh Đạo nam khai,
Bạch tú Thiên đặng đắc cảm hoài.
Kim tác liên tâm cơ hậu thế,
Tinh thành lộ dẫn chiếu vân đài.*
Chữ chúng sanh khá đại tịnh đặng tiếp giá Đức Từ Bi.

26. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên để lòng lo liệu chấn hưng nền Thánh Giáo và muốn chư môn đệ thương yêu giúp lẫn nhau.

► Ngày 18 tháng Giêng Đinh Mão (19-2-1927)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

TÔI CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ, CHƯ NHU.
Thầy để lời mừng các môn đệ nơi đây có dạ kính thành và lo phận sự dìu dắt sanh linh bước vào nẻo chánh.

Đạo phát triển một ngày, thì nhân sanh tội lỗi cả muôn ngàn, vì vậy mà Thầy muốn cho mỗi đứa đều để lòng lo liệu chấn hưng nền Thánh Giáo.

Điều Thầy vui hơn hết, là muốn cho các con thương yêu giúp lẫn nhau, như con một nhà, phải đồng tâm hiệp chí, chia vui sẻ nhọc cho nhau, nương đỡ dìu dắt nhau, đem lên con đường đạo đức, tránh khỏi bến trần ai khốn đốn này, mà cả muôn triệu sanh linh đã chìm đắm, vì mỗi phú quý, bả vinh hoa.

Thầy trông mong nơi các con, chớ nên vì chuyện nhỏ mọn phạm tục, mà bứt hẳn mối tương thân, tương ái, thì chẳng phải là đức tánh của tu hành đó.

THĂNG.

27. Thánh giáo của Chí Tôn tiết lộ họa Âu tai Á, sẽ vì nơi Thiên Thơ mà sát phạt gieo thảm cho những giống dân hung bạo.

► Ngày 19 tháng Giêng Đinh Mão (20-2-1927)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

ĐĨ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ, CHƯ CHÚNG SANH.
Chư chúng sanh nghe:

Đạo Trời khai ba lượt, nguồn Thánh độ muôn người, thìn lòng để bước vào nẻo thẳng đường ngay, mà kiếm cho thấu đáo mỗi huyền vi. Tạo Hóa đã sắp bày độ dẫn, nhuần gọi ân huệ cho sanh linh, đương buổi hạ nguơn nầy.

Ai là khách hữu phần, ai là người vô quả, tánh thiêng liêng đã vì công lý mà ra tay tế độ, vớt kẻ giữa bến trần, khá biết thời thế lần vào nường dựa bóng Thái Dương, để bước vào con đường minh huệ, tìm suối lặng, non Thần rửa chút bợn nhơ đã vì phong trào mê muội, mà cam chịu lấp kín gót trần.

Ta vì lấy đức háo sanh, mượn giọt từ bi, hội Tam Giáo mà rưới khắp càn khôn, để độ rước những bậc chí Thánh đọa trần, trước kỳ Thiên điều hành phạt.

Họa Âu, tai Á, sẽ vì nơi Thiên thơ mà sát phạt, gieo sâu để thảm cho những giống dân nào đã vì hung bạo mà gây nên điều thán oán khắp cả càn khôn nầy.

Ai mau bước đặng gặp mỗi chánh dẫn truyền, mà lần lập công chiết quả, để lánh cả muôn điều phiến nảo về sau. Chúng sanh khá biết cho!

THĂNG.

28. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên phải chung lo mà bước đến cảnh nhàn.

► Ngày 20 tháng Giêng Đinh Mão (21-2-1927)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

ĐĨ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ CHÚNG SANH.

Thầy mừng cho các con có phúc hạnh mà biết để ý vào đường chánh giáo. Thầy khuyên các con phải chung lưng đầu cật mà bước đến cảnh nhàn. Cảnh ấy, tuy các con không thể thấy đặng, nhưng mà các con có thể đến đặng, là ngày nào các con rõ đặng lẽ đạo mà Thầy đã đem chỉ cho tận nơi, nếu các con phấn chí về Đạo, thì ngày đạt mục đích ấy cũng chẳng xa chi.

Cảnh nhàn chẳng phải đâu xa, chỉ ở nơi địa đàng đây mà vì nhưn loại không để ý tìm ra, cứ theo một lối thấp hèn mà quên đàng cao thượng.

Các con phải biết trong Trời Đất, nhưn sanh là con quý của Thầy, nên Thầy hằng để ý lo lường cho chúng con biết hối ngộ, hầu chung hưởng phúc lành.

Thầy hỏi: Chủ ý các con có phải vậy chăng?

Tr..., con nói cho các em con nghe!

THĂNG.

29. Thánh giáo của Thái Bạch dạy về bản đồ Tòa Thánh.

► *Tây Ninh (Chùa Gò Kén), ngày 27 tháng Giêng năm Đinh Mão (28 Février 1927)*

THÁI BẠCH

TỈ CHƯ ĐẠO HỮU, CHƯ ĐẠO MUỘI.

Bính Thanh, hình Phật Thích Ca trước Hiệp Thiên Đài đó phải làm thế nào cho đừng hư gãy, vì Chí Tôn đã trấn Thần chính nơi tay Người, nghe:

Quả Càn Khôn cũng vậy, khi tháo rời ra rồi ráp lại y như vậy, khi tháo ra phải cầu Lão đưa Thần một đổi, rồi mới đặt tay người vào, nghe à.

Dặn mấy Thánh Thất mới, phải cầu Chí Tôn trấn Thần. Lại nữa, Thánh Thất tạm phải cất ngay miếng đất trống, còn Hiệp Thiên Đài tạm phải cất trước Thánh Thất tạm. Đạo hữu phải khai phá đám rừng trước miếng đất ấy, như vậy ngay trung tim rừng, cách miếng đất trống chừng ba thước rưỡi, đóng một cây nọc đo Hiệp Thiên Đài như vậy: Ngoài Bàu Cà Na, đo chừng 50 thước đóng một cây nọc, ấy là khuôn viên Tòa Thánh. Lão lại dặn, từ cây nọc bên phía miếng đất phải đo vô Bàu Cà Na 27 thước Langsa, nghe à! Từ vòng 27 thước mỗi góc của Đài Bát Quái, nghĩa là hình nhà tròn có 8 nóc, cao từ đất lên thêm 9 thước Langsa, làm 9 nóc rộng bao nhiêu tùy, trên diện Bát Quái bề cao 9 thước, hình nóc tròn mô lên, chỉ có 8 nóc, cho phân minh; trên đầu Đài phải để cây đèn xanh. Kế nữa là Chánh Điện, bề dài 81 thước, bề ngang 27 thước, Lão phải vẽ mới dựng. Hai bên Hiệp Thiên Đài, bên mặt thì có Lôi Âm Cổ Đài, bên tả có thì Bạch Ngọc Chung Đài, Lão

phải vẽ mới đặng.

Hộ Pháp, Thượng Phẩm, nội trưạ này phải cầm một cây viết vào đầu cơ, lấy một miếng giấy lớn, vào Điện phò loan cho Lão vẽ:

Bính Thanh phải có mặt, còn kỳ dư không cho ai vào Điện hết, nghe à!

Phải mua khoảnh đất Bàu Cà Na làm Động Đình Hồ, nghe à!

THẮNG.

Phụ ghi:

Ngày 27 tháng Giêng năm Đinh Mão (28 Février 1927)

Việt ngữ: Ngày 28-02-1927 (âl. 27-01-Đinh Mão)

30. Thánh giáo của Thái Bạch khuyên phải bền chí tận tâm xem đạo đức là trọng mới lướt khỏi lối chông gai.

▶ 2-3-1927

LÝ BẠCH

LỈ CHƯ ĐẠO HỮU, CHƯ ĐẠO MUỘI.

Chư đạo hữu, lúc này đã đến buổi người hành khách phải trải qua một lối chông gai. Muốn bước khỏi, cần phải có bền chí tận tâm, và phải gắng xem đạo đức là trọng hơn muôn việc vui thích ở cõi trần này.

Đạo tuy gần thành, nhưng còn phải chịu nhiều việc trắc trở nữa, ấy là lúc các đạo hữu gặp một trường thi rất khó trong buổi rớt. Sự phổ độ Thiên cơ đã định, sức người cũng khó lướt qua. Bản Đạo chỉ để lời cho các đạo hữu rõ đặng lưu tâm mà hành sự, chớ con đường tuy chớ chớ, triển núi vẫn khó qua, song ngọn đèn Trời đã chiếu tỏ mà dìu dắt các đạo hữu, thì nhiều ít gì rồi sau cũng đến chốn được. Hội Tam Giáo đương châu Đức Từ Bi định khai Đạo cho khắp nơi khác đặng hiệp theo lẽ Trời cuối kỳ Hạ Ngươn này.

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 02-03-1927 nhằm ngày 02-03-1927 (ál. 29-01-Đinh Mão).

31. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên lập công để vệt nút mây tìm vào cảnh thiêng liêng.

▶ 3-3-1927

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

TỬ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ, CHƯ NHU.
Nguồn đạo đã gọi khắp sanh linh mà nơi đây vẫn còn mơ màng trong mộng điệp. Nhân sanh chưa dễ thoát được cảnh trụy lạc ở cõi trần mê muội này: Lành ít, dữ nhiều, phước nhỏ, tội thêm, ấy chẳng qua ách nạn Thiên cơ đã sắp bày hành phạt. Con cũng đồng thương, nhưng khí số phải mang lấy về buổi sau này, Thầy cũng đau lòng mà nắm cơ huyền vi Tạo Hóa, Thầy hằng rõ chí hành tàng chơn đạo của các con, nhưng nhưn lực khó lướt qua Thiên Cơ, các con cứ đường ngay bước tới đợi ngày sẽ lập chút công trình để lướt khỏi lối gai chông, vệt nút mây xanh tìm vào cảnh thiêng liêng mà rửa sạch bụi hồng, khách trí nhân đời ấy là buổi chung qui của bậc chí Thánh vậy. Xôn xao gió bụi, mờ mịt tuồng đời, mỗi phú quý, bả công khanh, mấy kẻ biết nhuộm nâu sông, lánh cả muôn sự nã phiến mà khách trần đều gọi là vinh diệu. Thảm thay! Mà cũng tiếc thay! Gió khuất thuyền đưa, nhận về rừng cũ. Con đường đạo hạnh đợi buổi khuất dấu mờ mịt nét rêu phong mới sửa soạn lần chơn, âu dễ biết vô phần hay hữu phúc.
THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 03-03-1927 nhằm ngày 03-03-1927 (đl. 30-01-Đinh Mão).

32. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên phải chịu nhọc thêm một thí thì sẽ lướt qua các việc trắc trở.

▶ 3-3-1927

THẦY, các con

THẦY ĐỂ LỜI CHO CÁC CON RÕ RÀNG:
Đường Đạo ngày hôm nay, các con đã tiến nhiều. Trách nhiệm muốn cho hoàn toàn, cần phải bước qua mấy sự trắc trở mà đạt được mục đích cao thượng.

Phần nhiều trong các con đã chịu lao tâm tiêu tứ vì lòng kính mến Thầy và vì chúng sanh mà toan độ rỗi, nhưng cũng có nhiều đứa dụng tà tâm mà làm cho có sự thán oán trong nền Đạo của Thầy. Thầy đã lấy lòng từ bi và đức háo sanh mà dìu dắt các con thì Thầy chẳng dụng sự khinh trọng mà làm cho chình lòng các con, chẳng lấy hành tàng bất chánh mà làm cho mất điều hòa nhã. Con một nhà đãi đồng một bực; đứa thua sút, yếu thế lại đỡ nâng dìu dắt nhiều hơn đứa thế trọng, sức nhiều.

Thầy cũng ghe phen muốn phạt những kẻ lấy bực phẩm của phạm mà gây nên rối rắm trong Đạo, nhưng chẳng nỡ. Chúng nó đã bị Thánh Thần biên chép, ngày chung cuộc sẽ liệu tội phát lạc mà thôi.

Nơi trần này, thiếu chi bực giả dối, các con có tin ai cho bằng tin cậy nơi các con? Nhiều kẻ dụng thế để cầu Thầy, chớ kỳ thật là chúng nó muốn tìm cách dòm hành mong các con lầm mà bại lộ cơ quan mật yếu mà thôi.

Cơ mẫu nhiệm đã định nơi Thiên thư, Đạo mở chủ ý dìu dắt những kẻ hữu phần, đặng rón cùng nhau dắt

lên khỏi con đường trắc trở, vệt nẻo chông gai, bước tận đến thang Trời hội hiệp cùng Thầy trong buổi chung qui, đặng cùng không do nơi tâm chí của các con.

Thầy chẳng lẽ tỏ việc Thiên cơ cho cùng tận đặng. Tr... T... H... trách nhiệm gần xong, công quả hầu mãn, nên mới xảy ra việc buộc ràng ấy. Nếu chẳng vậy, thì chúng nó chẳng khỏi một họa to đến bên mình. Ấy là Thầy cải cơ Trời mà cứu chúng nó đó. Sự yên tịnh và sự hòa bình là hai điều Thầy dụng mà gieo mối Đạo. Biết bao lần sanh linh đã đổ máu vì Đạo! Thế mà có thành được không?

Thầy vì đó mà phải để cho các con chịu phiền não mà hành đạo cho vẹn toàn.

M... N... S... Từ đây có đàn như mấy kỳ rồi đây, Thầy cho phép chẳng vụ tất đến, vì đã thất công mà chẳng bỏ ích chi. Các đường nẻo mà các con sẽ đi đến, Thầy đã liệu biện. Có mau lắm cũng chẳng tới trước, mà chậm lắm cũng không trễ bước đường. Hành tàng do nơi Thầy mà thôi. Sự trắc trở chẳng qua là làm cho các con chịu nhọc thêm một thí mà thôi. Nhưng nếu trong môn đệ đồng tâm chí như mấy con đây, thì đường đi của các con sẽ vui vẻ tươi cười, chẳng chi chinh lòng nhau đặng... Các con nên suy nghĩ.

S... bạch Thầy sự T.M...

Cười! Thầy chẳng khi nào dụng những kẻ ấy vào nền Đạo bao giờ. Than ôi! Tiền lớn, bạc nhiều, món ngon, vật quý hay xiêu lòng phàm phu. Của bất nghĩa kẻ trần còn chẳng chịu dùng thay!... Người Hàn Tín xưa, nếu chẳng trở lòng nạp bạn, thì chẳng bị thác vô có. Còn người Trương Tử Phòng, nếu chẳng Phạm

Tăng cái Trời làm lếu, thì ân oán đền trả chẳng mấy hồi. Thầy đã nói các con phải chịu nhọc hơn một thí mà lướt mấy sự ấy có lạ chi. Các con nên hiểu.

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 03-03-1927 nhằm ngày 03-03-1927 (*âl. 30-01-Đinh Mão*).

33. Thánh giáo của Quan Âm Như Lai khuyên Nữ Phái chung hiệp nhau để dìu dắt đàn sau bước tới.

▶ 5-3-1927

THƯỜNG CƯ NAM HẢI QUAN ÂM NHƯ LAI

ĐĨ CHƯ ĐẠO HỮU, CHƯ ĐẠO MUỘI, CHƯ CHÚNG SANH.
Thiên phong bình thân.

Chư đạo muội nghe:

Thiếp lấy làm hân hạnh được trông thấy lòng thành kính của chư đạo muội. Từ đây khá chung hiệp nhau mà lo dìu dắt đàn sau bước tới; nhiều đạo muội chẳng để trọn lòng về nền Đạo, phải rán công thêm nữa, đặt làm cho đáng nét yêu dấu của Đấng Chí Tôn cho nở mày khách quần thoa cõi Việt. Điều thặng thường chẳng mất phần, ngày giờ nhật thức, nếu diên trì thì bước đường sau khó theo dấu. Thiếp để lời mừng chư đạo muội khá chịu nhọc mà làm cho trách nhiệm hoàn toàn, ấy là điều Thiếp trông mong nơi các đạo muội vậy.

*Lầu soi gương hạnh rạng Nam hoa,
Sau trước rồi đây cũng một nhà.
Liễu yếu đem đường dìu liễu yếu,
Tranh xưa thêm rõ cảnh liên tòa.*

Chư đạo hữu, chư đạo muội khá lưu tâm.

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 05-03-1927 nhằm ngày 05-03-1927 (âl. 02-02-Đinh Mão).

34. Thánh giáo của Chí Tôn dạy phải tương thân tương ái mà diu dắt chúng sanh, đừng vì phạm tâm mà chia đường phân rẽ, và treo gương bất chánh.

▶ 5-3-1927

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

HỈ CHƯ MÔN ĐỆ, HỈ CHƯ ÁI NỮ, CHƯ NHU.
K... khá nghe Thầy:

*Rừng thiền nhật thúc tiếng chuông trưa,
Phước gặp về Ta buổi đã vừa.
Nẻo hạnh lâu soi gương nguyệt thắm,
Sân ngô rạng vẻ cảnh thu đưa.
Mai tàn tuyết xử đời thay đổi,
Dữ tận hiền thặng khách lọc lừa.
Mùi Đạo gắng giới lòng thiện niệm,
Duyên mai tìm lại phẩm ngôi xưa.*

Màn Trời che lấp dấu trần, Đạo Thánh dắt dìu bước tục, cuối hạ ngưng biết bao đời thay đổi. Trái cầu sáu mươi tám này bỗng nhiên có một lần yếng sáng thiêng liêng để thức tỉnh khách phạm, chiếu dẫn người hữu căn hầu cứu khỏi họa Thiên điều, sẽ vì hung bạo của sanh linh mà diệt tận. Chớ với biết bao người giữa lượn sóng trầm luân, mà con đường xô đẩy khách trần vào chốn đắm chìm hằng vẽ cảnh cùng sầu cho nhân loại. Đường tội phước chẳng biết cân, gương dữ lành không để ý. Triền cao, vực thẳm, rừng trước, non xưa, cảnh vẫn đợi kẻ tìm về; nhưng giọng ai oán của khách lạc đường chẳng thể vạch trời xanh soi thấu. Nào nhân xưa, nào đức trước, nào sách Thánh, nào lời Hiền, trải qua chưa trăm năm mà cuộc cờ đời đã rửa phai hạnh

đạo. Thế thì nhưn loại, nếu chẳng có mỗi huyền vi để nhắc chừng tâm tánh, sẽ vì mỗi danh lợi, miếng đỉnh chung mà cắn xé giứt giành, giết hại lẫn nhau cho đến buổi cùng đường, rồi vì hung bạo ấy mà cõi dinh hoàn này chẳng còn sót dấu chi của nhân vật cả.

Đạo Trời soi gương rạng, khá biết tình mộng hờn, kiếp sanh chẳng bao lâu, đừng đợi đến ngày cùng tận. Nơi trường thi công quả, nên cân lấy phước phần, chẳng sớm trau thân rùng chiều ác xế:

Chúng sanh rán biết lấy.

Thầy hằng muốn cho các con hiệp chung nhau mở đường chánh giáo, phải biết tương thân tương ái, chia vui sót nhọc cho nhau mà đi dắt chúng sanh. Nếu vì chút phàm tâm mà chia đường phân rẽ, ghét nghịch lẫn nhau, các con sẽ treo gương bất chánh cho kẻ sau, lại nên Đạo cũng vì đó mà khó mau thành đặng. Các con khá để ý đến, ấy là các con hiến cho Thầy một sự thành kính trọng hậu đó.

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 05-03-1927 nhằm ngày 05-03-1927 (đl. 02-02-Đinh Mão).

35. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Nếu chẳng có mối Đạo Trời thì sanh linh, vì hung bạo phải trả trả, vay vay, biết chừng nào cho cảnh dinh hoàn nấy được trọn hưởng ân huệ.

► Ngày mồng 4 tháng 2 Đinh Mão (7-3-1927)

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

ĐĨ CHƯ MÔN ĐỆ, CHƯ ÁI NỮ, CHƯ NHU.
Chư môn đệ! Nghe Thầy:

Trót hơn năm trường, các con đã lắm nhọc nhằn vì đạo đức độ rồi sanh linh, phần nhiều đã lao tâm, tiêu tứ gắng làm cho chấn hưng nền Đạo của Thầy, đã vì đức háo sanh mà gieo truyền, để cứu vớt những kẻ hữu phần, mà vì tiền căn hậu quả, phải bị đắm chìm nơi bến khổ sông mê nầy.

Thầy nắm máy huyền vi, hằng lấy cân thiêng liêng mà dạy trở máy cân khôn, vì vậy thế cuộc phải tuần hườn, bầu nhơn sự phải luân chuyển vẫn xây phiêu linh cho đến buổi nhơn loại được vẹn toàn, thế giới cũng vì đó phải đổi thay, gạn đục lóng trong mà tạo thành miền Cực Lạc.

Dữ tận, hiền thặng, mạnh tàn, yếu được, nếu chẳng có mối Đạo Trời, thì sanh linh vì hung bạo phải trả trả, vay vay, biết chừng nào cho cảnh dinh hoàn nấy được trọn hưởng ân huệ, nấc thang thiêng liêng kịp dẫn độ người phạm tục.

Trường công quả đã hầu mãn, các con lại phải đến cảnh gay go; vó ký ướm ngập ngừng, mà cánh hồng toan lúot gió. Phần nhiều hữu công mà chưa tận chí, không vì sanh chúng giữ phẩm hạnh hoàn toàn, cho

đáng nét yêu đương của Thầy, đã vì các con mà bố hóa, Thầy đã nói: Thiên cơ phải do nơi tâm hạnh của các con, mà xây đổi máy huyền vi, vì vậy Thầy phải đổi cơ mầu, dụng sự hòa bình yên tịnh để dẫn các con cho vẹn bước trong đường đạo đức; xưa đã lắm phen nhân sanh phải khổ tâm hy sinh vì nền Đạo, nhưng mà tàn lối ngưỡng trông rồi, thì phân vân dờn dỗi, tang biến thương đôn, rớt cuộc lại, mỗi thân ái của sanh linh chưa vậy hiệp đặng.

Thế thì kẻ hung bạo, lưỡng mượn thế lực phạm phu để khuấy rối, làm cho bước đường êm thắm, phải hóa ra gay trở. Biển đương lặng, trời đương thanh, dễ chi sóng khóa nước nhãn, mây ùn non bạc. Lặn tang thương gần khởi, đường đạo hạnh chớ dần dà, công vệt ngút mây xanh của các con sẽ làm cho sáng sủa, bạch minh, cho bước đàng sau này do theo dấu ấy mà lần đến cõi vô ưu, để bước khỏi lối nhọc nhằn ban sơ khai dẫn. Thầy vì đó mà cải dẫn bước đường của các con; não phiền thành vui vẻ; đường gai góc hóa ra nẻo êm đềm, lo lắng phải ra tươi cười, mỗi môn thành phần chấn.

Công trình của các con bớt nhọc, bậc phẩm các con tuy bớt cao, nhưng sự yên tịnh ấy, sẽ làm cho khắp cả nhưn sanh đều được hưởng.

Cơ Tạo Hóa như thế, các con có hiểu chằng?

Tr..., con rán kiểm hiểu ý Thầy, chư môn đệ cũng vậy.

Điều cần nhất, là mỗi đứa đều lưu tâm, rán lo việc Thánh Thất cho hoàn toàn; mỗi đứa để chút ít gang tấc vào đó; ấy là nơi bia tạc tên tuổi của các con về sau,

để soi gương diu dàng hậu tấn. Các con khá biết cho.

Tr... chư như cầu Đạo đều đặn thâm nhập, con cũng cho các đạo hữu rõ rằng: Tân Luật đã lập thành, Hội Thánh cứ đó mà ban hành, đó là hay về đạo đức và nhân sự của các con.

THĂNG.

Phụ ghi:

Nơi đoạn 3:

Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): Trót hơn năm trường, chấn hưng nền Đạo của Thầy, đã vì đức háo sanh mà gieo truyền,

Ấn bản năm Canh Tuất (1970): Trót hơn năm trường, chấn hưng nền Đạo của Thầy, vì đức háo sanh mà gieo truyền,

36. Thánh giáo của Chí Tôn cho biết cuối tháng sáu này. Thầy ngưng hết cơ bút truyền Đạo, và dạy phải để đến chí thành mà lập cho hoàn toàn mỗi Đạo.

► Ngày 1 Juin 1927 (năm Đinh Mão)—(Đàn tại Phước Thọ).

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM PHƯƠNG

TỬ CHƯ MÔN ĐỆ,

T... từ nền Đạo khai sáng đặng gieo truyền mỗi chánh giáo đến nay, thì phần nhiều môn đệ đã để trọn tấc thành mà diu dặt sanh linh và đắp vun mỗi Đạo Trời, ấy là những đứa Thầy đã tin cậy, đặng gia công dọn lấy chông gai để mở trống nẻo thiêng liêng, dẫn lẫn dân sanh thoát khỏi sông mê bến khổ, tất là cõi trần vô vị này.

Đạo đã lập thành, gót trần của phần nhiều môn đệ hầu rửa sạch bợn, nhưng các con phải chịu lắm nỗi gay go mà gieo mỗi thương yêu cho đoàn hậu tấn, gương sáng đã giới nên, mà con thuyền Bát Nhã phải tòng nơi máy Thiên cơ, mà lắm phen lắc lẻo đắm chìm biết bao khách tục.

Ấy là những môn đệ vô phần, đã chẳng giữ nét thanh cao, lại mượn thói vạy tà để làm bợn như mỗi Đạo quý báu của Thầy đã lấy đức háo sanh mà khai hóa. Con đã để dạ ưu tư về mỗi Đạo, đã lắm lần trơ cay ngậm đắng mà nhuộm nét nâu sồng, mong trau rạng mảnh gương để soi chung bước đàng sau mà lẫn đến cảnh tự toại thung dung, tránh hết muôn điều phiền não, ấy là môn đệ yêu dấu, khá gìn mực ấy mà đi cho cùng nẻo quanh co, cần công quả sẽ vì phần phước mà

định buổi chung qui mỗi đũa. Còn tới cuối kỳ tháng sáu nầy thì Thầy phải ngưng hết cơ bút truyền Đạo, các con sẽ lấy hết chí thành đã un đúc bấy lâu mà lần hồi lập cho hoàn toàn mỗi Đạo.

Nầy là lời đình ninh sau rốt khá lưu tâm, ai vạy tà nầy có phần riêng, cứ giữ nẻo thẳng, đường ngay bước đến thang thiêng liêng chờ ngày hội hiệp cùng Thầy, ấy là điều quý báu đó, Thầy cho con tự định thâm số mà cho nhập môn như các chỗ khác.

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 1 Juin 1927 (năm Đinh Mão) nhằm ngày 01-06-1927 (âl. 02-05-Đinh Mão).

37. Thánh giáo của Thái Bạch dạy nên giữ lời Thánh giáo của Đức Từ Bi. Hễ ai biết phục luật định của Hội Thánh Công Đồng, thì đặng phép dâng sớ cho Ngài định đoạt.

► Ngày 12 Septembre 1927

LÝ BẠCH

THƯỢNG TRUNG NHỰT, HIỀN HỮU CÓ MANG TRÁCH NHIỆM LỚN LAO CỦA ĐẠI TỪ BI ĐẶNG PHỔ THÔNG điều đình mỗi Đạo, hiệp với Hội Thánh mà trừ nghĩ suy tính cách thức hành động về bước đường của chư Thiên, phong và đạo hữu trong buổi này. Phải lấy nét thẳng đường ngay do nơi tâm thành mà hành sự tạc thù, sợ chình lòng mà để nét bất bình cho cả chư đạo hữu. Mỗi việc hành động đều do nơi Đức Từ Bi sắp đặt sẵn rồi, duy có để cho chư hiền hữu bước lần mà đi tới.

Những đạo hữu nào không vì hạnh đức mà chung hiệp nhau lo hành chánh giáo, thì đã có Thần, Thánh lãnh lịnh biên ghi vào sổ công quả, đợi ngày chung qui đặng đem vào cân Thiên Điều mà phán đoán. Hiền hữu cũng nên giữ lời Thánh giáo của Đức Từ Bi, hễ ai biết phục theo luật định của Hội Thánh Công Đồng, thì đặng phép dâng sớ cho Lão định đoạt. Nhiều kẻ lại tự lịnh; muốn mở riêng đường khác, đặng dìu nhưn sanh vào lối quanh co, hại thay, mà cũng tiếc thay! Căn xưa quả trước chẳng chịu lo đền bồi, lại tự dẫn mình vào nơi hang thẳm, sau kết cuộc ra thế nào sẽ thấy.

Hiền hữu tua lo về phần thuyết đạo cho chóng. Bàn Trị Sự đã có sắp đặt đủ tư cách và mỗi đạo hữu đều có tư cách riêng, mỗi tháng nhóm một lần, là đêm rằm mà bàn tính việc Đạo, xem xét coi sự nào trong Đạo

nên hủy vì sai hơn tâm sự nào nên thi hành thì hiệp lòng sanh chúng, gắng lo chung nhau mà làm cho Đạo đặng có phẩm giá tối cao tối trọng, thì thế nào mà chư hiền hữu chẳng vui lòng bước tới.

Mỗi lần nhóm Bàn Trị Sự, ba vị Đầu Sư phải có mặt, ba vị Chúc sắc Hiệp Thiên Đài chứng sự, mỗi việc nghị định đều biên chép để lại dành rành, sau khỏi điều dị nghị.

Trong cả chư đạo hữu, Lão cho hiền hữu biết rằng nữ phái phần nhiều chưa thông hiểu về Đạo cho lắm.

Hiền hữu mỗi đàn lệ, cần phải buộc nữ phái tới mà nghe thuyết đạo chung với nam phái, sau nầy chừng Lão liệu có đạo muội nào đáng công tìm học đạo lý, thì sẽ cho thuyết đạo riêng về nữ phái.

Tr... bạch: Xin nhóm đàn tại Chợ Lớn mỗi tháng.
Hiền hữu đặng tự liệu.

Từ đây để H... vào Hiệp Thiên Đài nghe:

Lão để lời khuyên chung và gắng vì Đạo mà tỏ nét kính thành Đấng Chi Tôn.

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 12 Septembre 1927 nhằm ngày 12-09-1927 (âl. 17-08-Đinh Mão).

Nơi đoạn 2:

Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): Những đạo hữu nào không vì hạnh đức mà chung hiệp nhau lo hành chánh giáo,

Ấn bản năm Canh Tuất (1970): Những đạo hữu nào không vì hạnh đức mà chung hiệp nhau lo chánh giáo,

38. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Thấy dụng hòa bình êm tịnh mà dẫn các con trong đường Đạo. Vậy phải lưu tâm lo cho bước đạo đức. Nếu vì áo mũ hơn vì đạo thì tội chết bằng hai.

► Ngày 17 Septembre 1927

THẦY

TÁC CON,
Thầy đã nói dụng hòa bình êm tịnh mà dẫn các con trong đường Đạo. Các con cũng nên lưu tâm, để hết công trình trí não lo lắng thì bước đường càng bừa càng tới chẳng điều chi cản đặng; duy có một điều là chớ môn đệ và tín đồ xa khuất lời Thánh Giáo, nên phần nhiều để thì giờ mà chăm nom về nhơn sự. Các Giáo Hữu phải lo lắng về phần thuyết đạo cho kịp và mỗi đàn lệ phải trích ra một bài Thánh Ngôn dạy về đạo đức và đọc cho chúng sanh nghe; như vậy thì lời Thánh Giáo như còn vắng bên tai các môn đệ; để giục bước đường của chúng nó chẳng sụt sè vậy.

Th... và L... Th... ái nữ cũng do theo đó mà hành sự nghe!

Tr... bạch: Con có ra đề hồi hôm nơi Đàn Cầu Kho cho các Giáo Hữu làm bài thuyết đạo.

Phải! Như các Giáo Hữu nào bê trễ về phận sự và không quản đến lời Thầy, thì con hội chớ Thánh, dâng sớ lên cho Lý Bạch phân đoán nghe!

Th... bạch: Về việc in Thánh ngôn.

Được, nhưng Thánh ngôn và văn thi đều phải trích lục cho kỹ càng, phải có Hội Thánh phê nhận rồi sẽ in, thì khỏi điều sơ sót quan hệ.

Các con! Phần nhiều chư môn đệ ham muốn phong tịch, nhưng chưa hiểu Thiên Phong là gì? Thầy để lời cho các con biết rằng: Nhiều Thánh, Tiên, Phật xuống phạm, nếu căn quả tiền duyên không mấy trọng hệ; nghĩa là kiếp trần duyên không chi phải như bọn nhiều, thì dầu không Thiên Phong, hễ gắng tâm thiện niệm, thì địa vị cũng đạt hồi đặng.

Thiên Phong là để cho bậc Thánh, Tiên, Phật lia trần phải lằm dày công cùng sanh chúng mới trông mong hồi cựu phẩm đặng. Các con nên nhớ, Thầy lấy từ bi phong tịch, nhưng các Chúc Sắc, nếu vì áo mào hơn đạo đức thì tội chất bằng hai.

Tr... , L... Th... ái nữ, ba con,

Thầy vì lòng từ bi thương môn đệ, phong tịch lần này là chót vì Tân Luật đã hoàn toàn, nếu chẳng do theo đó thì Lý Bạch hằng kêu nài, Quan Thánh và Quan Âm cũng hiệp sức mà dâng sớ kêu về sự ấy. Vậy sau này có ai đáng thì do Tân Luật mà công cử, còn về phong tịch, thì có Lý Giáo Tông tiến cử. Thầy mới nhậm phong nghe.

Tr...! Con gắng công thêm và liệu cách đối đãi với Chánh Phủ, có chư Thần giúp sức, khá an tâm.

Thầy ban ơn cho các con.

THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 17 Septembre 1927 nhằm ngày 17-09-1927 (âl. 22-08-Đinh Mão).

Nơi đoạn 9:

Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): Thiên Phong là để cho bậc Thánh, Tiên, Phật lia trần phải lằm dày công cùng sanh chúng mới trông mong hồi cựu phẩm đặng... ..

Ấn bản năm Canh Tuất (1970): Thiên Phong là để cho bậc Thánh, Tiên, Phật lia trần phải lằm dày công cùng chúng sanh mới trông mong hồi cựu phẩm đặng... ..

39. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Thầy đã un đúc chí Thánh cho mỗi đứa là cố ý giao trọn quyền cho các con để diu dắt phổ thông mỗi Đạo. Thành bại hay đắc thất Thầy chỉ đợi hành tàng của mỗi đứa.

► Ngày 1-10 Đinh Mão (1927)

THẦY, các con

TÁC CON, KỲ NGỪNG CƠ PHỔ ĐỘ ĐẾN NAY CHƯA ĐƯỢC BAO LÂU, MÀ NỀN ĐẠO XẢY RA LẮM ĐIỀU TRẮC TRỞ. Thầy đã un đúc chí Thánh cho mỗi đứa, Thánh ý đã giao trọn quyền cho các con chung lo hiệp trí nhau mà diu dắt, phổ thông mỗi Đạo cho đến tận cùng bước đường. Thiên cơ dĩ định cho nền Đạo sáng lập đặng cứu vớt sanh linh. Ngày nầy, tháng nầy mà nền Đạo chưa trọn thành, thì năm nào và tháng nào? Các con có đặng thành công quả cùng chăng mà đến hội hiệp cùng Thầy nhiều hay ít? Thầy đã có lộ một ít về việc ấy. Khá kiểm hiểu cho đích xác, chớ tưởng lầm rằng dầu hạnh chất của các con dường bao, Đạo cũng thành hành mà diu dắt các con đến tận chốn được.

Thành cùng không, đặng hay thất, Thầy cũng chỉ ngưng cân thiêng liêng mà đợi cuộc hành tàng của mỗi đứa trong các con mà thôi. Trường nào nhiệt Thầy đã định và nói trước, nay đã khởi đầu loạn lẩn ra, nếu trí các con chẳng lạnh lẽo, hạnh các con chẳng hoàn toàn, cách cư xử các con chưa hòa hiệp, đường Đạo các con chưa liệu chung, nét khiêm cung các con chưa trọn vẹn, cách đối đãi các con chưa ôn hòa, thì nền Đạo sau nầy e khi phải vì đó mà để một trò cười; dầu đức tử bi của Thầy cũng khó gỡ rối rắm được.

Các con trước đã vì Thiên mạng, phải bỏ các ngôi

cao đặng đem mình vào nơi khổ não, Thầy chỉ đường vẽ bước dạy từ nét, dẫn từ dặm đường, mà đem các con về chốn cực lạc xưa, các con chẳng chịu vầy hiệp nhau cho đặng bền, cho thân ái đặng tiến bước đường, thì Thầy cũng lắm nỗi thương đau mà nắm cân công bình ngó xem một phần trong các con sa nơi u hiểm.

Vậy thì các con nên hiểu lấy mà làm bốn phận. Nếu Thầy quá thương, diu dẫn cho các con khỏi chốn khó khăn ấy, thì các con phải đem mình trở xuống mấy lần như vậy nữa, mới được công quả hoàn toàn hầu trở về ngôi vị đặng.

Thói vạy tà của nhiều đứa ấy, chẳng qua là những bẫy của Tòa Tam Giáo, để cho các con lơ lửng mà phải vướng chơn lúc hành trình đó; liệu mà bước, lo mà ngựa, thế nào cho vuông tròn đặng. Thà bỏ một hai đứa mà vớt cả muôn triệu, các con nên biết.

Tr... phận sự của con nơi đó chẳng ít, phải chăm nom mà liệu chừng với các đạo hữu nghe:

Tr... con có biết, nội môn đệ, Thầy tin cậy ai hơn chẳng?

(*Bạch: ...*)

Còn đứa nào nghe Thánh giáo trước chẳng?

Trừ H.T.Đ, con là môn đệ của Thầy đã sai chừ Thân, Tiên độ trước, và năng gần Thầy trong lúc phổ độ. Con có lẽ hiểu cách thức của Thầy dùng mà lập Đại Đạo Tam Kỳ, sao con lại sai lầm mà chẳng hiểu sự cảm dỗ của tà quái?

Thầy chẳng dùng sự chi mà thế gian gọi là tà quái dị đoan, mà nếu xảy ra có một ít dị đoan trong Đạo đã dùng lỗ, thì ấy là tại nơi tâm của vài môn đệ đó, nếu

chẳng giữ theo lẽ chánh mà hành đạo, và bày biện nhiều sự vô lối, thì trong ít năm sau đây, sẽ trở nên một mối Tả Đạo, mà các con đã từng thấy.

THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 01-10 Đinh Mão (1927) nhằm ngày 25-10-1927 (*âl. 01-10-Dinh Mão*).

Nơi đoạn 1:

Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): Các con, kỳ ngưng cơ phổ độ đến nay chưa được bao lâu, Thầy đã có lộ một ít về việc ấy

Ấn bản năm Canh Tuất (1970): Các con, kỳ ngưng cơ phổ độ đến nay chưa được bao lâu, Thầy đã có lộ ít nhiều về việc ấy

Nơi đoạn 2:

Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): Thành cùng không, đặng hay thất, dầu đức từ bi của Thầy cũng khó gỡ rối rắm được.

Ấn bản năm Canh Tuất (1970): Thành cùng không, đặng hay thất, dầu đức từ bi Thầy cũng khó gỡ rối rắm được.

40. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Xưa sanh linh lắm lần hy sinh vì Đạo, song chẳng đặng hưởng ân tứ như các con ngày nay. Thầy mong ước các con biết thương yêu nhau trong Thánh Đức của Thầy. Thương yêu là chìa khóa mở Tam thập lục Thiên, Cực Lạc Thế Giới và Bạch Ngọc Kinh.

▶ 27-10-1927

THẦY, các con

XƯA SANH LINH LẮM LẦN HI SINH VÌ ĐẠO, SONG CHẴNG ĐẶNG ÂN TỨ CHO BẰNG CÁC MÔN ĐỆ THẦY ngày nay, các con còn chi hơn nữa mà ngán lòng dừng bước.

Càng khổ hạnh, càng thương tâm, thì lòng càng nôn nóng. Khổ hạnh vì mấy chục triệu sanh linh, thì cái khổ ấy có nên tiếc chẳng?

Thầy đã dạy, Thầy chỉ một lòng mơ ước cho các con biết thương yêu nhau trong Thánh đức của Thầy. Sự thương yêu là chìa khóa mở Tam thập lục Thiên, Cực Lạc Thế Giới và Bạch Ngọc Kinh. Kẻ nào ghét sự thương yêu, thì chẳng hề qua khỏi cửa luân hồi. Có câu này nữa: “*Mọi sự khó khăn Thầy gánh vác, chỉ cậy các con thương yêu gắng công độ rồi*”.

THẦY.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 27-10-1927 nhằm ngày 27-10-1927 (âl. 03-10 Đinh Mão).

41. Thánh giáo của Chí Tôn quở rằng: Trước khi ngưng cơ, Thầy đã cho lệnh mà không ban hành nên có sự chác lỗi vào mình.

► *Chợ Lớn, ngày 29 Novembre 1927*

THẦY, các con

TR... , THẦY ĐÃ NHIỀU PHEN ĐỂ LỜI KHUYÊN NHỬ CÁC MÔN ĐỆ VỀ VIỆC DỪNG CÔNG TÂM, HÒA THUẬN, mà hành đạo cho vuông tròn phận sự, mà Thầy những buồn trông thấy các con chưa gì mà vội phân tay chia nẻo! Mỗi đứa đều lấy sự háo danh cầu tiến mà quên cả nghĩa vụ xứng đáng của Thầy đã lắm phen phú thác. Thầy dẫn các con đến khỏi mấy nơi chốn cùng rồi, mà các con chưa để hết tấc lòng chung lo đặng ngăn ngừa những sự gay trở sẽ đến sau này nữa, thì nên Đạo lo thế nào lập thành cho kịp ngày giờ mà vớt muôn ngàn sanh chúng.

Một đứa vun quén, mười đứa cản ngăn, lớn nhỏ chẳng phân minh, xem Thiên tước của Thầy ban dường như một chức vô vị ở cõi trần, lấy thế lớn, lực to mà ép đè hạnh nhiều đứa.

Than ôi! Các con xa Thầy chưa mấy ngày, thì mối Đạo lớn lao đã thành một bàn hội vô giá trị ở cõi trần thế này, mấy đứa mong chác sự phá hoại ấy, lại là mấy ngọn đèn của Tòa Tam Giáo khêu lên để diu đường cho cả chúng sanh, thì con phải nghĩ đến hành trình của Đạo phải đến thế nào? Công chỉ dẫn của Thầy phải lừng đững theo giọt thủy triều mà rồi rớt cuộc lại bến khổ cũng chưa xa, ngôi xưa còn lánh mãi, thăm thay! Tiếc thay!

Thầy đã nói bấy hổ lang, lũ quỷ mị đã sẵn bên mình

của mỗi đứa mà con lớn nhỏ gì cũng chẳng để ý đến. Thầy nắm cân thiêng liêng, há để để tay sửa nét công bình sao?

Nhiều đứa lại chẳng kể đến lời Thầy là gì? Ôi! Con ngỗ nghịch, trách sao chẳng vương Thiên điều khổ nạn, chúng nó đã gieo ác cảm lũng đến Tam Giáo Đài thế thì bước đường sau này Thầy khó cứu rồi được. Con đã để hết tất thành vào Đạo, thế mà cũng khó gỡ sự rối rắm ấy được, buộc Thầy phú rủi may của chúng nó cho Tòa Tam Giáo định liệu. Còn sự tự hối của mỗi đứa, sau này ra sao, thì tăng tội, phước cũng vì đó mà châm chệ.

Trước khi ngưng cơ, Thầy đã cho lệnh dùng cơ bút thế nào. Thầy tưởng mỗi Thiên phong đều đặn Thánh ngôn của con đã ban hành, sao còn có ra việc bất minh ấy là con chẳng nói tất cho mỗi Thiên phong rõ và ban hành Thánh ý để cho chúng nó chác lấy vào mình, thì con cũng không khỏi chia một phần trong ấy.

Còn nữ phái chưa có về gì gọi là Đạo, một hai đứa hành đạo, cả trăm đứa cầu vui thế nào Đạo thành, con. Thầy đã nói giao hết chúng nó nơi đây cho con, thì mỗi mỗi đều ghé mắt đến mà cải sửa cho kịp giờ mới là khỏi sơ thất lớn lao.

Từ đây mỗi lần nhóm Bàn Chủ Sự đặn liệu tính việc chi, thì con phải có mặt và y theo lời đã dạy. Phải có ba Chức Sắc Hiệp Thiên Đài có trách nhiệm xứng đáng thì những việc bàn tính mới tiện thi hành.

N..., nó ở xa không thể giúp con mà đi hội thường đặn. Còn L... thì cũng chẳng dứt nét phạm.

Ôi! Con phải cam lòng gánh vác sự khó khăn, nhứt là trong lúc này. Con nên biểu C... nó lấy lời Thầy

dạy làm trọng, những sự tranh tụng là những nét của phạm tâm, chẳng đủ chi lay động chí của các Đấng chân thành vì Đạo.

Thầy ban ơn cho các con.

THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 29 Novembre 1927 nhằm ngày 29-11-1927 (âl. 06-11-Dinh Mão).

42. Thánh giáo của Chí Tôn quả rằng: Thầy đã lắm công trình dìu dắt, mà hằng ngày còn thấy những việc bất bình, thì biết ngày nào lên đặng?

► *Tây Ninh, cuối năm Đinh Mão (1927)*

THẦY, các con

THẦY ĐÃ LẮM CÔNG TRÌNH DÌU DẮT CÁC CON VÀO ĐƯỜNG ĐẠO ĐỨC, MÀ MỖI NGÀY THẦY HẰNG THẤY những việc bất bình thì biết ngày nào các con làm nên đặng? Thầy đã lắm phen để lời khuyên dỗ, các con chẳng kể ra chi nên mới có điều trở ngại như lúc này.

Các con có thấy, có nghe chẳng? Nếu Thầy không vì Tam Kỳ Phổ Độ này thì Thầy đã y tấu lời xin của Giáo Tông mà hủy trường công quả của các con hết thầy. Vậy nay Thầy cũng lấy lòng hơn mà để vào trí não các con ít lời thêm cho rõ việc thi hành chánh sách của Đạo.

Các con phải biết, Đạo tại lòng bác ái và chí thành.

Bác ái là hay thương xót sanh linh hơn thân mình, cho nên kẻ có lòng bác ái coi mình nhẹ hơn mây lông mà coi thiên hạ trọng bằng Trời Đất.

Còn chí thành là mỗi việc lấy lòng thành thật mà đối đãi trong đời và trong đạo; dù kẻ phú quý đến bậc nào đi nữa mà không có lòng bác ái và chí thành thì không làm chi nên việc.

Vậy nên Thầy khuyên các con trước hết phải ở sao cho ra vẻ Đạo, đừng để ý gì về việc công quả mà nêu danh nơi cõi tạm này. Các con phải mở rộng tâm chí ra mà hành đạo mới nên cho, chớ đừng mờ hồ rằng Đạo thành thì mình được làm đặng một vị xứng đáng và đại ích trong Đạo, điều đó lẽ thì các con không cần. Thầy nhắc đến mới phải, nhưng vì còn nhiều đứa háo

danh và ham làm một vị chủ tướng trong Đạo, nên cần phải nói cho mà xét mình. Nếu các con thật lòng vì Đạo thì đâu có chậm trễ như vậy.

Ngày Thầy khai Đạo, Thầy cũng có lời để lại cho các con hiểu rằng: Lũ ma hồn quỷ xác nó cứ theo phá khuấy các con là nó muốn phá Đạo đó, lại cũng vì các con không thoát tục đó chớ; các con mà có sức chống chỏi, thì lũ ấy phải xa và Tòa Thánh hôm nay đã thành một nơi đô hội, mà các con cũng đặng sum vầy một cửa, anh lớn, em nhỏ, một lòng, một dạ, lấy Đạo làm gốc mà lập nên một Tiểu Thiên Địa, há chẳng hơn giàu sang bốn biển sao? Há chẳng phải một điều phước hạnh lớn lao hơn mọi sự sao? Há chẳng phải là một nơi giải thoát chung cho hơn quần xã hội sao? Các con hiểu chẳng? Nếu các con hiểu đặng ý Thầy thì rất may cho Đạo đó.

Thầy hỏi các con vậy chớ Chúc Sắc của Thầy ban cho các con để làm gì?

Nếu các con phải trần thế mà lo cho Đạo thì sao Tòa Thánh còn thiếu tay giúp Đạo, để cho đến đời càng ngày càng tiêu tụy, mà ra một cảnh điêu tàn.

Nếu các con biết Đạo thì hiệp nhau về Tòa Thánh mà chung lo cho xong, đừng quyền luyến hồng trần nữa, nghe à!

Thăng.

43. Thánh giáo của Nhà Âm Đạo Trưởng dạy cần trau đạo đức nơi tâm.

▶ *Mậu Thìn 1928*

NHÀN ÂM ĐẠO TRƯỞNG

THỪ ĐẠO HỮU BIẾT TRƯỚC, MUỐN RÈN LÒNG ĐẠO ĐỨC PHẢI KHỞI NƠI ĐÂU CHO CHẮC BƯỚC ĐƯỜNG chẳng?

Đạo đức cần trau nơi tâm là chỗ chẳng ai thấy được. Rèn trau cho thuần tâm mỹ tánh, rồi mới lần đến bề ngoài, trọn hết cả ngoài trong, thì chừng ấy thân hình tâm trí chắc khừ, nào ai chuyển lay cho được. Lo ngoài quên trong, che bề trong trau bề ngoài, ấy là cách thức của Hớn Lưu Bang đối đãi với tướng sĩ đó, cũng như có xác không hồn, chuộng hữu hình mà quên các huyền bí chơn truyền. Than ôi! Có hình thể, xương thịt mà chơn hồn phưởng phất nơi xa thì cái thân vô dụng ấy trở như khối đá dựa đường, như khúc cây bên trủng. Có đèn dầu đầy mà thiếu hơi lửa nhen lên thì cũng phải mờ mịt thâm u, trông chi soi sáng.

Ấy vậy, nên biết mà răn mình, cái tâm là vật người không thấy được, khá giới trau nó trước, nếu bỏ tâm kia ra ngoài mà rèn hình thể thì chẳng khác chi quì đọc kinh, đèn đốt đỏ hừng mà thiếu bức Thiên Nhân trên điện vậy. Hồn ma bóng quế cũng lên ngôi, mà ngạ quỉ vô thường cũng xấn bản, đó là phương đem đường cho quỉ vương chẳng một ai tránh được nghe.

Nên hiểu kỹ lời, bằng chẳng thấu thì tu có ích chi.

THẮNG.

44. Thánh giáo của Chí Tôn dạy: Sự gì mà vừa lòng trong cả Chúc Sắc và chư tín đồ ấy là hiệp Thiên ý. Thấy cấm chẳng nên lấp lửng câu cơ hay chấp bút (Cơ bút).

▶ 3-2-1928

THẦY, các con

THẦY LẤY LÀM ĐẸP LÒNG MÀ TRÔNG THẤY BƯỚC ĐƯỜNG CÁC CON ĐÃ SỚM CẢI SỬA, ĐỂ CHUNG LO VUN đắp nền Đạo. Các con cũng tự biết rằng: Sự hành tàng nào về Đạo mà vừa lòng trong cả Chúc Sắc và chư tín đồ, ấy là hiệp Thiên ý. Còn điều nào mà phần nhiều môn đệ của Thầy chẳng khứng chịu theo, ấy là bất hiệp Thiên ý đó.

Đạo một ngày một nên, bước đường của các con một ngày một thêm trở gay khó nhọc, nhưng nếu các con chẳng dụng quyền hơn dụng đức, biết thương sanh chúng hơn thân mình, vì Đạo hơn vì danh vọng theo thói đời, thì các con thế nào cũng được vững con đường mà đi cho cùng bước Đạo.

Đời cũng vậy, mà Đạo cũng vậy, hễ chác danh cao, quyền lớn, bực quý phẩm Tiên, thì phải dày chịu gian nguy, nặng đeo sầu thảm. Các con hãy suy đó mà gìn tròn phẩm hạnh vẹn giữ bước đường, chậm rãi từ năm từ hồi thì tự nhiên được lương tâm yên tịnh. Còn những đứa choán phẩm ham quyền, cũng có lúc gặp điều hành phạt thiêng liêng mà nêu gương cho đoàn sau soi lấy. Các con đã từng nghe lời Thầy khuyên nhủ về chuyện ngừa cơ bút, thế mà một phần chẳng chịu sửa cải đường ngay cho khỏi lâm vào nẻo tà mị đã vi lệnh Thầy mà đi dắt các con lạc bước. Thầy cũng đại lụy mà ngó xem một phần môn đệ xứng đáng của Thầy phải

sa vào vực thẳm. Các con nên ghi nhớ mà coi chừng đường lối sau này.

Thầy đã chỉ rõ nẻo quanh co, thì khá liệu chừng mà bước tới, tâm bền dạ vững, kính mến Thầy là yêu dấu Thầy đó, nên nghe à.

T..., T..., C... Từ đây nên liệu chừng nhau mà điều đình gánh Đạo, điều nào mà theo Tân Luật, do Thánh ý, hiệp lòng chư đạo hữu, bổ ích cho nền Đạo thì các con nên thung dung liệu nhau mà thi hành, chẳng cần phải đợi câu hỏi.

Các con được tin cậy nhau, dìu dắt nhau, nâng đỡ nhau, mà phải hết sự hiểm nghi nhau theo thế tình, ấy là các con hiến cho Thầy một sự vui vẻ, lớn lao hơn hết đó. Còn kẻ phản bạn trở lòng, luật Thiên điều cũng có buổi trừng răn cách xứng đáng vậy.

C..., Thầy cấm từ đây chẳng nên lấp lửng câu cơ hay chấp bút chi, vì là một sự hại lớn lao cho Đạo, đã phá đức tín ngưỡng của chúng sanh, lại làm cho nhơn sanh bị nhớ trước.

T..., Thầy cũng lấy từ bi dung cho, bằng tái phạm sẽ bị Tòa Tam Giáo trục xuất. Con nên biết, cú ai lo phần nấy, đừng lỗi phạm sự thì được thanh lặng yên vui. Các con khá lưu tâm.

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thúc biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 03-02-1928 nhằm ngày 03-02-1928 (âl. 12-01-Mậu Thìn).

Nơi đoạn 5:

Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): T..., T..., C... Từ đây nên liệu chừng nhau, chẳng cần phải đợi câu hỏi.

Ấn bản năm Canh Tuất (1970): T..., T..., C... Từ đây nên liệu chừng nhau, chẳng cần phải đợi câu hỏi.

45. Thánh giáo của Thái Bạch cắt nghĩa phẩm vị Chức Sắc, nếu có nhượng cho ai thì chỉ được ngồi nơi địa vị của mình, chớ chẳng hề có hai vị một lượt bao giờ.

► Ngày 19 tháng 3 năm 1928

THÁI BẠCH

... Đại hỉ, Đại hỉ...

TƯỜI... LÃO CŨNG NÊN CẮT NGHĨA PHẨM VỊ CỦA CHƯ HIỀN HỮU. TỶ NHƯ NGÔI CỦA THƯỢNG ĐẤU Sư, Ngọc Đẩu Sư, Thái Đẩu Sư, Hộ Pháp, Thượng Phẩm, Thượng Sanh, hay là Giáo Tông của Lão đi nữa, dẫu ngày sau có nhượng cho ai, thì họ ngồi địa vị của mình, chớ chẳng hề ở thế này có hai Thái Bạch, hai Thượng Trung Nhựt, hai Ngọc Lịch Nguyệt, hai Thái Nương Tinh, hai Hộ Pháp, hai Thượng Phẩm, hai Thượng Sanh bao giờ, hiểu à.

THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 19 tháng 3 năm 1928 nhằm ngày 19-03-1928 (Âl. 28-01-Mậu Thìn).

46. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Cuộc đời khó khăn như bài thi. Mà càng khó thi đậu càng cao, mới có giá trị.

► *Tòa Thánh, ngày 10 tháng 3 năm Mậu Thìn (1928)*

THẦY, các con

T... H..., THẦY THẤY HAI CON CHỊU NHIỀU ĐIỀU SÂU THẨM, THẦY MỪNG, MÀ CÁI MỪNG ẤY, ĐỔ RA CHỨA chan giọt lụy.

Đường đời khúc mắc chông gai là lẽ Thiên cơ đã định vậy, cái nơi để cho cả chư Thần, Thánh, Tiên, Phật đến kiến công lập vị. Người đời chẳng khác con buôn trong buổi chợ; cả sức lực, cả trí não, tinh thần đều bị tiêu tán nơi ấy, vì vậy mới hoại chơn linh, thất ngôi diệt vị.

Bởi vậy cho nên, nhiều bậc Thần, Thánh, Tiên, Phật cam lòng thủ phận, chẳng dám vọng cầu, đem thân vào cảnh đọa, nhưng mà chẳng tái kiếp, thì như nhu sĩ trốn thi; thế nào giữ vững địa vị cao thượng?

Cuộc đời khó khăn tỷ như bài thi, nếu dễ thì ai thi cũng đậu, cuộc thi có ý vị gì đâu? Hễ bài càng khó thì đậu càng cao, đậu cao mới ra có giá; Thầy tưởng như nơi thế gian này có đứa con nào Thầy cưng trọng hơn hết thì là các con, nhưng mà chẳng lẽ Thầy làm Giám Khảo lại cấp nấp bài thi, lén cho mỗi đứa, thì cái đậu của các con có ra chi?

Lại nữa Thầy biết trước rằng: Không cần giúp các con cũng dư sức đậu, thì đường ấy, nếu Thầy giúp, tức hại thể diện các con, chớ không giờ phút nào Thầy xa các con.

Các con chịu khổ hạnh là Thầy muốn vậy.

Nhà nghèo, hạnh tốt, ấy là gương treo dạy đời, các con khá bền lòng son sắt, cái hạnh tốt là thang vạch ngút mây xanh; tâm thành là để giới trau tánh tục; lòng đạo đức quý hơn là miếng đỉnh chung; tố bản hàn tùy mình mà hành đạo, thì công quả ấy trời hơn hạng thượng lưu đó các con.

THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 10 tháng 3 năm Mậu Thìn (1928) nhằm ngày 29-04-1928 (âl. 10-03-Mậu Thìn).

47. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Các con trước khi lãnh mạng xuống với chúng sanh lúc Tam Kỳ Phổ Độ này, đều có cam đoan nên mỗi đứa mang một phần trọng trách nơi mình. Nếu Đạo chẳng thành thì phần phạt thiêng liêng sẽ định đoạt do cân tội phúc.

▶ 2-4-1928

THẦY, các con

THẦY CHO L... VÀO HẦU, PHẢI GIỮ CHỪNG THEO LỜI HỨA VỚI HIỆP THIÊN ĐÀI NGHE CÁC CON. THẦY ĐÃ cho chư Tiên lộ một hai điều cần yếu của Đạo cho các con rõ trước; thế thì việc bất bình đương ở trong Đạo đã có định, mà các con cũng chẳng thể chi ngăn ngừa. Các con phải hiểu rằng; mỗi đứa có trách nhiệm lớn lao về Đạo. Trước khi lãnh mạng Tam Giáo Tòa xuống chịu mình với chúng sinh lúc Tam Kỳ Phổ Độ này, đều có cam đoan hứa làm tròn phận sự. Thầy là Đấng Chí Tôn chủ trương khai sáng nền Đạo, cũng buộc mình cam đoan mà lãnh các con, thế thì mỗi đứa đều mang nặng nơi mình một phần trách cứ chẳng nhỏ. Nếu Đạo chẳng thành thì phần phạt thiêng liêng, vì cân tội phúc mà định đoạt.

Quí vương lại thừa dịp hành tàng bất chánh của nhiều đứa trong Đạo, mà giựt giành chia xẻ các con với Thầy. Nó lại tùy theo hạnh đức của mỗi đứa mà dắt lần ra cho khỏi đường chánh giáo. Thầy bảo lãnh các con, un đúc chí Thánh của các con, đã mãn kỳ phải giao quyền lại cho Tòa Tam Giáo được phép lấy mực công bình mà chuẩn phê các cử chỉ của mỗi đứa. Than ôi! Xa Thầy chưa bao lâu, mà vì lợi lộc ham muốn của thế tình, nhiều đứa phải chịu để xác cho tà quái xung nhập. Thầy cũng thương hại mà khó thể cứu rỗi được.

Đứa nào chánh, thì được nghe lời của Thầy dạy dỗ; đứa nào tà, phải bị lời quỷ mị dẫn đường. Các con nếu biết chánh tà, thì nên vì Thầy, vì chúng sanh mà dìu dắt cho nhau, chớ phứt hết mà trễ ngày giờ, chẳng thể chi trì lại với sự lầm lạc cám dỗ. Các con hiểu à!...

C..., T..., S..., ba con đã lãnh mạng lệnh lớn lao vệt đường tăm tối trong buổi ban sơ, Thầy lại khiến cả ba đứa phải liên hiệp nhau, mới có thể xây đắp nền Đạo cho đến cùng.

THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 02-04-1928 nhằm ngày 02-04-1928 (ál. 12-02nh-Mậu Thìn).

48. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên gắng công phổ độ chúng sanh cho tròn nhiệm vụ của Thầy giao phó.

▶ Ngày 15-4-1928 (Mậu Thìn)

THẦY, các con

TƯỜI... Ớ HỰ, CON ĐỨA THÌ VẬY, ĐỨA THÌ KHÁC. THẨM! THẨM! THẨM! T... CON ÔI! THẦY BIẾT BAO phen săn sóc các con mà chịu đau thảm. Thầy chỉ có một lòng mơ ước cho các con biết yêu thương trong Thánh Đức của Thầy. Chẳng lẽ ngôi Tiên, phẩm Phật là địa vị tối trọng của các chơn linh mà Thầy lại đành bất công, tự nhiên đem các con mà để trên đó. Thầy lại hằng gánh vác sự khó khăn, chỉ cậy các con là một lòng yêu thương sanh chúng, gắng công phổ độ. Thầy đã gầy phương thế cho các con đủ quyền hành lập Đạo, chờ các con nên thể thống, chi chi từ thử cũng một tay Thầy. Thầy để rộng quyền cho các con thay mặt Thầy mà đi dắt lấy nguyên nhơn, đã chịu nạn luân hồi nơi khổ cảnh. Thầy đã định, thì dầu cho ai cũng chưa qua phép đặng. Con coi cái vinh diệu có chi bằng chăng? Thầy đã giao cho mỗi đứa một quyền hành, thì Thầy cũng tưởng rằng các con biết trọng phẩm giá thiêng liêng, mà bớt tánh phàm chút ít, nào dè nhiều đứa lại coi thể trọng hơn Thầy, coi Thầy dường như kẻ vô hình vô ảnh, cái mạng linh tom góp con cái Thầy lại một nhà, đã xa như lời nói phỏng, nhơn sanh phàn nàn, thì Đạo nào nên đặng đó con.

Sự Thầy đã dạy, nếu sai hết, Thầy tưởng chẳng cần nói, nếu ai là đạo đức, đọc đến cách lập pháp của Thầy mà chẳng mừng giùm cho nhơn loại. Thầy buộc mình

hứa cùng Ngọc Hư Cung rằng: Nếu Đạo còn, thì Thầy cũng theo gìn các con. Các con coi lời Thầy trọng hệ là đường nào, như biết coi Đạo trọng, thì cả tinh thần các con cũng nên tom góp vào mỗi điều đó mà trông cậy nơi Thầy lập pháp. Hiệp Thiên Đài còn chưa muốn nhìn, thì Đạo một ngày kia cũng sẽ bị chối. Thầy tìm phương sửa cải cũng đáng đó chút. Nhưng cũng bởi chư Thần, Thánh, Tiên, Phật muốn cho rõ cơ Đạo của thế gian này, nên Thầy không giáng cơ mà phân giải lại nữa. Các con đã chịu một trách nhiệm nơi mình, nếu Thầy chẳng để cho các con học tập, mà lập nên địa vị mình trước mặt chúng sanh cho xứng đáng, thì Đạo cũng chưa ra về Đạo. Vì vậy mà Thầy chịu ép lòng để cho các con hằng nhớ rằng: Chẳng giờ phút nào Thầy xa các con hết. Nghe à!

*Cây kẻ dạy con cũng lẽ thường,
Cho roi cho vọt mới là thương.
Nhơn tình ví chẳng mưu thù phục,
Thế giới mong chi độ phép lường.
Nhỏ dại Thầy nuôi mùi Đạo hạnh,
Lớn khôn bày xứng mặt hiền lương.
Vinh hoa phẩm cũ ngôi xưa đó,
Khổ cực các con chớ bỏ trường.*

Thầy ban ân cho các con.

T..., chi chi cũng ân nhân đợi lệnh Thầy, nghe con.

THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 15-04-1928 (*Mậu Thìn*) nhằm ngày 15-04-1928 (*âl. 25-02nh-Mậu Thìn*).

49. Thánh giáo của Chí Tôn dạy: Đãi cả môn đệ Thầy đồng một mực, bất luận bậc phẩm.

▶ 16-4-1928

THẦY, các con

THẦY ĐÃ NÓI: ĐÃI CẢ MÔN ĐỆ THẦY ĐỒNG MỘT MỰC, BẤT LUẬN BẬC PHẨM, KẸ NÀO CĂN NHIỀU QUẢ NẶNG, thì Thầy giao trách nhiệm lớn lao; kẻ nào căn ít, quả thiệt thòi, thì lãnh phần trách nhiệm nhỏ nhen; cả thầy đều con của Thầy, trừ ra tôn ti thượng hạ nơi việc hành chánh, thì đồng một bậc cả, chẳng ai đặng vì quyền mà lấn lướt, chẳng ai đặng vì mạng lệnh mà đè ép, xua đuổi ai, ấy là tôn chỉ bề ngoài của Đạo, chẳng giữ cho trọn phương chi khỏi gây rối được?

Thầy là bậc Chí Tôn và các địa vị Chơn Phật xưa, nhiều lúc phải xuất chơn linh để mình vào trần thế đặng dìu dắt chúng sanh; nếu chẳng nhờ lấy công ấy, thì ngày nay đâu có tên tuổi của nhiều Tôn Giáo mà cả nhưn sanh chia ra sùng bái? Con nên để ý nhiều vào lời Thầy dạy dỗ, và cũng có nhiều Thánh Ngôn của chư Tiên vì thương con, chỉ vẽ mà con chẳng để ý vào đó.

THẦY.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 16-04-1928 nhằm ngày 16-04-1928 (đl. 26-02nh-Mậu Thìn).

Nơi đoạn 1:

Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): **Thầy đã nói:** Đãi cả môn đệ Thầy đồng một mực, , trừ ra tôn ti thượng hạ nơi việc hành chánh, thì đồng một bậc cả,

Ấn bản năm Canh Tuất (1970): **Thầy đã nói:** Đãi cả môn đệ Thầy đồng một mực, , trừ ra tôn ti thượng hạ nơi việc hành chánh thì đồng một bậc,

50. Thánh giáo của Thanh Tâm cắt nghĩa câu: “Lộ vô nhơn hành, điền vô nhơn canh, Đạo vô nhơn thức, ta hồ tận chúng sanh.”

▶ 23-4-1928

THANH TÂM

HH ỪNG MẤY ANH.
... ..

Đạo mở rộng, giống Đạo gieo đã trót hai thu, mà người thiệt vì Đạo chẳng có bao nhiêu, thế nên hồi chưa mở rộng nền Đạo, Đức Thích Ca dòm vào thế cuộc mà than rằng:

*“Lộ vô nhơn hành, điền vô nhơn canh,
Đạo vô nhơn thức, ta hồ tận chúng sanh!”*

Ba anh có hiểu chằng?

Sao gọi: Lộ vô nhơn hành, anh M... N...?

Đường có người đi nhiều, mà không ai là người phải, đường đi dập diu thiên hạ mà toàn là ma hồn quỷ xác, tâm giả dối, hạnh hung bạo, mật chứa đầy tà khí, thế nào gọi là người.

Còn điền vô nhơn canh là sao? Anh N... Đ...?

Ruộng đây, là tỷ với tâm, tâm không ai giỏi trau Đạo nơi tâm, thì tâm ví như điền, có điền mà chẳng có cày bừa, đừng đem hạt lúa gieo vào, cho đừng trở bông đơm hạt, thì ruộng tất phải bỏ hoang; bỏ hoang thì sâu bọ rắn rít xen vào ẩn trú; người mà có tâm như vậy ra thế nào? Ruộng sẵn, giống sẵn, cày bừa sẵn, duy có ra công làm cho đất phì nhiêu, đừng cho buổi gặt hưởng nhờ, mà không chịu làm thế thì phải diệt tận chơn linh.

Hai câu sau là kết cuộc.

THĂNG.

51. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Thấy không vui trong sự phân chia.

▶ *Tòa Thánh Tây Ninh, ngày 5-5-Mậu Thìn (22-6-1928)*

THẤY

TÁC CON, MỖI ĐỨA ĐÃ TỰ MỞ MỘT CON ĐƯỜNG, THÌ THẤY VẪN KHÔNG VUI ĐƯỢC TRONG SỰ PHÂN CHIA, nên hay là hư, phải hay là quấy, Thấy chửi để cho tâm các con liệu lấy. Tâm cứng cõi, Đạo điều hòa thì cứ bước tới Thấy, tâm trí bất định, đạo hạnh không hoàn toàn, thì con đường hám lợi xu danh tới hang sâu vực thẳm đó, vì sức các con đã rã rời thì tài nào níu kéo đỡ nâng khuyên nhủ nhau được.

Con đường vô tư để tìm cứu khổ cho chúng sanh là con đường đạo đức. Ngọn đèn thiêng liêng sẽ chực soi tỏ bước của các con; khác với con đường ấy là đường của quỷ vương đem lối.

Vậy nên nhớ mấy lời Thấy, chẳng phải đọc sơ qua mà coi làm chơi, cần chiêm nghiệm kỹ lưỡng mà hiểu nghe. Hại thay! Đã nhiều lần các con chẳng hiểu ý, Thấy cũng đau lòng mà thấy các con đi sai bước. Nhưng than ôi! Cơ thử thách chỉ dùng với những đứa tâm phàm lẫn chất Thánh.

THĂNG.

52. Thánh giáo của Chí Tôn dạy làm đường cát trắng để ví với khổ hạnh.
▶ *Tòa Thánh, ngày 11 tháng 5 Mậu Thìn (28 Juin 1928)*

THẦY, các con

Thầy...! CON NGHE THẦY NÓI CHUYỆN LÀM ĐƯỜNG CÁT TRẮNG, CON.

Thầy đổ con biết làm sao cho đường đen ra trắng?
(*H... H... bạch: Bạch Thầy, con không biết.*)

Nghe con, đây làm theo:

Đổ đường đen vào một cái hũ, thọc lủng đít rồi định chùng cho vừa hai phần hũ đường, còn một phần hũ thì đổ bùn non cho tới miệng, đem phơi nắng chùng một tuần, thì đường trở nên trắng, gạt lớp bùn đi thì con đặng một thứ đường trắng phau phau rất ngon, rất đẹp đó con.

Cái khổ hạnh của con giống như đường đó, con à, con có biết Thầy khóc như con vậy chăng con?

Nếu con không vậy, làm sao đáng con cái của Thầy. Con chỉ nhớ rằng Thầy thương con là đủ. Đặng thế gian yêu mến ắt Thầy phải ghét, mà Thầy ghét con thì còn chi con, con khá nhớ!

C..., Ch... lo Tịnh Thất với em nghe!

T... đã đổ biếng ra rồi đa nghe!

C... kêu hai anh lớn vào châu Thầy, phò Đại Ngọc Cơ, kéo nó nghi ngờ nữa, nghe con!

THẦY.

Phụ ghi:

11 tháng 5 Mậu Thìn (28 Juin 1928)

Việt ngữ: 28-06-1928 (âl. 11-05-Mậu Thìn)

53. Thánh giáo của Tiêu Sơn Đạo Sĩ khuyên răn cẩn thận và biết điều bước theo thế thời, thì công trình khỏi trôi theo dòng bích.

► Ngày 4 tháng 6 năm Mậu Thìn (1928)

*Đầu giang phong ngộ đả thuyền tri,
Tự khốn tàn cơ tự mạng tri.
Khải tịch nhược hoài thiên tứ cố,
Chung minh bán điểm khấn Từ Bi.*

TIÊU SƠN ĐẠO SĨ

NÊN ĐẠO VỪA KHỎI LỐI CHÔNG GAI, LẠI PHẢI CÒN GẶP NỖI U HIỂM, RÁN CẨN THẬN VÀ BIẾT ĐIỀU BƯỚC theo thế thời thì công trình khỏi phải trôi theo dòng bích. Biết mình, biết Đạo, biết thế thời, thì cũng gắng biết nên hư; biết người, biết phải chẳng, biết chánh tà mà day trở trong đường đạo đức.

Đạo chưa yên là tại người hành đạo kém bề hạnh đức, kẻ được hạnh mất phần mình mẫn, người thông hiểu Đạo kém đức, thiếu khiêm cung, kẻ trọn tâm thành, mạnh phần ham danh lợi. Lao nhao, lỗ nhố, cũng thì một con đường, cũng thì về một chỗ, mà kẻ đi xe ép người đi bộ, người thông hiểu nẻo lộ, gạt gẫm đứa khạo khờ, kẻ côi thế chịu bơ vơ, người quá ham đi mà sa hố, rốt lại cũng quạnh quẽ con đường. Mấy ai hiểu thấu?

Những kẻ nào đã vì tà tâm mà để cho nhờ bọn chơn linh, cho lũ tà khuấy rối thì chẳng khi nào được trọn tinh thần thật như xưa mà điều dắt ai cho chánh đáng. Phải kể như không có những kẻ ấy trong nền Đạo, và coi đó mà gìn bước đường của mình.

Chư đạo hữu đã thấy phần nhiều chư Chúc Sắc cũng

vì phạm tâm mà chẳng chịu chung kết liên hiệp nhau. Hiệp Thiên Đài là cơ mầu nhiệm quý hóa, mà đã vì lỗi của một hai kẻ mà đã ra như một phần vô dụng, bảo sao Đạo chẳng rối được. Hiệp Thiên Đài là gốc Đạo, mà chẳng trọn phần cho chư chúng sanh tin cậy, thì Đạo một ngày kia thế cũng chẳng bền ở nơi tâm trí của cả người hành đạo, mạnh được yếu thua khác nào một trò đời vô vị. Nên khéo tính cho lắm.

Hiệp Thiên Đài có Đức Chí Tôn là chủ quản, quyền thưởng phạt nơi Ngài mà thôi. Tân Luật lập còn thiếu sót nhiều, bởi Chức Sắc Hiệp Thiên Đài chẳng để mắt đến, quyền hành thưởng phạt lộn xộn, nên phải chịu dưới quyền Tòa Tam Giáo Cửu Trùng Đài. Sau sẽ có Thánh Lịnh dạy lại. Còn chưa phân minh nhiều chỗ.

Nếu chư đạo hữu biết quyền phận mình, nên giữ đừng cho phạm đến danh dự chung, ấy là giữ cơ mầu nhiệm của Đạo cho ngày sau đó.

Lỗi ai nấy mang, công ai nấy hưởng, địa vị khá biết gìn. Nên kiểm hiểu rõ lời Bản Đạo.

THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thúc biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 4 tháng 6 năm Mậu Thìn (1928) nhằm ngày 20-07-1928 (đl. 04-06-Mậu Thìn).

54. Thánh giáo của Chơn Cực Lão Sư nói về vận mạng nên hư của nền Đạo.

▶ 18-7-1928

CHƠN CỰC LÃO SƯ

HỈ CHƯ ĐẠO HỮU.

Chư đạo hữu đã có nghe lời Thánh giáo về vận mạng nên hư của nền Đạo. Vậy có hiểu rõ tôn chỉ chánh đáng của Đạo là sao chưa? M... N... nói thử.

Ấy là hành chánh, còn tôn chỉ là sao? Hiệp đặng chi? Kết dây thân ái đặng chi? Hiểu, nhưng chưa cạn đó.

Chư đạo hữu phải biết rằng: **Đạo trước khi gieo truyền cho ngoại quốc, phải dìu dắt kết chặt dân sanh nơi vùng Nam này, đặng cùng nhau chung hợp trên con đường hòa bình, chậm rãi lần ra khỏi lối khốn khổ lao lung nơi cõi trần này, rồi tự tại ngâm câu thái bình.** Chừng ấy chim về cội, cá về sông, hớn hở trau về thiện niệm mà bước lên nấc thang thiêng liêng mới đặng.

Ngày nào Đạo nơi đây chưa hòa, người nơi đây chưa đủ sức kềm chế lấy nhau; và chưa đủ tinh thần ngay chánh, chỉ nẻo dẫn đàng, người Đạo chưa **phế được tham danh chác lợi, thì ngày ấy Đạo nơi đây chưa gọi là trọn thành, thì cũng chưa một ai mong khởi công mà tầm địa vị thiêng liêng được.**

Chư đạo hữu phải lọc lừa lại, tìm người có tâm chí kết liên thân ái, chung hiệp nhau, bỏ sự lãng phí, dụng đồng tài nơi giọt mồ hôi, đặng tích thiếu thành đa gây dựng một cái nhà chung, để ngày phong vũ nường dựa đặng thung dung, ngồi ngắm thế sự và chấn hưng

mối Đạo quý hóa; ấy là không làm mà no; không đắp mà ấm, cúng đó. Phương chi ràng buộc hình hài, thần hao trí mệt cả ngày, rốt lại còn chi tráng kiện mà xa lo rộng nghĩ?

Đạo chẳng phải một hội để lo chôn thây, cũng chẳng phải một hàng để nhúng giá, mà chư đạo hữu hiện thời đã thấy Đạo có ích về hai sự ấy mà thôi.

Buồn! Người Đạo đã bơ thờ như gái mới về nhà chồng ban sơ, ruột trống lỗng như thùng không, trí não chưa thấy xa hơn gối. Nhóm lại nghịch lẫn nhau, gièm siểm nhau, lo đứng trên người khác, nhưng lại không tài liệu biện cho có ích chi cả.

Đấng Chí Tôn vì thương dân tình nơi đây đã khổ tâm nên gieo Đạo, đem chiếc thuyền cặn bến để dìu dắt vào chỗ bình địa đặng tự tại thung dung, mà vì chưa hiểu thấu căn nguyên, khổ bao giờ trông thoát?

Đạo sắp tàn, nổi Đạo phân chia, chư đạo hữu phải lo níu kéo lại một mớ, người nào hay người nấy, rồi đây mỗi chỗ mỗi dựng riêng ra, chư đạo hữu mới tuyền thế đó mà tom góp lại...

M... N... Hành lễ do Thánh giáo lúc nơi Đền Cầu Kho chẳng nên bày vẽ nhiều.

(Văn Pháp bạch: ...)

Được, nhưng còn sơ sót, món nào liệu chẳng có ích, thì nên chế giảm, trừ ra Nhạc phải giữ cho toàn, đi lễ cho có vẻ nghiêm nghị, ấy là hai món đại khái đó.

Nhạc còn chưa đủ thể cách, đờn để rước chư Tiên, Thánh không phải vậy là đủ, người Nhạc Công phải ăn mặc tinh khiết. Sắp đặt vào khởi Nhạc phải có thứ lớp phân minh, chớ chẳng phải muốn đờn bài chi cũng

đặng, ấy là trái Thánh ý đó. Phải sắp đặt lại nghe à!

**Nơi đàn nào mà khác hơn Thánh giáo và bày biện
nhiều trái cách, thì đạo hữu không phép tham dự.**

THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 18-07-1928 nhằm ngày 18-07-1928 (*ál. 02-06-Mậu Thìn*).

55. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên thức tỉnh tâm hồn mà sửa cải bước đường sai trước kia.

► Chợ Lớn, ngày 28 Juillet 1928 (Mậu Thìn)

THẦY, các con

TÁC CON XA THÁNH GIÁO CỦA THẦY ĐÃ LÂU, TƯỞNG LÒNG CŨNG HẰNG ƯỚC MƠ HOÀI VỌNG, MÀ THẦY lâu đến để lời tâm huyết chỉ giáo cho các con, Thầy cũng buồn lòng mà thấy bấy con lao nhao lỗ nhỏ lặn hụp chìm đắm giữa cõi hư sanh này.

Các con ôi! Thầy lấy đức háo sanh mà dìu dắt các con, chẳng khác nào như kẻ làm cha nưng niu dạy dỗ một trẻ bé, trông nom cho nó mau trưởng thành, hầu lưu danh truyền nghiệp cho có tên tuổi với đời. Sự nên hư của tôn chỉ nền Đạo có một phần ảnh hưởng rất lớn lao với quyền thế của Thầy, danh vọng của Thầy và luôn đến ngôi vị của Thầy nữa, con nên thì Thầy vui, con buồn thì Thầy buồn, mà con đau đớn tất Thầy đau đớn.

Vậy trong đời này, sự buồn vui, vinh nhục, phước họa cũng chẳng khác nào mấy ngọn sông, mấy hòn núi của Thầy lấy luật thiên liêng mà tạo; sông có thể thành ruộng, núi có thể diệt tiêu mà làm biển cả, cũng như sự buồn lắm lúc hóa ra vui, sự vinh thành nên nhục, cái phước đổi cái họa vậy.

Thầy thương phần nhiều các con dám xả diệt thế trần, trông mong nơi chí của Thầy mà dìu dắt đoàn em dại. Nhưng than ôi! Bấy quỉ rất hung hăng, một con sâu làm rầu cả mùa màng, vì vậy mà con đường của các con bị linh chinh vì nơi hành động của một hai kẻ có trách nhiệm xứng đáng; cái họa lây vạ tràn

kia, nhiều khi phải bôi xóa đến công trình xứng đáng của mỗi con và nhận chìm luôn đến con thuyền Bát Nhã, có lẽ mỗi con cũng hiểu thấu.

Các con ôi! Thầy thương đến tâm thành chánh trực đạo đức khiêm cung cũng như Thầy xóa kẻ xảo trá gian tà cầu danh chác lợi.

Ôi! Thầy cực nhọc bao phen, mà nay con đường ngó lại còn dài thăm thẳm, Thầy chỉ mong mỗi con tỉnh hồn, thức trí ngó lại bước đường sai trước kia, mà lập tâm làm việc chánh đáng, theo lần Thầy, thì sự may mắn ấy không còn chi cho Thầy vui hơn nữa.

Tr...! Con chớ phiền muộn lo buồn chi, địa vị mỗi con Thầy đã lập thành, cái tai nạn kia vừa qua thì có lẽ một ngày Thầy sẽ thấy các con thung dung mà hiến cho Thầy một sở trồng cấy chắc chắn, quyền thiêng liêng của Thầy nơi tay nếu chẳng phải để dắt các con, chớ cho ai được?

Khá trông cấy chí cao thượng anh phong mà nhìn sự đau đớn, chính mình Thầy đây không tránh khỏi.

Đời vui tạm sống thừa,

Đạo thiêng liêng bất tận.

Nên cần nặng nhẹ, trọng khinh mà chiều theo thời thế và tin tưởng trông cấy nơi Thầy, thì kiếp phù sanh của mỗi con và duyên tiền định của mỗi đứa đều nằm trong tay Thầy hết; Tr..., con hiểu há?

Tr..., con rán khuyên can bạn con và rán mà tuân lời Lý Bạch; ấy là hai chuyện Thầy cấy con.

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 28 Juillet 1928 (*Mậu Thìn*) nhằm ngày 28-07-1928 (âl. 12-06-*Mậu Thìn*).

56. Thánh giáo của Chí Tôn nói về bịnh đạo hiện thời. Mỗi chỗ đều mong độc lập, phần nhiều trong Đạo hiệp thể riêng mà kinh chống.

► *Câu Nhiễm, ngày 19 tháng 6 Mậu Thìn (05 Aout 1928)*

THẦY, các con

TR..., TH...! HAI CON ĐÃ ĐỂ CÔNG TRÌNH ĐI ĐẾN NHIỀU CHỖ ĐẶNG GIEO TRUYỀN MỖI ĐẠO CỦA THẦY, nhưng hai con chưa rõ tình thế của mỗi Đạo lúc này là sao?

Đạo hiện giờ cũng chẳng khác chi người bịnh mà lương y coi chưa ra chúng, bề ngoài coi chẳng có vẻ chi trầm trọng, nhưng một ngày kia nếu chẳng rõ mà chế cái thì xuất tại trong mà loạn ra ngoài, thế mạnh như núi đè cây, biển tràn bờ, chẳng thế chi ngăn chống nổi; ấy là lúc bịnh xung trong ngũ tạng lục phủ, nhập đến cao hoang, thì người bịnh dầu số Trời cứu cũng không qua đặng.

Các con dòm nền Đạo bề ngoài coi diêm dà sung túc mà chẳng thấy rõ cái mạch bịnh trong tâm, chẳng khác chi thế Sở chế bạo Tần, ham cái mạnh bề ngoài, biết cái sợ nơi mặt chớ chẳng rõ lòng người ra sao, mà không độ cái mạnh cấp thời đó sẽ dần dần tan như giá mà đổ ra yếu hèn thấp nhược; mỗi chỗ đều mong độc lập riêng. Người trong Đạo phần nhiều mong hiệp thể riêng cho mình mà kinh chống trở mặt với mỗi con.

Đạo thế chẳng kịp thì chầy sẽ thành ra một mối hàng mà mỗi người trong Đạo, sau khi giành giựt, cấu xé nhau, thì sẽ phân chia tan tành manh mún để trò cười về sau đó.

Ấy là tại nơi đâu?

Người hành đạo chẳng đủ quyền chế cái, kẻ tự cao muốn chiếm vị cầu danh, nghịch tư cách đối đãi với thế tình, gây ác cảm mà tạo thù oán. Hai con phải biết chỗ yếu nhược của Đạo nơi đó mà kiếm phương, tìm chức, lấy cộng hòa, hiệp như ý mà điều đình sửa cái cho chóng, làm sao cho mỗi đạo hữu các con đều ngó về Tòa Thánh mà xưng tụng ân huệ của mỗi con có trách nhiệm xứng đáng; và làm sao cho dứt mối hiểm thù riêng của mỗi đứa, hiệp đồng trí thức mà làm cho người ngoài dòm vào, nhìn nhận mỗi Đạo quý hóa và thấy đều sùng bái cử chỉ cao thượng của các con. Chừng ấy các con dầu không mạnh cũng ra mạnh, không đông cũng nên đông, mà việc phổ độ như sanh chẳng còn điều chi rắc rối.

Đạo trễ một ngày thì hại cho chúng sanh một ngày, mà mỗi đứa đều gây ác cảm làm cho mỗi Đạo thành ra bánh vẽ; thì chừng nào Đạo trọn thành nơi đây? Chừng nào cho Đạo truyền ra ngoại quốc?

Trong còn mơ màng như người say chưa tỉnh, thì ngoài thế nào được đầm ấm mà gieo lẩn ra, các con biết xưa những chi chi mà trái cả như tâm thì khó bền khó vững; chánh sách cộng hòa yên tịnh là chánh sách của các con đặt dùng lập Đạo mà thôi.

Kiều hãnh thái thậm, vào muốn có người trình, ra muốn có kẻ cúi, khoát nạt, đè ép, biết mình mà chẳng màng biết đến người, hay ý sức mà chẳng dòm xem thời thế; chẳng thấu phục nhân tâm, chẳng biết dùng khiêm từ mà đãi khách, là những nét của các bậc Vương Bá xưa dùng mà phải tan tành vũ trụ đó. Nay các con lập một Đạo cũng chẳng khác chi lập một nước, phận sự lại càng khó khăn hơn, liệu mà sửa cái, liệu mà điều

đình, mới có thể chống ngăn sự tàn hại mà làm cho nền Đạo được vững, người được hòa, tâm được hiệp, ngoài được mạnh, trong được thung dung, gieo giống quý mầu thì công ấy chẳng chi sánh được.

Thầy vì thương chúng sanh, tưởng công lao của mỗi đứa nên chẳng nỡ để cho mỗi Đạo điều tàn; nhưng nếu trong các con chẳng có đứa nào lãnh phần chế biến làm cho hòa thuận chung vui, để cho đến đời hiểm thù oán ghét nhau mà để trò cười muôn thuở, uổng công dìu dắt của Thầy bấy lâu, thì biển khổ sông mê là nơi các con chịu đời đời kiếp kiếp đó.

Thương chẳngặng đặng thấy nên, thì dầu cho các con càng đông, lại càng thêm nhiều người làm rối, thêm mối hận để chờ dịp cắn xé nhau chớ chẳng ích chi, nên biết nghe!

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

Phụ ghi:

Ngày 19 tháng 6 Mậu Thìn (05 Aout 1928)

Việt ngữ: Ngày 05-08-1928 (âl. 20-06-Mậu Thìn)

57. Thánh giáo của Chí Tôn nói về “Bất Sát Sanh” (Giới cấm).

▶ *Năm Mậu Thìn (1928)*

THẦY, các con

THẦY ĐÃ NÓI VỚI CÁC CON RẰNG: KHI CHƯA CÓ CHI TRONG CÀN KHÔN THẾ GIỚI THÌ KHÍ HƯ VÔ SANH ra có một Thầy và ngôi của Thầy là Thái Cực.

Thầy phân Thái Cực ra Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi phân ra Tứ Tượng, Tứ Tượng biến Bát Quái, Bát Quái biến hóa vô cùng, mới lập ra Càn Khôn Thế Giới. Thầy lại phân tánh Thầy mà sanh ra vạn vật là: Vật chất, thảo mộc, côn trùng, thú cầm, gọi là chúng sanh.

Các con đủ hiểu rằng:

Chi chi hữu sanh cũng do bởi chơn linh Thầy mà ra, hễ có sống ắt có Thầy. Thầy là cha của sự sống, vì vậy mà lòng háo sanh của Thầy không cùng tận.

Cái sống của cả chúng sanh Thầy phân phát khắp Càn Khôn Thế Giới, chẳng khác nào như một nhánh hoa trong cội, nó phải đủ ngày giờ Thầy nhứt định mới trở bông và sanh trái đặng trồng nữa, biến hóa ra thêm; nếu như ai bẻ hoa ấy nửa chừng thì là sát một kiếp sanh không cho biến hóa.

Mỗi mạng sống đều hữu căn hữu kiếp, dầu nguyên sanh hay hóa sanh cũng vậy, đến thế nầy lâu mau đều định trước, nếu ai giết mạng sống đều chịu quả báo không sai; biết đâu là cái kiếp sanh ấy chẳng phải là Tiên, Phật bị đọa luân hồi mà ra đến đời ấy.

Cái mạng sống là Thầy, mà giết Thầy thì không phải dễ; các con gắng dạy nhơn sanh điều ấy.

THĂNG.

58. Thánh giáo của Chí Tôn nói về “Bất Du Đạo” (Giới cấm).

► *Năm Mậu Thìn (1928)*

THẦY, các con

Ồ! THẦY SANH CÁC CON THÌ PHẢI YÊU TRỌNG CÁC CON CHẲNG CÙNG, MÀ THẦY CHO CÁC CON ĐẾN thế giới này với một Thánh thể thiêng liêng, y như hình ảnh của Thầy, không ăn mà sống, không mặc mà lành, các con lại không chịu, nghe điều cấm dỗ mê luyến hồng trần, ăn cho phải bị đọa, dâm cho phải bị đày, nên chịu nạn áo cơm, dục quyền cầu lợi.

LỢI, Thầy cũng đã dành cho các con chung hưởng cùng nhau mà cũng vì tham, đũa chứa nhiều, đũa chịu đói.

QUYỀN, Thầy cũng ban cho các con in như Thầy đã ban cho chư Thần, Thánh, Tiên, Phật, hầu cho đủ thể kèm thúc lấy nhau đặng giữ vẹn Thánh chất yêu sanh của Thầy, mà quyền ấy trở nên một cơ thể buộc trói như sanh trong vòng tội mọi. Ôi! Thảm thay! Cái thất vọng của Thầy nên ghê gớm, các con có hiểu vì sao mà cả nhưn sanh gian tham chẳng?

Thì cũng muốn cho nhiều sanh mạng chịu phục dưới quyền thế lợi lộc đó, vậy sự yếu trọng của con người là nạn cơm áo, nắm chặt quyền phân phát cơm áo, thì chưa ai đã chịu thọ sanh nơi thế này lánh khỏi.

Muốn cho đặng quyền hành ấy thì làm thế nào?

Dùng hết mưu chước quý quyết, đầu đoạt cho đặng lợi lộc quyền thế cho nhiều, vì vậy mà đời trở nên trường hỗn độn, tranh tranh, đấu đấu, giết giết, giành

giành, gây nên mối loạn, nhưn loại nghịch lẫn nhau giúp cho phép tà quyền, mạnh hơn, yếu thiệt, mất phép công bình thiên liêng tạo hóa; cái trường thảm khổ của thế gian cũng do nơi đó mà ra.

Vậy gian tham đã thâm nhập vào lòng, thì lòng hết đạo đức.

Tham gian nhập vào nhà, thì nhà không chánh giáo.

Tham gian đã nhập vào nước, thì nước hết chơn trị.

Tham gian đã lộng toàn thế giới, thì thế giới hết Thánh Thần, Thầy không cần nói sự gian tham có thể giục các con lỗi đạo cùng Thầy mà bị lằm điều tội lỗi. Ấy vậy gian tham là trọng tội.

THĂNG.

59. Thánh giáo của Chí Tôn nói về “Bất Tà Dâm” (Giới cấm).

▶ *Năm Mậu Thìn (1928)*

➤ **BẤT TÀ DÂM: Vì sao tội Tà Dâm là trọng tội?**

HÀM XÁC THÂN CON NGƯỜI TUY MẮT PHẠM COI THÂN HÌNH NHƯ MỘT, CHỖ KỶ TRUNG NƠI BỔN THÂN VỐN. MỘT KHỐI CHẤT CHỨA VÀN VÀN, MUÔN MUÔN SANH VẬT.

Những sanh vật ấy cấu kết nhau mà thành khối vật chất có tánh linh, vì vật chất nuôi nấng nó cũng đều là sanh vật, tỳ như: Rau, cỏ, cây, trái, lúa gạo, mọi lương vật đều cũng có chất sanh.

Nếu không có chất sanh, thì thế nào tươi tắn đặng mà chứa sự sống, như nó khô rũ thì là nó chết, mà các con nào ăn vật khô héo bao giờ. Còn như nhờ lửa mà nấu thì là phương pháp tẩy trừợc đó thôi, chớ sanh vật bị nấu chưa hề phải chết.

Các vật thực vào tỳ vị lại biến ra khí, khí mới biến ra huyết, chẳng cần nói, các con cũng biết cái chơn linh khí huyết là thế nào? Nó có thể huờn ra như hình mới có sanh sanh, tử tử của kiếp nhưn loại.

Vì vậy mà một giọt máu là một khối chơn linh, như các con dâm quá độ thì sát mạng chơn linh ấy.

Khi các con thoát xác, thì nó đến tại Nghiệt Cảnh Đài mà kiện các con. Các con chẳng hề chối tội đặng. Phải giữ gìn giới cấm ấy cho lắm.

THẮNG.

Phụ ghi:

Ấn bản lần thứ ba năm Canh Tuất (1970) không có bài Thánh giáo của Chí Tôn nói về “Bất Tà Dâm” này.

60. Thánh giáo của Chí Tôn nói về “Bất Ấm Tửu” (Giới cấm).

▶ 18-01-1927 *Bính Dần*

➤ *BẤT ẤM TỬU: Vì sao phải Giới Tửu?*

THẦY ĐÃ DẠY RẰNG: THÂN THỂ CON NGƯỜI LÀ MỘT KHỐI CHỜN LINH CẤU KẾT, NHỮNG CHỜN LINH ẤY đều là hằng sống; phải hiểu rằng: Ngũ tạng, lục phủ cũng là khối sanh vật mà thành ra, nhưng phận sự chúng nó làm, thảng hiểu biết hay là không hiểu biết, đều do nơi mạng linh Thầy đã phán dạy.

Vậy Thầy lấy hình chất xác phàm của các con mà giảng dạy. Trước Thầy nói vì có nào rượu làm hại cho thân thể con người về phần xác. Hình chất con người vẫn là thú, phải ăn uống mới nuôi sự sống, như rượu vào tỳ vị, nó chạy vào ngũ tạng lục phủ hết, thì trái tim con người chẳng khác nào như cái máy chánh để trữ sự sống, cũng phải bị thâm nhập vào làm cho sự lao động quá chừng đổi thiên nhiên đã định, thôi thúc huyết mạch phải vận động một cách vô chừng, mà làm cho sanh khí nơi phổi chẳng đủ ngày giờ nhuận huyết tinh sạch cho đặng. Trước huyết ấy thối lại cùng trong thân thể, để vật chất ô trược vào trong sanh vật, mỗi khối ăn nhằm phải bệnh, một ngày thêm một chút, hết cường tráng, cốt tủy lần lần phải chết thì thân thể các con phải chết theo.

Nhiều kẻ phải bị chết nửa thân mình vì rượu, nên ra đến đời.

Thầy dạy về cái hại phần hồn các con.

Thầy nói cái chơn thần là nhị xác thân các con, là khí chất (*le sperme évaporé*), nó bao bọc thân thể các con như khuôn bọc vậ, nơi trung tim của nó là óc, nơi cửa xuất nhập của nó là mỏ ác, gọi tiếng chữ là Vi Hộ, nơi ấy Hộ Pháp hằng đứng mà gìn giữ chơn linh các con, khi luyện thành đạo, đặng hiệp một với Khí, rồi mới đưa tấu đến chơn thần, hiệp một mà siêu phàm nhập Thánh.

Vậy thì óc là nguồn cội của Khí mà óc cũng bị huyết vận động vô chừng, làm cho đến đổi loạn tán đi thì chơn thần thế nào đặng an tịnh điều khiển, thân thể phải ra ngậy dại, trở lại chất thú hình, mất phẩm nhưn loại rồi, còn mong chi đặng phẩm Thần, Thánh, Tiên, Phật. Lại nữa, buổi loạn thân ấy để cửa trống cho tà mị xung đột vào, giục các con làm việc tội tình mà phải chịu phạt luân hồi muôn kiếp.

Vậy Thầy cấm các con uống rượu, nghe à!

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 18-01-1927 Bính Dần nhằm ngày 18-01-1927 (*âl.15-12-Bính Dần*).

Ấn bản lần thứ ba năm Canh Tuất (1970) không có bài Thánh giáo của Chí Tôn nói về “*Bất Âm Tửu*” này.

61. Thánh giáo của Chí Tôn nói về “Bất Vọng Ngữ” (Giới cấm).

▶ *Năm Mậu Thìn (1928)*

▶ **BẤT VỌNG NGỮ: Tại sao cấm Vọng Ngữ?**

THẦY ĐÃ NÓI RẰNG NƠI THÂN PHẠM CÁC CON, MỠI ĐỨA THẤY ĐỀU CHO MỘT CHƠN LINH GÌN GIỮ CÁI CHƠN mạng sanh tồn. Thầy tưởng chẳng cần nói các con cũng hiểu rõ rằng: Đấng chơn linh ấy vốn vô tư, mà lại đặng phép giao thông cùng cả chư Thần, Thánh, Tiên, Phật và các Đấng Trọn Lành nơi Ngọc Hư Cung, nhứt nhứt điều lành và việc dữ đều ghi chép không sai, đặng dâng vào Tòa Phán Xét, bởi vậy nên một mảy không qua, dữ lành đều có trả; lại nữa, các chơn linh ấy, tánh Thánh nơi mình đã chẳng phải gìn giữ các con mà thôi, mà còn dạy dỗ các con, thường nghe đời gọi là “*lộn lương tâm*” là đó.

Bởi vậy chư Hiền, chư Thánh Nho nói rằng:

“*Khi nhơn tức khi tâm.*”

“*Hoạch tội ư Thiên, vô sở đảo dã.*”

Như các con nói dối, trước chưa dối với người, thì các con đã nói dối với lương tâm, tức là chơn linh.

Thầy đã nói chơn linh ấy đem nạp vào Tòa Phán Xét từ lời nói của các con, dầu những lời ấy không thiệt hành mặc dầu, chớ tội tình cũng đồng một thể.

Nơi Tòa Phán Xét, chẳng một lời nói vô ích mà bỏ, nên Thầy dạy các con phải cẩn ngôn, cẩn hạnh, thà là các con làm tội mà chịu tội cho đành, hơn là các con nói tội mà phải mang trọng hình đồng thể.

Các con khá nhớ.

THĂNG.

62. Thánh giáo của Chí Tôn quở chư môn đệ nét Đạo còn kém, đức chưa thêm, e nền Đạo phải ngửa nghiêng.

► *Năm Kỷ Tỵ (10-02-1929)*

THẦY, các con

NGÀY THÁNG VẪN MỠI MÒN, MÀ ĐƯỜNG ĐẠO NHẮM CÒN DÀI ĐĂNG ĐĂNG, MỘT XUÂN QUA LÀ MỘT DẶM đường phải bước tới, mà Thầy ngảnh lại bước đường của môn đệ. Thầy vẫn thấy sứt sè, chớ chưa thấy chi có mòi tấn phát. Dẫn qua Mẹo lại, Thìn đến Tỵ về, xuân đổi lại xuân thay, năm kể rồi năm mãn. Ôi! Tấc bóng quang âm nhật thúc, mà xem lại tâm hạnh của mỗi con của Thầy thì nét Đạo vẫn kém hơn, đức chưa thêm được, tâm chí mòn mỏi lối đường ngay, mà nấu nung về nẻo vạy, e cho nền tảng thiêng liêng đồ sộ phải nghiêng ngửa. Rồi đây các con cũng chưa chắc hết tranh cạnh giành xé nhau, mà làm cho nền Đạo phải chia tan tành.

Đạo còn chứa tà vạy, người còn say mỗi lợi danh thì phương chi cứu chữa bịnh Đạo cho hết. Thầy cũng lắm đau thương, nhưng cũng chẳng cải sửa chi đặng. Thầy đã giao trách nhiệm lớn lao cho mỗi đứa đáng tin cậy; chúng nó chẳng biết điều đình, thì phú mặc tà quái xâm phạm mà thôi.

Ôi! Xuân tàn xuân đến, cái xuân của người đã sắp lụn hao, mà rồi cái xuân của Trời Đất, nước non cũng chưa chắc là vô cùng vô tận. Các con, nếu biết đời khổ tâm, biết vạy vò tình thế, biết chịu kém sút trong nẻo lợi đường danh, biết thiệt mình mà đặng cho kẻ khác, biết đổ lụy cho kẻ vui cười, biết nhọc nhằn trong kế

sinh nhai, biết giữ tâm chí cho thanh bạch, đừng như
bợn của chẳng nên dùng; biết động mỗi thương tâm,
thương người hơn kể mình thì là các con được tắm
gội hồn trong mà về cùng Thầy đó. Nét nào chưa vẹn,
khá biết sửa lần chớ nên trì hoãn. Đạo suy đức kém,
tà quái lừng hơi, các con gắng chung tâm xua trừ hết
lũ vạ tà, thì hiển công lớn cho Thầy đó.

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Năm Kỷ Tỵ (10-02-1929) nhằm ngày 10-02-1929 (âl. 01-01-Kỷ Tỵ).

Nơi đoạn 2: Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): Đạo còn chứa tà vạ, người còn say mỗi lợi danh thì phương chi cứu chữa bệnh Đạo cho hết.... ..

Ấn bản năm Canh Tuất (1970): Đạo còn chứa tà vạ, người còn say mỗi lợi danh thì phương chi cứu chữa bệnh Đạo cho hết.... ..

63. Thánh giáo của Chí Tôn dạy về việc Thượng Phẩm qui vị.

► *Tòa Thánh Tây Ninh, ngày 16 Avril 1929 (nhằm ngày 7-3 giờ Tý)*

THẤY, các con

TH... NG... KÊU MẤY ANH CON, KÊU NỮ PHÁI, VÌ CHÚNG NÓ VÁI Ở DƯỚI TỘI NGHIỆP.

Thầy đã nói rõ rằng: Thượng Phẩm phải về Thầy trước các con, nhưng mà hại thay vì biếng nhác, các con không đọc Thánh Ngôn của Thầy mà kiếm hiểu.

T...! Con có nhớ lời Thầy nói với các con rằng: Đạo vốn vô vi, nếu Thượng Phẩm không trở lại thiêng liêng chi vị thì ai đem các chơn hồn vào cửa Thiên giúp cho các con, lại nữa các con vốn là kẻ dẫn đường cho cả chúng sanh thay mặt Thầy nơi thế nầy về phần Trời, còn phần Đạo cũng phải có đôi đũa mới đặt cho, cười!

Th...! Con phải xây cái Tháp của Thượng Phẩm phía trước cây ba nhánh, phải day mặt về Đông, giống như ngó vào điện mà hầu Thầy vậy. Song, ba tầng phải lợp ngói như nóc chùa của các Đường Nhơn vậy nghe.

Đừng làm như cái Tháp của Bảo Đạo, vì hai đũa phẩm vị khác nhau, chung quanh Bát Quái Đài phải làm như hình có cột, tại chính giữa Tháp phải có một lỗ cho nhật quang rọi tới Liên Đài.

Các con sẽ bị Thái Bạch quở phạt, liệu lấy mà sửa mình, phải tùy theo lệnh dạy của nó, đừng nó giảm nộ chút ít nghe!

THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 16 Avril 1929 nhằm ngày 16-04-1929 (đl. 07-03-Kỷ Tý).

64. Thánh giáo của Chí Tôn khuyên phải thương yêu như loại bằng không đủ sức thương yêu thì cấm chửi đặng ghét.

▶ Ngày 11 tháng 1 năm 1930 (12-12- Kỷ Tỵ)

THẦY, các con

THẦY THƯỜNG NÓI VỚI CÁC CON RẰNG: CÁC CON LÀ CƠ THỂ CỦA SỰ THƯƠNG YÊU, MÀ CÁC CON KHÔNG CÒN HIỂU SỰ THƯƠNG YÊU LÀ GÌ, BỞI NƠI NÀO ĐÓ? T... kiểm coi.

(T... bạch: ...)

Không con. Sự thương yêu là giếng bảo sanh của Càn Khôn Thế Giới. Có thương yêu, như loại mới hòa bình, Càn khôn mới an tịnh. Đặng an tịnh mới không thù nghịch lẫn nhau, mới giữ bền cơ sanh hóa.

Còn nghịch cơ sanh hóa là ai, các con có biết không? T... kiểm coi.

(T... bạch: ...)

Không con. Con nói đó là nói dối cho tà quái, chớ thiệt là cho Quỷ vương. Quỷ vương là tay diệt hóa. Cũng như có sống của Thầy, ắt có chết của Quỷ vương vậy. Vậy thì các con coi Quỷ vương lấy cơ thể nào mà toan hại các con?

(T... bạch: *Quỷ vương xúi giục người không đem lòng bác ái mà gây rối lương sanh.*)

Sao con không dùng tiếng chết mà tỏ lý cao sâu? Vì có ghét nhau, vạ loại mới khi nhau; khi lẫn nhau mới tàn hại nhau, mà tàn hại lẫn nhau, là cơ diệt thế.

Vậy Thầy cấm các con từ đây, nếu không đủ sức thương yêu nhau, thì cũng chửi đặng ghét nhau, nghe à!

THĂNG.

65. Thánh giáo của Chí Tôn dạy rằng: Tu hành phải khác thế tục mới gần ánh thiêng liêng chứ không phải vừa tu vừa theo thế tục...

► *Tây Ninh, ngày 7-2-1930 (9-1-Canh Ngọ)*

THẦY

TÁC CON, THẦY QUYẾT LẤY ĐỨC HÁO SANH MỞ ĐẠO, CỨU RỒI SANH LINH, CHO KỊP TRƯỚC KỲ HẠ NGUỒN này, nhưng Đạo chẳng hoàn toàn, con đường đi chưa cùng bước, là vì tại nơi lòng nhiều đũa, chưa để hết tín ngưỡng mà nghe lời Thánh giáo, cho nên lần hồi, nên Đạo phải ra tan tành manh mún.

Kẻ hữu đức buồn lòng thối bước, đũa chơn thành không vui nắm tay theo; ma hồn quí xác loạn vào; kẻ đức thiếu níu đũa không nhân; thành ra như kém đức suy, cứ thẳng một đường tà dung ruối.

Cơ lập Đạo là nhiệm mầu vô giá, biết Đạo, biết ta, biết người, biết thế, biết thời, biết vinh hư, biết tổn vong ưu liệt rồi mới có biết hổ mặt thẹn lòng, biết sự thế là trò chơi, biết tuồng đời là bể khổ, biết thân nô lệ dẫn kiếp sống thừa, biết nhục vinh mà dạy trở trên con đường tấn thối. Có đâu đường đời còn lắm giành xé, hại lẫn nhau, mong chi đặng tâm Tiên noi Phật.

Công Thầy bố hóa, bị lũ học trò tham lam ngu xuẩn, dục lợi cầu danh làm cho tà quái lẫn vào, dìm dặt vào chốn hang sâu vực thẳm; thế mà hồn Đạo phải chịu ngàn năm phưởng phất.

Thầy thấy nhiều đũa xả thân cầu Đạo, diệt tục xử phạm để mình làm hương đạo. Hỏi vậy có ai xứng đáng chưa? M... Ng...?

M... Ng... bạch: ...

Ôi! Thầy vì mấy chục ức nguyên nhân, không nỡ để cho ngôi phẩm tan tành, chớ lấy luật Thiên thơ thì không một ai dự vào Kim Bảng.

Tu hành vẫn trái với thế tục, mà trái với thế tục mới đặng gần ánh thiêng liêng. Thấy thấy nhiều, tu cũng muốn tu mà thế tục cũng không muốn chừa bỏ. Thế tục là nét dàu dặt cho mất tánh thiêng liêng, phải lấy nghị lực cang tâm mà kềm chế, thì cái lối diệt vong mới chẳng làm uổng công phu hành đạo cho.

Áo dà cũng muốn mặc, giày đạo cũng muốn mang, muốn đứng trước cả nhân sinh để cho họ biết mình hướng đạo. Đường Tiên cũng lấp lửng, nguồn Thánh cũng toan vào mà thấy bạc rơi cũng chẳng bỏ, lợi mún chẳng từ, mượn danh Đạo mà tạo danh mình, vô Thánh Điện mà hơi tà còn phưởng phất. Muốn cho nhà thiết cao, áo thiết tốt, mượn lột cọp dọa cáo bầy, bụng trống lỗng, túi thâu đầy toan làm thầy lũ đại.

Ôi! Lốt Đạo, lốt Đạo, Thầy buồn cho trẻ ngây, chẳng còn biết làm sao đem Thánh giáo vào tai chúng nó được.

Thầy nhớ xưa, kẻ mộ Đạo, chịu ngàn cay muôn đắng, biết có người mà chẳng biết nhọc mình; giày gai áo bã, đội nguyệt mang sao, gió trước lột chồi tranh, mưa sau hư giậu lá, bản hàn chẳng quản, tay trắng dìu người, một mảy không bợn nhơ, mới có thể lập ngôi cho mình đặng; có đầu lấy của lẩn nhân, mượn quyền xưa đức, kẻ chân thành lánh mặt, đũa tà mị áp vào, rồi cúm núm mang hơi tà, lại đưa nói rằng thờ chánh giáo.

Thầy hỏi: Ai chúng cho?

Lẽ Nhạc chẳng hoàn toàn, nhiều đũa cậy tài học giỏi lượm lật sách xả rác hủ nhơ; mong bài bác đặng

vinh mặt. Thấy bây giờ chẵn để phú Thiên điều hành luật, ai biết nguồn cội, vội sửa mình; mới mong tránh khỏi lũ tà ma mà đi cho cùng bước Đạo.

Uống thay! Nền Đạo chẳng phải hư, ngày nay không phương tái lập. Thầy giao cho mấy đứa, vì Đạo vì Đời khá hiệp trí chung lo, họa may mới vớt người đặng muôn một.

M... Ng..., con được phép cho mấy anh Tr..., Tr... coi Thánh giáo của Thầy. Thầy cho các con hay rằng: Đại Lễ Tòa Thánh chẳng hoàn toàn theo cách thức dạy trước đây thì khá biết rằng, có tà quái chứng mà thôi nghe!

Thầy khuyên các con:

*Bước Đạo lần chơn một dạ thành,
Xu trần chốn luyện lợi cùng danh.
Nâu sông nhuộm áo pha màu khổ,
Tránh mối oan khiên chớ buộc mình.*

Thầy ban ơn cho các con.

THẮNG.

66. Thánh giáo của Nhân Âm Đạo Trưởng giải thích hai câu: Lung kê hữu mễ than oa cận, Dã hạc vô lương Thiên Địa khoan.

▶ 12-4-1930 (17-3-Canh Ngũ)

NHÂN ÂM ĐẠO TRƯỞNG

ĐĨ CHƯ ĐẠO HỮU.

Đã lâu, Bản Đạo không được giáp mặt chư đạo hữu, để luận một vài câu chuyện về đạo đức. Hôm nay, Bản Đạo cũng để dạ khen một ít hiền hữu đã để hết tâm chí trau giồi Thánh chất, mà cũng buồn nhiều đạo hữu còn chăm nom bước thế hơn đường tu. Đức Chí Tôn đã lấy từ bi mà châm chế, mong ngày Đạo được hòa bình. Vậy khá chung trí hiệp tâm mà tái diu mỗi Đạo. Ấy là phương chuộc lỗi sửa mình mà trở về ngôi cũ đó. Phải khá lo xa.

H... hiền hữu lúc nầy chuyên về văn chương quốc âm nhiều lắm há?

Nhiều đạo hữu khác đã từng được Thánh giáo và học hỏi đã thông, vậy Bản Đạo xin giải giùm bài thi nôm nầy:

*Đường về chớ nệ bước non sông,
Lần đến tìm nơi cảnh bá tòng.
Bụng trống thành thơi con hạc nội, (1)
Lúa đầy tủng thiếu phận gà lông. (2)
Cô phần gánh lại đà bao tuổi, (3)
Sô diên xem qua khỏi mấy dòng. (4)
Một điểm quanh co lên một nấc,
Lần lừa ngày tháng ắt qua đòng.*

(Nhiều người giải bốn câu trên, qua đến điển tích và cặp luận thì không ai hiểu hết, nên Ngài giải nghĩa).

GIẢI:

(1) (2) : Lý Bạch viết:

*Lung kê hữu mễ than oa cận,
Đã hạc vô lương Thiên Địa khoan.*

Thích nôm: Gà lồng có lúa đầy bụng hằng ngày, mà nổi nước sôi hằng cận bên, không biết phải bị giết ngày nào. Còn con hạc nội, tuy bữa đói bữa no, nhưng trời đất rộng thênh, mặc tình cao bay xa liệng.

Tóm lại, thà cực mà được thông thả, còn hơn sướng mà phải chịu nguy hiểm. Có mỗi Đạo dìu mình được tự do thiêng liêng, mà cái tự do thiêng liêng ấy, ta hãy làm con hạc nội mới mong chiếm được.

(3) *Cô phần* là mả hoang. (4) *Sô diện* là nhãn mặt.

Nghĩa giải riêng Luận nhứt và Luận nhì, chớ không phải chung nghĩa.

GIẢI:

Ta nhìn mấy cái mả hoang, mả lạnh, nếu tìm mà hỏi cho rõ tông tích, thì toàn là những kẻ thiếu niên nằm nơi đó, thế thì đời người như bọt nước, như mây bay; nếu chẳng lo tu cho sớm, chừng khuất bóng rồi, té ra mình chưa gặp Đạo.

Đức Thích Ca nói:

*Mạc đãi lão lai phương học Đạo,
Cô phần tận thị thiếu niên nhưn.*

Nghĩa là: Chớ có đợi lúc già mới học đạo, những mả hoang ấy toàn là của kẻ còn trai trẻ.

Chư đạo hữu hiểu rõ chưa?

(4) *Dòng* đây là dòng nước, nước mà bị gió thổi, có con sông nào khỏi nhãn mặt. Nước bị gió như người

bị cường quyền, nếu chẳng thoát ra quyền ấy thì chưa dễ chắc còn thân. Đạo là phương diu người khỏi quyền ấy mà thôi.

Cổ nho có câu:

*Thanh sơn nguyên bất lão, vị tuyết bạch đầu,
Lục thủy bốn vô sâu, như phong xô điện!*

Nghĩa là: Núi kia chẳng phải già mà bị tuyết đóng nên bạc đầu. Nước kia chẳng phải sâu mà bị gió thổi nên nhả mặt.

Phải tìm cao xa mà hiểu.

Còn hai câu chót ai cũng hiểu. Vậy chư đạo hữu rón học Đạo, nghe:

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thúc biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 12-04-1930 (17-03-Canh Ngũ) nhằm ngày 12-04-1930 (âl. 14-03-Canh Ngọ).

Nơi đoạn 2: Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): Đã lâu, Bản Đạo Ấy là phương chuộc lỗi sửa mình mà trở về ngôi cũ đó.... ..

Ấn bản năm Canh Tuất (1970): Đã lâu, Bản Đạo Ấy là phương chuộc lỗi của mình mà trở về ngôi cũ đó.... ..

67. Thánh giáo của Chí Tôn dạy gắng trau giới đạo đức để thắng tà quyền.

▶ *Giờ Sứ 23-3-Canh Ngũ (21-4-1930)*

▶ **Tái Cầu**

THẦY, các con

TR...! THẦY LẬP NỀN ĐẠO NẦY RA LÀ DO NƠI THIÊN THỜ, LẠI CŨNG CÓ LÒNG TỪ BI ĐỂ VỚT CẢ MẤY CHỤC triệu nguyên nhân lớn lao trở hồi cựu vị. Thầy biết có những chơn linh vì lãnh mạng tá phạm mà diu dắt các con của Thầy, nên chẳng nại công lao nhọc, yêu cầu cùng Tam giáo nối tay cho Thầy cứu rỗi các con.

Than ôi! Công trình Thầy và các Đấng Thiêng Liêng thì nhiều mà tác thành của mỗi con thì không đặng mấy; nhiều phen sống khổ, muốn chìm đắm các con, mà Thầy phải sợ cho đến nhăn mày khổ lụy. Thấy vậy chẳng đành, Thầy phải sửa cải Thiên cơ mà để cho mỗi đứa được có ngày giờ và thế lực mà diu dắt nhau cho tròn phận sự; nhưng rốt lại tà quyền cũng lấn lướt chất Thánh, bước tục dẫn chơn phạm; Thầy rất đau lòng mà dòm thấy con cái liễu xiếu bị lầm vào đường tà quái.

Đứa thì mê tài, đứa thì ham cận sắc, đứa bị biếm vào lối lợi quyền, đứa bị xô vào nơi thất đức. Mỗi đứa mỗi nẻo, đều quăng sạch chất thiêng liêng, lầm lũi đưa tay theo mấy mươi động.

Hại nữa, là các con lại bị nó tàng ẩn, xô cho dang nhau bứt nghiêng tình đoàn thể; chặt lia dây liên lạc; giành xé cắn rứt nhau, như kẻ khác nhà, gà riêng ổ; cho đừng có thế lực chi, mà kình chống với chúng nó; rồi rốt cuộc lại thì các con phải lần lần bị manh mún.

phân chia, sa vào hang sâu vực thẳm.

Thầy tưởng để cho các con lo liệu giành giật đương cự với chúng nó; nhưng dòm Thiên thơ thì tám phần mười đã sa ngay vào chơn của quỷ vương vầy đập; mà lại phần đông các con là bậc phẩm cao, chức trách trọng hậu. *Thầy phải ép lòng chịu tư vị với các con, mà thố lộ một ít.* Vậy nên biết mà kềm sửa bước đường, đặng cứu chữa căn bệnh cho nhau, và ngăn ngừa bước đường cho những đứa sẽ đến.

Tà đã thắng chánh, thì con làm thế nào đương cự cho kham. Con là đứa Thầy đã tin cậy hồi mới ban sơ; tuy bước đường cũng lầm lúc sai lầm, nhưng nhờ các Đấng Thiêng Liêng thương mà chỉ dẫn; nên bước vừa trờ tới kịp lúc trở ra. Thương hại thay cho nhiều đứa khác, quyền chưa từng nắm, của chưa đặng cầm, sắc chưa từng gần, lợi chưa từng thấy; bị lũ quái tày Thiên thơ, đem treo trước mắt, mà phải lầm lũi bước đường; chơn linh quý hóa kia mắc lẫn với xác phàm, mà phải chịu muôn đời chìm đắm.

Đạo tuy cao, song nên biết sức quỷ cũng chẳng hèn; nếu không ngăn ngừa, dẫn lửa nóng trong tâm thì lửa Tam Muội của Quỷ vương đốt cháy. Con khá hiểu lời Thầy, và nên biết rằng, nếu con chẳng dụng quyền lực của Thầy ban cho con mà đương cự diu dặt các em, thì một ngày kia nó dẫn đi lần hồi hết; rồi còn một mình, như chim lẻ bạn, như phụng lạc bầy; gặp cơn giông tố kia cũng chẳng sức gì đỡm đương cho khỏi sa nơi hắc ám. Chừng ấy thì thế giới phải tạo lập lại, sứt các con cho đến địa cầu bảy mươi hai đặng chờ lúc thiên niên đày vào Nghiệt Cảnh. Nên biết trách nhiệm rất nặng nề; nếu chẳng kham, thì con đường thiêng liêng

kia đâu an vị được.

B...! Thầy đã lấy ân huệ ban cho con, rất xứng đáng, cái ân huệ ấy là tấm sắt hộ tâm; sao chẳng giữ gìn trọng trách, làm cho chinh lòng nhau. Chưởng Đạo Kim Biên lãnh mạng Thầy mà dùi dắt; hễ có một bụi trời hơn, thì con đường phải gay trở thêm. Nếu cái nhẫn kia chẳng đặt để đứng đầu, làm cho nó phiền, trả chúc lại, cũng như Lý Bạch ngày nọ thì mong chi đi cho cùng bước.

Thầy thấy Thiên thơ mà đau lòng, nên mấy lời này là lời *chót thiết yếu chung*; nơi đây cũng vậy, mà Kim Biên cũng vậy, khá chung lo mà gỡ rối, nghe!

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

68. Thánh giáo của Quan Thánh Đế Quân khuyên cải tà qui chánh.

▶ Ngày 12-5-Canh Ngũ (8-6-1930)

QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN

ĐĨ CHƯ ĐẠO HỮU,

Nền Đạo chưa lập thành, mà bên trong thì người biếng trau Thánh chất, nơi ngoài, người lại muốn kêu nài so đo với các Đấng Thiêng Liêng, đặng làm cho rõ mình là thấy xa hiểu rộng.

Thời thế đã đổi dời, họa Thiên điều hầu kế cận; từ Nam chí Bắc, khắp Đông qua Tây, thỉnh thoảng trường náo nhiệt khởi động, diệt tàn kẻ vô đạo. Xác phàm mất thịt, nếu đã sẵn ánh thiêng liêng, mà không sớm tỉnh hồn, thì mảnh tro bụi kia, chẳng khỏi chịu hình đòi lúc. Than ôi! Trời cao minh soi xét, mà người vẫn mê muội ám mờ, đem mảnh trí còn con kia, chống kinh với khuôn linh Tạo hóa. Muốn học mùi Đạo, mà lại kèo nài giao kết, thì dầu cho bậc phẩm nào đi nữa, cái ân đức từ bi cũng khó chiều theo được.

Các Đấng Thiêng Liêng xưa kia khổ hạnh, công cán thế nào mới được về ngôi cao phẩm quý, há chẳng phải là gương tín thành đáng noi dấu hay sao?

Đời mộng ảo này, sự còn mất như bọt nước mây bay, khá qui chánh cải tà, nắm giữ lòng thiện niệm, thì một mai mới tránh khỏi bầy vô thường của quỷ vương đương giành xé. Tánh kiêu căng tự đại, là hang thẳm chôn lấp trọn thân hình hồn phách đó; nên ghi nhớ mà lập tâm sửa mình. Khá gắng nhớ bài này:

Khuôn đời chưa để tạo nên hình,

*Tóc bạc còn mờ lối nhục vinh.
Hòn ngọc khó đem trau Thánh chất,
Cân vàng khôn lấy nện chày kinh.
Phước Trời gieo sẵn còn giao kết,
Lợi thế chưa nên xúm giựt giành.
Thời cuộc tuần hườn tai ách khởi,
Liệu mà xông lướt liệu đua tranh.*

Các đạo hữu Thiên Phong nên giảng bài này cho chúng sanh.

THĂNG.

69. Thánh giáo của Nhân Âm Đạo Trưởng khuyên sớm tỉnh ngộ, giữ vững tinh thần để tránh khỏi nạn diệt vong.

▶ Ngày 12-5-Canh Ngũ (8-6-1930)

NHÂN ÂM ĐẠO TRƯỞNG

HỈ CHƯ ĐẠO HỮU, CHƯ ĐẠO MUỘI,
Bản Đạo vâng Đức Chí Tôn đến tỏ cùng chư đạo hữu yêu dấu ít lời.

Bản Đạo rất buồn cho nhơn sanh, chưa kịp nường bóng Đạo, để đến đổi ngày nay Thiên điều đã cận, nên biển khổ phải chịu đắm chìm, khó mong siêu rỗi đặng. Cũng nơi Thiên tai, ách nước, nhưng rất đau lòng dòm thấy muôn ngàn nhơn loại lặn hụp chói với nơi vực thẳm hang sâu kia, mà con thuyền Bát Nhã cũng còn sóng dập gió dồi, linh đình trên biển khổ, sông mê, khó vớt người bị đắm.

Nền Đạo thung dung được đứng sững trên cõi Việt, mà đùm bọc che chở những kẻ hữu phước, hữu phần, nếu dần dà chẳng tỉnh ngộ, mà un đúc cho cứng như khối tinh thần, để nay trở bước, mai đổi đường, thì mảnh xác phàm tục kia, tránh sao khỏi lối tan tành ra tro bụi.

Bản Đạo khuyên khá hết dạ kính thành, mà vọng ngưỡng nơi Đấng Chí Tôn, thì con đường được thung dung đầm ấm, chí u đem họa còn con biển đổi trong gia đình, mà so sánh thành tròn với đức háo sanh của Tạo hóa, thì đường đạo đức minh quang, thế nào trông trở bước tới nữa, mà vệt nút mây xanh trông vào cảnh tự tại.

Vào nơi đạo đức rồi, dầu cho phải cắt ái ly gia, chia

tình xẻ nghĩa, máu thịt đoạn ly, mà làm cho tròn trách nhiệm xứng đáng của mình, để hiến thân chuộc sanh mạng cho muôn ngàn kẻ đồng bào, thì cái đau đớn thường tình, sự khổ tâm ở thế kia, đau khổ nào có tiếc. Ấy là cử chỉ của các bậc Thánh trước, tìm mỗi chơn đạo như thế, chơn đạo hữu nên ghi.

THĂNG.

70. Thánh giáo của Lý Bạch dạy rằng: Đạo chẳng phải món hàng để cầu nài người nầy kẻ khác.

► Ngày 05 tháng 05 Canh Ngọ (10-06-1930)

LÝ BẠCH

LỈ CHƯ ĐẠO HỮU,
... ..

Đạo chẳng phải một món hàng mà nay đem cầu người nầy, mai đem nài kẻ kia, cho họ biết mà nhìn nhận, thật nên nhục thể Đạo quá! Đấng Chí Tôn đã gieo giống quý hóa rồi, thì cần phải vun trồng cho cội sơn sơ. Cội sơn sơ mới có đâm chồi trở tược nhành lá sum sê, hoa đơm sắc sảo, rồi mới đến trái oằn sai mà thành kết quả xứng đáng. Chùng hương nực mùi, hoa đơm trái rồi, ngàn dặm cũng tìm đến hưởng nhờ giống quý, nhọc chi phải hạ mình mà làm cho nhẹ nhàng phẩm giá.

Các đạo hữu cứ đường ngay thẳng tới, chung lưng đầu cật mà lo việc mình, thì muôn việc đều nơi Chí Tôn sắp đặt nghe:

Tr... hiển hữu rõ chưa? Đã lắm nhiều rồi đó. Danh Đạo đã bán một lần rồi rán mà chuộc lại. Tòa Thánh là cội nguồn, ngày nào được sùng sụng đứng vững nêu trên miền Tây Vực nầy, ấy là ngày họ cầu thỉnh các đạo hữu đó. Nên biết mà lo

... ..

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 05-05-Canh Ngọ nhằm ngày 01-06-1930 (âl. 05-05-Canh Ngọ).

71. Thánh giáo của Lý Giáo Tông dạy rằng: Chư đạo hữu vì mang nặng thi phạm nên phải chịu cường quyền đè nén, còn Ngài thì chưa ai phạm đến đặng. Vậy Ngài đem cặp nhân thiên liêng để thấy giùm mọi điều.

► *Tòa Thánh, ngày 24 Décembre 1930 (Canh Ngọ)*

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

LỄ CHƯ HIỀN HỮU, CHƯ HIỀN MUỘI.
Lão đã mang một cảm tình rất nặng cùng chư hiền hữu, hiền muội rồi đó; Lão là người đã đứng ngoài vòng thế sự hèn lâu, nên đòi phen bực ngợ, phải tìm tòi lượng trí lý mỗi người, ôi! Nghĩ nên rất khó! Vì khi nãy, Lão thấy con cái Chí Tôn đông đảo dường ấy, may là một nước Việt Nam chưa đủ trọn, mà dường này, ngày nào Đạo đã truyền bá toàn trong nhơn loại, trọn khắp ngũ châu, mới sao nữa!

Ngán thay cho cái trách nhiệm nặng nề, vì trót đã hứa lời cùng Tử Bi ra tế độ, hễ trách phận đàn anh, tuy nhiên lấy oai quyền khuyến nủ trừng trị lấy em mặc dầu chớ cũng nên hiểu tâm của mỗi đứa. Lão chỉ sợ một điều là Lão không phương gần kẻ tà tâm, toan dạy dỗ. Còn như gần kẻ đạo đức chơn thành thì rất dễ, song chẳng cần ích, tâm Thánh là ngôi vị của Đấng Thiên Liêng, không lo trau giồi thì cũng còn tự nhiên vì vẻ đẹp; còn vẻ đẹp thiên nhiên đã mang nặng thi hài nơi khổ cảnh này mà không mất thì đoạt vị đã đặng rồi, lại cần ai nâng đỡ; ấy vậy, Lão đến mà gieo hạt Thánh cốc nơi lòng của kẻ tà tâm, mong cho đơm bông kết quả đặng liệu thế hồi tâm, chớ chẳng phải đến rước người hiền ngộ.

Lão đây cũng vậy, mà chư hiền hữu cũng vậy, chúng ta đã đến tạo thế sửa đời vẫn là phận sự của chúng

ta đã hẳn, hãy biết phận mình mới an tâm, liệu thế chuyển xoay, đã có khó ắt có hay, đã có gay thì có thuận, bền chí xem mây mùn cơ đời. Chư hiền hữu, chư hiền muội xem trong năm khai Đạo, biết bao khổ não truân chuyên, Lão vì đã thấy rõ, nên không nở ngồi an xem cơ thẳng bại, Lão nhứt định đứng chung vai đầu cột cùng chư hiền hữu, chư hiền muội mà chia bớt khổ tâm.

Lão chẳng phải sợ, vì chưa có quyền hành hữu vi nào mà phạm đến Lão đặng, chỉ sợ giùm cho chư hiền hữu, chư hiền muội mang nặng thi phạm, mà chịu cường quyền đè nén. Chư hiền hữu, chư hiền muội có đạt được phép tiên tri như vậy đâu mà mong tránh khỏi.

Lão nghĩ như thế, nên nhứt định tái thủ quyền hành, đem cặp nhãn thiêng liêng thay vì cặp nhãn của Thầy đặng thấy giùm mọi điều cho chư hiền hữu, chư hiền muội, đặng quyết thẳng chúng sanh trong kỳ khai đạo nầy, thì Lão tưởng khi Lão chưa phải là người vô dụng vậy.

Lão mang nặng tình nghĩa cùng một bạn thiêng liêng vì đời lãnh mạng, tạo Đạo đặng cứu chúng sanh mà phải chịu mông trần vào cảnh đọa. Lão nên nói rằng: Cơ thưởng phạt của Thiên Thơ thì lắm điều trái hẳn với trí người tưởng tượng, *có nhiều khi thưởng hữu hình mà làm hình phạt vô vi, mà cũng có khi lấy hình phạt hữu vi mà thưởng thiêng liêng công nghiệp.*

Vậy cái thưởng và cái phạt của Lão dùng điều đình Thánh Giáo, nhiều khi chư hiền hữu, chư hiền muội không phương thấy lý đặng. Nên khá dè chừng, đừng vội luận nhảm, bàn khùng, mà mang tội thiêng liêng rất uổng, nghe!

THẮNG.

72. Thánh giáo của Chí Tôn dạy: Biết Thiên mạng, biết mình, biết chúng sanh. Ấy là biết tìm ngọn đuốc sáng sủa tôn chỉ thanh cao, mà nâng mình khỏi nơi biển khổ vậy.

► *Mồng 9 tháng 2 Tân Mùi (26-04-1931)*

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI

ĐĨ CHƯ MÔN ĐỆ,
Tr...! Nền Đạo chinh nghiêng, ấy cũng nơi Thiên định. Nước có trị loạn, đời có hưng vong, thì Đạo tất phải có dùn thẳng, quanh co, rồi mới đến thẳng rằng đường ngay mà lập nên thể thống.

Thấy đã vì chúng sanh mà lập Đạo, nhưng kẻ phạm tục còn ám muội, tham danh chác lợi, lẩn tước cầu quyền, thì ấy là tự chúng nó gieo mình nơi vực thẳm; cần thiêng liêng thế nào, rồi cũng vì tội tình ấy, mà để cho các con biết sự khinh trọng lúc kết cuộc ra sao.

Con khá giữ mực thẳng, mà đi cho cùng bước Đạo; ấy là tri thiên mạng đó.

Cuộc biến đổi đau đớn ở thế tình, chẳng qua là do Thiên thơ định đoạt. Rủi may, may rủi, khá biết có Thầy, có Đạo; vui lòng thiện niệm thì sự lo lắng mảy mún chi của con, cũng có nơi thiêng liêng biết đến, nghe!

Chớ nên xao tâm động trí, ngơ ngẩn theo thường tình, thì nào cần được tự mình, mới có thể ngăn cản tà mị độn nhập vào mà khuấy rối; ấy là lời dặn định ninh, nếu chẳng lưu tâm, thì chẳng khỏi sự khổ xảy tới.

Nên biết nghe!

Đ... đến nghe dạy, nghe và kiểm biết:

Cái Đạo cang thường có thể thôi,

*Thương sanh giữ vẹn chớ nghiêng đời.
Nhọc đời chưa dễ công đeo đuổi,
Nâng thế tua trau quả đắp bồi.
Chích cánh riêng vui con hạc lánh,
Ngựa thuyền còn đợi nhánh tùng rơi.
Đường tơ đã đứt đừng toan nối,
Đạo đức thì lo trở lại ngôi.*

Căn xưa quả cũ, đã trả vẹn thì con đường đạo đức, tất là nấc thang dìu đến phẩm cũ ngôi xưa. Biết thiên mạng, biết mình, biết chúng sanh. Ấy là biết tìm ngọn đuốc sáng sửa tôn chỉ thanh cao, mà nâng mình khỏi nơi biển khổ vậy...

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 26--04-1931 nhằm ngày 26-04-1931 (âl. 09-03-Tân Mùi).

73. Thánh giáo của Lý Giáo Tông dạy rằng: Ngài lãnh việc Giáo Tông mà lập vị cho đoàn em bước tới, v.v. . .

► Ngày 1-8-1931 (*Tân Mùi*)

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

TH... TR... NH... NGÀY NAY LÃO ĐÃ NHƯỢNG NỬA QUYỀN HÀNH CHO ĐÓ, LÀ CÓ Ý ĐỂ MẮT COI HIỀN HỮU ĐÚNG PHẬN CÙNG CHĂNG? Lão hạ mình bỏ quyền. Nhứt Trấn, lãnh việc Giáo Tông mà lập vị cho đoàn em bước tới. Lão đã lắm phen thấy điều khó khăn mắc mỏ của phần ấy, nên ra tay giục loạn đảng phân rõ chánh tà, hầu giúp phương cho Hội Thánh trừ khử.

Lão để mắt coi cái công bình phạm của chư hiền hữu giữa Tòa Tam Giáo là dường nào? Lão lại còn lấy công bình thiêng liêng mà để phương cho mỗi vị tội nơn cải lỗi lấy mình, ấy là thể lòng từ bi của Đức Chí Tôn. Bằng chẳng, thì Lão đã hạ cơ trục xuất cả thầy, chư hiền hữu đừng tưởng lầm rằng vì Đạo chinh nghiêng mà buộc Lão tòng đời; ấy là lời tuyên ngôn của Lão đã hứa quyết. Hiền hữu làm thế nào cho vừa trách nhiệm thì làm cho Lão xem thử.

Ng... Tr... Th... Lão để lời ban khen đó, nên hư của Đạo đều nơi tay hiền hữu, hiền hữu khá liệu lấy mà giữ gìn. Lão ở trong thân hiền hữu, hiền hữu ở trong thân của Lão, Lão đủ quyền hành mà xây chuyển Thiên cơ được cùng chằng cũng do hiền hữu. Khá kính lịnh. Chí Tôn để lời mừng cho hiền hữu.

Th... T... Th... Lão mừng hiền hữu đó. Lão vì Chí Tôn đã hứa mà lo lập vị cho đáng giá, vậy hiền hữu

cũng phải tận tâm mà chung lo với Lão mới phải.

Ngày nay đã hành chánh, thì cũng nên lập mình cho đủ tư cách của một người cầm sanh mạng của nhơn loại. Chưa có ngôi vị Đế vương nào mà sánh với phẩm vị thiêng liêng đặng, khá phân biệt trượng khinh mà giữ gìn kéo bị tà tâm rối loạn. Hiểu à.

Lão chưa hề thấy ai để trọn tấc lòng mà làm nên danh thế cho Đạo, mà kẻ phá Đạo hư rất nhiều. Hiền hữu rán mà trừ tà, diệt mị cùng Lão, kéo ngày sau tránh không qua lời tiên tri của Lão đã nghe! Phải hiệp đồng cùng cả Chúc Sắc Đại Thiên Phong mà khử loạn, bằng chẳng vậy thì Lão nhứt định không cho ai thăng cấp một người. Hiền hữu biết rằng trong trận trí binh này, nếu không đủ tài tình oai dũng thì chẳng hề thắng đặng. Hiền hữu đã lãnh trách nhiệm nặng nề giáo hóa, thì khá dạy sanh chúng biết lẽ chánh tà mà toan độ rồi, còn mưu chước của quỷ quái, tinh ma là mưu của Lão để phân biệt chơn giả, vàng thau, cho phẩm giá trọng khinh. Nếu hiền hữu để tai vào lời dối trá thì là làm binh khí cho chúng nó hại Đạo đã, nghe!

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 01-08-1931 nhằm ngày 01-08-1931 (*âl. 18-06-Tân Mùi*).

74. Thánh giáo của Chí Tôn dặn làm phận sự cho vẹn vẻ cùng Thái Bạch. Hễ có mạng linh chi có đủ Thái Bạch và Hộ Pháp hạ truyền thì phải hội đủ Nhơn Sanh, Hội Thánh và Thượng Hội mà cứu xét.

► *Tây Ninh (Thảo Xá Hiến Cung), ngày 23 Décembre 1931*

THẦY các con

THẦY LẤY LÀM VUI ĐƯỢC GẶP CÁC CON ĐỦ MẶT NGÀY NAY MÀ HẦU THẤY.

Các con nghe lời dặn cần yếu nầy, mà làm phận sự các con cho vẹn vẻ cùng Thái Bạch.

Các con phải nhớ rằng toàn thế giới Càn khôn, chỉn có hai quyền: Trên là quyền hành Chí Tôn của Thầy, dưới là quyền hành của sanh chúng. Thầy đã lập hình thể hữu vi của Thầy, nghĩa là Hội Thánh của Đại Đạo ngày nay rồi thì Thầy cũng phải ban quyền hành trọn vẹn của Thầy cho hình thể ấy đặng đủ phương tiện độ chúng sanh, còn các con cả thầy đều đứng vào hàng sanh chúng, dưới quyền hành chuyển thế của đời, nghĩa là toàn nhưn loại đồng quyền cùng Thầy, mà tạo hóa vạn linh vốn là con cái của Thầy, vậy thì vạn linh cũng có thể đoạt vị vào hàng Thần, Thánh, Tiên, Phật đặng.

Trong quyền hành ấy có nhiều đẳng cấp, nên khởi phải chịu phẩm Người; ấy vậy Người là chủ quyền của vạn linh. Thầy nói rõ: *Quyền Chí Tôn là Thầy, quyền Vạn Linh là sanh chúng*, ngày nào quyền lực Chí Tôn đặng hiệp một cùng Vạn Linh thì Đạo mới ra thiết tướng. *Thầy đã ban quyền hành Chí Tôn của Thầy cho hai đứa làm đầu Hội Thánh là Giáo Tông cùng Hộ Pháp*. Vậy thì quyền hành Chí Tôn của Thầy đặng trọn vẹn khi

Giáo Tông cùng Hộ Pháp hiệp một. Còn cả nhơn loại thì là quyền lực Vạn Linh. Quyền hành Chí Tôn của Thầy duy có quyền hành Vạn Linh đối phó mà thôi.

Thái Bạch hằng giận các con rằng: Mọi điều chi nó đã hiệp đồng cùng Hộ Pháp mà ban hành, thì các con lại còn khi lịnh mà xem rẻ rúng. Vậy thì từ đây hễ có mạng lịnh chi đã đủ hai đứa nó hạ truyền thì các con phải *hội đủ Nhơn Sanh, Hội Thánh và Thượng Hội* mà xét nét cho cặn kẽ phân minh, đặng thi hành phận sự.

Thái Bạch đã hứa cùng Thầy rằng, qua ngày Tòa Tam Giáo nữ phái rồi, thì nó sẽ phong Thánh thêm nữa. Các con rần mà chiều theo lòng nó nghe:

Thầy ban ơn cho các con.

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 23 Décembre 1931 nhằm ngày 23-12-1931 (*âl. 15-11-Tân Mùi*).

75. Thánh giáo của Nguyệt Tâm Chơn Nhơn dạy: Nước Thiên Đường thì ít kẻ, cửa Địa Ngục vẫn nhiều người...

► *Thánh Thất Kim Biên, ngày 14 tháng 2 Nhâm Thân (20 Mars 1932)*

NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN

BẢN ĐẠO CHÀO QUYỀN GIÁO TÔNG, HỘ PHÁP, TIẾP ĐẠO VÀ HỘI THÁNH NGOẠI GIÁO.

Nam nữ Thiên phong, xin nghe: Nước Thiên Đường thì ít kẻ, cửa Địa Ngục vẫn nhiều người, chưa từng thấy hạng nhơn sanh nào mà tự trọng thân hình, chẳng hữu ích chi cho cả cơ Tạo mà đoạt vị Thần, Thánh, Tiên, Phật. Ngồi vị thiêng liêng chẳng phải do nơi sự cầu may mà đoạt đặng.

Bản Đạo khi đặc lệnh cấm Chưởng Đạo lập Hội Thánh giáo đạo tha phương, thì từng lòng bác ái của Chí Tôn, mở rộng thế cho nhơn sanh dặng công đổi vị, Bản Đạo chẳng kể là nguyên nhân, hóa nhân hay là quỷ nhân, ví biết lập công thì thành Đạo. Bản Đạo để cho mỗi người tự do định phận, lại tùy thế khó khăn mà gây thành công quả; ấy vậy, nếu lấy phép công bình thì tự nhiên, nên thì thâu, hư thì bỏ. Bản Đạo đã chán thấy kẻ bất lực rất nhiều. Vậy Bản Đạo để lệnh cho mỗi vị Thiên phong xét mình khai tội cùng Giáo Tông và Hộ Pháp, rồi sau mới định rõ điều thưởng phạt.

THĂNG.

Phụ ghi:

14 tháng 02 Nhâm Thân (20 Mars 1932)

Việt ngữ: 20-03-1932 (âl. 14-02-Nhâm Thân)

76. Thánh giáo của Bát Nương giải thích về Âm Quang.

► *Toà Thánh Tây Ninh, tháng 10 năm 1932*

BÁT NƯƠNG ĐIỀU TRÌ CUNG

► *(Giải thích về Âm quang)*

AM QUANG LÀ KHÍ CHẤT HỖN ĐỘN SƠ KHAI, KHI CHỈ TÔN CHƯA TẠO HÓA; LẦN ÂM KHÍ ẤY LÀ ĐIỀU TRÌ Cung chứa để tinh vi vạn vật, tỷ như cái âm quang của phụ nữ có trứng cho loài người. Khi Chí Tôn đem dương quang ấm áp mà làm cho hóa sanh, thì cái khoảng âm quang phải thối trầm làm tinh đầu là cơ quan sanh hóa vạn linh. Song lần âm quang ấy có giới hạn, nghĩa là nơi nào ánh linh quang của Chí Tôn chưa chiếu giám đến, thì phải còn tối tăm mịt mờ, chẳng sanh, chẳng hóa. Vậy thì nơi khiếm ánh thiêng liêng là âm quang, nghĩa là âm cảnh hay là địa ngục, Diêm đình của chư Thánh lúc xưa đặt hiệu. Vậy thì chính lời nhiều Tôn Giáo, nơi ấy là những chốn phạt tù những hồn vô căn, vô kiếp, như quả buộc ràng, luân hồi chuyển thế, nên gọi là âm quang, đặng sửa chữa phong độ địa phủ của mê tín gieo truyền, chớ kỳ thật là nơi để cho các chơn hồn giải thân định trí (*một nơi trung gian giữa Thiên đường và địa ngục hay là mờ mờ mịt mịt*). Ấy là một cái quan ải, các chơn hồn khi qui thiên, phải đi ngang qua đó. Sự khó khăn bước khỏi qua đó là đệ nhứt sợ của các chơn hồn. Nhưng tâm tu còn lại chút nào nơi xác thịt con người, cũng nhờ cái sợ ấy mà lo tu niệm. Có nhiều hồn chưa qua khỏi đặng, phải chịu ít nữa đôi

trăm năm, tùy chơn thần thanh trước. Chí Tôn buộc trường trai cũng vì cái quan ải ấy.

Em nói thiệt rằng, mấy anh hiểu thấu, thì kinh khủng chẳng cùng, nếu để cho chơn thần ô trước thì khó mong trở lại cõi thiêng liêng và về cùng Thầy đặng.

Em biết đặng nhiều hồn còn ở lại nơi ấy trót ngàn năm chưa thoát qua cho đặng. Thất Nương ở đó đặng dạy dỗ, nâng đỡ các chơn hồn, dầu sa đọa luân hồi cũng có người giúp đỡ. Nghe lại coi có phải vậy chăng?

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 10 năm 1932, âm lịch năm Nhâm Thân.

77. Thánh giáo của Bát Nương cho hay Đại Từ Phụ trở pháp về quyền cầm mạng của Nhơn sanh và Lục Nương cho biết về sự chuyển pháp làm cho các Đấng vui mừng.

► *Tây Ninh (Phạm Môn) 12 Février 1933 (29-12- Qui Dậu)*

BÁT NƯƠNG

*Mằng nhau vì thấy giúp nên nhau,
Mằng Đạo từ đây đẹp vẻ màu.
Mằng xác chí linh thêm mãnh lực,
Mằng thân chơn lý đặng danh cao.
Mằng duyên nhân loại đường tu vững,
Mằng phước nguyên hồn chẳng chút hao.
Mằng Đạo từ nay nâng thế giới,
Mằng nền chánh giáo trở thanh cao.*

FM AN DẠ, TỪ ĐÂY ĐÃ QUAN KIẾN SỰ KẾT CUỘC CỦA CHÍ TÔN ĐÃ ĐỊNH TRƯỚC. EM NHỚ LẠI, KHI NGỌC HƯ định cho Hiệp Thiên Đài cầm sổ mạng Nhơn sanh, lập thành chánh giáo, thì Đại Từ Phụ lại trở pháp, giao quyền ấy cho Cửu Trùng Đài. Cả Ngọc Hư chư Thần, Thánh, Tiên, Phật đều ngạc nhiên sự lạ. Đại Từ Phụ phổ giáo rằng: Hay, hay không lẽ để phạm hèn, ngày sau sẽ rõ Thánh ý Người quyết liệu.

LỤC NƯƠNG ĐIỀU TRÌ CUNG

FM CHÀO MẤY ANH, EM ĐƯƠNG Ở NGỰ QUAN CUNG, BÁT NƯƠNG ĐẾN CHO HAY RẰNG MẤY ANH ĐƯƠNG ngưỡng nghĩa, nên vội vã đến hầu. Khi mới nầy em đặng tin lành: Ngọc Hư lo chuyển pháp. Cả Thiên thơ hủy phá, sửa cải pháp chơn truyền. Chư Thần, Thánh, Tiên, Phật vui mừng chẳng xiết, Điều Trì Từ Mẫu đẹp dạ

không cùng, nhưng vì cái mừng ấy mà làm cho Người
đổ lụy ngâm bài than này:

*Vú mẹ chưa lia đám trẻ con,
Độ sanh chưa rõ phận vương tròn.
Quyên cao Ngự Mã là vinh bấy,
Phận mỏng Hiệp Thiên biết giữ còn.
Lọt điểm Thánh tâm trần tục khảo,
Vẻ tươi bợn thế nét dò đôn.
Thà xưa ví bằng nay gìn vậy,
Lòng mẹ ngại ngừng con hối con!*

Nhị ca ôi! Bài thi làm cho cả Cung Diêu Trì đều đổ
lụy. Mấy anh nên lấy nó làm *phép hăng tâm*, thì bước
vinh diệu thiêng liêng không lạc nẻo.

Anh Qu... Th..., lệnh Quan Âm dạy anh ẩn nhẫn,
đợi Người lo giúp.

THẮNG.

Phụ ghi:

12 Février 1933 (29-12- Quý Dậu)

Việt ngữ: 12-02-1934 (âl. 29-12-Quý Dậu)

78. Thánh giáo của Quan Âm Như Lai dạy rằng: Đạo quý là tri hòa.

▶ Ngày 17 tháng 3 Quý Dậu (1933)

THƯỜNG CƯ NAM HẢI QUAN ÂM NHƯ LAI

THIẾP MỪNG MẤY EM. MẤY EM NGHE À.
Đạo quý là tại hòa. Các em nghĩ thử mà coi, tạo Thiên lập Địa cũng bởi âm dương hòa hiệp sanh hóa muôn loài, cũng bởi một chữ hòa, đến đổi như thân của người có tạng có phủ. Tạng phủ ấy, nếu chẳng hòa thì con người chẳng hề sống bao giờ. Kịp đến tâm hồn bất hòa thì thất tình lục dục đều phát khởi tranh ngò với thần lương tâm, nếu kém lực, thì con người ấy duy có sanh hoạt trong vòng vật dục chớ chẳng hề biết Thiên lý là gì?

Các em thử nghĩ cái phẩm giá của kẻ ấy cao hèn là thế nào, người chẳng có hòa là thế đó.

Còn gia đình chẳng hòa, thì cha con mịch nhau, chồng vợ lìa tan, anh em ly tán.

Còn trong luân lý chẳng hòa, thì dân cư bất mục. Nước chẳng hòa thì sanh ly loạn.

Còn cả thế giới bất hòa, thì nơn loại đấu tranh.

Vì vậy Thiếp khuyên các em *dĩ hòa vi tiên*.

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 17 tháng 3 Quý Dậu (1933) nhằm ngày 11-04-1933 (âl. 17-03-Quý Dậu).

79. Thánh giáo của Quan Âm Như Lai dạy phải thể theo đức háo sanh của Đức Từ Bi mà mở lòng bác ái thương đến vạn vật, vì vạn vật cũng do Đức Từ Bi mà sanh hóa.

► Ngày 21 tháng 4 năm 1933 (Quý Dậu)

THƯỜNG CƯ NAM HẢI QUAN ÂM NHƯ LAI

THIẾP CHÀO CÁC EM. CÁC EM CÓ HIỂU VÌ SAO MÀ PHẢI KHAI RỘNG LÒNG THƯƠNG CHO ĐẾN BÁC ÁI chẳng?...

Vì vạn vật do Đức Từ Bi mà sanh hóa trong cả thế gian, vậy vạn vật đồng như thể. Tánh háo sanh của Đức Đại Từ Bi cũng nhân đó mà vô biên, vô giới. Còn chúng ta lại là một loài trong vạn vật, thì chúng ta cũng ở trong luật hóa sanh ấy. Vì vậy mà hễ giết một mạng sống thì đau lòng Đức Đại Từ Bi, mà hễ đau lòng Đức Đại Từ Bi, thì Thiên sâu Địa thẳm. Các em thử nghĩ, người tục có dám phạm đến oai Trời chẳng?

Cứ do đó, thì ta đủ rõ rằng: Ta phải mở lòng bác ái, thương xuống đến các vật yếu hèn, một là tránh khỏi sa vào luật quả báo, vì luật Thiên điều chẳng hề vị ai. Tuy mắt thịt không bao giờ thấy được, chớ kỳ thiệt một máy lành dữ không qua được. Các em có lẽ hiểu câu: “*Thiên võng khôi khôi, sơ nhi bất lậu.*” Ấy là một lẽ, còn một lẽ nữa là người sanh trong cõi trần, Đức Đại Từ Bi ban cho một tánh tối linh hơn vạn vật, là có ý thay thế cho Người mà dìu dắt loài yếu hèn hơn.

Các em thử xét, ở đời nếu cha phạm mà rũi có một đứa con bất hiếu, thì có phiền chẳng? Còn Đức Đại Từ Bi mà có con không lòng bác ái thì thế nào? Mà người có nên trái lòng Trời là Đức Đại Từ Phụ chẳng?

THẮNG.

80. Thánh giáo của Quan Âm dạy phải lo cúng kiếng thường, để cho chơn thân sáng láng, cầu tha thứ tội tình, cảm ứng và mở rộng lòng bác ái...

▶ Ngày 8 tháng 5 năm 1933 (Quý Dậu)

QUANG minh chánh đại lập tâm thành,
ÂM chất khả tu Đạo khả minh.
BỒ liễu nhứt thân sanh biến hóa,
TÁC thành kim thể đắc trường sanh.

- H**ÀO CÁC EM. CÁC EM PHẢI LO CÚNG KIẾNG THƯỜNG.
1. Một là tập cho chơn thân được gần gũi các Đấng Thiêng Liêng cho đặng xán lạn.
 2. Hai là cầu khẩn với Đức Đại Từ Bi tha thứ tội tình cho các em và cả chúng sanh.
 3. Ba là có tế lễ thì tâm phải có cảm, cảm rồi mới ứng, ứng là lẽ tự nhiên.
 4. Bốn là tâm có cảm thì lòng bác ái mới mở rộng, mà nhứt là khiếu lương tri lương năng của các em cũng nhờ đó mà lần hồi thành ra mãn huệ. Các em nhớ à.

Còn việc phổ độ, các em chớ nên vội quá, mà cũng chớ nên biếng nhác quá.

Các em mỗi đứa phải để lòng vào đó thì mới có cảm động đến Đức Đại Từ Bi và có để lòng lo thì mới thành. Dầu một việc nhỏ mọn ở thế gian này cũng phải vậy. Huống chi Đại Đạo là việc cứu vớt cả chúng sanh đương chìm đắm trong biển trầm luân kia.

Các em rán noi theo lời Thiếp thì có ngày được vinh diệu. Cái vinh hoa ấy, ở thế gian chẳng hề có đặng.

THẮNG.

81. Thánh giáo của Chưởng Đạo Nguyệt Tâm dạy rằng: Luật đã lập thành, thì phải tuân luật, Đạo mới thành, còn nghịch thì Đạo diệt.

► *Hội Thánh Ngoại Giáo, Kim Biên—đêm mừng 3 tháng 4 năm Quý Dậu (26 Mai 1933 12g35)*

CHƯƠNG ĐẠO NGUYỆT TÂM ou VICTOR HUGO

CHÀO CHƯ ĐẠI THIÊN PHONG, CHƯ HIỀN HỮU, CHƯ HIỀN MUỘI.

Phàm Pháp Luật lập thành, đều tùy sở dụng, buộc kẻ chung công hiệp trí tác thành một cơ sở vĩ đại, Đông Tây tương thân tương ái. Bởi cố mà Luật Pháp vẫn nhiều mặt đặc biệt cùng nhau, tùy theo phương dụng, chẳng thể dùng một mặt Luật Pháp nào mà thay thế vào một cơ sở khác hành vi cho đặng; cần thì mới lập, còn vô ích thì bỏ. Vậy các Luật Pháp của Chí Tôn đã đào tạo đều hữu ích cho cơ quan hành động cho chánh giáo của Người, một cái dẫu bỏ ra cũng chẳng đặng. Hễ tùng thì Đạo thành, còn nghịch thì Đạo diệt. Cả thầy Hội Thánh chưa ai đặng quyền ra khỏi ngoại luật. Chúng ta vâng theo mới đắc thành quyền hành Hội Thánh, thảng có một người nghịch thì làm rối loạn chơn truyền.

Kẻ nghịch cùng Thế Đạo, thì tội trục ngoại xã hội hay là diệt tàn cho khỏi lưu hại, còn kẻ nghịch cùng Đạo Pháp thì tội trục ngoại Thánh Thể Chí Tôn hay là có ngày quyền thiêng liêng diệt thác.

Chúng ta từ đây coi kẻ phạm Pháp Luật như thù địch của Đạo, dùng phương trừ khử. Bản Đạo đã thọ sắc lệnh Ngọc Hư lo chuyển pháp, thì không phương tha thứ điều phạm bao giờ. Từ đây Hội Thánh Ngoại

Giáo giữ nghiêm Pháp Luật.

Bần Đạo xin để lời cầu khẩn cùng Giáo Tông và Hộ Pháp cũng để lòng lo phương thế trừ hại, đừng vì bác ái từ bi vị nể.

THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: mùng 3 tháng 4 năm Quý Dậu (26 Mai 1933) nhằm ngày 26-05-1933 (âl. 03-05-Quý Dậu).

82. Thánh giáo của Thất Nương giải thích thêm về Âm Quang.

▶ Ngày 9-4-Giáp Tuất (1934)

THẤT NƯƠNG ĐIỀU TRÌ CUNG

TIẾC THAY, EM CÓ DẶN TRƯỚC NGÀY EM ĐẾN, ĐẶNG HỘI HIỆP ĐÔNG ĐỦ CÙNG NHIỀU CHỊ, NHƯNG PHÒ loan trễ nải, nên em không phương gặp đặng, nhất là việc Điều Trì Cung bị mượn danh nơi khác mà dối gạt nhưn sanh. Cái hại ấy vốn chẳng vừa về phần tín ngưỡng. Chớ chi thất tại tà quyền thì có mấy em trừ khử, nhưng tại nơi đồng tử thì mấy em không phương giải nạn cho mấy người mê tín.

Thưa cùng mấy chị, em xin nhắc nhở điều này: Ngày hội Ngọc Hư đặng lo phương tiếp pháp của Tây Phương Cực Lạc qua, em đã đặng nghe thấy những lời của Địa Tạng Vương Bồ Tát than thở rằng: Ngài là Phật, nên khó găn gũi các hồn Nữ Phái mà khuyến giáo cơ giải thoát mê đồ. Bởi có nơi âm quang, nữ hồn còn bị luyện tội nhiều hơn nam phái bội phần. Em lại nghe Người ước rằng: Chớ chi có một Đấng Nữ Tiên dám đảm đương đến phổ tế mới mong tận độ chư vong của Phong Đô thoát kiếp. Em mới để dạ lo lường cả lòng lẫn ái đến đó; em đã chán thấy nhiều tội tình chẳng trọng hệ, song có hồn chịu sâu thẳm lạ thường. Em đã liệu nhiều phương thế cho từ đây mấy chơn hồn có bề dễ tránh khỏi cửa Âm Quang hãm tội.

Em nên nói rõ Âm Quang là gì trước đã, rồi mấy chị mới hiểu đặng.

Âm Quang là nơi Thần Linh Học gọi là nơi Trường Đình của chư hồn giải thể hay nhập thể. Đại Từ Phụ

đã định nơi ấy cho Phật gọi là “*Tịnh Tâm Xá*” nghĩa là nơi của chư hồn đến đó đặng tịnh tâm, xét mình coi trong kiếp sanh bao nhiêu phước tội. Vậy thì nơi ấy là nơi xét mình. Chớ chi cả nhơn sanh biết xét mình trước khi thoát xác, thì tự nhiên tránh khỏi Âm Quang. Nói cho cùng nếu trọn kiếp dầu gây lắm tội tình, mà phút chót biết ăn năn tự hối cầu khẩn Chí Tôn độ rỗi, thì cũng lánh xa khỏi cửa Âm Quang, lại còn hưởng đặng nhiều ân huệ của Chí Tôn, là các chơn hồn đặng tự hối hay là đặng giáo hóa mà hiểu trọn chơn truyền lập phương tự độ, hay là con cái của các chơn hồn cầu rỗi.

Ôi! Tuy vâng, hồng ân của Đại Từ Phụ như thế mà vẫn thấy các chơn hồn sa đọa hằng hà, mỗi ngày xem chẳng ngớt, là tại thiếu kém đức tin và lòng trông cậy nơi Thầy, đó là mấy đạo hữu tín đồ bị thất thế. Em trông thấy bắt đầu lòng, phái Nữ lại là phần đông hơn hết.

THĂNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thúc biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 09-04-Giáp Tuất (1934) nhằm ngày 21-05-1934 (âl. 09-04-Giáp Tuất).

83. Thánh giáo của Chí Tôn trả lời về việc cơ bút (đồng mê, đồng tỉnh) & Dạy về việc cứu bệnh cho nhơn sanh.

▶ 20-7-1934

THẦY, các con

... ..

THÔI TRƯỚC CÒN NGU XUẨN, KẼ PHÒ CƠ KHÔNG ĐỦ TINH THẦN NHƯ MẤY CON, VẬY NÊN MỖI KHI CẦU CƠ, LẤY LÀM KHÓ NHỌC LẮM, MỚI ĐƯỢC MỘT VÀI LỜI CỦA NGƯỜI KHUẤT MẶT; NHƯ ĐỒNG THẬT MÊ, THÌ RA THI HAY, SONG KHI RỜI ĐÀN, THÌ THẦN CỦA NÓ PHẢI SI. NẾU DÙNG ĐỒNG MÊ, THÌ ĐẠO BIẾT BAO GIỜ PHỔ THÔNG ĐẶNG.

(Hỏi về việc nhập xác)

Chơn thần của các con gặp tà khí thì khó chịu, nên xin Thầy xuống điển nhiều đặng ngăn tà mị, một đôi khi phải nhập xác vì điển xuống nhiều. Cũng một lẽ ấy, mà mỗi lần lập thệ đều có nhập xác.

* * * * *

THẦY, các con

Thầy khen đạo tâm của hai con. Trước Thầy chỉ biểu hai con cứu bệnh trong đạo hữu mà thôi, là vì Thầy có ý để cho hai con liệu mà đối đãi với nhơn quần. Lòng nhân của hai con mà Thầy vốn rõ, rất hợp với tánh háo sanh của Tạo Hóa. Chẳng những phải cứu trợ kẻ ngoại Đạo, mà lại cứu kẻ nghịch cùng mình trong cơn nguy nữa.

THĂNG.

84. Thánh giáo của Cao Thượng Phẩm khuyên đoạn khổ cho người, chớ đừng tạo khổ.

▶ Ngày 15-7-Giáp Tuất (1934)

CAO THƯỢNG PHẨM

... ..

HỒI EM CÒN Ở THẾ, SỨC GIẬN CỦA EM ĐẾN ĐỐI, NẾU EM ĐƯỢC THIÊN LIÊNG VỊ TỨC CẤP, THÌ CÓ LẼ CÂY quạt của em đã đưa họ trộm vào phong đô không sót một ai. Nhưng chùng bỏ xác phạm, được nhãn huệ quang rồi, em lại thương đau, thương đốn, dường như sợ cho họ sai đường lạc nẻo, thì phải mất một bạn thiên liêng rất quý trọng vậy, thành thử phải điu dặt chiếu theo tâm phạm họ cao thấp mà sửa từ bước, độ từ chạng. Mà nếu rũi điu họ không được, thì phải tận tụy với trách nhiệm làm thế nào cho họ đừng sa đọa phong đô để cầu với Tam Giáo Tòa, cho tái kiếp mà chuộc căn quả.

Thế, anh có vì việc nhỏ nhen vô vị mà nữ ngó Đạo chinh nghiêng à!

Trách nhiệm là trách nhiệm, cá nhân là thứ chi, phải biết nguồn cội là gốc, thì mới tránh khỏi thường tình đặng.

Các Đấng Thiên Liêng đã thường nói: Lợi danh thường tình là nhỏ, danh giá Đạo là trọng. Đãi người một bực, bất kể tên gì, chịu thiệt thòi mà làm phận sự. Trễ nải của bước Đạo thế này, thì Thầy có khổ tâm khai Đạo cho chúng ta độ rỗi sanh linh đâu. Sự trễ nải là sự phạm tâm của ta, anh cũng cần nên đoạn khổ cho người. Chớ nên tạo khổ cho ai, đường đời là bến

sông mê, thoát mê thoát khổ được, ai lại còn mang đeo
thằng phước vào mình mà để cho loạn tâm mệt trí về
nơi đó, chẳng uống kiếp sanh lắm ru?

THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: 15-07-Giáp Tuất (1934) nhằm ngày 24-08-1934 (âl. 15-07-Giáp Tuất).

85. Thánh giáo của Thái Thượng Đạo Tổ bày tỏ chút ít điều mật yếu.

▶ Ngày 16 tháng 7 Giáp Tuất (1934)

THÁI THƯỢNG ĐẠO TỔ

ĐĨ CHƯ ĐẠO HỮU. CƯỜI...

Có lẽ chư đạo hữu vẫn ngạc nhiên vì Bản Đạo đến thình lình, mà chư đạo hữu không để tâm trước đó chẳng?

(M... Ng... bạch: Quả nhiên như lời của Ngài, vì Thượng Phẩm có để lời trước rằng Chí Tôn sẽ giảng dạy.)

Chí Tôn đã sờ cậy Bản Đạo thổ lộ chút ít điều mật yếu, để dìu bước chư đạo hữu trong buổi loạn lạc trong nền Đạo buổi này.

M... Ng... hiền hữu có nhớ những lời Bản Đạo đã giải bày lúc trước bằng nhiều cách và lấy danh từ khác nhau mà dìu dẫn chẳng?

Cơ Trời mầu nhiệm đối với Đời, mà máy Thiên cơ đối với Đạo, lại càng huyền vi thậm trọng hơn nữa, có lẽ tâm phàm dầu cao kiến đến đâu, cũng chưa đạt thấu được. Những vai tuồng của Chí Tôn sắp đặt trên sân khấu Đạo, nếu so sánh lại cũng chẳng khác chi những bậc nguyên như lãnh phận sự dìu đời từ xưa đến nay mà thôi.

Muốn an tâm tỉnh trí và dè nén lửa lòng, cần phải có một nghị lực vô biên, một tâm trung quảng đại, thì mới khỏi bức tức với những trò đã vì mạng lệnh thiêng liêng phô diễn ở nơi thâm hiểm nặng nề này. Nên biết rằng, mỗi việc chi đều có hạn định, có căn nguyên, dầu các bậc tiền bối cũng vậy. Phải lấy nét đạo

đức mà đoán xét, thì mới hiểu thấu sự mầu nhiệm vĩ đại của Chí Tôn sắp đặt.

Xưa Hớn Bái Công chưa phải là chánh đáng một vị Minh Quân, mà cơ Trời vẫn để cho nghiệp Hớn ba trăm năm quyền bính. Nào tạt đổ hiền tài, hữu thủ vô chung, nghe lời sàm tấu, giết người lao công hạn mã, nếu chẳng phải chí của Trương Lương thì không thế nào khỏi xung tâm oán trách. Võ Tắc Thiên hoang dâm thái thậm, Tùy Dương Đế lỗi đạo muôn phần, khi Sở Hạng bạo ngược vô biên, Tần Thủy Hoàng hôn quân cực điểm, nhưng than ôi! Máy Thiên cơ buổi nọ nếu phải chiều chuộng một ít vị công thần bị khép vào vòng những kẻ đã chịu sở bức, thì phải thay đổi, bôi xóa sự nghiệp non sông của những chúa tể ngu muội ấy chẳng? Cười...

Đời là đời, Đạo cũng vậy, chi chi cũng có định phân mục thước. Những kẻ chí sĩ lãnh trách nhiệm nghiêng vai gánh vác cả non sông, đều làm phận sự, công nghiệp nhiều ít ấy, tính lời vốn với Tòa Thiêng Liêng, hoặc ghi tên tuổi vào thanh sử thiên niên, chớ chẳng phải để kể công trình với chúa tể ấy.

Than ôi! Cái nữ giận thường làm đổ nát những công sáng tạo đã qua, không biết bao nhiêu vĩ đại.

Hiền hữu chỉ biết hành động của người, mà chưa biết đến Thiên thơ của Đức Chí Tôn. Có biết thanh suy, mà chưa chịu biết để công linh đào tạo thời thế đặng dìu dắt chúng sanh cho kịp buổi.

Bần Đạo hỏi bốn hiền hữu có ai đã mang sao đội nguyệt ăn mật nằm gai, chịu muôn sự khổ hạnh cõi đời để tạo hạnh phúc cho nhơn sanh chưa?

(T... Đ... bạch: ...)

Cười... Đối với bậc hiền xưa chưa đặng muôn một, nếu Chí Tôn không lập sớm Đại Đạo, chờ đôi ba chục năm nữa, e khi các bậc nguyên như đang vị hiện thời đều phải chịu luân hồi không biết mấy kiếp.

Ngày giờ nhật thức, sanh chúng đương bơ vơ, chẳng biết đốc huệ soi về phương nào, mắng nói nói cười cười. M... Ng... hiền hữu có rõ ngày chung cuộc xây trở về đâu chăng?

Chắc hẳn không, nhưng thiêng liêng vị xin hiền hữu cũng nhớ để công tâm, trí não vào chúng sanh với, hiền hữu chịu chăng?

(M... Ng... bạch: ...)

Cười... Trách nhiệm là trách nhiệm, muốn làm thì dầu bao nhiêu cũng gọi thiếu, dầu ngày nào cũng gọi chẳng sớm, sớm là sớm nơi cái tâm bất định mà thôi. Chí Tôn đã vì nỗi con cái của Ngài mà sửa chỉnh bước đường, thì hiền hữu lại há không vì sự yêu đương quý hóa ấy mà sửa đổi tâm trí cho quảng đại sao?

Tà chánh, cười... Bản Đạo nói thiệt, cũng chưa dám định đoạt. Trong cái rủi thường có sự may; trong cái may vẫn khép cầm sự rủi, khó lường được, điều cần là nên làm mà thôi. Nếu luận tà chánh, thì chưa một ai dám còn mang mắt phàm xưng tụng mình là chánh. Cái tà, vì Thiên thơ xử dụng, tà vì cơ thử thách của Tam Giáo Tòa; tà vì những quỷ xác ma hồn lẫn lộn của quỷ vương để làm cho công phu lỡ dở. Mỗi cái tà có duyên cơ ấy, ngày sau đều có sự biến đổi thiêng liêng, hoặc có một kết quả. Ngày chung qui, chỉ đem về Thầy một chữ tâm và những công nghiệp đã gây thành

cho sanh chúng. Nền Đại Đạo đã chia ba, theo lời Bản đạo đã nói, M... Ng... hiền hữu muốn lập công nơi nào? Tòa Thánh, Trung Ương, Hậu Giang?

(M... Ng... bạch: Nơi Tòa Thánh).

Tòa Thánh là gốc cội của Đạo, nếu muốn lập công nơi đó, vì Thầy đã dạy, thì nên làm đi, cách xây đổi phương lược tùy cơ ứng biến, ấy là cơ nghiệp riêng của mỗi đạo hữu, Bản Đạo không dám dạy, nếu chờ thì phải trễ chẳng? Hiền hữu nên xét, Đời khác, Đạo khác, những sự lỗi lầm của mình tạo khổ cho mình mà nguyên nhân vẫn cứ huyền bí, mắt thịt tâm phàm chưa dễ độ đặng, nên xét cho xa.

THẮNG.

Phụ ghi:

Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày 16 tháng 7 Giáp Tuất (1934) nhằm ngày 25-08-1934 (đl. 16-07-Giáp Tuất).

Nơi đoạn 4:

Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): Chí Tôn đã sở cậy Bản Đạo thổ lộ chút ít điều mật yếu,... ..

Ấn bản năm Canh Tuất (1970): Chí Tôn đã sở cậy Bản Đạo thổ lộ chút ít điều tâm yếu,... ..

Nơi đoạn 9:

Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): Đời là đời, Đạo cũng vậy, chi chi cũng có định phân mục thước... ..

Ấn bản năm Canh Tuất (1970): Đời là đời, Đạo cũng vậy, chi chi cũng có định phân mục thước... ..

86. Thánh giáo của Lý Thái Bạch chúc mừng Hộ Pháp đã lắm phen nhọc nhằn khổ não làm cho Đạo ra thiệt tướng.

► *Hộ Pháp Đường, ngày 18 tháng 10 năm Ất Hợi (13 Novembre 1935)*

LÝ THÁI BẠCH

LÃO CHÀO HỘ PHÁP, CHƯ CHỨC SẮC HIỆP THIÊN, CỬU TRÙNG VÀ HỘI THÁNH NGOẠI GIÁO.

Đợi Lão biểu Cao Thượng Phẩm nâng loan. (*buông cơ*)

Lão đến tư đường của Hộ Pháp nên cho miễn lễ, đứng hết.

Hộ Pháp, hèn lâu Lão không đến chuyện văn cùng nhau đặng, một là vì không cơ bút, hai là vì Thiên thơ biến chuyển, Lão có đến cũng chẳng ích gì. Nay vì lễ Đạo Triều, nên đến chúc mừng chư hiền hữu. Lão để lời cảm ơn Hộ Pháp đã chịu lắm phen nhọc nhằn khổ não làm cho Đạo ngày nay đặng ra thiệt tướng. Lão chỉ thẹn có một điều là Lão chưa giúp hay vào đó. Lão đa tạ, đa tạ.

(Hộ Pháp bạch: ...)

– Cười. Lão chẳng nói rõ, hiền hữu cũng thấy hiển nhiên rằng từ thử, thẳng Lão có muốn nên cho Đạo đi nữa thì cũng không thi thố chi đặng với một Hội Thánh hữu hư, vô thiệt, như vậy có phải? May thay! Thiên thơ do một mặt chẳng chi dòi đối trở ngăn, nên may ra nữa, từ đây Lão có phương cầm quyền trị thế:

(Hộ Pháp bạch: Thiên Thơ đã đổi, đệ tử xin giao quyền hành của Quyền Giáo Tông lại cho Ngài đặng Ngài đủ oai cầm Thiên thơ vững chặ).

– Cười, Lão e cho, một là Lão đã cho, không lẽ lấy lại, hai là hành pháp thì dễ, hành hình thì khó, không có nửa quyền trị thế của Lão nơi tay thì Hộ Pháp có thế nào điều hành Hội Thánh cho đặng. Ấy vậy cứ để y.

Nghe thi này và kiểm hiểu:

*Bát Nhã từ đây vững lái thuyền,
Tuông pha khổ hải độ nhờn duyên.
Gay chèo thoát khổ đầy linh cảm,
Rạch nước trừ oan đủ diệu huyền.
Thổi thẳng cánh bướm thì Lão thú,
Nâng an lòng bản cập Thần-Tiên.
Phong ba mấy độ đà qua khỏi,
Ném thử Gián Ma đóng Cửu tuyên.*

THĂNG.

Phụ ghi:

Ngày 18 tháng 10 năm Ất Hợi (13 Novembre 1935)

Việt ngữ: 13-11-1935 (âl. 18-10-Ất Hợi)

Thị Tập

THỘI THÁNH XIN TRÍCH LỤC RA ĐÂY ĐỂ CỐNG HIẾN CHỮ ĐẠO HỮU NHỮNG BÀI THI VÀ NHỮNG LỜI CHỈ GIÁO CỦA CÁC ĐẲNG TIÊN. BỒI ĐÃ SẴN LÒNG GIÚP CHÚNG TA XÂY DỰNG NỀN ĐẠO.

Những bài thi ấy cho từ cuối năm Ất Sửu (1925), lúc còn “xây bàn” và đầu năm Bính Dần (1926), trước khi mở Đạo.

Ngày mùng 6 tháng 6 năm Ất Sửu (26-07-1925), vong linh Cụ cố CAO QUỲNH TUÂN, tức là Cụ thân sinh của Ông CAO QUỲNH CƯ (Đức Cao Thượng Phẩm) giảng cho trong cuộc “xây bàn” bài thi sau đây:

THI

*Ly trần tuổi đã quá năm mươi,
Mi mới vừa lên ước đặng mười. (*)
Tổng mến lời khuyên bền mộ chếp,
Tình thương căn dặn gắng tâm đời.
Bên màn đôi lúc đòi lúc trêu hồn phách,
Cõi thọ nhiều phen đặng thành thời.
Xót nỗi vợ hiền còn lụm cụm,
Gặp nhau nhẩn nhủ một đôi lời.*

Ký tên.: CAO QUỲNH TUÂN

(*) Mi tức là Ô Cư.

Ngày mùng 10 kế đó, cô Đoàn Ngọc Quế giảng cho ba bài dưới đây:

THI

Nỗi mình tâm sự tỏ cùng ai,
Mạng bạc còn xuân uống sắc tài.
Những ngõ trao duyên vào Ngọc các,
Nào dè phũ nợ xuống Tuyên đài.
Dưỡng sinh cam lỗi tình sông núi,
Tơ tóc thôi rồi nghĩa trước mai.
Đồn dập tương tư oằn một gánh,
Nỗi mình tâm sự tỏ cùng ai.
Trời già đành đoạn nợ ba sinh,
Bèo nước xẻ hai một gánh tình.
Mấy bữa nhãn mày lâm chúc quý,
Khiến ôm mối thắm lại Diêm đình.
Người thì Ngọc mã với Kim đàn,
Quên kẻ dạ đài mối thắm mang.
Mình dặn lấy mình, mình lại biết,
Mặc ai chung hưởng phận cao sang.

Ký tên: ĐOÀN NGỌC QUẾ

Bà Bát Nương giáng làm thi vấn đề “Tiễn biệt tình lang” dưới đây:

THI

Chia giường căn dặn buổi trường đình,
Vàng đá trăm năm tạc tấm tình.
Bước rẽ ngùi trông cơn ác xế,
Lời trao buồn nhớ lối trăng thanh.
Ngày chờ mây áng ngàn dàu khuất,
Đêm bật đèn khuya một bóng nhìn.
Lần lựa cô phòng xuân thỏn mỏn,
Xa xuôi ai thấu nỗi đình ninh.

BÁT NƯƠNG

HOẠ VẬN

Ình ình trống giục thăm trường đình,
 Đau nỗi chia phôi một chữ tình.
 Hồng nhan đưa tin trông vắng dạng,
 Phụng lầu gác quyển đợi hòa bình.
 Vầng trăng xế nửa lưng trông ngó,
 Một mảnh gương treo biếng mắt nhìn.
 Kẻ ở phương trời người góc biển,
 Lòng thành nhắn gửi chữ kưông ninh.

QUÍ CAO

► Ngày 14 tháng 7 năm Ất Sửu (dl. 31-08-1925).

NHÀN ÂM ĐẠO TRƯỜNG

THI

Rừng tòng ngày tháng thú quen chùng,
 Nhường mắt dòm coi thế chuyển luân.
 Rượu cúc một bầu trăng gió hứng,
 Non sông đạo khắp lối đêm xuân.

Rằm tháng 7 năm Ất Sửu (dl. 01-09-1925), vì có sự thành khẩn nên Lục Nương giáng cho bài thi sau này:

THI

Im lìm cây cỏ vẫn in màu,
 Mờ mệt vườn xuân điểm sắc thu.
 Gió dậy xao trời mây cuốn ngọc,
 Sương lồng ướt đất liễu đeo châu.
 Ngựa vàng ruổi vó thoi đưa sáng,
 Thỏ ngọc trau gương đậm vẽ lâu.
 Non nước đều hieu xuân vắng chúa,
 Nhìn quê cảnh úa giục cơn sầu.

LỤC NUỜNG

Giải nghĩa hai câu thứ 5 và thứ 6 của bài thi:

*Ngựa vàng ruổi vó thoi đưa sáng,
Thỏ ngọc trau gương đậm vẻ lâu.
Trường quang: Ánh sáng mặt trời.
Kim mã là ngựa vàng tức mặt trời.
Ngọc thố là mặt trăng (Thỏ ngọc).
Có nghĩa là ngày giờ qua mau, rất lẹ.*

THẤT NUỜNG

*Lừa dịp đình chơn viếng cố nhân,
Cảm tình trông đợi dạ ân cần.
Chầy ngày tuy chẳng thăm nhau đặng,
Mà tấm lòng kia vẫn luống gần.*

A Ẫ Ậ

*Thu về ngắm cảnh dạ buồn tanh,
Nhớ đạo nghĩa nhau T... xúc tình.
Động cũ vườn tòng sâu biếng trở,
Non xưa rừng bá thâm buông mảnh.
Phong trần thương kẻ mang thân đọa,
Bồng đảo vì ai giữ tắc thành.
Một bóng luống chờ ngày tái ngộ,
Chơn thần gìn đặng vẹn tinh anh.*

BÁT NUỜNG

*Động đình chạnh lúc tạm chia đường,
Bốn giọt nhìn nhau lối rẽ cương.
Trời thăm mây giăng muôn cụm ủ,
Biển sâu nước nhuộm một màu thương.
Cờ thần nhớ buổi vầy đôi bạn,
Tiệc ngọc nào khi hội nhứt trường.*

*Mượn vận lương nhân xin nhận nhủ,
Vườn xưa tiếng nhận luồng kêu sương.*

QUÍ CAO

*Tử sanh dĩ định tự thiên kỳ,
Tái ngộ đồng hoan hội nhứt chi.
Bắc Ngụy quan văn tâm mộ hữu,
Giang Đông khán thụ lụy triêm y.*

Thất Nương giải nghĩa hai câu chót:

*Bắc Ngụy quan văn tâm mộ hữu,
Giang Đông khán thụ lụy triêm y.*

Khi Như Hoành ở Bắc Ngụy đi thuyết chiến bên Giang Đông gặp Bạch Hàm thì tâm đầu ý hợp, kết làm anh em.

Như Hoành than rằng: *Bắc Ngụy văn thiên thụ.*

Bạch Hàm than rằng: *Giang Đông nhứt mộ vân.*

Nghĩa là:

Ngó Bắc Ngụy nghe ngàn cây đũa tiếng bạn,
Nhìn Giang Đông thấy khóm mây vẽ hình anh.

VỊNH MAI

*Mai là cốt cách liễu tinh thân,
Thi thiết hồn mai, tuyết ấy trần.
Mai tuyết không thi mai tuyết nào,
Thi không mai tuyết thế không xuân.*

9-12-1925

*Mai đeo tuyết ngọc biết bao lần,
Tuyết vẽ mày mai thắm thía xuân.
Xuân có tuyết mai xuân hiệp tuyết,
Tuyết mai vầy bạn xúm chào xuân.*

Cũng đồng địa vị cũng đồng đường,
Hứng tuyết tìm mai dưới giọt sương.
Mai tuyết hiệp đôi mai tuyết đẹp,
Tuyết giành trong sạch, mai giành hương.
Nhơn vô tòng thế đắc tòng Thiên,
Ưu lự trần gian ý vị nhiên.
Mạc hồi tiền trình căn dĩ định,
Tự nhiên dĩ hậu phản như tiền.

14-10-1925

A Ặ Ậ

Mừng thay gặp gỡ Đạo Cao Đài,
Bồi đức ngày xưa có buổi nay.
Rộng mở cửa răn năng cứu chuộc,
Gìn lòng tu tánh chớ đờn sai.

19-12-1925

Có cơ có thế có tinh thần.
Từ đây Thân, Tiên dễ dạng gần.
Dưỡng tánh tu tâm tua gắng sức,
Ngày sau toại hưởng trọn Thiên ân.

20-12-1925

THẤT NƯƠNG (Cho Ông Chấn)
Hồ thủy vẫy vùng đáng phận trai,
Trời chiều nay đã rạng cân đai.
Gành Nam nêu đặng người tên tuổi,
Đất Bắc mừng an bước lạc loài.
Lộc nước gắng đền công chín tháng,
Nợ nhà tua vẹn gánh hai vai.
Qui điền có lúc phong trần rảnh,
Đình sắt một lòng, chí chớ lay.

21-12-1925

BÀ THIÊN HẬU

Trước có căn duyên ở ngọc cung,
 Cầu con nên phải đến phân cùng.
 Thiên cơ mặt lộ chờ đôi lúc,
 Nường cậy về sau khỏi nã nông.

21-12-1925

THẤT NƯƠNG

Đã cùng nhau trót mấy lời giao,
 Cách mặt mà lòng chẳng lảng xao.
 Đàng Đạo càng đi càng vững bước,
 Cõi Thiên sau ắt hội cùng nhau.
 Một nhà vầy hội rất mừng thay,
 Đạo Thánh từ đây đặt vẹn ngay.
 Một bước một đi đường một tới,
 Lòng thành xin trọng thấu Cao Đài.

22-12-1925

LỤC NƯƠNG

Cha chả hèn lâu chẳng viếng thăm,
 É chừ huynh trưởng trách em thăm.
 Tuy xa cách mặt lòng không cách,
 Buồn dỡ thơ hòa đọc lại ngâm.

23-12-1925

BÁT NƯƠNG

Lửa lòng rưới tắt mượn nhành dương,
 Vì nghĩa sơ giao phải đến thường.
 Còn gánh đồ thơ tua vẹn giữ,
 Dứt dây oan trái chớ riêng thương.
 Mừng nay Thanh Thủy giải dây oan,

*Đường Đạo từ đây bước vững vàng,
Tình ái nhành dương đem rưới tắt,
Năm tay diu lại cõi Tiên bang.*

HUỆ MẠNG TRƯỜNG PHAN

*Trước ước cùng nhau sẽ hiệp vầy,
Nào dè có đặng buổi hôm nay.
Gìn lòng tu niệm cho bền chí,
Bông đảo ngày nay đặng hiệp vầy.
Tây Ninh tu luyện động Linh Sơn,
Chẳng quản mùi trần thiết với hơn.
Trăm đặng ngàn cay đành một kiếp,
Công hầu vương bá dám đâu hơn.*

23-12-1925

Huệ Mạng Trường Phan là Ông thầy chùa nhỏ trên núi Điện Bà.

A Ẫ Ậ

*Trước vốn thương sau cũng thương,
Một lòng như đức giữ cho thường.
Trông ơn Thượng Đế tuông rời rộng,
Sum hiệp ngày sau cũng một trường.*

HỠN THỌ ĐÌNH HẦU

*Tiết nghĩa trung can Hớn đánh xây,
Phò Lưu dựng Thục một lòng ngay.
Kinh Châu thất thủ nơi Thiên định,
Khiến Hớn vận suy mới đổi thay.*

25-12-1925

A Ẫ Ậ

*Muôn kiếp có Ta nắm chủ quyền,
Vui lòng tu niệm hưởng ân Thiên.*

Đạo mầu rười khắp nơi trần thế,
Ngàn tuổi muôn tên giữ trọn biên.

LÝ BẠCH

Đường trào hạ thế hưởng Tam quan,
Chẳng vị công danh chỉ hưởng nhàn.
Ly rượu trăm thi đời vẫn nhắc,
Tánh Tiên muôn kiếp vốn chưa tàn.
Một bầu phong nguyệt say ngơ ngáo,
Đầy túi thơ văn đỡ chứa chan.
Bồng đảo còn mơ khi bút múa,
Tả lòng thế sự vẽ giang san.

Noël 1925

ĐỖ MỤC TIÊN (họa Lý Bạch)

Chẳng kể công khanh bỏ ấn quan,
Bồng Lai vui Đạo hưởng an nhàn.
Thi Thần vui hứng ngoài rừng Trước,
Rượu Thánh buồn say dưới cội tàn.
Nông hạ Trời thương đưa gió quạt,
Nắng thu đất cảm đỡ mưa chan.
Vân du thế giới vui mùi đạo,
Mời viếng kỳ sơn tối cảm san.

LỤC NƯƠNG

Vui hơn vui Đạo lại vui thiên,
Vui một bước đường một bước yên.
Vui bóng Cao Đài che khắp chốn,
Vui gương Ngọc Đế thấy như nhiên.
Vui ngàn thế tải ngăn hơn sự,
Vui một màu thiên đống Cửu huyền.
Vui vớt sanh linh nơi bể khổ,

Vui Trời rưới khắp đủ ân thiên.

Noël 1925

LỤC NUỜNG

*Mừng nay đường Đạo đã êm chơn,
Vàng ngọc công khanh chẳng dám hơn.
Rượu cúc Bàn đào chờ hội ẩm,
Thuốc Tiên lò tào giữ sanh tồn.
Bông Lai vắng mặt Tiên buồn nhớ,
Dinh đảo nghiêng tai Thánh khảy đồn.
Trước chẳng giữ ngôi, ngôi mới mất,
Cân phân thế tục, phẩm chi sồn.*

13-1-1926 Cầu Kho

THẦY

*Thành tâm niệm Phật,
Tịnh, tịnh, tịnh, tịnh, tịnh.
Tịnh, là vô nhứt vật,
Thành tâm hành đạo.*

14-1-1926

Ông Đốc Bản xin chấp bút,

THẦY,

*Bút nở mùa hoa đã có chùng,
Chẳng như củi mục hốt mà bưng.
Gắng công ắt đặng công mà chớ,
Buồn bực rồi sau mới có mừng.
Tu như cỏ úa gặp mù sương,
Đạo vốn cây che mát mẻ đường.
Một kiếp muối dưa muôn kiếp hưởng,
Đôi năm mệт nhọc vạп năm bường.*

*Có thân nuôi nấng thân càng mạnh,
Luyện khí thông thương khí mới tường.
Nhập thể lòng trong gìn tịnh mẫn,
Nguôn Tiên ngon Phật mới nhằm phương.*
Quý Cao 16-1-1926

THẦY

*Thiệt thiệt hư hư dễ biết chẳng?
Hành tàng chơn đạo gọi sao rằng.
Khai Thiên lập Địa ai là chủ?
Thánh Phật là ai dám đón ngàn.*
21-1-1926

*Mặt nhựt hồi mô thấy xẻ hai,
Có thương mới biết đấng Cao Đài.
Cũng con cũng cái đồng môn đệ,
Bụng muốn phân chia hỏi bởi ai?*
21-1-1926

*Chín Trời mười Phật cũng là Ta,
Truyền Đạo chia ra nhánh nhóc ba.
Hiệp một chủ quyền tay nắm giữ,
Thánh, Tiên, Phật Đạo vốn như nhà.*
23-1-1926

LỤC NƯƠNG

*Công quả ngày xưa thiệt chẳng hèn,
Nợ trần bước tục phải đua chen.
Võ đài chờ trả rồi oan trái,
Xử áo phồn hoa lại cảnh Thiên.*
27-1-1926

Khai Đàn Cao Quỳnh Cư:

THẦY,

*Đã để vào Tòa một sắc hoa,
Từ đây đàn nội tử như nhà.
Trung thành một dạ thờ Cao sắc,
Sống có Ta thác cũng có Ta.
Đài sen vui nhánh trở thêm hoa,
Một Đạo như con ở một nhà.
Hiếu nghĩa tương lai sau tịu hội,
Chủ trung Từ Phụ vốn là Ta.*

27-1-1926

LÝ BẠCH

*Có công phải biết gắng nên công,
Tu tánh đã xong tới luyện lòng.
Kinh sách đầy đầu chưa thoát tục,
Đơn tâm khó định lấy chi mong.*

21-7-1926

THẦY

*Một ngày thản mản một ngày qua,
Tiên Phật nơi mình chẳng ở xa.
Luyện đặng tinh thông muôn tuổi thọ,
Cửa Thiên xuất nhập cũng như nhà.
Cương tảo đương thời đã giải vây,
Đừng mơ oan nghiệt một đời này.
Hữu duyên độ thấu nguồn chơn đạo,
Tu niệm khuyên bền chí chớ lay.*

28-1-1926

Thầy vui vì các con thuận hòa cùng nhau; Thầy muốn cho các con như vậy hoài, ấy là một lễ hiến cho

Thầy rất trân trọng.

29-1-1926

THẦY,

(Khai Đàn cho Ông Lê Văn Trung)
Một Trời một Đất một nhà riêng,
Dạy dỗ như sanh đặng dạ hiền.
Cầm mỗi thiên thơ lo cứu chúng,
Đạo người vẹn vẻ mới thành Tiên.

31-1-1926

THẦY

Dạy trẻ con toan trước dạy mình,
Cái công giáo hóa cũng đồng sinh.
Đạo đời tua biết rằng đời trọng,
Một điểm quang minh một điểm linh.

23-2-1926

Thi Văn Đạo Đạo

1

Khổ đời muốn lánh gắng tìm phương,
Giành giút đừng mong chác thế thường.
Xạo xử tuồng đời lừng bợn tục,
Trau tria nét đạo nức mùi hương.
Rừng Thiên ngàn dặm Trời soi bước,
Biển khổ muôn chia khách lạc đường.
Gặp được nẻo ngay đời có mấy?
Thìn lòng khối ngọc tạo nên gương.

2

Gắng sức trau dồi một chữ tâm,
Đạo đời muôn việc khỏi sai lầm.
Tâm thành ắt đạt đường tu vững,
Tâm chánh mới mong mới Đạo cầm.
Tâm ái nhân sanh an bốn biển,
Tâm hòa thiên hạ trị muôn năm.
Đường tâm cửa Thánh dầu chưa vẹn,
Có buổi hoài công bước Đạo tâm.

3

Phải giữ chơn linh đặng trọn lành,
Ngọc Hư toàn ngự đấng tinh anh.
Luật điều Cổ Phật không chừa tội,
Hình phạt Chí Tôn chẳng vị tình.
Chánh trực kinh oai loài giả dối,
Công bình vừa sức kẻ chơn thành.
Mũi kim chẳng lọt xưa nay hẳn,
Biết sợ xin khuyên cần thận mình.

4

Màn Trời đã vệt ngút mây trường,
 Bước tới Đài Hoa thấy tỏ tường.
 Ngọc sáng non Côn đà gặp nẻo,
 Lối mòn động Bích chớ lằm đường.
 Chánh tà đôi nẻo tua tâm chức,
 Hư thiệt muôn phần gắng định phương.
 Mê tỉnh chuông khua phân biệt tiếng,
 Rừng thiền nô nức loạn mùi hương.

5

Tim Đạo mà chi khá hỏi mình,
 Bến mê mới vững vớt quân sinh.
 Vun trồng cội phúc ơn chan thấm,
 Dong ruổi đường Tiên nghĩa tạc gìn.
 Tâm chánh nương nhau dìu lối chánh,
 Lòng thanh nhờ lẫn lóng hơi thanh.
 Thiên cơ tuy hẩn nêu trường khảo,
 Lướt khỏi, ngàn thu quả đắc thành.

6

Đổi tục về Tiên sắc đượm nhuần,
 Rưới chan cho khắp giọt hồng ân.
 Rừng tòng thanh nhã say mùi Đạo,
 Bể khổ mệnh mang vớt khách trần.
 Linh dược đầy bầu là cội ái,
 Kinh luân nặng túi ấy nguồn nhân.
 Buồm trương lái vững chờ sông lệ,
 Đưa chiếc thuyền sen dựa đánh Thân.

7

Cậy kẻ dạy con cũng lẽ thường,

Cho roi cho vọt mới là thương.
Nhơn tình ví chẳng mưu thâu phục,
Thế giới mong chi phép độ lường.
Nhỏ dạy Thầy nuôi mùi Đạo hạnh,
Lớn khôn bày xứng mặt hiền lương.
Vinh hoa phẩm cũ ngôi xưa đó,
Khổ cực các con chớ bỏ trường.

8

Trau giới giữ xứng phận nga mi,
Tấn thối riêng lo kịp thế thì.
Thanh sử từng nêu gương nữ kiệt,
Hồng ân chi kém bạn nam nhi.
Lọc lừa chớ để đen pha trắng,
Lui tới đừng cho bạc lộn chì.
Hạnh đức điểm tô non nước Việt.
Muôn năm bia tạc tiếng còn ghi.

9

Thieu quang nhật thúc khuất màu xuân,
Trở bước quanh co rón liệu chùng.
Hứng giọt Ma Ha lau tục lụy,
Ngừa thuyền Bát Nhã thoát mê tân.
Trau tâm hiệp sức vun nền Thánh,
Dưỡng tánh chờ khi sạch bợn trần.
Phước gặp Tam Kỳ Trời cứu độ,
Gắng tu kịp buổi lướt Đài Vân.

10

Rừng thiên nhật thúc tiếng chuông trưa,
Phước gặp về Ta buổi đã vừa.
Nẻo hạnh lâu soi gương nguyệt thắm,

Sân ngô rạng vẻ cảnh thu đưa.
 Mai tàn tuyết xủ đời thay đổi,
 Dữ tận hiền thặng khách lọc lừa.
 Mùi Đạo gắng giồi lòng thiện niệm,
 Duyên mai tìm lại phẩm ngô xưa.

11

Rẽ lối non sông thấy Động đào,
 Bừng con mắt tỉnh giấc chiêm bao.
 Đường gai góc gắng lần qua khỏi,
 Cảnh rạng ngấn tua rán bước vào.
 Mùi tục lẫn xa, vui đạo đức,
 Côi tâm rộng mở khổ giới trau.
 Nước dương rưới sạch trần ai cũ,
 Bờ giác nương theo nguyệt rọi lâu.

12

Cần lo học Đạo chí đừng lời,
 Phú quý sương tan lối bóng Trời.
 Lợi lộc xông xao rồi một kiếp,
 Nghĩa nhưn tích trữ để muôn đời.
 Làm lành sau cũng lành vay trả,
 Chác dữ âu hay dữ vốn lời.
 Máy kẻ xét mình tâm tự cải,
 Thân danh bể khổ mặc buông trôi.

13

Lần lừa ngày tháng cảnh đưa xuân,
 Ướm chổi huỳnh lương tỉnh dậy lần.
 Rạng nẻo chung soi đèn Bạch Ngọc,
 Dò đường xúm núp bóng Hồng Quân.
 Hồi chuông cảnh tỉnh vang rừng Thánh,

Tiếng trống giác mê nhật đỉnh Thân.
Biết Đạo khá lo trau hạnh đức,
Dữ lành đợi buổi cũng cân phân.

14

Ngày chầy dậm thẳng găng đưa qua,
Chịu khổ trau tâm chí mới già.
Vệt ngút mây xanh Trời tỏ rõ,
Quét lẩn bụi đỏ thế phui pha.
Lòng trần gọi sạch nơi đường chánh,
Nét Đạo gìn thanh lánh nẻo tà.
Đèn huệ chực soi mau tiến bước,
Nơi miền cực lạc dễ đâu xa.

15

Đường về muốn vẹn để công trình,
Bóng nguyệt tua dò nẻo rạng thình.
Xuân hé đã hay cơn ác lỗ,
Đông tàn khá biết lúc Trời chinh.
Trau tài trau phận tua trau đức,
Biết thế biết nhân mới biết mình.
Dậm khổ qua rồi ngôi vị sẵn,
Hay chi thế tục chúc cầu vinh.

16

Nhiệm mầu Tạo hóa cuộc vân mây,
Thường phạt cũng do một buổi nây.
Đức trước hưởng thừa tâm vẹn giữ,
Nhân sau để dấu chí đừng lay.
Đường mây thẳng gió hồng trương cánh,
Bước Đạo êm chơn nguyệt rọi mây.
Dìu dắt sanh linh lo tế độ,

Thiên niên danh tạc chốn Vân Đài.

17

Liễu Huệ nhuần sương Liễu Huệ tươi,
 Chiều Xuân nguyệt rạng vẻ hoa cười.
 Màn Trời mây khỏa muôn sao lổ,
 Thuyền Đạo buồm treo một sắc phơi.
 Cội trước gió đưa hơi nhả khách,
 Rừng tòng khách giục cảnh chờ người.
 Lăn theo bước rạng non Thần đến,
 Chớ luyến phần hoa lụy đến nơi.

18

Vun nền đạo hạnh khá rèn lòng,
 Gặp hội đàn vui chữ sắc không.
 Cúc rải đường qua vang tiếng nhận,
 Rừng tà bóng khuất vắng hơi thung.
 Xuôi chiều đổ bến êm dòng bích,
 Phải lúc nương mây chớp cánh hồng.
 Nhuần gọi ơn Trời âm chất vẹn,
 Mau chơn ngày tháng đã qua đông.

19

Rừng thung bóng nhứt đã hầu chinh,
 Tô rạng gần nơi bước vẹn gìn.
 Ấch đất rập nhồi trường não nhiệt,
 Cửa Trời kịp mở vớt quần sinh.
 Nâng đời khá gắng trau hơn đức,
 Học Đạo tua năng luyện tánh tình.
 Khổ hạnh chí mong qui nẻo chánh,
 Ngoài tai chớ chác miếng hư vinh.

- Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): Tô rạng gần nơi bước vẹn gìn.
- Ấn bản năm Canh Tuất (1970): Tô rạng gần nơi bước vẹn gìn.

20

*Non chiều ác xế bóng Trời thâu,
Nẻo chánh may nương buổi đáo đầu.
Theo bước kịp thì tìm ánh sáng,
Ngừa thuyền ấy lúc lánh dòng sâu.
Soi gương hạnh đức trau lòng tục,
Húng giọt từ bi rửa bợn sâu.
Nhật thúc quang âm xuân đã lụn,
Liệu qua cho khỏi cuộc tang đau.*

21

*Thìn trau đức tánh để nêu gương,
May gặp đạo mâu gắng liệu phương.
Cội Bắc chim về chiều ngã bóng,
Non Nam ác lộ ánh tan sương.
Thuyền từ sông lệ buồm trương cánh,
Cảnh trí rừng thung khách lướt đường.
Độ chúng cứu đời công nghiệp để,
Thiên ân hưởng trọn khá lo lường.*

22

*Cành mai thơ thới đượm hơi xuân,
Dìu dắt đem nhau lại đánh Thân.
Tích đức để lòng trau khổ hạnh,
Diệt phàm gắng chí thoát mê tân.
Lừng Trời vệt ngút mây xây mật,
Đài ngọc khoe gương sắc rạng ngân.
Công nghiệp dồi dào âm chất đủ,
Long Hoa đợi hội hưởng Thiên ân.*

23

Đã nhiều danh lợi bước đua tranh,

Nhọc xác lao tâm hỏi có thành?
 Ấc lỗ rọi tan lẫn gió bụi,
 Nguyệt lờ soi gương bước công khanh.
 Đường tu ví sớm noi gương rạng,
 Cội phúc mai sau hưởng quả lành.
 Mộng ảo trò đời đâu mấy chốc,
 Ngựa qua cửa sổ cuộc tan tàn.

24

Dặm dài bước lạ nẻo chưa quen,
 Tánh chất dầu trau gẫm chẳng hèn.
 Bóng trái diêm đà xuân đợi chúa,
 Tiết nông thơ thới hạ khoe sen.
 Nhành dương nước rưới tan lòng tục,
 Nguồn Thánh đạo diu lại cội Tiên.
 Phước gặp kỳ ba Trời dẫn độ,
 Mau chơn rần lướt tới rừng thiên.

25

Day mặt Hồng Quân ngó Địa hoàn,
 Rưới chan vạn vật khối sinh quang.
 Cội Tiên mở rộng cung Đâu Suất,
 Nước Phật sữa an cảnh Niết Bàn.
 Cứu thế quyết ngưng quyền Địa phủ,
 Độ đời cố tạo phước hơn gian.
 Thần thông trói chặt Ma vương quái,
 Diu bước vạn linh đến cảnh nhân.

26

Viết thử Thiên thơ với nét trần,
 Hầu sau bền giữ nghiệp Hồng Quân.
 Chuyển luân thế sự đưa kinh Thánh,

Trừ diệt tà gian múa bút Thân.
Kìa lóng non Kỳ reo tiếng phụng,
Nây xem nước Lỗ biến hình lân.
Công danh nước Việt tay đành nắm,
Mưa mốc dân sanh gắng gội nhuần.

27

Đường mây sấn lối gặp may duyên,
Nâng gánh xa thơ sửa mối giềng.
Anh tuấn đất gìn nung khí phách,
Uy linh Trời giữ tạc đài liên.
Hồn về nước cũ đời nường thế,
Hạc lại từng xưa đức lập quyền.
Đánh Việt chờ qua cơn bão tố,
Muôn năm tỏ rạng mối chơn truyền.

28

Có hiệp đem đường nẻo mới thông,
Phân chia cội Đạo uống vun trồng.
Quanh đường chó cậy chơn Kỳ Kỳ,
Ngược gió tài chi sức Hộc Hông.
Bể khổ mệnh mang lo giải khổ,
Nền công nghiêng ngửa gắng nên công.
Phong ba dầu được dìu qua khỏi,
Nhớ bởi chung nhau kết dải đồng.

29

Bạch Vân nhàn lạc khỏe thân già,
Thương kẻ nặng mang nợ quốc gia.
Đời rạng lưu tồn gương nhứt nguyệt,
Đạo thành vạn đại chiếu sơn hà.
Thiện nam gắng giữ nền nhân nghĩa,

Chơn nữ hằng ghi thuyết cộng hòa.
Trách nhiệm thiết hành cho vẹn phận,
Hồng ân chung hưởng buổi âu ca.

30

Trần thế hầu gây náo nhiệt trường,
Lánh nguy nguồn Đạo vẹn tìm phương.
Vùi sâu nay gắng chung vai gánh,
Hưởng phúc sau may hiệp bước đường.
Cay đắng lần soi gương trí huệ,
Chia phui chờ trải lối tang thương.
Dặn mình tua chặt trong gang tấc,
Sau trước lòng son giữ đặng thường.

31

Biển chuyển Trời Nam cuộc đảo huyền,
Trả vay cho sạch vết oan khiên.
Trường Đời đem thử gan Anh Tuấn,
Cửa Đạo mới ra mặt Thánh Hiền.
Đau khổ rán gìn như nghĩa vẹn,
Tang thương chờ hưởng huệ ân riêng.
Non sông Việt chủng ngày êm lặng,
Chung sức cùng nhau đức lập quyền.

32

Những là khổ nhọc chịu cơ đời,
Hạnh phúc thử nhìn đặng mấy mươi.
Vinh nhục đời phen vui lẫn khóc,
Ghét thương lắm lúc giận pha cười.
Đường tâm tự tỉnh chơn ra giả,
Nẻo đức gồm theo thiết hóa chơi.
Thoát tục ví ai tìm nẻo Thánh,

Bến mê lướt sóng đến ven Trời.

33

Bóng dương tỏ rạng lỗ chơn mây,
Đầm ấm hơi xuân nở mặt mày.
Tranh thế bớt pha lẫn bọn trước,
Cuộc đời thêm rạng vẻ thanh bai.
Trường Tiên mở rộng chơn du khách,
Nẻo hoạn buông khơi trí đặc tài.
Lọc nước rửa đời Trời để dấu,
Riêng che Nam đánh một cân đai.

34

Ấc lông nhứt rạng tản sương mờ,
Gặp lối đường quanh khó tách vờ.
Thuyền Đạo đẩy đưa lẫn sóng biển,
Bước đời dùn thẳng bước thang Trời.
Đai cân mảng luyến chưa nên phận,
Danh lợi ham giành khó vẹn ngôi.
Nhấn nhủ phần hoa mau thức tỉnh,
Lần lừa bỏ quá kiếp xuân thời.

35

Lông sương gió thoảng bật hơi xuân,
Để bước tìm nơi Đạo gọi nhuần.
Sóng khóa thuyền về còn lắc lữ,
Rừng chờ khách trở buổi cân phân.
Trau gương hạnh đức pha lòng tục,
Giới trí thanh cao giữ tánh Thân.
Thưa nhật thoi đưa trời xế bóng,
Xét mình một khắc một mau chân.

36

Dìu dắt tìm ra lối lạ lùng,
 Bóng trời xúm xít đỡ nương chung.
 Dài đường chớ ngán con Kỳ Kỳ,
 Ngược gió đừng nao cánh Học Hồng.
 Nhường mắt tua dò theo kẻ trí,
 Thìn lòng khá gắng đắp nên công.
 Sen tàn cúc nở qua ngày tháng,
 Nhặt bước đường hoa đến cội tùng.

37

Cái kiếp hồng nhan kiếp đọa đày,
 Phải làm cho gái hóa ra trai.
 Linh oai vẻ ngọc là gương sắc,
 Mềm mỏng hình hoa ấy phép tài.
 Phòng tía cất thành hình thổ võ,
 Cung loan lập giống dạng Cao Đài.
 Muốn đi cho tận trường sanh địa,
 Phải đổi giày sen lấy thảo hài.

- Ấn bản năm Nhâm Tý (1972): Linh oai vẻ ngọc là **gương** sắc,
- Ấn bản năm Canh Tuất (1970): Linh oai vẻ ngọc là **gương** sắc,

38

Bắt ấn trừ yêu đã tới kỳ,
 Ngọc Hư định sửa mối Thiên thi.
 Cửu Trùng không kể an thiên hạ,
 Phải để Hiệp Thiên đứng trị vì.
 Thành pháp dìu đời qua nẻo khổ,
 Nên công giúp thế lánh cơn nguy.
 Quyền hành từ đấy về tay nắm,
 Phải sửa cho nên đáng thế thì.

39

Đào Nguyên lại trở trái hai lần,
Ai ngỡ Việt Thường đã thấy lân.
Cung Đâu vít xa gươm xích quỉ,
Thiểm cung mở rộng cửa Hà ngân.
Xuân thu định vững ngôi lương tể,
Phất chủ quét tan lũ nịnh thần.
Thổi khí vĩnh sanh lau xã tắc,
Mở đường quốc thể định phong vân.

40

Mở rộng đường mây rước khách trần,
Bao nhiêu tình gọi nhẩn nguyên nhân.
Biển mê cầu ngọc liên phàm tục,
Côi thọ sông Ngân tiếp đánh Tần.
Chuyển nổi Càn Khôn xây Võ Trụ,
Nhẹ nâng Nhựt Nguyệt chiếu Đài Vân.
Cầm gươm huệ chặt tiêu oan trái,
Đi độ quần sanh diệt quả nhân.

.....
1

Nầy lúc Kỳ Ba Phổ Độ trần.
Mau chớ thoát khỏi chốn mê tân.
Đường gai góc gặng lần qua khỏi,
Đạo đức sớm hôm khá vẹn cần.

2

Nguồn đào lạc lối ấy duyên may,
Gặp Đạo nương theo bước dặm dài.

Nắng hạ héo khô vườn bá tánh,
Đắt nhau tìm núp bóng Cao Đài.

3

Cao Đài đứng chủ cả sanh linh,
Bến khổ bầu Tiên rưới thể tình.
Mở mắt tỉnh lần cơ mộng điệp,
Hữu sanh hữu khổ phải toan gìn.

4

Gìn lòng chơn chánh chớ tà tây,
Thường phạt về sau cũng hội này.
Trước biết sửa mình tâm trí vẹn,
Sau nường cảnh tịnh mới nên hay.

5

Hãy gần đạo đức mới nên thân.
Lánh chốn phồn hoa giữ tánh thân.
Một nét vạy tà Thân Thánh chép,
Rèn lòng trong sạch thoát mê tân.

6

Tân toan khổ hạnh phải trau giồi,
Bước tới đường dài chớ trở lui.
Công khó độ đời đừng nệ khó,
Phước dư đợi lúc hưởng ơn Trời.

7

Đông tàn cảnh ướm trở nên xuân,
Xuân nở vườn mai há mấy lần.
Lần lựa cho đồ xa bến Thánh,
Thánh tâm mấy kẻ vẹn trau thân.

8

*Nghèo sạch rách thơm mới đáng người,
Nệ chi cực nhọc buổi xuân mới.
Nay đà gặp lúc thiên ân rưới,
Gắng bước đường tu hưởng phúc đời.*

9

*Tài tuy ít, đức nên nhiều,
Nhiều đức mới tròn bước Đạo theo.
Theo dạng bước nào gìn bước ấy,
Trở lui & vướng lúc nghiêng nghèo.*

10

*Tà nguyệt vườn thu ướm trở đông,
Nhạn về đánh Bắc tiếng qua sông.
Bền lòng thiện niệm bồi căn trước,
Trễ bước thuyền & bị ngược dòng.*

11

*Lo lường nền hạnh dạng lên cao,
Cao đức nguồn Tiên mới bước vào.
Vào dạng Tam Kỳ Trời cứu khổ,
Khổ thêm gắng chịu tánh nắng trau.*

12

*Đường Đạo tìm vào mới rõ cơ,
Cơ mầu giải khổ chớ chần chờ.
Chờ cho trễ bước thuyền xa bến,
Bến tục thoát vòng hết ước mơ.*

13

Trời thương đâu nệ nhọc công trình,

Chịu nhọc vì lo đám chún^g sanh.
 Sanh dưỡng dưỡng sanh rồi phải độ,
 Độ cho trở bước lại đờn đình.

14

Giặt giảnh rớt cuộc cũng tay không,
 Nhân quả đeo mang tội chất đồng.
 Ví biết phép công cơ thưởng phạt,
 Đường tu sớm bước chí thông dong.

15

Sáng đường nhờ có bóng trời soi,
 Đạo đức để tâm chớ đổi dời.
 Công quả thìn lòng sau hưởng phúc,
 Dặm dài đừng nệ bước xa xôi.

16

Gìn giữ về sau mỗi Đạo mầu,
 Nương theo bước trước gắng tìm châu.
 Thuyền chờ bến tục buồm trương sẵn,
 Đưa đến nguồn trong rửa bợn sầu.

17

Quanh co muốn khỏi gắng lòng thành,
 Chứa đức là phương phúc để dành.
 Húng giọt nhành dương lau tục lự,
 Hay chi thua được bả công khanh.

18

Công khanh xạo xự cũng vai tuồng,
 Đêm lặng rừng thiền lóng tiếng chuông.
 Mê luyến hồng trần mang ách khổ,
 Cơn vui qua khỏi lệ sầu tuôn.

19

*Nẻo chánh tìm theo mỗi đạo gìn,
Hay chi tuồng thế bước đua tranh.
Của nhiều ít đức sương trên cỏ,
Giành giựt mà chi phải lụy mình.*

20

*Đừng sợ khó, khó nên công,
Công khó may gìn chữ sắc không.
Không sắc sắc không vui đánh hạc,
Hạc về chốn cũ dựa rừng tòng.*

21

*Rừng tòng tìm đến lánh cay chua,
Đêm lặng lóng nghe tiếng khánh chùa.
Lần gọi tâm phàm vui cảnh trí,
Đường trần lưu luyện nhọc tranh đua.*

22

*Đời đổi thời đời lắm thị phi,
Trăm năm chung đỉnh có ra gì?
Tìm nguồn đạo đức tâm phàm gọi,
Danh mà chi, lợi ấy mà chi?*

23

*Thông biết thế thời mới gọi thông,
Thông minh học đạo vẹn trau lòng.
Lòng trần dầu muốn phong ba dứt,
Độ chúng tu nhưn chí nả nông.*

24

Sáng đèn cánh bướm liệng xôn xao,

Lánh họa tua gìn hạnh đức trau.
 Noi dấu đường ngay Trời tế độ,
 Chen chơn nguồn Thánh bước lần vào.

25

Ức lòng dễ tỏ đặng cùng ai,
 Hiền đức mà sao chịu khổ hoài.
 Lão nói tỏ tường cho đó hiểu,
 Cũng là vay trả luật xưa nay.

26

Dữ đọa hiền thăng ấy luật Trời,
 Lánh đường tà vay hưởng an vui.
 Nay con phước gặp nền chơn Đạo,
 Ngọc tốt bền trau sắc rạng ngời.

27

Suối lành đổ nước hóa sông thanh,
 Đức hạnh muốn trau vẹn tánh lành.
 Trước muốn đưa chơn vào cửa Phạm,
 Hỏi mình có trọn tấm lòng thành?

28

Dối ai đâu dễ dối cùng Trời,
 Biết đạo răn mình cũng hết hơi.
 Từ bỏ lần hồi lầm lỗi trước,
 Tự nhiên bể khổ lánh xa vơi.

29

Bá tước công khanh ý vị gì?
 Mà đời dám đổi kiếp sâu bi.
 Nường chơn chưa biết chơn nào vững,
 Niu thử cân đai thấy nặng trì.

30

Được vàng chớ khá gọi là may,
Vàng hết tội kia chất đầy đầy.
Bỏ đức bỏ nhân bao kiếp đọa,
Khuyên con giữ đạo đến cùng Thầy.

31

Lối ngay nẻo chánh gắng tìm đường,
Lánh chốn thị phi đạo mới tường.
Dòng bích thuyền từ còn đợi bến,
Thu qua gặp gió cánh bướm trường.

32

Cõi thế tìm nơi đạo đức vào,
Lòng thành Thân Thánh chứng công lao.
Nhân sanh thấy khổ đưa tay cứu,
Chẳng mất phần sau địa vị cao.

33

Thăm thoát đời qua cuộc bể dâu,
Ham vui chỉ chác cuộc mua sầu.
Lập thân muốn tránh đường mưa gió,
Tìm Đạo nương mình vững nghiệp sau.

34

Rừng thiên trở gót mới thung dung,
Nhàn hạ riêng vui cảnh bá tòng.
Lao lực thế tình chi xạ xứ,
Rửa tai chờ lóng nhạc năm cung.

35

Cung đàn chờ khách cận song thu,

Năng mển Đạo mầu chí trượng phu.
 Biển khổ vớt người thuyền gặp lúc,
 Đeo đai thế sự chỉ mua sầu.

36

Tách bến sông mê sóng tạt thuyền,
 Lọc lừa nghiệp quả kẻ may duyên.
 Trương buồm hạnh đức xuôi chiều gió,
 Đưa khách phồn hoa lánh nẻo phiền.

37

Sao cho thành kính Phật Trời thương,
 Đạo đức chăm lo vững mối đường.
 Công nghiệp phải lo sanh chúng độ,
 Đàn sau để dấu kẻ soi gương.

38

Mùi đời biết đặng lắm chua cay,
 Cay đắng kiếp người khổ ở ai?
 Ai dám xả thân hành chánh Đạo,
 Đạo mầu theo dõi hết trần ai.

39

Đồng thuyền kẻ trước dắt người sau,
 Sau trước nương nhau ấy chúc mầu.
 Mầu nhiệm dễ chi tìm thấu đáo,
 Đáo đâu mới rõ Đạo là cao.

40

Đạo đức gắng theo đỡ ít nhiều,
 Ngày thâm bóng nhụt đã hầu xiêu.
 Tu thân dầu khổ, thân tiên độ,
 Có khó có nên nhọc phải chiều.

41

Xử thế phải cho vẹn thế tình,
Trau tâm trau đức sạch chơn linh.
Bến mê rước khách thuyền đường đời,
Đưa đến đào nguyên hưởng phúc lành.

42

Dò theo đường chánh chớ sai lầm,
Biết đạo cần trau một chữ tâm.
Tiên Phật nơi mình đâu phải khó,
Khó do chẳng trọn tâm chơn thành.

43

Đức tánh khen con có chí thành,
Lần đường Đạo chẳng chút cầu danh.
Ghe phen cửa rách hiền nhà lũng,
Không quản lao đao giữ tiếng lành.

44

Dọn mình cho sạch bớt phàm tâm,
Lẽ chánh tà kia phải xét thâm.
Đừng bụng nghi nghi rồi hoặc hoặc,
Tự nhiên rõ thấu đạo cao thâm.

45

Trau hạnh làm gương dắt kẻ sau,
Một nhà đạo đức khá thương nhau.
Nói theo người trước đời trông cậy,
Gắng sửa lỗi tranh hóa động đào.

46

Nâu sông khổ hạnh phép gần Tiên,

Như bước uớt chơn mới đến thuyền.
 Gắng chí tập lần thân cực nhọc,
 Bền tâm tu luyện mới là nên.

47

Cao đề thế sự khá đình ninh,
 Một dặm xa xuôi nhọc lộ trình.
 Lăn lữa chỉ sàu tay gỡ rối,
 Trời tây bóng nhựt đã hầu chinh.

48

Dư phúc dành sau ấy thế hay,
 May chơn bước gặp bóng Cao Đài.
 Sạch lòng để dạ vun nền Đạo,
 Phủ thế an vui đợi đến ngày.

49

Mạnh yếu rồi đây yếu được phân,
 Được phân máy Tạo khéo cầm cân.
 Cầm cân thăng thưởng răn người thế,
 Người thế sao cho hạnh chói ngân.

50

Tranh đua đã quá nửa đời người,
 Thử hỏi phúc phần được mấy mươi.
 Mưu được phần mình thì tổn đức,
 Của tiền dầu chất há an vui.

51

Vui Đạo vui nhân ấy thiệt vui,
 Vui còn sóng sắc hại mình thôi.
 Vui nơi đồ bác là vui khổ,
 Vui thói tà gian lụy trọn đời.

52

Đời qua thắm thoát cõi nhưn gian,
Sớm nở hoa kia chiều vội tàn.
Mái tóc điểm sương chưa học Đạo,
Họa kẻ dẫu hối khó than van.

53

Lắm kẻ còn xuân chẳng tiếc xuân,
Tạo thành nghiệp dữ biết bao lần.
Chớ quên máy Tạo nên mầu nhiệm,
Vay trả đồng cân thế chuyển luân.

54

Chữ hiếu phải lo vẹn phận người,
Sanh thành đạo trọng há đâu chơi.
Buông trôi ví chẳng tròn nhưn đạo,
Còn có mong chi đến Đạo Trời.

55

Có thân có khổ, khổ vì thân,
Nào có sướng chi cái kiếp trần.
Kẻ trí phải lo phương giải khổ,
Tìm thuyền Bát Nhã lánh mê tân.

56

Mê tân là chốn đọa con người,
Vương bá công hầu lụy mấy mươi.
Ham miếng đỉnh chung mê sắc đẹp,
Hại thân tiếng xấu để muôn đời.

57

Thảo ngay con vẹn giữ cho bền,

Phải phận là phần đáng bậc trên.
 Dịu dặt đàn em sau nổi gót,
 Con đường đạo đức bước càng lên.

58

Nhiều nhân quả trước phải đến nay,
 Chẳng gỡ cho kham cứ nhắc hoài.
 Một tiếng than van thân cực nhọc,
 Một oan chẳng chịu muốn gầy hai.

59

Cang cường quen tánh hiệp dân nghèo,
 Nghe Đạo Phật Trời cũng muốn theo.
 Chẳng khác chồi non xô đại mộc,
 Như sa vực thẳm khó toan trèo.

60

Tìm vào nẻo Đạo mới tri cơ,
 Cơ Tạo huyền vi chớ hững hờ.
 Tỉnh giấc mộng chờ qua biển khổ,
 Thế tình vui vẻ chớ đừng mơ.

61

Say Đạo là say bậc Thánh Hiền,
 Hiền xưa sớm để bước tâm Tiên.
 Tiên nguồn Thánh ngọn dò chơn đến,
 Đến đặng là phương rưới lửa phiền.

62

Tranh đức tranh nhân mặc sức tranh,
 Đùng tranh lợi quấy khổ thân hình.
 Hai đường họa phúc tua lừa lọc,
 Vay trả cơ Trời chớ dễ khinh.

63

Đừng lòng kiêu hãnh cậy mình tài,
Nên nhớ chữ tài cận chữ tai.
Tài ít đức nhiều còn hữu dụng,
Tài sông thiếu đức họa nay mai.

64

Nhơn nghĩa gắng gìn dạ sắt son,
Thờ cha kính mẹ hiếu lo tròn.
Nghèo mà trong sạch danh thơm rạng,
Phúc hậu Trời ban để cháu con.

65

Họa phước vô môn chỉ tại người,
Thỉnh mời rồi đổ bởi nơi Trời.
Huệ ân muốn hưởng noi đường Đạo,
Hối cải tu thân phải giữ lời.

66

Mùi đời đã nếm biết chua cay,
Giành giựt còn mong cậy sức tài.
Nếu chẳng định tâm lo xét quấy,
Nhãn tiền báo ứng để đâu sai.

67

Đừng quá so đo việc phú bản,
Bần hàn trong sạch mới nên thân.
Thân trau khổ hạnh thân đừng nệ,
Nệ khó mong chi thoát thế trần.

68

Thế trần mộng mị có ra chi,

Giành giựt rồi qua hỏi được gì?
Tích đức gắng gìn nhưn nghĩa trọn,
Chông gai xa lánh cảnh sâu bi.

69

Nợ nước hai vai nặng gánh gông,
Thần dân phận sự phải lo xong.
Gắng công đạo đức trau hẳng bữa,
Chiu chít đừng quên giống Lạc Hồng.

70

Ơn Trời cho mở Đạo kỳ ba,
Dìu dẫn nhưn sanh lánh vạ tà.
Ví muốn tu thân nhồi quả trước,
Gắng công sau sẽ đến cùng Ta.

THÁNH NGÔN HIỆP TUYỂN

ẤN-HÀNH NĂM NHÂM TÝ (1972)

HỘI THÁNH GIỮ BẢN QUYỀN